

[Palme]

דייטשע איבערזעצונג

מך

ספר תהלים

פאן

מוהרר משה דעסוי זצ"ל

באסעל

בדפוס ווילהעלם האאס
ע"ר שלמה קאשעלסבערג

בשנת ח'קפ"ו לפ"ק

Ind. Gen.
864

STADT-BIBLIOTHEK
FRANKFURT AM MAIN

ת ה ל י ם

ד ע ר פ ס א ל מ ע ר

ע ר ס ט ע ס ב ו ד

פ ס א ל ם א

(א) היין לעק האנבע! דער ניכט האמוסט, אין לען ראטה דער פֿרעפֿאָער. דער ביא בעטראַט לען ווייב דער זינדער. ביא ואס, וואָ שפעטטער זינען: (ב) לעק בור גאַטטעס (אָהרע פֿראַמוסט, דער טאָג אונד באַכט זיא פֿאַרשעט: (ג) ער גריבעט, וויא איין בויק אַק באַך, דער פֿריכטע טראָגט לֹור רעכטען זייט, דער קיין באַטט לֹו פֿריה אַבוירפֿט. אונד וואָס ער טהוט, געזינגט: (ד) זאָ ניכט דיא פֿרעפֿאָער! דיא זינד וויא שפּרייא, דיא יעדער ווינד פֿערוועהעט: (ה) דיא פֿרעפֿאָער בעשטעהן ניכט אין לעק געריכטע טע. זינדער ניכט פֿאַר דער געזיידע דער פֿראַמוסט: (ו) דען גאַטט - געפֿאַליג איסט דער פֿראַמוסט וועג. דער זינדער וועג פֿערויהרעט זיך:

פ ס א ל ם ב

(א) וואָס טאַבען דיא היידען? וואָס וואָהנען דיא פֿעלקער פֿיר טאַנד? (ב) עס שטעהען אויף, דיא קעניגע דער ערדע, דיא פֿירסטען פֿאָלגען ראטה, ווידער גאַטט, אונד זיינען געוואַלטען: (ג) אַמסט אונס לֵעררייסען איהרע באַנדע! פֿאַן אונס ווערפֿען איהרע פֿעסען! (ד) דער אין לעק הימוען טהראַנעט, אַכט. גאַטט זיהט היט שפּאַטט אויף זיא העראַב: (ה) איינסט רעדעט ער איק לָאָרן זיא אַן. איינסט שרעקט ער זיא היט זיינעק גרימוע: (ו) איך האַבע זיינען קעניג איינגעזעבט. איך זעלבסט, אויף ציין, זיינעק הייניגען בערגע! (ז) זיין הונד פֿערקינדעט, לֹוס געזען. גאַטט שפּראַך לֹו זיר, דוא ביסט זיין זאָהן! הייטע האַב איך דיק געזייגעט! (ח) זאָ היישע בור, איך געבע פֿעלקער דיר לֹוס ערבע. דער ערדע ברענלען דיר לֹוס אייגענטהוק! (ט) לֵערשוועטערע זיא זיא היט עהערנער

תהלים ב ג ד

2

עֲהֲרַנְעַר קִיּוּעַ - זַעֲרַשׁוּיִסֶּע זִיא גְּוִיךְ אִירְדַּעֲנַעַק גַּעֲשִׁירְרַע!
 (י) בּוֹן, אִיהֶר קַעֲבִיגַע! בַּעֲדַעֲבַקֵּט עַם וּוְאָהָ! (אָסֵט אִיךְ בַּעֲ=
 וְעֹהֲרַעַן, אִיהֶר עַרְדַּעַן - רִיכְטַעַר! (יא) דַּעַן עֹוִיגַעַן בַּעֲטַהֲעַט
 עֹהֲרַפּוֹרְכְטֶס - פֶּאָן אָן, אֹוֹבֵד פֶּרִייעַט אִיךְ, הִיט זִיטְטַעַרן: (יב) דַּעַק
 וְאָהֲנַע הוֹלְדִיגַעַט, דַּאָס עַר בִּיכְט זִירְנַע - אִיהֶר קָאָוּוּעַט אֹוֶס, אֹוִיךְ
 אִירְרַעַק וּוְעַבַּע, וְאָבְאָוֹד זִיין זָאָרן עַכְטֶפֿוֹאָוּוּט! הִיין דַּעֲבַעַן דִּיא
 עַר שִׁיזְט!

פסאלם ג

(א) פֶּסַאָוֶס פֶּאָן דְּוֹד, אֹוִיךְ דַּעַר פֿוֹלְכְט פֶּאָר זִיבַעַק וְאָהֲנַע אַבְשִׁלוֹם:
 (ב) אָךְ עֹוִיגַעַר! וּוִיא זִיבֵד דַּעַר פֿיִיבֵדַע וְאָ פֿיִלֹעַ! וְאָ פֿיִלֹעַ, דִּיא
 זִיךְ זַעֲבַעַן וּוִידַעַר הִיךְ! (ג) וְאָ פֿיִלֹעַ, דִּיא פֶּאָן הִיר פֶּרָאָהֲוֹאָקַעֲבֵד
 זַאָבַעַן, פֿיר אִיהֶן אִיסַט קִייעַע הִילֶפַע בִּיאַ גָּאָטֵט! (ד) דֹּוא אָבַעַר,
 עֹוִיגַעַר! בִּיסַט אִיין שִׁילֵד פֿיר הִיךְ - זַעֲנַעַסַט הִיךְ זֹו עֹהֲרַעַן, הַעֲבַסַט
 הִיין הִיפַט עֹוּפֶאָר! (ה) הִיט (וִיטַעַר שְׁטִיחֹוּעַ רֹוֶף אִיךְ אָן,
 דַּעַן עֹוִיגַעַן - אֹוֹבֵד פֶּאָן זִיבַעַק הִיִּילִיגַעַן בַּעַרְגַּב עַרְהַעַרַט עַר הִיךְ:
 (ו) בּוֹן זִיב אִיךְ רוּהִיב, שְׁלֹאֲפֶע, אֹוֹבֵד עַרוּוֹאֲכַע, דַּעַן הִיךְ הֹאָט
 דַּעַר עֹוִיגַעַ: (ז) פֶּאָר הִירִיאַדַּעַן פֶּאָוֶס אִיסַט הִיר בִּיכְט זַאָבַעַב,
 אֹוּוּהַעַר גַּעֲלֹאָבַעַרַט וּוִידַעַר הִיךְ: (ח) אֹוִיךְ, עֹוִיגַעַר! דֹּוא רַעַטְטַעַסַט
 הִיךְ, הִיין גָּאָטֵט! דַּאָס קִין זַעֲרַשׁוֹאָבַסַט דֹּוא הִיבַעַן פֿיִיבֵדַעַן, זַעַר -
 שׁוּעַטְטַעַרַסַט דַּעַר פַֿעַרְרוֹכְטַעַן זָאָהֲנַע! (ט) הִילֶפַע פֿיִבֵדַעַט הִיאַן
 בִּיאַ דַּעַק עֹוִיגַעַן - דִּיבַעַן זַעֲבַעַן אִיבַעַר דִּיין פֶּאָוֶק!

פסאלם ד

(א) דַּעַק פֶּאָרֹוֹאָבַעַר אֹוִיךְ נְגִינֹוֹת, אִיין פֶּסַאָוֶס פֶּאָן דְּוֹד:
 (ב) עַרְהַעַרַע הִיךְ, וּוְעַן אִיךְ פֿוֹעַהַע, גָּאָטֵט הִיבַעַר אֹוֹבְשׁוֹד! דַּעַר
 דֹּוא הִיךְ רַעַטְטַעַסַט אִין דַּעַר אָבַגַּסַט - זִיא הִיר גְּבִיאַדִיג, אֹוֹבֵד עַר -
 הַעַרַע הִיין גַּעֲבַעַטַה! (ג) וּוִיא (אָבַעַב, אִיבַעַ הַעַרְרַעַן! שְׁאָבֵדַעַט
 אִיהֶר בְּאָךְ הִיבַעַ וּוִירְדַעַ? וּוִיא הֹאָבַט אִיהֶר דַּאָס אִיִּיטֹוֶעַ זָאָ אִיבַ,
 דִּיא טִרִיאָוֹאָסִיבַקִּייַט וְאָ גַּעַרְנַעַ? (ד) בַּעֲדַעֲבַקֵּט, דַּאָס זִיבַעַן
 הִיִּילִיגַעַן, דַּעַר עֹוִיגַעַ זִיךְ עַרְקָאָהֲרַעַן - עַר הַעַרַעַט עַם, וּוְעַן אִיךְ
 זֹו

תהלים ד ה

3

לו איהק פֿלֶעֶה: (ה) זאָ בעבעט, אונד זינדיגט ניכט וועהר-
 איבערלעגעט עס איק הערלען, אויף אייערען אָגער-שטאַטטען,
 אונד אָפעט פֿאַן דעק אויפֿרוהר אָב! (ו) צרינגט אָפֿפֿער דער
 גערעכטיגקייט, אונד פֿערטרויעט דעק עוויגען! (ז) פֿילע וויפֿלען
 זוואַר, ווער גיבט אונס בעסרע זייט? אָס דיינעס אָנגעזיכטעס
 שטרַהל, אָ הערר! בור וועהען איבער אונס! (ח) וועהר פֿריידע
 אָעגסט דואַ מיר איבס הערן, אָס ווען איהר קאַרן אונד האָסט זיך
 הייפֿט: (ט) פֿרידזעליג לעב איך זיך, אונד שלאַפֿע. דען דואַ אָוויין,
 אָ עוויגער! זענעט זיך אין זיכערהייט:

פסאלם ה

(א) דעק פֿאַרזאָנגער אויף נחילות, איין פסאַק פֿאַן דוד:
 (ב) הערע זיינע וואָרטע, עוויגער! אונד זעק אויף זיין איב-
 צרינסטיג פֿלֶעֶהען: (ג) פֿערניק דיא קאָגען זיינער וועהזוטה,
 זיין קעביג אונד זיין גאָטט! ווען איך פֿאַר דיר בעטהע: (ד) הערר!
 פֿריהע וואָלנעט דואַ זיך הערען. פֿריהע שיק איך זיך זו דיר,
 אונד האָרע: (ה) דען דואַ ביסט ניכט איין גאָטט, דעק פֿרעפֿען-
 זוטה געפֿאַלן. דיא באַסהייט פֿינדעט קיינען שוין ביא דיר:
 (ו) איבערזיטהיגע בעשטעהען פֿאַר דיינען אויגען ניכט. דען
 דואַ האָפעסט אָלע איבעלטהאָטער: (ז) דואַ ריכטעסט דיא פֿער-
 זיידער הין. איין ברייען האַט דער עוויגע, אָן בלוט-בעגריגען
 אונד פֿאַלשען: (ח) איך אָבער, (פֿערטרויענד) אויף דיינע גראָסע
 גיטע, בעטרעט אין זונפֿערזיכט דיין הויס. איך בעטהע, הינגע-
 שטרעקט אין גאָטעס פֿורכט, פֿאַר דעק טעמפען דיינער הייליג-
 קייט: (ט) זיינע זיך, אין דיינער פֿרעוויגקייט, אָ עוויגער! דען
 שאַדען-פֿרַהען זוכ טראָפֿן! אונד ריכטע דיינע וועגע פֿאַר מיר
 הער! (י) דען אין איהרעק זונדע איסט ניכטס רעדליכעס, אונד
 אובחיין בריטהעט איהר הערן. איין אָפֿפֿנעס גראָב איסט איהר
 ראַכען. דיא שפּראַכע, גאָטטע הייעלייא: (יא) בעשטראַפֿע
 זיא, גאָטט! אָ דאָס זיא זינקען, פֿאַן איהרעק פֿאַרזאָן טיף העראַב!
 פֿערשטאַם אין איהרער פֿרעפֿען זענגע זיא, דיא זיך עומפֿערען
 ווילדער

תהלים ה ו ז

4

ווידער דיק! (יב) ואם אַזע זיך פֿרייען, דיא דיר פֿערטרויען.
אונאויספֿהערליך ואם זיא יויכנען, דאָס דוא איין שירק ביסט איבער
זיא. פֿרעהליך ואם זיא זיין אין דיר, דיא דיינען באַזען איבען:
(יג) דען דוא זעגעסט דען גערעכטען, עוויגער! דיין וואָהל-
געפֿאַלען אווקראַכנט איהן, וויא איין שילד:

פסאלם ו

(א) דעק פֿאַרוואַנגער אויף נְגִינֹת, מיט אַכט זאַיטען. איין
פסאלם פֿאַן דָוִד:

(ב) הערר! שטראַף זיך ניכט אין דיינעם זאָרע! זיכטיגע זיך
אין דיינעם גרויסע ניכט! (ג) זייא זיר גבאָדיג, זיך וועלכע דאָהין-
היילע זיך, דען זיין געביין עראַטטעט: (ד) זיינע זעלע איסט
זעהר עראַטטעט. אונד דוא, הערר! — אַך, וויא אַנגע באַך?
(ה) וועלדע זיך, הערר! רעטטע זיינע זעלע! היף זיר, אוק
דיינער גיטע ווילען! (ו) דען איק טאָדע דענקט זאָן דיינער ניכט-
אין דער גרויסע, — ווער דאָנקעט דיר דאָ? — (ז) ערזידעט פֿאַן
זייפֿלען, שוועק זיך יעדע באַכט זיין בעטטע, בעלע זיינע אַנגער-
שטאַט מיט טהראָנען: (ח) זיינע געשטאַט פֿערפֿאַלעט פֿאַר
האַרק, אונד אַטערט פֿאַר זאָ פֿילער דראַכסאַל: (ט) ווייכעט!
איהר איבען-טהאַטער אַזע, ווייכעט! דען זיין וויינען הערעט דער
הערר! (י) דער הערר ערהערעט זיין פֿלעהען. דער הערר ביזוט
זיינע ביטטע אָן: (יא) שוואַך-פֿאַלן שטירנען זיינע פֿיינדע אַזע
זוריק. — איין ווינק, — זיא זינד גו שאַנדען:

פסאלם ז

(א) איין שְׁבִיזֵן פֿאַן דָוִד, דאָס ער דעק עוויגען זאַנג, זייא
געלעבענהייט דעס כּוֹשׁ, זאָהן דעס יְמִינִי:

(ב) עוויגער! זיין גאָטט! אויף זיך פֿערטרויע זיך. היף זיר
ווידער דיא פֿערפֿאַנגער! רעטטע זיך! (ג) דאָס זאָן זיך ביכט
זערריסע, וויא איין זעלע ערדראַסעט, וואָ קיין רעטטער איסט:
(ד) עוויגער! זיין גאָטט! האַב זיך דאָס געטהען? האַט זאָלעס
אונרעכט

אונרעכט וויינע האנד בעפֿונעקט? (ה) פֿערגאָט איך בעסעס
 אייבעק גוט-געוויבנטען? דריקטע איך לען, דער זיך אומוואַכסט
 געהאַסט? (ו) זאָ האָב דער פֿיינד פֿערפֿאַנגען וויינע זעצונע,
 זיין לעבען הין זיך באַלען טרעטען, אונד וויינע עהרע לעבען אין
 לען שטויב: (ז) אויף! עוויגער! ערהעבע דיך אין דייבעק גאַרנע,
 האָך איבער ווייבער פֿיינדע וויטהען, אונד ריגע בון פֿיר זיך, דאָס
 רעכט, דאָס דוא געבאַטעהן האָסט! (ח) פֿערזאָמלע דא פֿעלוקער
 אוק דיינען ריכטער-טהראָן, אונד וועבלע דיך גען הייזעל איבער
 זיא! (ט) דער דוא לען פֿעלוקערן רעכט שפּריכסט, ריכטע זיך,
 זיין גאַט! נאָך ווייבער רעדליכקייט אונד אובשול: (י) דער
 בעסען טיקע לאָס פֿערשווינדען, לען גערעכטען פֿעסטע שטעהען-
 גערעכטער גאַטט! דער הערן אונד בירען פּריפֿט! (יא) זיין
 שילד איסט בייא לעק הערן, דער פֿראַממען הערנען הילפֿט:
 (יב) גאַטט ריכטעט לען גערעכטען, אונד לען, דער טאַגזיך
 פֿרעפֿעלט: (יג) קעהרעט ער ניכט אוק, זאָ איסט זיין שווערט
 געוועלט, זאָ שפּאַכנט ער לען באַגען, אונד ריכטעט איהן:
 (יד) ער לעבט אן זיין טעדטליכעס געשאַס, אונד יאָהלינגס טרעפֿען
 זיינע פֿעילע: (טו) ווער בזען-שטיק עהספֿאַנגט, ווער אוב-
 גליקס-שוואַנגער איסט, ברינגט איינע פֿעהל-געבורט זור וועלט:
 (טז) ווער איינע גרובע גראַבט אונד אויסהעהלט, זינקעט אין דא
 גרובֿט, דא ער געהאַכט: (יז) זיין אובגליק טריפֿעט אויף זיינען
 קאַפֿ. זיין אונרעכט שטירנט אויף זיינען שייטעל נידער: —
 (יח) איך ווילן לען הערן נאָך זייבער גערעכטיגקייט פּרייסען-
 דעס העכסטען נאָמען, דעק עוויגען לאָב-זינגען:

פסאלם ח

(א) דעק פֿאַראַנגער אויף גִּתִּית, איין פּסאַלם פֿאַן דָּוִד:
 (ב) אונגענליכער גאַטט! אונסער הערר! וויא האַכטיג איסט דיין
 נאָמע אויף ערדען. דאָ דיינע זאָיעסטאַט אַק הייזעל גאַנצט!
 (ג) דער זייגלינגע אונד קינדער לאַלען בעפֿעסטגעט דיין רייך-
 עס בעשאַחהט לען זינדער, אונד שטירנט לען פֿיינד, דער ראַכע
 שבוּיבט:

תהלים ח ט

6

שבוֹיבט: (ד) בעטראַכט איך דייבער פֿינגער ווערק, דען הייזען,
 דען האַנד, אונד דיא שטערנע, דיא דוא איינגעזענט: (ה) וואָס
 איסט דער הענגש, דאָס דוא באַך ויין געדענקעסט? דער ערדען-
 גאָהן, דאָס דוא דיק זייבער אַנבייזעסט? (ו) דוא האָסט איהן דען
 ענגען וועגיג באַך-געזענט. האָסט איהן מיט עהרע, אונד מיט
 שווק געקרענט: (ז) ערנענגסט איהן זוק בעהעררשער דייבער
 ווערקע, אונד לעבסט זו זייבען פֿיסען אַוואָס הין: (ח) דאָס אַק,
 דען שטיהר, אונד דאָס געווילד דעס פֿעלדעס: (ט) וואָס אין דער
 וואָט, וואָס זיך איך וואָסער רעגעט. — ער באַהנט זיך וועגע
 דורך דיא הענערע:

קאָהר

(י) אונעבליכער גאָטט! אונסער הערר! וויא רוחם פֿאַון איסט
 דיין באַזע אויך ערדען!

פסאלם ט

(א) דעם פֿאַראַנגער אויך מות-לִבָּן, איין פסאַק פֿאַן דוד:
 (ב) פֿאַן גאַנצעם הערזען דאָנק איך דיר, אַ הערר! ערזאָהע
 דייבע וואונדער אַוואָס: (ג) דיר פֿאַרהאַק איך, זינג איך יובען-לידער-
 דייבעם באַזען טענט היין זאַיטען-שפּין: — (ד) דאָ, הינטער
 זיך, ענטווייבען הייבע פֿייבלע-דיין זאָרן-באָק שטירזט זיא הין,
 זיא זינד ביכט העהר: (ה) דוא פֿיהרסט היין רעכט אונד הייבע
 זאַע אַויס- גערעכטער ריכטער, אויך ערהאַבעק טהראָנע!
 (ו) דוא שטראַפֿסט דיא באַרברען, ברינגסט דיא פֿרעפֿאַער אַוק-
 אונד ראַטטעסט איהרע באַזען עוויגליך אַויס: — (ז) אַ פֿיינד! דיא
 טריזער זינד הין- דיא שטאַדטע, דיא דוא פֿערהערט- פֿער-
 שוואונדען זינד זיא, זאַזיט איהרען שפּוהרען: (ח) אַבער עוויב
 העררשט דער הערר! פֿעסט שטעהט זוק געריכט זיין טהראָן!
 (ט) ער ריכטעט באַך גערעכטיגקייט, דען גאַנצען ערדען-קרייס-
 אונד שפּריכט געראַדעס אורטהיין איבער באַזאָגען אַויס: —
 (י) דער הערר ווירד זופֿאָכט דעם בעדראַנגטען זיין- זופֿאָכט, אין
 דעם טריבסאַס זייטען: (יא) דיר פֿערטרויעט יעדער, ווער
 דייבען

תהלים ט י

ליינען באהען קעננט . דען דוא פֿעראַסט דיא ביכט , דיא באך דיר
 פֿראַגען , הערר : — (יב) אַב = זינגעט דעס העררען , דער אויף
 צײַן טהראַנעט . פֿערקינדעט דען פֿעלקערן , זיינע וואובלער =
 טהאַטען : (יג) דער באַוט = שוולד = ראַכער , האַט איהרער געדאַכט .
 פֿערגיסט דאָס קאַב = געשרייא דער אונטערדריקטען ביכט : —
 (יד) זיאַ איר גנאָליב , הערר ! זיה זיין (זייען) אונטער פֿיינדען !
 דער דוא אויס דעס טאָדעס טהאַרען זיך ערהעבעסט : (טו) אויף
 דאָס איך ליינען פֿרייס פֿערקינדע , אין דען זייערן פֿאַן צײַן .
 אונד אַב ליינער היִלפֿע זינגע : — (יו) געזונקען זינד דיא באַר =
 באַרען , אין דיא גרוֹפֿט , דיא זיא געבראַבען . געפֿאַנגען איהרע
 פֿיסע , אין דעס בען , דאָס זיא געשטעאַלט : (יז) זאָ ווירד דער
 עוויגע ערקאַננט , אונד דאָס רעכט , דאָס ער פֿערשאַפֿט . פֿער =
 שטריקען ווס דער פֿרעפֿאָער זיך , אין זיינער אייגען האַנדע ווערק .
 — אָ דעס גראַסען געדאַנקעס ! — (יח) דאָס זיא נור אונטער =
 וועלט פֿיהרען , דיא פֿרעפֿאָער , דיא באַרבאַרען ! אַזע , דיא גאָטעס
 פֿערבעסען ! (יט) ביכט אויף עוויג איסט דער עווענדע פֿעראַסען .
 אויף איהרער ביכט דער זיידענדען האַפֿענונג דאַהין ! (כ) אויף ,
 הערר ! דאָס ביכט טראַגע אויף איבער = האַכט דער העבש ! אַס זיא
 געריכטעט ווערדען , דיא באַרבאַרען , פֿאַר ליינעס אַנגעזיכט !
 (כא) זען איינען זייסטער איבער זיא ! אונד אַס זיא פֿיהלען ,
 דיא באַרבאַרען , דאָס זיא נור העבשען זינד !

פסאלם י

(א) וואַראַק שטעהסט דואַ אַ פֿערבע ? אַך עוויגער ! אונד ער =
 שיינעסט ביכט , נָו דער זייט דעס טריבסאַנס ? (ב) דאָ דעס
 פֿרעפֿאָס איבערוטה אַרזע פֿערפֿאַנגט . אונד זיא פֿערשטריקט
 אין ראַבקען , דיא ער אויסגעדאַכט : (ג) האַ ! דער פֿעררוכטע
 ריהוט זיך זיינעס ווטהוויאַס . דער רייבער זעגנעט זיך , דער גאָט =
 הייט שפּאַטטעבד : (ד) אין זיינעס טראַגע פֿראַגע דער בעסעוויכט
 באַך ביכט . עס איסט קיין גאָט ! (זאָגט ער) אין אַזען זיינען טיקען :
 (ה) ער געהט זיינע וועגע אונזאָיפֿהאַלטסאַס פֿאַרט . דיין שטראַף =
 געריכט ,

תהלים י

בעריכט, וואָהנט ער, וויאָ פֿערנע פֿאַן איהק. ער הויכט אַוועק היב-
 וועב, וואָס איהק ווידערשטרעבט: (ו) אונד שפריכט אין זיינעם
 הערלען, איך וואַנקע ביא. ויך קאַן קיין אונפֿאַן טרעפֿען פֿיר
 אונד פֿיר: (ז) פֿאַן וויבאייך, טרוב, אונד אַרביסט איסט זיין
 אונד. הערלען-לייך אונד אונבהיין איסט אויף זיינער זובגע: (ח) ער
 זיגעט אים היכטער-האַט, דער רייבער! דיא אובשולד הייזיך זון
 ערווירגען. זיין אויגע אויערט דעם אַרמען וואַנדלער אויף: (ס) ער
 אוישעט אים פֿערבאַרענען, זאָ וויאָ איין אַוועק אים דיקיכט. ער
 אוישט, דען אַרמען זון ערהאַשען. ער שפאַנגט זיין בעץ, אונד האַשעט
 דען אַרמען: (י) ער שוויגט אונד קריחוט זיך, ביס דער פֿער-
 אַפֿענע, אין דיא האַנדע זיינער האַרד-בעהיזען פֿאַן: (יא) ער
 שפריכט אין זיינעם הערלען, גאַטט פֿערביסט עס, ער האַט זיין
 אַכטליך וועג-געווענדעט, ער זיהט אין עוויגקייט ניכט דאַראויף: —
 (יב) אויף, הערר! אָ גאַטט! ערהעבע זיינען אַרם! אָ דוא פֿער-
 גיסעסט דיא אובטערדריקטען ניכט! (יג) וואָס העהנעט דער
 פֿרעפֿלער דיא גאַטטהייט באַך, אונד שפריכט אין זיינעם הערלען,
 דוא אהבלעסט עס ניכט? (יד) פֿירוואַהר דוא זיהעסט עס. —
 בראַך אונד זיידען טהיינט זיינע פֿאַרויכט אויס. — דעם איינאַמען
 וואַנדלערער, דער דיר עס איבערלאָסט, אונד דען פֿערוואַיסעטען,
 ביסט דוא איין העלפֿער: (טו) זערבריק דעם פֿרעפֿלערס בעוואַנט!
 דאַס דוא דיא באַסהייט זוכעסט, אונד זיא ניכט פֿיבלעסט:

קאָהר

(יו) דער עוויגע איסט קעביג, איחווער אונד אין עוויגקייט!
 היבוועג אויס זיינעם אַנדע, זינד דיא באַרבאַרען, היבוועג!
 (יז) אָ דוא ערהערסט דען וואַנש דער דעוואַטהס-פֿאַן. דוא ריכ-
 טעסט איהרע הערלען אויף, אונד בייגעסט זיין אָהר זון איהנען הין:
 (יח) רעכט זון שאַפֿען, דען וואַיסען אונד בעדראַנגטען. דאַס ניכט
 אַהער פֿרעפֿען-טהאַט פֿעראַיבע, דער אַעבש, דער ערדען-אָהן:

דעם

תהלים יא יב

פסאלם יא

(א) דעם פֿאַרזאָגנער, פֿאַן דורך - דער הערר איסט יא איין שוין -
 וואָס שפרעכט איהר דען, זױ היינער זענען, פֿויה, איינעם פֿעגלין
 גלייך, זױ יענען בערגען היין? (ב) זיה! פֿרעפֿאָער שפּאַכנען איהרען
 באַבען, ריכטען אויף דער זעהנע איהר געשאַס, איק פֿינסטערן
 רעגליכע זױ טרעפֿען: (ג) באַכע בון דיא פֿעסטע שוין-וועהר איין,
 וואָס וואָרע דעם גערעכטען (אַאַס)? (ד) אין זיינעם הייליגען פֿאַוואַסט,
 דער עוויגע - ער האַט איק היינען זיינען טהראַן - אַבער זיינע
 אויגען זעהען בוט, זיין בליק דורכפֿאַרשט דיא זענשען - קינדער:
 (ה) דען גערעכטען פֿריפט דער עוויגע - דען פֿריינד דער אוב -
 גערעכטיגקייט, דען פֿרעפֿאָער, האַסט זיין געטטליכעס געזיטה:
 (ו) דעם בלינעס שטראַהלען ווירפט ער איינסט, פֿאַק היינען אויף
 דיא פֿרעפֿאָער בידער - פֿאַוואַסט, שוועפֿען-דובסט אונד בלוטה-וויןד,
 ווירד איהרעס בעכערס אַנטהיין זיין: (ז) דען, גערעכט איסט יא
 דער עוויגע! ער זיבעט דיא גערעכטיגקייט, אונד בליקעט אַוועס
 רעגליכע היט וואַהגעפֿאַווען אַן:

פסאלם יב

(א) דעם פֿאַרזאָגנער אויף השּׁמינית, איין פּסאַלם פֿאַן דורך:
 (ב) הערר! שטעה אונס בייא! דיא פֿראַוואַען זינד דאַהין! דיא זאַהן
 דער רעגליכען ביהוט איינער אַב: (ג) איין יעדער רעדעט פֿאַוש
 היט זיינעם באַכטען - היט באַטטען זיפּען, דאַפּען - זין איק הער -
 זען: (ד) פֿערטיגנע הערר! דיא באַטטען זיפּען אַווע! דיא היינער,
 דיא זאָ שטאַלנע וואַרטע פֿיהרען: (ה) דיא, וועלכע שפרעכען,
 אונסרע זונגע איסט פֿרייא - דער וונד איסט אונסער - ווער
 הייסטערט אונס דען? (ו) דא איהר דיא אַרזען דריקעט - דא דיא
 געפֿאַבטען זייפֿנען - זא ווילן איך דען אויף, שפּריכט גאַטט - אונד
 ווילן היין פֿערויכערן דעם, דען זיא וויל שטויב וועג - הויכען!
 (ז) דעם עוויגען וואַרטע זינד זאָ געלייטערט, וויל זינבער, אין
 דער ערדע, זיינער ווערקשטאַטט - פֿאַן דען שוואַקען זיבען - פֿאַך
 געריינגט:

תהלים יב יג יד

10

גערייניגט: (ח) דוא ווירסט זיא, אָ הערר! ערפֿילונג, ווירסט
שטעטס פֿאַר דיסער ברטה אונס שינען! (ט) עס ווייזענען
אונס אונד אונס פֿאַן פֿרעפֿעהאַפֿטען. דיא שונאָך דער זענשהייט
קריכט, וויא ווירזער, אויס!

פסאלם יג

(א) דעק פֿאַרזאָגער, איין פסאלם פֿאַן דוד: (ב) אָך הערר!
וויא זאָגען ווילסט דוא זיין זאָ גאַנץ פֿערדעסען? וויא זאָגען נאָך
דיין זאָגן זיין פֿערדערגען? (ג) וויא זאָגען וואָס איך זייגען
בייסט זיין זינגען, אונד זיין הערן זיין זאָרגען טאָגליך קוואַלען?
וויא זאָגען נאָך ווירד זיין פֿיינד זאָזיגען? — (ד) שויע העראַב!
ערהערע זיך! אָך עוויגער! אָ דוא זיין גאָטט! ערזייכטע זייגע
אויגען ווילדער. דאָס איך דעס טאָלדעס ביכט ענטשאַפֿע: (ה) זאָסט
שפּריכט זיין פֿיינד, דען האָב איך איבערוואונדען! עס פֿראַהאַקען
ווילדערוואַכער זייגעס פֿאַלעס: — (ו) דאָך איך פֿערטרויע דייגער
דיטע. זיין הערן פֿראַהאַקעט איבער דייגע היאָפֿע. דעק עוויגען
זינגען איך. דען ער האָט זיין וואָהן בעטהאַן:

פסאלם יד

(א) דעק פֿאַרזאָגער, פֿאַן דוד. — אין דעק הערזען שפּריכט
דער שאַך, עס איסט קיין גאָטט! פֿערדערבניס אונד גרייען זינד
זייערע ווערקע. ביאזאָנד פֿאַן זייערען ווילן דאָס בוטע איבען:
(ב) פֿאַק הייזען שויע דער עוויגע, איך דיא בעגליקטען זענשען.
זעהגע. אָב זייגער דער פֿערבונפֿט געהאַרע. בור זייגער
גאָטט איך הערזען פֿיהע: (ג) דאָ ווייכעט זאָגעס, זייגן זוכ
פֿערדערגען. ביכט זייגער ווילן דאָס בוטע איבען, ביכט זייגער!
(ד) זיא ווערדען איבער ווערדען, דיא טיראָנגען! דיא יעגט זיין
פֿאַך, וויא בראַט, פֿערזעהרען. דען עוויגען, דען זיא ביכט זאָג
גערופֿען! (ה) דאָ ווירד ענטזעגען זיא איבערפֿאַלען. דיא זאָזאָכט
שיגט דיא וואָהונג דעס גערעכטען! (ו) בון שוואַהעט בור דען
ראַטהע דעס ערזעגען. זיין שוין איסט גאָטט!

ווען

קאָהר

(ז) ווען גאָטט איינסט פֿאַן ציין אויס, יִשְׂרָאֵל היִלֶּע זענדעט.
ווען דעס פֿערשטאַפֿנען פֿאַקסעס, דער הערר זיך ווידער אַנבייזט.
איסט יַעֲקֹב ווידער פֿרעהויך, אונד יִשְׂרָאֵל אין פֿריידען:

פּסאַלם טו

(א) איין פּסאַלם פֿאַן דָּוִד. — ווער דאַרף, אַ הערר! אין ליינעס
זעלטע וואָהנען? ווער אויף ליינעס הייליגען בערגע רוחען?
(ב) דער רעדליך וואַנדעלט, רעכט אויסאיבעט. פֿאַן גאַנצעס הער-
זען וואָהרהייט רעדעט: (ג) מיט זיינער זוכנע ביא פֿעראַייזדעט,
ביא דעס בעבען-הענשען בעסעס טהוט, אונד ביא וואָס זיינען
גאַכטען שוואָהעט: (ד) דיא פֿעראַכטליכען ניכט אַכטעט, אונד
דיא גאַטטעספֿירכטיגען עהרעט. זי זיינעק שאַדען שוועהרט, אונד
עס האָט: (ה) ווער אַהנע וואַכער בעלד פֿעראַיהעט, אונד דיא
אובשולד אונדעשטעכליך שינט. ווער דיסעס טהוט, ווירד עוויג
בזיינען:

פּסאַלם יו

(א) איין קליינאָד פֿאַן דָּוִד. — בעוואָהרע זיך, אַ גאַטט! איך
זוכע שוין ביא דיר: (ב) שפרעך איך זוכ עוויגען, היין הערר!
בור דוא אַליין! ביסט היינע זעליגקייט! אונד ביכטס איסט איבער
דיר: (ג) אן דען הייליגען אין דיסעס אַנדע, וויא האַכטיג איסט
אן איהנען היינע אָסט! (ד) דיא באַך אַנדערן בואנען, הייען בור
איהר וועה. איך האַב ביכט איהרעס בונטיגען אַפֿפֿער-ווייגס.
האַב איהרע באַזען ניכט אויף היינע אַיספען טראַגען: (ה) דוא,
עוויבער! היין פֿריידען-האַה, היין קעך! דוא האַסט פֿיר זיך
דאַס אַאַס בעוואָהט! (ו) היין אַבטהיין פֿיען זעהר זיבליך אויס.
אויך איסט היין אייגענטהום זיר ווערטה: (ז) בון פֿרייס איך איהן,
דען עוויגען, דער זיר בעראַטהען. אונד אין דיסטערן גאַכטען,
ביא איבערעק אַידען: (ח) האַב איך איזווער דען עוויגען פֿאַר
אויגען. ער שטעהט זיר ביא. איך קאַן ניכט וואַנקען: (ט) דרוק
איסט

איסט היין הערץ פֿערבגניגט, אונד הייבע עהרע פֿריידען = פֿאַן.
 אויך זעלבסט היין פֿלייש ווירד זיכער רוהן: (י) דען דוא גיבסט
 דער ברופט ביכט הייבע זענען פֿרייס. דוא אָסעסט דייבען פֿראַז-
 זען ביכט פֿערוועסונג שויען: (יא) דוא טהוסט מיר קונד דען
 פֿאַד דעס זעבענס. פֿאַר דייבען אָבטויף איסט דער פֿריידען פֿיאַז-
 אין דייבער רעכטען זעליגקייט אויף עוויג!

פסאלם יז

(א) איין געבעטה פֿאַן דָוִד. — ערהערע, עוויבער! דיא גערעכֿ-
 טיגקייט! הערק אויף היין שרייען! פֿערניק היין געבעטה, אויס
 יאָפען אָהבע פֿאַזש! (ב) שפּריך דוא היין אורטהיין אויס! אונ-
 טריגליך שויען דייבע אויבען: (ג) היין הערץ האסט דוא געפֿריעט,
 היט טריבער באַכט עס הייס = געזוכט. האַסט היך געלייטערט,
 פֿאַנדעסט ביכט, דאַס ווילדער דייבע וואָרטע, איך פֿרעפֿענטליך
 אויך בור געדאַכט: (ד) אונד גינגס אויך איבער הייבען אונד זור
 זענשען = טהאַט ביכט איבער. דאַס איך אויף אָב = זעג אויסגע-
 טרעטען זייא: (ה) פֿעסט שטעהט היין פֿאָס אין דייבען שטייגען.
 הייבע טריטטע וואַנקען ביכט: (ו) בון רוף איך, גאַטט! אָנטוואָרטע
 מיר! נייגע מיר דיין אָהר! פֿערניק היין פֿאַעהן! (ז) זייגע דייבע
 וואַנדער-גיטע, רעטטער דערער, דיא זיך בערגען פֿאַר פֿיינדען,
 אונטער דייבער רעכטען! (ח) זעוואָהרע היך, וויא דאַס בילד איך
 אויגע. בירג היך אונטער דייבער פֿליגען שאַטטען! (ט) פֿאַר דען
 רוכֿאַסען, דיא היך פֿאַגען, אויס איבערהוטע, היך האַסען, היך
 פֿערפֿאַגען: (י) איהר פֿעטט אוואַשליפעט זיא זאָ פֿעסט, דרוק
 שפּריכט איהר אונד זאָ שטאַן: (יא) וואָהין וויר געהען, שטעלונען
 זיא אונס באַך, אונד אויערן אָב, דאַהין זון שטיירען: (יב) זאָ וויא
 איין זעווע, דעס רויבעס בעגרייג. וויא איין יונגער זעווע אין
 העהלען זוישט: (יג) אויף, עוויבער! איין איהק זון פֿאַר! שטיירזע
 איהן! רעטטע היך פֿאַק זעסעוויכט, פֿאַן דייבען ראַכע = שווערט:
 (יד) פֿאַק זעבען, דייבער גייסען. עוויבער! פֿאַק זעבען דיסער
 בידער = זעלט. איהר אָנטהיין זייא אין דיסער זעלט. זיא פֿיאַזען
 איהרען

איהרען בויך היט לייבעק גוטע, קינדער האבען זיא דיא פֿילונע, אונד הינטערנאָסען איבערפֿאָוס לען יונגען: (טו) איך ווערדע היט גערעכטיגקייט דיין אַנטוין שויען. אונד ערוואַכענד היך ערגעצן אַן לייבער גאַטטעס געשטאַנט:

פסאלם יח

(א) דעק פֿאַרוואַנגער, איין פסאַנס פֿאַן דוד, דעק קנעכטע דעס עוויגען. דער דעק עוויגען זי עהרען זאָג, אַנס ער איהן פֿאַן אַווען זיינען פֿיינדען, אונד בעוואַנדערס פֿאַן דער האַנד דעס שאַול, רעטטעטע: — (ב) זאָ זאָג ער. הערזיך זיב איך דיק, הערר! זיינע שטאַרקע! (ג) זייין שוין פֿענס, זיינע פֿענסטע, זייין ער רעטטער, זייין גאַטט, זייין האַרט, אויף דען איך טרויע. זייין שילד, אונד זיינעס היילעס האַרן! (ד) געאַזבט, ריף איך, זיא גאַטט! אונד וואַר פֿאַק פֿיינד ערלעסט: — (ה) שאַן אוואַסינגען זיך דעס טאַדעס באַנדע. דיא שטרעהויע דער אונטער וועלט שרעקטען זיך שאַן: (ו) דער העווען באַנדע אוישטריקטען זיך. איך וואַרד פֿאַן דען שוינגען דעס טאַדעס ערגריפֿען: (ז) אַבער אין דער אַנגסט רוף איך זי דעק העררן, שרייע היבאויף זי זיינעק גאַטט. ער הערט זייין פֿלעהן אויס זיינעק טעהפען. זייין געבעטע דרינגט איהם זי אַהרען: (ח) דיא ערדע בעבטע, וואַרד ערשיטטערט. עס רעגטע זיך דער בערגע גרונד. זיא ערבעטען, דאָ ער זאָרניג וואַרד: — (ט) דאַוסף שטיג אויף, אַנס ער ערגריהוטע, אויס זיינעק וונדע זעהרענד פֿייער, גוט פֿאַוהיע אַדערט דאַפֿאַן: (י) ער זייגטע דען הימען, אונד פֿוהר הערנידער. אונטער זיינען פֿיסען, דיסטערעס געווען: (יא) ער פֿאַהרט אויף דען פֿרובים, פֿליגט דאהער, שוועבענד אויף פֿליגען דעס ווינדעס. אונד היילעט זיך אין דונקעלן איין: (יב) האַכט פֿינסטערנים זיך זיך געצעלטע. זייטערבאַכטליכע פֿלוטהען, וואַקען אויף וואַקען! — (יג) אויס דעק זיכט גאַמץ געגעבאָיער, דורך שאַנגעלט זיין געווען, האַגען אונד גויהענדער בלין: (יד) דער עוויגע שטיר זעט אים הימען. דער העכסטע דאַנגערט העראַב, האַגען אונד גויהענדען

תהלים יח

14

בַּיְהוֹדֵה עַבְדְּךָ יְיָ: (טו) עַר וּוִירָפֶט זַיִנֵּב פִּי יוֹנֵב, שְׁטַרְיִיעַט זַיִא
 אֹוְהָעֵר. עַר שִׁיסַט בַּיְזֵב אֵב, אֹוּבַד שׁוֹיִדְעֵרַט זַיִא הֵיִן: (יז) זִכְט־
 בָּאֵר וּוִירַד דְּעַר פֹּוֹטְהַעַן אֹוּר־קֹוּעַוֹן. אֹוּיֶק־גַּעֲדַעֶקַט דְּעַר עַרְדַּע
 בְּרוּבַד. פֶּאָן לִיִּינַעַק דְּרֶאָהַעַן, עֹוּיִגְעֵר! פֶּאָק אֶטְהַעַק לִיִּינַעַס
 לְבָאָן־הַיִּזְכֶּס: — (יז) הִיר רִיִּכְט עַר אֹוּיס דְּעַר הַעֵהַע זַיִינַע אֶמְכַּד,
 עַר גְּרִיִּיעַט אֹוּבַד לְיַהַעַט הִיֶּק אֹוּיס בְּרוּיסַעֲבַלְעַן פֹּוֹטְהַעַן: (יח) עַר
 רַעַטְטַעַט הִיֶּק פֶּאָן דַּעַס פֶּיִיבַלְדַּעַס גַּעֲוֹוֹאֹט, פֶּאָן וּוִידְעֵרֹוּאָכְעֵרַן, הִיר
 לְוֹ הַאָכְטִיב: (יט) זַיִא אִיבַעֲרַפִּילְעַן הִיֶּק, אִיִן אֹוּבַפֶּאָוֹס־שׁוּוֹאָגְבַּעֲרִי
 טֶאָבַעַן. אָבַעֲרַ גָּאָטט וּוְאֵרַד הִיִּינַע לְוִעַעֲרִיכְט: (כ) עַר פִּיהַרַט
 הִיֶּק אֹוּיס, אִיִן וּוִיטַעַן רֹוּיֶק. עַר רַעַטְטַעַט הִיֶּק, דַּעַן עַר הַאָט אֹוּסַט
 אֵן הִיר: — (כא) גָּאָטט טַהוּט הִיר וּוְהָוֹ, בָּאָךְ הִיִּיבַעֲרַ פֶּרַעֲוֹוִיגִי־
 קִיִּיט. בַּעֲלֶאָהַבַעַט הִיִּיבַעֲרַ הַאָנְדַּע רִיִּיבִקִּיִּיט: (כב) דַּעַן אִיֶּק הַאָטַע
 דִּיא וּוַעֲבַע דַּעַס הַעֲרַרַן, בִּיִן נִיכַט רֹוּכֹוּאָס וּוִידְעֵר הִיִּיבַעַן גָּאָטט:
 (כג) זַיִינַע רַעַכְטַע הַאָב אִיֶּק שְׁטַעַטס פֶּאָר אֹוּיִגְעַן, זַיִינַע אַעֲהַרַעַן
 וּוִיִּכְעַן נִיכַט פֶּאָן הִיר: (כד) הִיִּין הַעֲרַן אִיִּסַט אֹוּבַגַּעַטְהִיִּיט הִיִּט
 אִיֶּחַק. אִיֶּק הִיִּטְהַע הִיֶּק פֶּאָר אִיבַעֲרַטְרַעַטוּבַג: (כה) דֶּאֶרֶאָוֹק פֶּעֵר־
 בִּיאַט דְּעַר הַעֲרַר בָּאָךְ הִיִּיבַעֲרַ אֹוּבַשׁוּלַד הִיר, בָּאָךְ הִיִּיבַעֲרַ הַאָנְדַּע
 רִיִּיבִקִּיִּיט, פֶּאָר זַיִינַעַן אֹוּיִגְעַן: — (כו) דֹוּא בִּיסַט דַּעַק בִּיִּטִּיגְעַן
 אֹוּ־בִיִּטִּיג. דַּעַק טְרִיִיא־גַּעֲוִיבַנְטַעַן, טְרִיִיא־גַּעֲוִיבַנְט, (כז) דֹוּא
 פֶּעֵרַפֶּאָהַרַסַט הִיִּט רִיִּיבַעַן, רִיִּין־בִּיסַט טִיקַע־פֶּאָוֹעַן אֹוּבַפֶּעֲרִיזַעֲהַב־
 יֶק: (כח) דַּעַק אֹוּבַעֲרַדְרִיקַטַעַן שְׁטַעַהַסַט דֹוּא בִּיִיא, אֹוּבַד זַעַבַקַסַט
 דִּיא שְׁטֶאָוֹנַעַן בִּיֶּקַע בִּידְעֵר: (כט) דֹוּא עַרֹוּיִכְטַעַסַט הִיִּיבַע אִיִּיכְטַע־
 דְּעַר הַעֲרַר הַאָכְט הִיִּיבַע פֶּיִבַסַטְעֵרַבִּיס לְוֹ זִכְט: (ל) הִיִּט דִּיר דֹוּרַךְ־
 בְּרַעַכְע אִיֶּק דִּיא קְרִיגַעַס־שַׁאָר. הִיִּט הִיִּיבַעַק גָּאָטט זַעַן אִיֶּק אִיבַעֲרַ
 דִּיא הֹוּיַעֲרַ: — (לא) עַר אִיִּסַט גָּאָטט! זִיִּין וּוַעֲבַ אִיִּסַט וּוְאָכְדַעַן־אָס־
 דַּעַס הַעֲרַרַן פֶּעֵרַהִיִּיסוּבַג רִיִּין דֹוּרַכֹוּיִיטַעֲרַט. אֹוּוֹעַן דִּיא אִיֶּחַק טְרוּיַעַן,
 אִיִּסַט עַר אִיִּין שִׁילַךְ: (לב) דַּעַן וּוְעַר אִיִּסַט, אֹוּיסַעֲרַ דַּעַק הַעֲרַרַן,
 אִיִּין גָּאָטט? וּוְעַר, אָהַבַע אֹוּבַסַעֲרַן גָּאָטט, אִיִּין הַאָרַט? (לג) דְּעַר
 גָּאָטט, דְּעַר הִיֶּק הִיִּט קְרֶאָפֶט אֹוּיסְרִיסַטַעַט, דְּעַר הִיִּיבַע וּוַעֲבַ אָהַבַע
 וּוְאָכְדַעַן

תהלים יח

וּמִאֲנֵדָוּן הֶאֱכַט׃ (לד) בְּאֹזֶן הַיַּיִנְעַן פֹּסֵף, דַּעַם הִירְשַׁע גְּוִיִּיק, בַּעֲפֹלֵי־
 אֲנֹט־ בְּאֹזֶן הַיֶּקֶן אִיִּיק הַעֲהֵעַן וַיִּכְעַר שִׁטְעֹנֹט׃ — (לה) עַר
 אִיבַעַט זֹכֶן קֶאֱחַסְפֵּעַ הַיַּיִנַּע הַאֲבַד, אֶעְהַרְט הַיַּיִנְעַן אַרְס דַּעַן עַהֲעַרְנַעַן
 בְּאֲבַעַן שִׁפְאֲנַבְנַעַן׃ (לו) זֹכֶן שִׁלְדַע בְּאֲבַסַּט דּוּא הִיר דִּיִּין הִיִּין־זֹר
 אֹנְטַעֲרֶשֶׁט־זִכּוֹבָג דִּיִּיבַע רַעֲכַטַע־ דּוּא אִיסַעַסַּט דִּיק הַעֲרַאָב, הַיֶּקֶן בְּרַאָס
 זֹו הֶאֱכַעַן׃ (לז) עַרוּוִיִּיטַעֲרַסַּט הַיַּיִנַּע טְרִיטַטַע אֹנְטַעֲרַ הִיר, דַּאָס
 הַיִּין גַּעֲוַעַבְק בִּיכַט קְרַאָפְטֹאָס וַיִּרַד׃ — (לח) בּוֹן זַעַן אִיִּיק הַיַּיִנְעַן
 פִּיִּיבַדַּעַן בְּאֶךְ, הַאָּוַע זִיא אִיִּין, אֹנְבַד אָסַּב בִּיכַט אָב, בִּיס אִיִּיק זִיא אֹיִּיק־
 גַּעֲרִיבַעַן׃ (לט) אִיִּיק הַוִּיעַ זִיא בִּידַעֲר־ זִיא קֶאֱוַחֲמַעַן בִּיכַט אֹיִּיק־
 זִיא שִׁטְרִבְנַעַן הִין זֹו הַיַּיִנְעַן פִּיסַעַן׃ (מ) זַאָ הַאָּסַט דּוּא הַיֶּקֶן זֹכֶן
 קֶאֱחַסְפֵּעַ גַּעֲרִיסַטַעַט־ זַאָ בִּיִּיגַסַּט דּוּא הַיַּיִנַּע וַיִּדַעֲרוּזְאָכְעַר אֹנְטַעֲרַ
 הַיֶּקֶן׃ (מא) זַאָ וַעֲבַדַּעַסַּט דּוּא הִיר זֹו, דַּעַס פִּיִּיבַדַּעַס בְּאֶקְסַעַן, אֹנְבַד
 הַיַּיִנַּע הַאָּסַעֲרַ, דַּאָס אִיִּיק זִיא בְּאֶבְדִּיגַע׃ — (מב) זִיא פֹּלַעֲהַעַן־
 בִּיאַוַחַבַּד הַיֹּאָפְט־ זֹו גְּאָטַט עַוַסְפָּאֲר־ עַר הַעֲרַט זִיא בִּיכַט׃ (מג) וַיִּיא
 שִׁטּוּיַב אִיִּיק וַיִּיבַד זֶעֲרַוַחֲאָס אִיִּיק זִיא, זֶעֲרַטְרַעַטַע זִיא וַיִּיא גְּאָסַעַן־
 קֶאָטַה׃ (מד) דּוּא שִׁזְנַעַסַּט הַיֶּקֶן פֶּאָר הַיַּיִטַעֲרִיִּיא־ הַאָּכַסַּט הַיֶּקֶן זֹכֶן
 הַוִּיסַט עַבַּטְפֶּעֲרַנְטַעֲרַ רִיִּיבַע־ הִיר אֹנְבַעַקֶאֱנַבְטַע פֶּעֹקְעַר, דִּיהַבַּעַן
 הִיר׃ (מה) זִיא זִיבַד אֹיִּיסַט גַּעֲרִיכַט הִיר אֹנְטַעֲרַטַהָאָן־ דַּעֲרַ בְּאָר־
 בְּאָרַעַן זַעֲהַבַע שׁוּיִיכַעַן־ הִיר׃ (מו) דִּיא זַעֲהַבַע דַּעֲרַ בְּאָרַבְּאָרִיִּיא
 פֶּעֲרַשׁוּאָכַטַעַן, זִיא זִיטַטַעֲרַן אֹיס אִיהַרַעַן פֶּעַסַטַעַן הַעֲרַפֶּאָר־
 (מז) עַוּוִיִּיג אֶעֱבַט דַּעֲרַ הַעֲרַר! פְּרִיִּיס הַיַּיִנְעַן הַאָּרַטַע! פֶּעֲרַהַצִּיר־
 אִיכּוֹבָג דַּעַק גְּאָטַט הַיַּיִנַּעַס הַיִּיֹּס! (מח) הַיַּיִנְעַן גְּאָטַט, דַּעֲרַ הִיר
 רַאָכַע גִּיבַט, אֹנְבַד זֹוּיִבַגַּט דִּיא פֶּעֹקְעַר אֹנְטַעֲרַ הַיֶּקֶן׃ (מט) דַּעֲרַ
 הַיֶּקֶן פֶּאָר דַּעַן פִּיִּיבַדַּעַן שִׁזְנַט־ הַיֶּקֶן פֶּאָר עַוַסְפַּעֲרַעַן וַיִּכְעַרְט־ אֹנְבַד
 פֶּאָן יַעֲבַעַק אֹנְבַגַּעֲרַעֲכַטַעַן הַאָּנַבַע רַעַטַטַעַט׃ (נ) דַּאָרַאֹק דַּאָבְק
 אִיִּיק דִּיר, עַוּוִיִּיגַעֲרַ! אֹנְטַעֲרַ דַּעַן הַיִּידַעַן, אֹנְבַד רִיהַרַע דִּיר הַיִּין
 זַאִיטַעַן־שִׁפִּין׃ (נא) דִּיר, דַּעֲרַ וַיַּיִנְעַן קַעֲבִיגַעַע בְּרַאָסַעַס הַיִּין־בַע־
 וַיִּיסַט־ דַּעֲרַ וַוַאָהֹן־טַהוּט וַיַּיִנְעַן גַּעֲוַאָזְבַּטַעַן, דְּרֹד־ אֹנְבַד וַיַּיִנְעַן
 זַאֲוַעַן עַוּוִיִּיגִיק־ —

פסאלם יט

(א) דעם פֿאַרזאָנגער, איין פּסאַלם פֿאַן דָּוִד: (ב) דיא היימיג
 ערנאָהען דיא עהרע גאָטטעס. זיינער האָלדע ווערק פֿערקינדעט
 דיא פֿעסטע: (ג) איין טאָג שטרעהוטט עס דעם אַנדערען זָו, דיא
 נאַכט גיבט דיסען אונטערריכט דער נאַכט: (ד) קיינע אַהרע,
 קיינע וואָרטע, דערען שטימוע האָן ניכט הערע: (ה) איבער
 דען גאַנצען ערד-קרייס טעבעט איהרע זאָיטע. איהר פֿאַרטראָג
 דרינגט זאָ ווייט, אָס דיא בעוואָהטע וועלן. דאָרטין, וואָ ער
 דעם זאַנבען-גאַנץ איין זעלט אויפֿשאַג: (ו) זיא שטרעהוטט הער-
 פֿאַר, גויך אייבעס ברייטגאַס, אויס זייבעס זיימער. אונד
 פֿריידיג, וויא איין העלד, דורכֿווייט זיא איהרע זאַהן: (ז) פֿאַן
 יענער היימיגס-גרענצע געהט זיא אויס, דען קרייס-אויף דורך,
 בייס ווידער זאָ איהר הין. אונד ניכטס בייבט איהרעס שייין פֿער-
 זאָרען: (ח) דיא אַהרע גאָטטעס איסט פֿאַןשטאַנדיג, אַזבעט
 דיא זעלע. זיין זייגביס איימער טרייא, האָכט דיא אַזבערנען
 קאָג: (ט) גערעדע זינד דעם הערן בעפֿעהלע, זיא ערפֿרייען
 דאָס הערן. אויטער איסט זיין געזאַטה, עס ערווייטעט זאָדע
 אויבען: (י) ריין איסט דיא פֿורכט דעם עוויגען, זיא בעשטעהעט
 עוויג. זיינע רעכטע זינד עוויגע וואָהרהייט, אַזעסאַממט גערעכט:
 (יא) ערווישטער נאָך אָס גאָלד אונד קעסטליכעס ערן. דעם
 חובלע זיבליכער, אָס זיסער האָניג-זייס: (יב) וואָהן איסט דין
 קבעלט געוואָרנט דורך זיא. גראָסער אָהן ערוואָרטעט דען, דער
 זיא בצוואָהרט: (יג) אונדווישענטיכע פֿעהלער, ווער בעהערקעט
 דיא? בעוואָהרע ויך פֿאַר אונדבעקאָממען זינדען! (יד) ענטפֿערן
 ויך אויך פֿאַן איבערוויטהיגען געדאַנקען, אָס זיא ניכט הער-
 שען איבער ויך! זאָ קאָן איך, פֿאַן פֿערברעכען פֿרייא, ויך דער
 פֿאַןעבדונג נאָהען: (טו) וואָהן העגען דיר געפֿאַלען דיא רעדען
 זייבעס חובלעס, געדאַנקען זייבעס הערזענס. דיר, עוויגער!
 זיין האָרט אונד זיין ערויסער!

דעם

תהלים' כ כא

פסאלם כ

(א) דעק פֿאָראַנגער, איין פּסאַלם פֿאַן דָּוִד: (ב) דער הערר ערהערעט דיק, גֹּר זייט דער נאַטח. דער נאַטח פֿאַן יַעֲקֹב שינעט דיק: (ג) הילפֿע זענדעט ער דיר אויס דעק הייליגטהוק. אונד אונטערשטינעט דיק פֿאַן צִיּוֹן אויס: — (ד) ליינער שפּייס גאַבען דוֹס, ליינער גאַנען אָפּפֿער אַשע, ניהוט ער אַן, היט וואָהן געפֿאַלען: (ה) ער געוואָהרעט, וואָס דיין הערץ בעגעהרט. אָפּט יעדען אַבשאַט דיר געלינגען: — (ו) דאָן יוֹכָנָן וויר, אַב ליינעק זיג. אָפּטען וועהען אונסער זיגס פֿאַנגיר, איק נאַמען אונסערעס גאַטטעס. דער הערר ערפֿילֿעט ליינע ווינשע אַלע: — (ז) בון הערק אַיך, דאָס דער הערר זיינעק געוואַרטען הילפֿט, אונד איהן ערהערט, אויס זיינעק הייליגען וואָהן זיין. אַן דער גראַפען האַכט דיסעס וואונדער זיגעס: — (ח) יענע היט וואָגען אונד רייסיגעק זייגע. וויר אַין אונסערעס גאַטטעס נאַמען: (ט) יענע שטירנען הין, אונד פֿאַלען. וויר שטעהען אויפֿגעריכטעט, אונד בלייבען: —

קאַהר

(י) עוויגער! פֿערווייז אונס זיג! דער קעניג ערהערע אונס, ווען וויר פֿלעהען!

פסאלם כא

(א) דעק פֿאָראַנגער, איין פּסאַלם פֿאַן דָּוִד: (ב) עוויגער! ליינער זיגעס האַכט פֿאַהאָקעט דער קעניג. וויא יוֹכָנָן ער, איבער ליינע הילפֿע: (ג) זיינעס הערנעס וואונש פֿערויהסט דוא איהק. פֿערוואַגעסט ניכט, וואָס זיינע אָפּפען באַטהען: (ד) דוא קאָסט איהק היט געזעגעטעק גוט זאָפֿאַר. זענעסט אויף זיין הויפט דיא גאָלדענע קראָן: (ה) אוק אָבען באַטח ער דיק. דאָס גאַבסט דוא איהק. אָנגעס אָבען, העכשען אַנטער דורך: — (ו) זיין רוחק ווירד גראַס, דורך ליינע הילפֿע. הולד אונד האַיעסטאָט אָבעסט דוא אויף איהן: (ז) דוא זענעסט איהן זאָק עוויגען זעגען איין. ערזענעסט איהן היט פֿרידען ליינעס אָנגעזיכטס: (ח) דען אויף דען עוויגען פֿערטרויט דער קעניג. אויף דעס

העכסטען (2)

תהלים כא כב

18

העכסען גיטע . דאראוס וואנקט ער ביא : — (ט) דיינע האנד
 עררייכעט אונז דיינע פיינדע . דיינע רעכטע , אונז דיינע האסער :
 (י) נו פייער = עפען האכט דיין זאָרן = באַיק זיא . דער הערר , אין
 זיינעם גריחה , פֿערטיגעט זיא . דיא פֿאַחהיע פֿערנעהרט זיא :
 (יא) דוא קאָטעסט איהרע פֿריכטע פֿאַן דער ערדע , איהרען
 זאָמען אונטער זענשען = קינדערן אויס : — (יב) דען זיא האַבען
 אונז היין דיר בעררייטעט . זיא ערזאָנגען טיקע , פֿערזאָכטען ביכטס :
 (יג) בון זענעסט דוא זיא נו דיינעם זיהאָע . ריכטעסט אויף איהר
 אַנטוין דיינע זעהנען : (יד) ערזייג דיק , עוויגער ! דורך דיינע
 האַכט ערהאָבען ! אונטער זאָנג אונד זאָמען = שפּין זינד דיינע
 וואונדער = טהאָטען : —

פסאלם כב

(א) דעק פֿאַרזאָנגער , אויף דער זאָרבען = פֿאַעטע , איין פּסאַלם
 פֿאַן דוד : — (ב) היין גאָטט ! היין גאָטט ! וואַראַק פֿערזאָפּעסט
 דוא זיך ? וואַראַק זינד זיינע קאָמען זאָ פֿערן פֿאַן דער הילפֿע ?
 (ג) היין גאָטט ! דעס טאָגעס רוף איך , ביכטס ערווידערט . אונד
 דעס נאַכטס — ביכטס שטילזעט זיינען זאָחהיער : (ד) אַבער דוא ,
 אַלזעהיינגסטער ! טהראָנגעסט אונטער זאָב = געסאָנג פֿאַן ישׂראָל !
 (ה) דיר פֿערטרויען אונטערע פֿאַטער . זיא פֿערטרויען דיר ,
 אונד דוא האַלפֿעסט אויס : (ו) נו דיר שרייען זיא , אונד פֿאַנדען
 רעטטובג . דיר פֿערטרויען זיא , אונד וואורדען ביכט נו שאַנדען :
 (ז) איך בין איין וואַרק , קיין זאַן . דער זייטע שפּאַטט , דעס
 פֿאַקס פֿערזאָכטובג : (ח) דיא זיך זעהען , העהנען זיך . פֿערנזיהען
 דיא זיפּען , שיטטען זיט דעק הויפטע : (ט) ער קאָנג עס דעק
 העררן . דער הילפֿט איהק אויס . דער רעטטעט איהן . ער איסט
 זיין זיבּינג : (י) דען דוא ענטזאָגסט זיך זיינער ווטטער שאָס .
 אַן איהרען בריסטען , וואַרסט דוא זיינע זאָפֿעריכט : (יא) איך
 פֿיעז אויף דיק אויס ווטטער = זיינע . דוא וואַרסט היין גאָטט , זאָ
 באַול איך איהק ענטקאָק : (יב) זיא יעזט ביכט פֿערן פֿאַן זיר ,
 זען גאָהע דיא אַנגסט איסט , אונד ביאָזאָנד העלפֿען זאָג :
 איך

תהלים כב

19

(יג) איך בין אווהרינגט פֿאַן גראָסען פֿאַררען - פֿאַן פֿעטטען
 שטיהרען אויס בֿישן אווקראַכנט : (יד) זיא רייסען איהרען ראַכען
 אויף, ווּיא אַווען, ערווירגענד בריאַלענד : — (טו) איך בין ווּיא
 וואַסער אויסגעשיטטעט - ווּיא געבין איסט אויסגעוועסעט - ווּיא
 הערן איסט ווּיא זעראַמאָלען וואַס, עס זערגעהט אין וויינעק
 איבע : (יז) וויינע אַבעבס - קראַכט איסט ווּיא שערבן טראַקען,
 אונד וויינע זונגע קלעבט אַס גוּמען - דיסעס אַבט זיך אין דעס
 טאַדעס שטויב : — (יח) דען הונדע האַבען זיך אווהרינגעט - דער
 פֿרעפֿער ראַטטע זיך אוועבען, וויינע אַווען גלייך - (יט) זיא
 העמווען זיר) האַנדע אונד פֿיסע : (יח) אַווע וויינע גילדער זאַהוע
 איך - — זיא שיסען גרווהיגע בליקע אויף זיך : (יט) זיא טהילען
 וויינע קלידער אונטער זיך, אונד ווערען דאַס זאַס אונד ווּיא
 געוואַנד : (כ) אַבער דוא, עוויגער! זיא ניכט פֿערנע! איילע,
 וויינע שטאַרקע! זיר זאַ הילפע! (כא) עררעטטע וויינע זעענע
 פֿאַן דעק שווערט, פֿאַן דעק פֿרעכען הונדע, וויינע איינסאָוקייט!
 (כב) ענטרייסע זיך דעק ראַכען דעס אַווען, דען הערבערן
 ווילדער רַמּים : (כג) דאַן פֿרייסע איך וויינען ברידערן ליינען
 באַמען, אונד ריהוע דיק אין גראַסער פֿערוואַחוונג : (כד) זיא
 איהר דען העררען פֿירכטעט, אַב - זינגעט איהק! איהן פֿערעהרע
 אַווער זאמע פֿאַן יַעקב! באַוועלט פֿאַן ישׂראַל, שייע דיק פֿאַר
 איהק! (כה) ער האַט דעס אַרמען עווענד ניכט פֿעראַכטעט,
 ניכט פֿערשוואַהעט - האַט איהק זיין אַבטלין ניכט פֿערבאַרגען,
 אונד הערטע, דאַ ער זאַ איהק שריא : (כו) דאַן ריהוע איך אויט
 פֿאַן דיר - אין גראַסער געוויינדע, פֿאַן וויינען פֿערעהרען, בע-
 זאַהן איך ווּיא געליבדע : (כז) עפעט, בעדראַכטעט, אייך זאַטט!
 פֿרייסעט דען העררן, איהר וויינע פֿערעהרער! אויף עוויג ווערדע
 אייער הערן ערקוויקט : — (כח) זאַ ווערדע יעדער ער - בעוואַה -
 בער, גאַטטעס איינגעדענק, בעקעהרע זיך זאַ איהק - געשעכטער
 דער היידען בעטהען דיק אַן : (כט) דען דעס עוויגען איסט יעדעס
 רייך - ער העררשט אויך אונטער דען היידען : (ל) זיא דער ערדע
 זאַרק

תהלים כב כג כד

20

הארק סַעֲרַנְעָה־רַעַן, בַּעֲטָהֶען לִיךְ אֵן. לִיא אִיךְ שְׁטוֹיבַע קִרְיַעַן,
 דַּעֲרַען הַעֲרַן דַּעַר קוֹוֹהַעַר כְּאָבֹט, בִּיִּיגַעַן לִיא קִנְיֵא סַאָר אִיהַק:
 (לֵא) לִיא עֲבַקְעוֹ סַעֲרַנְעָה־רַעַן אִיהַן, לִיא כְּאָוֹעֹט רִיהוֹעַט סַאָן דַּעַק
 הַעֲרַן: (לֵב) אִיִּין קָוֹוֹהַעַבְדַּעַס גַּעֲשׂוֹעֲכַט עֲרַנְאָהֹט לַעַר יוֹבַעֲבַד,
 וּוּיֵא גַעֲרַעֲכַט עַר אִיסַט. וּוּאָס גַּרְאָסַעַס עַר גַּעֲטָהֶאָן:

פּסָאָלִם כַּג

(א) אִיִּין פּסָאָק סַאָן דְּוֹד. — גְּאָטַט אִיסַט וּוּיִין הִירַט, אִיר וּוּירַד
 בִּיכַטַס וּמֵאָבַעֲאָן: (ב) עַר אָגַעֲרַט וּוּיךְ אִוִּיךְ גַּרִּיבַעַר וּוּיִידַע. עַר
 אִיִּיטַעַט וּוּיךְ אֵן שְׁטִיֹּוֹעַן בְּאָכַעַן: (ג) עַר אָבַט וּוּיִין שְׁוֹאָכַטַעַבְדַּעַס
 גַּעֲוִיטָהַעַ, אֹוּבַד סִיְהַרַט וּוּיךְ אִוִּיךְ גַּעֲרַעֲכַטַעַק שְׁטִיִּיבַע, לֹוּ זִיִּיבַעַס
 כְּאֹוּחַבַס רֹוּחַ: — (ד) אֹוּבַד וּוּאָוֹ אִיךְ אִוִּיךְ אִיסַט טְאָדַעַס = שְׁאָטַטַעַן =
 טְהַאָוִי, זָא וּוּאָוֹ אִיךְ אָהַבַע סֹוֹרַכַט, דַּעַן לֹוּא בַּעֲגֹוּיִיטַעַסַט וּוּיךְ.
 דִּיִּין שְׁטָאָב אֹוּבַד לִיִּיבַע שְׁטִיִּיבַע, זִיכַד אִיוֹוִיטַעֲרַדָּאָר וּוּיִין טְרָאָסַט:
 (ה) לֹוּא רִיכַטַעַסַט אִיר אִיִּין סִרִּיִּידַעַן = וּמֵאָהוּ אִיסַט אָבַגַּעֲוִיכַט לַעַר
 סִיִּיבַדַע לֹוּ. לֹוּא זְאָלְבַסַט וּוּיִין הֹוּיַפַט אִיטַ עֵהֹוִי, אֹוּבַד שַׁעֲנַקַסַט
 אִיר סַאָוֹעַ בַּעֲכַעַר אִיִּין: (ו) אִיר סַאָוֹעַטַט הִיִּין אֹוּבַד וְעֹוּבַקִּיִּיט
 אִין לִיסַעַק אָעֲבַעַן כְּאָךְ. אִיִּיבַסַט רֹוּחַ אִיךְ עֹוּיִיבַע זִיִּיט, דָּאָרַט אִין
 דַּעַס עֹוּיִיבַעַן הֹוּיַס:

פּסָאָלִם כַּד

(א) אִיִּין פּסָאָק סַאָן דְּוֹד. — דַּעַס עֹוּיִיבַעַן אִיסַט לִיא עַרַדַע,
 אֹוּבַד וּוּאָס זִיא סִיִּיֹּוֹעַט. אִיעֹוֹט אֹוּבַד בַּעֲוֹוֵאָהַבַעַר זִיכַד אָוֹעַ זִיִּין:
 (ב) עַר הָאָט אֵן אֹוֹעֲבַר אִיהַרַעַן גַּרֹוּבַד גַּעֲוֵבַט, אֵן שְׁטַרַעֲהַחַעַן
 זִיא עַרְבֹוּיַט: — (ג) וּוַעַר לָאָרַק דַּעַן בַּעֲרַג דַּעַס הַעֲרַן בַּעֲשִׁיִּי.
 גַּעַן? וּוַעַר זִיִּיבַע הִיִּיִּיבַע שְׁטָטַטַעַ בַּעֲטַרַעַטַעַן? — (ד) לַעַר
 רִיִּיבַעַר הָאָבַדַע, אֹוּיַטַעֲרַן הַעֲרַנְעַבַס אִיסַט. לַעַר וּוּיִיבַאִיִּיד כִּיא בַּעֲ-
 טְהִיִּיעֲרַט, לֹוּק טְרֹוּבַע כִּיא גַּעֲשׂוּוֹאָרַעַן: (ה) עַוֹסֶפֶאָכְבַט רִיִּיכַעַן
 זַעֲבַעַן סַאָן דַּעַק הַעֲרַן, גַּעֲרַעֲכַטַעַן אָהַן סַאָק גְּאָטַט זִיִּיבַעַס הִיִּיַס: —
 (ו) זָא אִיסַט לִיסַעַס גַּעֲשׂוֹעֲכַט, לָאָס גְּאָטַט סַעֲרַנְעָה־רַעַט. וּוּיִין
 אָבַטְוִיִּין לֹוּ שׁוּיַעַן זִיךְ זַעֲהַבַט. זָא אִיסַט סַאָן יַעֲקֹב לָאָס גַּעֲשׂוֹעֲכַט! —
 (ז) עַרַהַעֲבַעַט, אִיהַר טְהַאָרַע! לָאָס הֹוּיַפַט! עַרֹוּיִיטַעֲרַט לִיא
 עֹוּיִיבַעַן

תהלים כד כה

עוֹיֵבֶען סִפְאָרְטען! אָמַט איהן אײן-זײַהען, דען קעניג דעס רוהמס!
 (ה) ווער איסט דער קעניג דעס רוהמס? דער הערר איסט
 אַמֶלְטִיג אונד זיגרייך. דער הערר איסט זיגרייך אײַק שטרייט: —
 (ס) ערהעבעט, איהר טהאַרע! דאַס הויפט! ערוויטערט דיא
 עוֹיֵבֶען סִפְאָרְטען! אָמַט איהן אײן-זײַהן, דען קעניג דעס רוהמס!
 (י) ווער איסט דער קעניג דעס רוהמס? גאַטט! דעס וועלט-אַלֶּז
 הערר! דער איסט דער קעניג דעס רוהמעס! סִלָּה!

פסאלם כה

(א) סֶאָן דָּוִד. — עוֹיֵבֶער! זֹו דיר ערהעב אײַק היינע זענען!
 (ב) אײַן גאַטט! אײַק האַפְּטֶע אײַק דײַך! אָמַט אײַך ביכט זֹו שאַנדען
 ווערדען. דאַס היינע סײַנדע ביכט סֶרַמְהֶאָמְקֶען אײַבער אײַך: —
 (ג) אײַך ווערדען, דיא דײַן האַררען, ביא זֹו שאַנדען. טרייאַלֶּז
 בור בעשטעהן היט שאַנדע. דען זיא סֶערֶפֶּעהֶלֶען איהרעס זֹוועקס: —
 (ד) הערר! אַאָך דײַבע וועגע אײַר בעקאַכנט! אונטערריכטע אײַך
 אײַן דײַבער סֶיהרובג! (ה) אײַטע אײַך אײַן דײַבער וואַהרהייט, אַעהרע
 אײַך! דען דוא ביסט היינעס היילעס גאַטט! אונאויִסֶעהרֶאײַך האַררע
 אײַך אײַך דײַך: — (ו) געדענק אַן דײַבע הולד, אַ הערר! אַן דײַבע
 גײַטע, דיא סֶאָן יע בעוועסען: (ז) ביכט אײַבער יוגענד-זינדען,
 אונד סֶערברעכען, זייא אײַבער אײַנגעדענק. באַך דײַבער גבאַדע,
 אוק דײַבער גײַטע ווילֶען, עוֹיֵבֶער! — (ח) גײַט איסט דער
 עוֹיֵבֶע, אונד סֶראַקס. זײַגט דען אײַרענדען דיא רעכטע באַהן:
 (ט) ער אונטערריכטעט דעוּטסהסֶאַלֶּע אײַק בעוען. אַעהרעט
 דעוּטסהסֶאַלֶּע זײַבען וועב: (י) אײַטער גײַטע אונד וואַהרהייט
 איסט דעס עוֹיֵבֶען סֶיהרובג, דעבען, דיא איהק בונד אונד זײַגביס
 האַטען: — (יא) אַך הערר! סֶערזײַהע אײַנע אײַסעטהאַט, אוק
 דײַנעס באַהעבס ווילֶען. ער איסט אונבענדליך גראַס! — (יב) איסט
 וואַ אײַן האַן, דער עהרפֿורכט האַט סֶאָר גאַטט. איהק זײַגט ער
 זעלבסט דען סֶפֶּאָד, דען ער זֹו וואַהלֶען האַט: (יג) אײַק העכסטען
 גוטע אײַבערנאַכטעט זײַבע זענען. אונד זײַן וואַהע ווירד דאַס אַמֶנד
 בעזינען: — (יד) דעס עוֹיֵבֶען ראַטה = שאַנס איסט סֶיר זײַנע סֶער.
 עהרער.

תהלים כה כו

22

עהרער. ויין ביכלניס טהוט ער איהבען קונד: — (טו) שטעטס
 שויען הייבע אויגען אויף דען עוויגען. ער זיהעט אויס דער שוינגע
 הייבען פֿוס: — (יו) ווענדע דיק זױ איר! זייא איר בגאָדיג! דען
 איינסאָס בין איך, אונד בערלאַנגט: (יז) גראַס איסט הייבעס
 הערלענס אַנגסט: פֿיהרע איך אויס הייבען בעטהען! — (יח) זיה
 היין אַיידען, הייבען קוואַטער. אונד פֿערביז איר אַזע זינדען:
 (יט) זיה הייבע פֿיינדע, וועלכע הענגע! אונד זיה האַסען איך,
 אויס פֿרעפֿען בור: — (כ) בעוואַהרע הייבע זעעלע, רעטטע איך!
 דאָס איך ביכט זױ שאַנדען ווערדע. דער איך אויף דיק פֿערטרויע: —
 (כא) אויפֿריכטיג ויין, אונד געראַדעס וועסען, דאָס בעהיטהעט
 איך, ווען איך לייבער האַררע: — קאַהר
 גאַטט! ערלעסע ישׂראַל, אויס אַזען הייבען בעטהען!

פסאלם כו

(א) פֿאַן דָרד. — ריכטע איך, אַ עוויגער! איך וואַנדלע אין
 אונשוול. היין פֿערטרויען איסט אויף גאַטט, איך קאָן ביכט וואַקען:
 (ב) פֿריפֿע איך, אַ הערר! פֿערזוכע איך! דורכֿאויטערע הייבע
 בירען אונד היין הערן! (ג) דען לייבע גיטע איסט פֿאַר הייבען
 אויגען, אונד איך וואַנדלע אין לייבער וואַהרהייט: (ד) איך זינע
 ביכט בייא פֿאַשען אַיטען. היט הייכלערן האַב איך ביכט זױ
 שאַפֿען: (ה) איך האַסע דיא זאָמאָהענקונפֿט דער בעסען,
 אונד היידע דיא פֿערטרויליכקייט דער פֿרעפֿאַר: (ו) היט אַ ובי
 שולד וואַש איך הייבע האַנדע. אוואַגעזע לייבען אַנטאַר, היין הערר!
 (ז) אַבזושטיממען אַיטע דאָנק=געזאַנגע. זױ פֿערקידען לייבע
 וואַנדלער אַזע: (ח) עוויגער! איך אַיבע לייבער וואַהנונג שטאַטטע.
 דען אַרט, וואַ לייבע עהרע טהראַנגעט: (ט) אַך! ראַפֿע הייבע
 זעעלע ביכט היט זינדערן, היין אַעבען ביכט היט באַוט=בעגריגען
 הין: (י) דערען אַיבקע פֿאַן בעסער טיקע, בעשטעכונגס=פֿאַן
 דיא רעכטע איסט: (יא) איך אַבער וואַנדלע אין הייבער אונשוול.
 ערלעסע איך! זייא איר בגאָדיג! — (יב) בון שטעהט היין פֿוס
 אויף עבבער באַהן. בון דאָנק איך אין קעהרען דעם העררן!
 פֿאַן

תהלים כז

פסאלם כז

(א) פֶּאֵן דָּוִד - גַּטֵּט אִיסט וַיִּין אִיכְט, וַיִּין הִיין - הַעֲרַר! וּוַעַן
 גַּאָלֵט אִיךְ פִּירְכְּטֵען? עַר אִיסט וַיִּינעס אַעֲבַענִס פֶּעס־טע - וּוַעַן
 קַעכְנֵט אִיךְ שִׁיעֵן? (ב) וּוַעַן אִיבַעוֹטֶהאַטֶער אַן אִיךְ וּוַאָלֵען, כַּאָךְ
 וַיִּינעק פֶּאִישֵׁע בִּירִיג זִיבֵד - דִּיא ווִידֶערוֹאַכֶער, דִּיא פֶּעֶר־פֶּאַגֶער -
 זִיא אױפֶּען אַן, אױבֵד שְׁטִירֶנען הִין: (ג) אַעֲבֵט אױךְ אִיין הַעֲרַר זִיךְ
 ווִידֶער אִיךְ, וַיִּין הַעֲרַן אִיסט אָהַנֶע פֶּוֹרֶכְט - עֶרַהֲעֲבֵט זִיךְ אִיבַער
 אִיךְ אִיין קִרִיב, אױךְ דֶּאן בֹּאִיב אִיךְ גַּעֲטֶראַסט: (ד) אִינעס
 בַּמָּטָה אִיךְ שְׁטעטס פֶּאָק עױגֶען, דִּיסעס ווִינש אִיךְ זַעֲהַבֹּכְט־ס -
 פֶּאַלֵּן - אִין דַּעק הױסע גַּטֵּטעס לֹו פֶּעֶרוֹוִיִּלֵּען, דִּיא טַאָגֶע דִּיא אִיךְ
 אַעֲבֵע - דִּיא שַׁעֲהַבְּחִיט גַּטֵּטעס דֶּא לֹו שׁוִיעֵן, אױבֵד אִיךְ טַעֲהַפֶּען
 אױךְ - לֹו - וואַרטֵען: (ה) עַר שִׁיבֵט אִיךְ אױבַטֶער זִינעק אַבְדֶּאָךְ,
 אִין אױבֹּאִיקֶס - פֶּאַלֵּען טַאָגֶען - בִּירִגֵט אִיךְ אִיךְ אִינֶעֶר־סֶטֶען גַּע -
 וואַכֶע - זַעֲבֵט אִיךְ אױךְ אִינֶען אָהַעֵען פֶּעֶס: (ו) אױבֵד הַעֲבֵט
 זִיךְ אִינֶסט וַיִּין הױפֶט עױפֶאַר, הַאָךְ אִיבַער דִּיא פֶּיִינֶדֶע אױהַעֶער -
 זַא בִּרִיבֵג אִיךְ אַפֶּעֶר דֶּאָר, אִין זִינעק גַּעֲבֶעֲט, בִּיא אױטֶעק
 יױבַען - שׂאָל - אױבֵד ווִייהַע דַּעק הַעֲרַרן, גַּעזַאכֵג אױבֵד זַאִיטֵען -
 שִׁפִּין: (ז) אָךְ עױגֶעֶר! עֶרַהֲעֶר אִיךְ! וּוַעַן אִיךְ פֶּאַעֲהַע!
 אַבְטױאַרטֶע גַּבְאָדִיג אִיר! (ח) וַיִּין הַעֲרַן שִׁפֶּרִיכְט, עַס אִיסט יֶא
 דִּין וואַרט - אִיהַר גַּאָלֵט וַיִּין אַבְטֹאִין וּוַעַן! כּוֹן זױך אִיךְ זַעֲהַבֹּכְט־ס
 פֶּאַלֵּן דִּין אַבְטֹאִין, הַעֲרַר! (ט) פֶּעֶר־בִּירִבֵג דִּין אַבְטֹאִין בִּיכְט פֶּאַר
 אִיר! פֶּעֶר־שְׁטאַס אִיךְ לֶאָרן בִּיכְט דִּינֶען קַעֲכֶכְט! שְׁטעטס וואַרט
 דױס הִילֶע אִיר - לִיחַע דִּינֶע אַבְדֵג בִּיכְט פֶּאָן אִיר אַב! פֶּעֶר־נֶאָם
 אִיךְ בִּיכְט, גַּטֵּט וַיִּינעס הִיילֶס! (י) וּוַעַן אִיךְ וַיִּין פֶּאַטֶער אױבֵד
 וואַטֶער אִיךְ פֶּעֶר־אַפֶּען, דַּעַר הַעֲרַר בִּיהַט אִיךְ דֶּאָךְ אױךְ: -
 (יא) הַעֲרַר! אױבַטֶערוֹוִיסֶע אִיךְ אִין דִּינֶעק וועֶגֶע, אױבֵד אִיטֶע
 אִיךְ אױךְ רַעֲכֶטֶער בַּאֶהן, דַּען אִיסֶגִינֶס־טִיבֶען לֹוס טֶראָךְ: (יב) גִּיב
 אִיךְ דַּעַר פֶּיִינֶדֶע אִיבַעֲרוֹטֶה בִּיכְט פֶּרִיִיס! דַּען פֶּאַלֶשֶׁ לִיבֶען
 שְׁטַעֲהַען ווִידֶער אִיךְ - אױבֵד דִּיא רױב - וּוַעַן שִׁפֶּרֶאָכֶע אָהַען:
 (יג) גױבֶטֶע אִיךְ בִּיכְט אִיךְ אַבְדֶּע דַּעס אַעֲבַענִס, דִּיא זַעֲוִיגֶקִיִּיט
 דַּעס

תהלים כח כט

24

דעס העררן לז זעהען: — (יד) אָ! האַררע בור דעס העררן!
זייא ווטטיג אונד געטראַסט, אונד האַררע בור דעס העררן!

פּסאַלם כח

(א) פֿאַן דוד . — דיר רוף איך, עוויגער! היין האַרט! אַךְ,
שווייגע ביכט! דען שווייגעסט דואו מיר, אָ גלייך איך יענען, דיא
לור העלע פֿאַהרען: (ב) פֿערניק היין פֿלעהען, ווען איך לז דיר
שרייע, לז ליינעק אַווערהיינגסטען היינע האַנדע אויף-העבע:
(ג) זיהע היך ביכט, מיט יענען פֿעררוכטען, מיט יענען איבען-
טהאַטערן, הין! פֿרילויך שפרעכען זיא מיט איהרעק נאַכסטען,
אונד פֿיהרען דאָך טיקע איק הערנען: — (ד) גיב איהנען ווידער,
נאָך איהרער טהאַט, נאָך איהרער בעסען ווייסע . גיב איהנען
(אָהן, נאָך איהרען ווערקען . פֿערבענטע, וויא זיא עס פֿערדיהנען:
(ה) אַכטען זיא ביכט אויף דעס עוויגען טהאַטען, ביכט אויף דיא
ווערקע ויינער האַנדע . אָ רייס ער איהרע ווערקע בידער, אונד
ריכטע ביא זיא ווידער אויף! — (ו) דאַנק זייא דעק עוויגען! ער
האַט ערהערט דיא שטימווע היינעס פֿלעהענס: (ז) דער הערר
איסט היינע קראַפֿט, היין שילד . איהק פֿערטרוטע איך, בון איסט
מיר געהאַפֿען . דאַראַס פֿראַהאַנקעט היין הערן, אונד מיט היינעק
לידע דאַנק איך איהק: — (ח) דער הערר איסט זיינעס פֿאַנקעס
טאַפֿערקייט . זיינעס געזאַמלעטען זיגעס-העלס איסט ער: —
(ט) היף ליינעק פֿאַנקע! זעגנע דיין ערבע! זייא דואו איהר
הירטע! אונד טראַגע זיא, אין ליינעק שאַסע, לז עוויגקייט!

פּסאַלם כט

(א) איין פּסאַלם פֿאַן דוד . — ברינגעט דעק העררן, זעהנע דער
בראַסען! ברינגעט דעק העררן, רוק אונד טריאווסף! (ב) ברינ-
געט דעק העררן, רוק זיינעס נאַמעס . הייליג געשוויקעט
בעטהעט איהן אָן! (ג) דיא שטימווע דעס העררן ראָולט איבער
פֿלוטהען . גאַטט דער עהרע דאַכנערט איבער האַכטיגע פֿלוטהען:
(ד) דיא שטימווע דעס העררן איסט געוואַלטיג! דיא שטימווע
דעס

תהלים כט ל

דעס העררן איסט ערהאבען! (ה) דיא שטימווע דעס העררן זעך-
 שפויטטערט דיא זעלערן. זעלערן אויף לבנון זעךשפויטטערט
 דער הערר: (ו) ואָסט היפּען זיא, וויא איין ווטעהיעס קאוב,
 לבנון אובד שרייזן, וויא איין יונגעס ראם: (ז) דיא שטימווע
 דעס העררן ווירפט פּאָווענדען בויך: (ח) דיא שטימווע דעס
 העררן ערשיטטערט דיא וויסטע. דיא וויסטע זי קדש ערשיטטערט
 דער הערר: (ט) דיא שטימווע דעס העררן רעגעט אויף דאס
 שייחע געווינד, אובד ענטבאָטטערט דיא וואָלדער. אָבער אין
 זיינעם פּאָוועסטע שפּריכט אַוועס זאיעסט אָט! (י) גאָטט זאס
 זור זינד-פּוועט אויף דעך טהראָנע. דער הערר אַוויין רעגירט
 עוויג דיא וועלט: — (יא) דער הערר גיבט זיינעם פּאָוקע זיג-
 דער הערר בעגויקט זיין פּאָוק, היט זעלענעם פּרידען:

פסאלם ל

(א) איין פּסאָוק פּאָן דורך, בייא דער אייבווייהונג דעס הויסעס
 אָב-זיגבען: — (ב) איך ווילן דיק, עוויגער! ערהעבען, דאָס
 דוא היך אויס דער טיפּע האָסט געזאָגען. דאָס זיינע פּיינדע
 זיך ביכט פּרייען איבער היך: (ג) איך פּוועהטע זי דיר, אָ הערר!
 זיין גאָטט! דוא זאָכטעסט היך ווידער געסונד: (ד) בראַכטעסט
 זיינע זעלע אַווע דער אונטער-וועלט זוריק. ערהילטעסט זיך,
 דאָס איך ביכט אין דער גרויסע פּערוואַנק: (ה) דיא איהר איהן
 זיבעט, אָב-זיגבעט דעך העררן! ריהועט זיינען הייליגען באַמען!
 (ו) דען זיין זאָרן וואָהרט איינען אויגעבבויק, זיין וואָהל-וואָונען
 וואָהרט זעבענס-אָנג. דעס אָבענדס קעהרט בעטריבניס איין,
 דעס זאָרענעס פּריידען-רוך: (ז) אין זיינעם גויקס-שטאנד
 וואָהנט איך זינאר, איך זיגע ביהוערזעהר דאָרבידער: (ח) אַוויין
 דיין וואָהל-געפּאָונען, הערר! האָט זיינען בערג נור פּעסט גע-
 שטעלעט. גויק היטעסט דוא דיין אָנגעזיכט פּערבאָרגען, זאָ פּווער
 איך היט שרעקען דאָהין: (ט) איך שריא זי דיר, אָ הערר! עוואָר-
 איך פּוועהטע דען עוויגען אָן: (י) וואָס בינדט זיין באַוט, דאָס איך
 זאָן אינס פּערדערבען זינקען? ווירד שטויב דיר דאָנקען? פּער-
 קינדען

תהלים ל לא

26

קיבלען לייבע וואהרהייט? (יא) ערהערע זיך, אָ הערר! ערבאָרן
 דין זיין! זיין דאָ וויין העלפער, עוויגער! (יב) אונד דאָ פֿער-
 וואַנדעלעטעסט אין רייבען זייבע קלאַבע. דאָ בָאָגסט זיר אויס זיין
 טרויער = קלייד, אַוואַרטעטעטעסט זיט פֿריידע זיך: (יג) דאָס זייבע
 עהרע דיר אָב = זיבע, אונד ביאַוואָס שטילע ווערדע. אַזיך וויזן
 אַזיך, עוויגער! זיין באַטט! אַזיך וויזן אין עוויגקייט דיר זאַנקען:

פסאלם לא

(א) דעם פֿאַרזאָגער, איין פֿסאַלם פֿאַן דוד. — (ב) דיר פֿער-
 טרויע אַזיך, עוויגער! אָס זיך ביאָ בָו שאַנדען ווערדען! עררעטע
 זיך דורך לייבע גערעכטיגקייט! (ג) לייבע דין אָהר, אונד זיך
 זיר איינענד. זיין פֿעלסען = בורג אונד פֿעסטע זיר בָור רעטטונג:
 (ד) יאָ, פֿעלס אונד פֿעסטונג ביסט דאָ זיר! דאָ ווירסט זיך
 זייטען, ווירסט זיך פֿיהרען, אַז דייבעס באַזעבס וויזן: (ה) דאָ
 ווירסט זיך אויס דעם בעלע זיהען, דאָס זיאַ זיר הייזיך אויף-
 געשטעלן. דען דאָ ביסט זייבע בָו פֿעריכט: — (ו) אין לייבע
 האַנד בעפֿעהל אַזיך זייבען גייסט. דאָ רעטעטעסט זיך, הערר!
 באַטט דער טרייע! (ז) אַזיך האַפע, דיאָ אויף אַבערגאָיבען האַטען-
 אַבער זיין פֿערטרויען איסט אויף באַטט! (ח) אַזיך זיכעלע, פֿרייע
 לייבער גיטע זיך. דאָס דאָ זייבען קוואַער שויעסט, ערקעב-
 בעסט זייבער זעלע באַטה: (ט) איבערגיבסט זיך ניכט דער
 האַנד דעם פֿיינדעס. דאָ זעלעסט זייבען פֿוס אין וויטען רויס: —
 (י) זיין זיר גנאָדיג, הערר! דען זיר איסט אָנגסט, זיר פֿער-
 פֿאַלן פֿאַר האַרץ, געשטאַט אונד גייסט אונד לייב: (יא) אונטער
 זאָווער געהט זיין זעבען הין. אונטער זייפֿען זייבע זאָהרע הין:
 זייבע קראַפֿטע שווינדען פֿאַרט אין זיידען, אונד זייבע געבייבע
 פֿערפֿאַלן: (יב) פֿאַר פֿיער דרַאָנגסאַל בּין אַזיך אין שוואַך, זעלעסט
 זייבען באַכבאַרן בָור שוואַך, זייבען פֿערוואַנדטען אין שייאָסאַל.
 זער זיך דרויסען זיהעט, פֿוהעט זיך: (יג) זייבער איסט פֿער-
 געפען, זיין זאַן אייבען טאַדען פֿערביסט, זיין פֿערדאַרבעבען
 געראַטהעס: — (יד) פֿיער שוואַך = רעד זאָס אַזיך הערען. באַך-
 שטעלונגען

תהלים לא לב

שטען אונגען און אונד און - האן פֿאָנעט ראטה איבער זיך, אונד
 בעשויסט, דאָס אָבען זייר זױ רויבען: (טו) איך אָבער, הערר!
 פֿערטרויא אויף זיך, אונד שפרעכע, דוא ביסט יא זיין גאָט!
 (יו) זיין שיקסאן איסט אין זיינען האַנדען - רעטטע זיך פֿאַר פֿיינ-
 דען אונד פֿערפֿאָגען! (יז) אָם איבער זיינען קנעכט זיין אָנטוין
 זייטען - אונד זיך דורך זיינע גיטע: (יח) הערר! אָם
 זיך ניכט זױ שאַנדען ווערדען, ווען איך זױ דיר רופֿע - רזאָאָסע
 ווערדען בור זױ שאַנדען, זױ ראָסט אין דער העלע פֿערדאָווסט: -
 (יט) דאָס זיא פֿערשטוואַען, זיא זיגען - זייער, זיא ווידער זיא
 אונשווד האָרטע רעדען, שטאַן אונד פֿערזאָכטן, אויס - שטאַסען!
 (כ) וזיא גראָס איסט יעבע זעזיגקייט, זיא דוא פֿערוואַהרט, פֿיר
 זיינע פֿערעהרער! זיא דוא ערזייגסט פֿאַר זעכשען - אָווען,
 זיא אויף זיך פֿערטרויען! (כא) דוא פֿערברענגסט זיא זייער זיא
 זיר, פֿאַר יעדערזאַכע טראַן - דוא זינעסט אונטער זיינע אָנדאָך
 זיא, פֿאַר דען זונגען דער פֿערזיידונג: - (כב) דאָנק זיא דעק
 עוויגען! וואונדערבאַר בעוויס ער זיינע גיטע זייר, אין דער בע-
 אָבערטען שטאַט: (כג) דען איך שפּראַך, אין זיינעם זאָגען,
 פֿערוואַרפען זיין איך, וועג פֿאַן זיינען אָווען - אָוויין דוא הערטעסט
 זיינעם פֿאָעהענס שטימוע, אָם איך זױ דיר שריא: - (כד) זיבעט
 דען עוויגען! אָווע זיינע פֿריידע, זיא רעדליכען, זינט ער - אונד
 פֿערבינט אין רייכעק אַאָפע, דעק, דער האַכזוטע איבט: (כה) זייד
 ווטטיג אונד געטראַסטעס זינגעס, אָווע זיא זייער דעס עוויגען
 האָררעט!

פסאלם לב

(א) פֿאַן דוד, זיינע אונטערזייסונג - זיין דעק, דעסען
 זיסע האָט פֿערגעבען, דעסען זינדע בעדעקט איסט: (ב) זיין
 דעק זאָגע, דעק דער עוויגע קיין פֿערגעהען זױ רעכענען דאָרף -
 דער זיין בעוויסען בעפֿרייעט האָט: - (ג) אָם איך עס פֿערשוויג,
 פֿערשוואַכטעטען זיינע געזיינע, פֿאַר אָנגעט - בעשרייא, זייער
 וואָהרענד: (ד) שוועהר אָב זיינע האַנד טאָג אונד נאָכט אויף זייר -
 זיינע

תהלים לב לג

28

הייבנע (א) אַפּענען שוואַנדען, אין שוויחען אַפּענען = באַנדען: —
 (ה) דאַראַס בעקענען אַיך הייבנע זינדען דיר. וויאָז היין פֿערבעהען
 ביא פֿערבערגען. אַיך שפּראַך, הייבנע היסעטהאַט געשטעהע אַיך
 דעק הערן. אונד דאָ פֿערבאַסט איר הייבער זינדען שולד: —
 (ו) דאַפּיר ווירד יעדער פֿראַווע דיק, נור גנאַדען = זייט, אַב-
 פֿלעגען. דאַן העגען באַסע פֿלעטהען איבערשוועהען, אָן איהן
 בעלאַנגען זיאַ ביכט: (ז) דאָ ביסט היין שירק, בעוואַהרעסט אַיך
 פֿאַר אַנגסט, אומביסט אַיך אַס אונד אַס, היט פֿראַהאַקענדען
 בעסאַנגען: — (ח) וואַהאַן! אַיך וויאָז דיק אונטערוויסען, דען וועג
 דיר זייגען, דען דאָ וואַנדען זאַלסט. אַיך ראַטהע דיר, היין אויגע
 זיהעט אויך דיק! (ט) זיאַ ביכט וויא דאַס ווילן טהיר אונד דאַס ראַס,
 דעק, אַהע פֿערבונפֿט, ריעק אונד שטאַכעלן זאַהוט דאַס שטאַלנע
 געביס. אַבסט שאַדעט עס דיר: (י) פֿילע פֿאַנגען וואַרטען דעס
 פֿעררוכטען. ווער אַבער אויך דען עוויגען האַפֿט, דען אומפֿאַהעט
 ביטע אַס אונד אַס:

קאַהר

(יא) פֿרייעט אַיך דעס הערן! פֿראַהאַקעט איהר גערעכטען!
 יוכנעט, דיא איהר געראַדעס הערנעס זיך!

פּסאַלם לג

(א) פֿראַהאַקעט איהר גערעכטען! פֿראַהאַקעט אין דעק עוויגען!
 אַב-פֿרייסונג בעזיהעט בור רעדליך = געזיבנטען: (ב) דאַבקעט
 דעק הערן, היט האַרען = קאַנג! שאַנגעט זעהן = זאַטיגע פּסאַלער
 איהן אָן! (ג) זינגעט איהן איין ביא געהערטעס איד! ריהרעט זייס
 יזעלן = געסאַנג אייער בעסטעס זאַיטען = שפּילן! (ד) דען רעדליך
 איסט דעס עוויגען פֿערהייסונג, אונד זיין וואַרט ווירד טרייאַ ער-
 פֿילזט: (ה) ער אַיבעט ביליגקייט אונד רעכט. דיא ערדע איסט
 פֿאַן דער ביטע דעס הערן! — (ו) דיא הייזען עבטשטאַנדען
 דורך דעס עוויגען וואַרט, דורך זיינעס מובלעס הויך, איהרע
 הערע זאַלע: (ז) ער טהירעט הערעס = וואַנגען, וויא וויערן,
 פֿערוואַהרעט

תהלים לג לד

פֶּעֶרוֹאֹהֲרַעַט אִין דַּעַר טִיפֵּעַ דַּעַן אַבְגְּרוֹנֵד : (ח) דַּעַן עֹוִיבַעַן פֶּיֶרֶכ־
 טַע אָוֹעַ הַמֵּאֵט . פֶּאָר אִיהֶק שִׁייע זיך יַעֲדַעַר עַרד־בַּעֲוֹאָהֲנַעַר :
 (ט) דַּעַן ווּיָא עַר שַׁפְּרִיכֵט , גַּעֲשִׂיהַעַט עַס . גַּעֲבִיטְהַעַט עַר , וָא
 שְׁטַעַהַט עַס דָּא : — (י) דַּעַר הַעַרַר לְעַרְשַׁטְהַרַט דַּעַר הַיִּידַעַן
 רֶאֱטָה = שׁוֹם , פֶּעֶרֶאִיטְעַלַט דַּעַר פֶּעֲאָקַעַר עַבְטוּוִירֶעַ : (יא) אַבַּעַר
 עֹוִיגַב בַּעֲשַׁטְעַהַעַט דַּעַס עֹוִיגַעַן רֶאֱטָה = שׁוֹם , עַבְטוּוִירֶעַ וַיִּבַּעַס
 הַעַרְלֶעַבַס פֶּיֶר אֹוֹנֵד פֶּיֶר . (יב) הַיִּין דַּעַק שְׁטאַאַטְע , דַּעַסַּעַן גֶּאָטַט
 עַר אִיסַט , דַּעַר עֹוִיגַעַ ! דַּעַק פֶּעֲאָקַעַ , דָּאָס עַר זיך לֹוק אִיִּיגַעַבְטַהַוֶּק
 עַרְקָאָהַרַעַן ! — (יג) פֶּאָק הַיְהוּעַלַו זַיְהַעַט דַּעַר עֹוִיגַעַ הַעַרְאָב .
 בּוֹקַעַט אֹוִיף אָוֹעַ הַעַבְשַׁעַן = קִיבַדַּעַר : (יד) בַּעֲשׂוִיעַט אָוֹעַ עַרד־
 בַּעֲוֹאָהֲנַעַר , פֶּאָן זַיִבַּעַק פֶּעַסַטְעַן טַהַרְאָב = זַיִנַּעַ : (טו) עַר , דַּעַר
 אִיְהַרַעַ הַעַרְלֶעַן אָוֹעַ גַּעֲבִילֵדַעַט , בַּעֲוִיבַרְקַעַט אֹוִיף אָוֹ אִיְהַר טַהוֹן : —
 (יו) דַּעַר קַעַבִּיג זַיִבַּעַט נִיכֵט דוֹרֶךְ הַעַעַרַעַס = אַמֶּכֵט . דִּיא הַעַלְדַּעַן
 רַעַטְטַעַט קִיִּיבַעַ גַּרְאָפַעַ קַרְאָפֵט : (יז) טַרִיבִּיךְ אִיסַט דָּאָס רֶאָס
 לֹוק זַיִבַּעַ . אָוֹעַ הַעַעַרַעַס = קַרְאָפֵט לֹור רַעַטְטוֹב : (יח) זַיְהַעַ !
 דַּעַס עֹוִיבַעַן אֹוִיבַעַ שׁוִיעַט אֹוִיף זַיִבַּעַ פֶּעַרַעַהַרַעַר הַיִן , דִּיא זַיִבַּעַר
 גִּיטַע אָוִיִּין פֶּעַרַטְרוִיעַן : (יט) דָּאָס עַר פֶּאָן דַּעַר טֶאָדַעַס = גַּעֲפֶאַהַר
 זַיִא רַעַטְטַעַ , זַיִא עַרַהַאָטְע אִין דַּעַר טַהַיִירוֹנְבַס = גֶּאָטָה :

קאָהר

(כ) אֹוֹבַסַרַעַ וַעַעֲאָעַ הַאָרְרַעַט אֹוִיף דַּעַן הַעַרַן . אֹוֹבַסַרַעַ
 הַיִלְפֵּעַ , אֹוֹבַסַרַעַ שִׁילֵד אִיסַט עַר : (כא) זַיִבַּעַר עַרְפֶּרִייעַט זיך
 אֹוֹבַסַרַעַ הַעַרַן . דַּעַן ווִיר פֶּעַרַטְרוִיעַן זַיִבַּעַק הַיִילִיגַעַן נֶאֱחַעַן :
 (כב) דִּיִּיבַעַ גִּיטַע , עֹוִיגַעַר ! וּאָטְעַ אִיבַעַר אֹוֹבַסַ , ווּיָא ווִיר
 אֹוִיף דִּיך הַאָרְרַעַן :

פסאלם לד

(א) פֶּאָן דְּוִד , אָוִס עַר זַיִבַּעַן פֶּעַרְשַׁטְאַנֵד פֶּעַרִיִיגַעַטְע , פֶּאָר
 אַבִּימֶלֶךְ , דִּיסַעַר אִיְהַן פֶּאָן זיך טַרִיב , אֹוֹנֵד עַר עַבְטַקְאָס : —
 (ב) אָב = פֶּרִיִיסַעַן וַעַרַד אִיךְ אָוֹעַ לִיִּיט דַּעַן עֹוִיבַעַן . זַיִין אָב
 בּוֹיבַט אִיְהוּעַרְדָּאָר אִין זַיִיבַעַק הוֹבַדַעַ : — (ג) זַיִיבַעַ וַעַעֲאָעַ
 רִיְהוּעַט זיך דַּעַס עֹוִיגַעַן , דָּאָס עַס דִּיא בַּעַדְרָאָנְבַטְעַן הַעַרַעַן ,
 אֹוֹבַר

אובד זיך פֿרייען: — (ד) פֿרייסעט היט זייר דעס עוויגען גרעסע!
 אַסט אובס זוסאַממען זיינען באַזען עהרען! — (ה) דאָ איך דען
 העררן זוכטע, אַנטוואַרטעטע ער זייר. אובד רעטטעטע זיך
 אויס אַלער זיינער פֿורכט: — (ו) דיא אױף איהן היין שױען,
 באַבאַלען פֿריידען פֿאַן. ניא ווירד איהר אַבגעזיכט זױ שאַנדען: —
 (ז) דיסער בערזאַנגטע ריך, דער הערר פֿערנאַהמס, אובד האַןף
 אויס אַלען בעטען איהס: — (ח) דעס עוויגען עבגען אַבגען
 זיך אווהער, אוק זיינע פֿערעהרער, אובד עררעטען זיא: —
 (ט) שױעקעט, שױעט, וויא בוט ער איסט, דער עוויגע! היין
 דען האַבנע, דער אױף איהן פֿערטרויעט! — (י) פֿערעהרעט
 דען העררן, איהר זיינע הייזגען! קיינען האַבנען האַבנען זיינע
 פֿערעהרער: — (יא) יובגע אַלען דאַרבען, אובד הונגען,
 דען גאַטטעס פֿערעהרער פֿעהאַט קיין גוט: — (יב) קאַממעט
 קינדער! הערעט זייר זױ! איך אַהרע אױך גאַטטעס פֿורכט: —
 (יג) ווער איסט דער זאַן, דער אױסט זױ אַבגען האַט? אובד
 איך אַטער גערנע גױקױך איסט? — (יד) בעוואַהרע פֿאַר דען
 בעסען זיינע זױגע, זיינע אַיספֿען פֿאַר בעטריגױך רעדען: —
 (טו) ווייכע פֿאַך בעסען, טהויע בױטעס! זוכע דען פֿרידען, אובד
 אױף איהס באַך! — (יז) אױף גערעכטע זערקען דיא אױגען דעס
 העררן. אױף איהר פֿלעהען הערען זיינע אַהרען: — (יח) זיין
 זאַן בױך טריפט דיא אַיבענטהאַטער אַלע. פֿערטיגט איהר
 אַנגעדענקען פֿאַן דער וועלט: — (יח) ווען יענע שרייען, זאָ
 הערט עס דער הערר. אובד רעטטעט זיא אויס אַלער באַטע: —
 (יט) זערבראַכענען הערזען איסט דער עוויגע באַהע. אובד
 הייליגט דען זערשאַנגענען געמיטהערן: — (כ) פֿילע אידען האַט
 אַפֿט דער גערעכטע. דאָך רעטטעט איהן דער הערר אויס אַלען: —
 (כא) בעוואַהרעט אַלע זיינע געביינע. דאָס ניכט איינעס ווירד
 פֿערזעהרט דאָפֿאַן: — (כב) דאָס אַסטער ברינגט דען פֿרעפֿאַל.
 האַפֿטען אוק פֿערלאַממעט טריפט דיא פֿיינדע דעס גערעכטען: —
 (כג) דער הערר ערלעסט דיא זעלע זיינער קנעכטע. דיא
 איהס פֿערטרויען, ווערדען ניא פֿערלאַממעט:

תהלים לה

פסאלם לה

(א) פֶּן דָּוָד, — האֲדַעֲרַע הָעֶרֶר! הִיט וַיִּינַעַן הָאֲדַעֲרַעֲרִין • בַּעֲ-
 קָוֶה־פֶּסַע יֵאָ, לֵאמֹר אֵיךְ בַּעֲקָוֶה־פֶּסַעֲנִין: (ב) עֲרַבְרִי־יָע שִׁילֹד אֹוֹבֵד
 טַאֲרֻט־שֶׁשׁ, אֹוֹבֵד וַאֲלַע דִּיק אֹוִיף, לְוֹר הַיִּלְפֶּע הִיר: (ג) זִיקַע לֵא
 וַאֲנִבֵּע אֹוֹבֵד שְׁוִידֵרַע יֵאָ, גַּעֲבַעַן לֵא פֶּרֶסְפֶּאֲגֵר הִין • אֹוֹבֵד רֹפֶע
 וַיִּינַעֲר וַעֲבֹעֵ לְוֹ, אֵיךְ בִּין לִיבַע הַיִּלְפֶּע! (ד) לֵאס וִיךְ שְׁאָהֻעַן אֹוֹבֵד
 עֲרַר־טַהֲעַן, לֵא בֶּאֱךְ וַיִּינַעַס אֲעַבַּעַן שְׁטַעַה־ן • לֵאס פֶּעֲרַח־הַנְּט לְוֹ •
 רִיקַע וַוִיכֶעַן, לֵא אֹוִיף וַיִּין אֹוֹבֵחִין וִינַבַּעַן: (ה) יֵאָ וַיִּעַן, וַוִיֵּא
 שְׁפִרִיֵּא פֶּאָר דַּעַס וַוִיבֹדַע, אִין עַבְבַּעַן דַּעַס הָעֶרֶן פֶּעֲרוֹוַעַהֲט עַס:
 (ו) אִיהֵר וַוַעַב וַוַעֲרַדַּע לִיסְטַעֲר אֹוֹבֵד שׁוֹי־פֶּרֶיג, אִין עַבְבַּעַן דַּעַס
 הָעֶרֶן פֶּעֲרַפֶּאֲגֵע יֵאָ: — (ז) דַּעַן אֹוֹבֶפֶּר־שׁוֹלְדַעַט שְׁטַעֲוֹלֶען יֵאָ,
 הִיר לְוֹס פֶּעֲרַדַּעֲרַבַּעַן, אִיהֵרַע כַּעֲזַע • אֹוֹבֶפֶּר־שׁוֹלְדַעַט גַּרְאֲבַעַן יֵאָ
 הִיר פֶּאֲוֹעַן: (ח) וַאֲ טַרַעַף אִיהֵן אֹוֹבֶפֶּר־הַעֲרַקֵט דַּעֲר אֹוֹבֶטֶר־גַּרְאֲבֵ!
 וַיִּין כַּעֲן, לֵאס עַר פֶּעֲרַב־אֲרַב, בַּעֲשֻׁטִיק אִיהֵן וַעֲוֹבֶסֵט! לֵאס עַר לְוֹס
 אֹוֹבֶטֶר־גַּרְאֲבֵעַט שְׁטִירֶזַע! (ט) אֲבַעֲר וַיִּינַעַע וַעֲבֹעֵ פֶּרִיִיעַ וִיךְ דַּעַס
 הָעֶרֶן, אֹוֹבֵד פֶּרְאָהֻאָקַע אִיבַעֲר וַיִּינַעַע בִּיטַע: (י) עַס שְׁפַרַעֲכַע יַעֲ-
 דַּעַס גִּוִּיד אֵן הִיר, אָ, עֹוִיגַעֲר! וַוַעֲר אִיסֵט וַוִיֵּא דֹוֹ? וַוַעֲר רַעֲטַטַעַט
 וַאֲ, פֶּאֲן אִיבַעֲרֻהֻאָכֵט, דַּעַן שׁוֹאָכֶעֲרִין • דַּעַן הַיִּלְפֶּע־בַּעֲדִירֶפֶּטִיגַעַן
 פֶּאֲן וַיִּינַעַס רִיבַעֲרֶ? — (יא) עַס טַרַעֲטַעַן פֶּרַעֲפֹלַע לִיגַעַן אֹוִיף,
 אֹוֹבֵד לִייהֵעַן הִיךְ, לֵאפֶּעַן אֵיךְ בִּכֶּטֶס וַוִייס: (יב) פֶּעֲרַבַּעֲוֶטַעַן אֲרַגַּעַס
 הִיר, אֹוֹס בֹּוֹטַעַס • טַהֹון וַיִּינַעֲר וַעֲבֹעֵ הָעֶרֶזַעֲוִיד: (יג) דַּעַן אֵיךְ,
 בִּיֵּא אִיהֵרַעַק אִידַעַן, וַוַאֲר הִין גַּעֲוֹאֲבֵד אִין טַרֹוִיעֲר־זַאָק • אֵיךְ
 הָאֲרַחֲטַע הִיךְ הִיט פֶּאָסֶטַעַן אָב, אֹוֹבֵד זַעֲבִקֶטַע הִין גַּעֲבַעֲטַה אִין
 וַיִּינַעַע שְׁאָס: (יד) אָוֹס וַוַאֲר עַס הִין פֶּרִיִינֵד אֹוֹבֵד בַּרֹוֹדַעֲר, וַאֲ
 גִיבַג אֵיךְ הִין • בַּעֲטִרִיבֵט אֹוֹבֵד אִיגַבַּעֲבִיקֵט, וַוִיֵּא בִיֵּא דַּעֲר הֹוֹטַטַעֲר
 טַאָד: (טו) אֹוֹבֵד בֹּון פֶּרְאָהֻאָקַעַן יֵאָ בִיֵּא וַיִּינַעַס פֶּאֲוֹע־ן • רֶאֲטַטַעַן
 זִיךְ, אֹוֹבֵד רֶאֲטַטַעַן בֹּוֹבַעַן אֹוֹס הִיךְ הָעֶר, לֵא אֵיךְ בִּכֶּט קַעֲבַבַּע •
 יֵאָ רִיִּיסַעַן אָהַבַע אֹוֹבֶטֶר־אָוֹס אֵן הִיר: (יז) יֵאָ קַבִּירֶשַׁעַן לֵא לְאָהַבַּע
 אִיבַעֲר הִיךְ, הִיט הִיִּיכֹוֶעִרִישַׁעַס אָכֶעַן, הִיט הֹוֹבֵד • פֶּעֲרַזַּעֲרַעֲבַדַּעַס
 בַּעֲשַׁפֶּטַטַעַע: (יז) אָךְ הָעֶרֶר! וַוִיֵּא אָכַבַּעַע יִהֵעַסֵט דֹוֹס כֶּאָךְ לְוֹ?
 בַּעֲשִׁינֵי

סע
 יען
 זיך
 יען
 —
 זאן
 ערן
 —
 הין
 עט
 נב
 רן
 עט
 —
 נב
 עק
 —
 נב
 עס
 יין
 הר
 זא
 —
 נב
 טט
 —
 רן
 —
 זא

תהלים לה לו

32

בעֲשִׂיבֶּה וַיִּיבֶע זַעֲעוֹעַ סֶמֶר אִיהֶרֶעק אִיבֶּרֶחֻטָּהּ • וַיִּיבֶע אִיבֶּרֶחֻטָּהּ •
 קִיִּיט סֶמֶר לְעוֹעוֹן • גְּרִיִּק! (יח) זָא ווִיזוֹן אִיךְ דִּיר דֶּאבְקֶען אִין גְּרֶמְסֶער
 בַּעֲזִיבֶּה • אֹבֵד סֶמֶר מְלֹאָעַס סֶמֶרֶקֶע דִּיךְ רִיחֻמֶּען : — (יט) מְלֹאָס זִיא
 זִיךְ נִיכֶט סְרִייעֶן אִיבֶּער זִיךְ , דִּיא אֹבֵדֶּרֶדִּיהֶבֶט זִייר סְרִיבֶּדֶע זִיבֶּד •
 בְּאֶךְ זִייר הֶמֶן זִיט לַעַן אֹיגֶען ווִיבְקֶען , דִּיא זִיךְ אֹבֵדֶּרֶשׁוֹלֶרֶעט
 הֶמְסֶען : (כ) אֹבֵדֶּרֶדִּי אִיסט , וואָס זִיא בַּעֲבִיבֶּען , זִיא וואָסֶען בַּעֲסֶען
 טְרוֹב ווִילדֶּער דִּיא שְׁטִיִּלֶען אִיךְ מְלֹאָדֶּע : (כא) זִיא שְׁפֶּרֶרֶען אִיהֶרֶען
 אֹבֵד אֹיף גַּעֲבֶען זִיךְ , רֹפֶּען , דֶּא! דֶּא! זָא זַעֲהֶען ווִיר עֶס גַּערֶנֶע!
 (כב) אָ עֹזִיבֶּער! דִּיא זִיהֶעֶסט עֶס , שׁווייגֶע לְאָךְ נִיכֶט! אָ הֶערֶר!
 זִייא נִיכֶט סְעֶרֶנֶע סֶמֶן זִייר! (כג) עֶרֶחֻבֶּטֶרֶע דִּיךְ , אֹבֵד וואָסֶע
 סִיר זִיין רַעכֶּט • זִיין גְּמֻט אֹבֵד הֶערֶר! סִיר זִיבֶּע זְאָבֶע! —
 (כד) רִיכֶטע זִיךְ , אָ הֶערֶר! זִיין גְּמֻט! בְּאֶךְ דִּיבֶּער בִּיזִיבְקִיִּיט ,
 דֶּאָס זִיא זִיךְ אִיבֶּער זִיךְ נִיכֶט סְרִייעֶן : (כה) דֶּאָזִיט זִיא נִיכֶט אִיךְ
 הֶערֶנֶען שְׁפֶּרֶכֶּען , הֶא! זָא וואָר עֶס עֶרֶוויבֶּשֶׁט! ווִיר הֶאָבֶען אִיהֶן
 סְעֶרֶשׁוֹבֶען! (כו) דֶּאָס זִיא זִיךְ שְׁאָחֻמֶּען , אֹבֵד עֶרֶרֶעטֶהֶען זִיסֶען ,
 דִּיא זִיךְ זִיבֶּעס אֹבֵבְקִיס סְרִייעֶן • דֶּאָס זִיא אִין שְׁאָבֵד אֹבֵד שְׁאָק
 זִיךְ הִיִּלֶּען , דִּיא אִיבֶּער זִיךְ שְׁטִמְלִירֶען : (כז) מְבֶּער דִּיא זִיין רַעכֶּט
 זִייר גַּעֲבֶען , זִיסֶען יִזְכֶּען אֹבֵד סְרֶאָהֻמֶּען • זִיסֶען אִיהֶער
 זִיבֶּען , הֶאָךְ • גַּעֲלֹבֶט זִיא גְּמֻט! לַעַר וואָסֶען • ווִיזוֹן זִיבֶּעס קַבֶּעֶכֶּטֶע!
 (כח) אֹבֵד זִיבֶּע לֹבֶע סְרִייעֶט דִּיבֶּע גְּרֶמְסֻטָּהּ , סְעֶרְקִיבֶּדֶט
 דִּיבֶּען רוֹק , לַעַן גַּמְבֶּען טֶאָג :

פסאלם לו

(א) סֶמֶן דְּרֹד , לַעַק סְעֶרֶהֶרֶר דַּעס עֹזִיבֶּען : — (ב) דֶּאָס
 מְלֹאָסֶער פֶּרֶעֲדִיבֶּט זַעֲבֶסט לַעַק סְרֶעֲפֹער , (זָא לַעַק אִיךְ זִייר אִיךְ
 הֶערֶנֶען) סְרֹכֶט גְּמֻטֶעס זִייא סֶמֶר דִּיבֶּען אֹיגֶען נִיא! (ג) דְּאָךְ
 הִיכֶעֶזֶט עֶר זִיט פֶּלֹאָשֶׁען בִּיקֶען אִיהֶק , לֹר סְרֶעֲפֶען • טֶהֶמֶט , לֹרֶס
 זִיעֲבֶשֶׁן • הֶמְסֶע , זִיךְ בִּיאַשְׁטֶאבֵד לֹר עֶרֶפֹּעֶהֶען : (ד) זִיבֶּע רַעֲדֶע
 אִיסט טִיקֶע אֹבֵד פֶּלֹאָשֶׁהִיט • סְעֶרְבֹבֶט אֹבֵד טֹבֶעבֵד אִיסט סְעֶרֶנֶע
 סֶמֶן אִיהֶק • (ה) אֹיף זִיבֶּעס מְגַעֶר הֶעקט עֶר מְרֹבִיסט אֹיס •
 עֶר וואָבֶדֶט שְׁטַעט לַעַן וואָסֶען דֶּער גְּמֻטֶהִיט , אֹבֵד שִׁיעֶט קִיבֶּע
 בַּעֲסֶע

תהלים לו לז

בעסע טהאט: — (ו) הערר! ליינע גיטע רייכט בים אין לען
 היימוצן! ליינע טרייע, זא האָך דיא וואָקסן געהען! (ז) דין רעכט
 איסט וויא גאַטטעס געבירגע! דין ראטה=שולס, אונאזונעהבארע
 טיפֿע! דוא הילפֿסט לעק מענשען, הילפֿסט לעק פֿיהע, הערר! —
 (ח) וויא קעסטליך, גאַטט! איסט ליינע גיטע! דוא שינעסט מענ-
 שען=קינדער, איק שאַטטען ליינער פֿליגען: (ט) דוא אַזעסט זיא
 פֿאַק זעגענס=מאָהע ליינעס היסעס. אונד טראַנקעסט פֿאַן לעק
 שטראַהמע ליינער וואָלוסט זיא! (י) לען לעס זעגענס אור=קוואַל
 איסט בייא דיר. אין ליינעק איכטע שויען וויר דאַס איכט: —
 (יא) אַפֿ ליינע גיטע שטרעהמען, איבער ליינע פֿערעהרער. דין
 וואָה=טהון איבער אַווע, דיא געראַדעס הערזענס זינד! (יב) אַפֿ
 זיך לעס האַכוטהס פֿוס ביכט אונטערטרעטען. דיא האַנד לעס
 פֿרעפֿאָרס זיך ביכט שטירנען! (יג) דאָרט שטירנען זיא הין,
 דיא איבערזעהאָטער. געשטירנט. ניא קאָמויען זיא ווידער אויף!

פסאלם לז

(א) פֿאַן דָוִד. — זייא אויף דער בעסען גויק ביכט אייפֿערזיכטיג-
 בעניידע דיא איבען=טהאָטער ביכט. (ב) באַול אַבגעהויען ווערדען
 זיא, וויא גראַס. אונד וועקסן הין, וויא גרינעס פֿעלד=געוואַקס: —
 (ג) פֿערטרויע אויף דען העררן, טהוע גוטעס! בלייב איק אַנד,
 אונד באַהרע דיך זיט רעדליכקייט! (ד) זא ווירסט דוא וואָלוסט אַן
 לעק עוויגען האַצען, אונד ער בעשיידעט דיר, וואַס דין הערן
 בעגעהרט: — (ה) בעפֿיהן נור לעק עוויגען ליינע וועגע. פֿער-
 טרויע אויף איהן, דאַס ער עס פֿאַןזברינגע: (ו) ער פֿיהרעט דין
 רעכט הינאויס וויא זאָנבען=איכט, אונד ליינע אונשוול, וויא דען
 הייטערן טאג: — (ז) זייא לעק העררן געטראַסטעס מוטהעס!
 האַרע זיט געדולד אויף איהן! זייא ביכט אייפֿערזיכטיג אויף דען
 גויקליכען, דער זיינען איבערוטה פֿאַןזברינגט: — (ח) שטעהע
 אַב פֿאַן לעק נאָרע, אונד אַפֿ דען גריק! עראייפֿרע דיך ביכט
 איבער דאַס גויק נוק בעסען: (ט) דען אויסגעראַטטעט ווערדען
 דיא איבען=טהאָטער, אונד דיא לעק העררן פֿערטרויען, בלייבען

איך ואנעד: — (י) בור באך אוק איין קויבעס. הין איסט דער פֿער-
 רוכטע! דוא זיהעסט באך זיינער שטאטטע, ער איסט ניכט זעהר!
 (יא) אבער דעמוטס פֿאָלע ערבען אַנד אונד גוט. אונענדליך
 גראַס איסט איהרע זעליגקייט: — (יב) דער פֿרעפֿער דראַהעט
 דעך גערעכטען, אונד קנירשט דיא זאָהנע איבער איהן: (יג) אבער
 דער הערר פֿערשפּאַטטעט איהן. ער זיהעט זיינען טאָג זיך באַהען: —
 (יד) גאָטאַסע זיַקען דאָס שווערט, שפּאַנבען דען באַנען, זױ
 פֿאָלען דיא מרחען, דיא בעדראַנגטען, אונד דיא רעלויך-וואַנדעלע-
 דען זױ ווירבען: (טו) יעדאָך איהר שווערט דריבנט אין איהר אייגעס
 הערן. זױ טרייזערן שפּיטערן איהרע באַנען: — (יו) זעהר
 פֿראַוויט דאָס זעביגע, דאָס איין גערעכטער האַט, אַס זאָנעך
 פֿרעפֿער גראַסעס גוט: (יז) דען זערבראָכען ווירד דער פֿרעפֿער
 אַרץ. אבער דיא גערעכטען האָט דער הערר: — (יח) דער עוויגע
 זעגענט דיא טאָגע דער פֿראַוויטען. אונד איהר ערבע בייבעט
 עוויגליך: (יט) דיא האַפֿענונג טריגעט זיא ניכט, זױר בעסען זייט.
 זיא האַבען זאָט, אויך אין הונגערס-באָטה: — (כ) אוואַוויטען
 זיסען אַלע איבעלטהאָטער. פֿיינדע באַטטעס זינד וויא דאָס פֿעטט דער
 ווידער. זיא פֿערגעהן איך רויך. זיא זיא פֿערגעהן: — (כא) גאָטאַ-
 אַסע באַרבען, אונד בעזאָהען ניכט. זינדטאָטיג איסט דער פֿראַווי-
 זען, ער טהיינעט זייט: (כב) דיא ער זעגענט, ערבען אַנד אונד
 גוט. דיא ער פֿערפֿאָלעט, זענדען אויסגעראַטטעט: — (כג) זאָנעס
 זאָנעס באַנג ווירד פֿאָן דעך העררן געפֿערדערט. ער האַט אַן
 זיינעס זעבע זאָהן-בעפֿאָלען: (כד) אונד זאָנעט ער אויך, זאָ
 שטירנט ער ניכט. דער הערר ערהאָלט איהן בייא דער האַנד: —
 (כה) איך זאָר איין זיינגלינג, זאָרד איין גרייס, באַך זאָה איך זיא
 דען רעלויכען פֿעראַסען, אונד זיינען זאָהען באַך בראַט געהען:
 (כו) ער איסט זיזער זילדע, זייהעט גערבע. אונד זיינע קינדער
 האַבען רייכען זענען: — (כז) דעך אַסטער גראַס, דער טובענד
 האָלד, זאָ בייבסט דוא זיזער: (כח) דען דער עוויגע זיבעט דאָס
 רעכט. ער פֿעראַסעט זיינע פֿריינדע ניכט. זיא זענדען עוויגליך
 זעוואַהרט.

תהלים לז לח

בעוֹמְהָרְטָהּ . דַּעַר פֶּרַעַפֹּאֹרֶר וְאִיִּנְעָרְטָטְטֵעַט : — (כט) דִּיא
 גַּעַרְעֲכֵטְעַן עַרְבֵעַן אֶאֱבַד אֶבַד בּוֹט , אֶבַד וְעַרְדֵּעַן אִיִּנְעָרְטָטְטֵעַט דִּיאֶרְמִין
 וְאֶהֱבֵעַן : — (ל) וְיִיִּסְחֵיִיט שְׁפִרְיֵכֵט דַּעַס פֶּרְאֶמְחֵעַן אֶבַד . וְיִיִּנְעַ
 זֶבְבֵּעַ אֶהֱרַט גַּעַרְעֲכֵטְיִבְקִיִּיט : (לא) וְיִיִּנְעַס גַּאָטְטֵעַס אֶהֱרַע וְאֶהֱבַט
 אִין וְיִיִּנְעַס הַעַרְזֵעַן . וְיִיִּנְעַ טְרִיטְטֵעַ וְאֶמְבְּקֵעַן בִּיא : — (לב) זֶבְבֵּעַר
 אֶיִּעַרְט דַּעַר פֶּרַעַפֹּאֹרֶר אֶיִּיִּף דַּעַן פֶּרְאֶמְחֵעַן , אֶבַד אִיסְט בַּעַבִּירִיב
 אִיהֵן זֶו וְיִירְגַעַן : (לג) דֶּאָךְ אִיבַעַרְאֶאָסְט אִיהֵן גַּאָטְט בִּיכֵט וְיִיִּבַעַן אֶהֱבֵ-
 דַּעַן . פֶּעַרְאֶוֹרְטֵהִיִּיט אִיהֵן בִּיכֵט , וְעַן עַר רִיכֵטְטֵעַט : — (לד) פֶּעַר-
 טְרוִיעַ אֶיִּיִּף דַּעַן הַעַרְרִן , אֶבַד הַאֶטְעַ וְיִין בַּעַזֵּעַן ! עַר הַעַבְעַט דִּיק
 עֹמְפֶאָר , דֶּאָס דֹּא אֶבַד בַּעַזֵּעַסְט . אֶבַד זִיהַעַסְט דִּיא גַּאָטְטֶאָסְעַן
 אֶבַטְעַרְבַּעֵהֵעַן : — (לה) אִיִּיִּנְעַט וְאֶה אֶיִּיִּבַעַן בַּעַסְעֹוִיכֵט . דַּעַר
 וְאֶרְ אֶמְכֵּיִיבִי ! עַר וְאֶוֹכֵס עֹמְפֶאָר , וְיִיא הִיִּיִּישׁ אֶיִּיבִי : (לו) וְאֶן
 גִּיבַג פֶּאָרְאִיבַעַר . עַר וְאֶר בִּיכֵט אֶהֱרַר ! אֶיִּיִּף פֶּרְאֶמְחֵעַט בֶּאָךְ אִיהֵן ,
 אֶבַד פֶּאָבַד אִיהֵן בִּיכֵט : — (לז) בַּעַמְעַרְקַע דִּיא רַעַדְאִיִּיִּכֵּיִיט ! גִּיב
 אֶיִּיִּף דִּיא אֶבַדְשׁוֹד אֶכֵּט ! אֶסְ עַבְדַּע בְּרִיבַגַּט זִיא וְעֶאֱיִיִּבְקִיִּיט זֶוֹס אֶהֱבַע
 דִּיר : (לח) דִּיא אִיבַעַרְטְרַעַטְעַר אֶבַעַר וְעַרְדֵּעַן אֶוֹעַ פֶּעַרְטִיִּבְעַט .
 אֶיִּסְרֶאָטְטֹוֹבַג אִיסְט דַּעַר פֶּרַעַפֹּאֹרֶר אֶהֱן : — (לט) דַּעַר הַעַרְרִ
 אִיסְט דַּעַר גַּעַרְעֲכֵטְעַן הִיִּלְעַע , אִיהֵרַע שׁוֹן = וְעַהַר אִין דַּעַר גַּאָטְטֵה :
 (מ) דַּעַר עֹוִיבַע שְׁטַעַהַט אִיהֵבַעַן בִּיִּיא , אֶבַד רַעַטְטֵעַט זִיא . עַר
 רַעַטְטֵעַט זִיא פֶּאָן פֶּרַעַפֹּאֹרֶר אֶהֱאָפְטֵעַן , הִיִּלְעַט אִיהֵבַעַן אֶיִּיס . דַּעַן זִיא
 הַאָבַעַן פֶּעַרְטְרוִיעַן אֶיִּיִּף אִיהֵן :

פסאלם לח

(א) אִיִּין פֶּסֶאָלֶס פֶּאָן דָּוִד , בִּיִּיא דַּעַס אֶפְעַר = דֹּוֹשְׁטֵעַ : —
 (ב) הַעַרְרִ ! שְׁטְרַאָף אֶיִּיִּךְ בִּיכֵט אִין דִּיִּיִּבַעַן זֶבְבֵּעַ אֶיִּיִּךְ
 אִין דִּיִּיִּבַעַן גְּרִיִּוְחַע בִּיכֵט ! (ג) דַּעַן דִּיִּיִּבַעַן פֶּעִיִּיִּיעַ דִּרִּיבַעַן אִין
 אֶיִּיִּךְ אִיִּין . שׁוֹעַהַר אִיסְט דִּיִּיִּבַעַן אֶהֱבַד אֶיִּיִּף אֶיִּיִּךְ בַּעַזֵּעַקְט : (ד) עַס
 אִיסְט בִּיכֵטס גַּעַסֹוֹבַדַּעַס אֶן וְיִיִּבַעַן אֶיִּיבִי , פֶּאָר דִּיִּיִּבַעַן דֶּרֶאָהֵעַן .
 אֶבַטְעַר וְיִיִּבַעַן גִּוִּידֵרְעַן קִיִּיבַעַן אִיִּיבַטְרַאָכֵט , פֶּאָר וְיִיִּבַעַר זִיבַדַּעַ :
 (ה) עַס שְׁטִיִּיבַעַן אֶיִּיר דִּיא אֶיִּיסַעַהֶאָטְעַן אִיבַעַר דֶּאָס הֹוִיסְט . זִיא
 זִיבַד אֶיִּיר זֶו שׁוֹעַהַר , וְיִיא אֶבַדְעֵהִיִּירַע אֶסְט (ו) : גַּעַשְׁטֶאָבַק אֶבַד
 אִיִּיטְעַר

תהלים לח למ

36

אייטער פֿױסט אויס הייבען וואובלען. לען וואובלען הייבער אוב=
 פֿערנבפֿט: (ז) איך בין בעקרייזט אונד טיף בעבייגט, אווהילןט
 היט דיסטערעק געוואנד: (ח) דיא היפֿטע זינד וויר פֿאַן פֿער=
 וועסונג. אן הייבעק אייט ביכטס געסונדעס: (ט) איך שוואַכֿ=
 טע קראַפֿטאָס, גאַנץ זערוואַזוט. הייבעס הערזענס אונרוהע
 צריכט אויס אין אַנגסט בעשרייא: (י) אד הערר! אונע הייבע
 זעהנוכט ליגט פֿאַר דיר. היין זייפֿלען איסט דיר ביכט פֿערבאַרען:
 (יא) וויר טויעלט דאס הערן, דיא קראַפֿט פֿערלאָסט וויר. אונד
 הייבער אויגען ליכט, אויך דיסעס איסט געוויכען: (יב) פֿריינד
 אונד ליבליכע שטעהען הייבער פֿאַגע געגענאיבער. זעלבסט הייבע
 באַכטען ענטפֿערען זיך: (יג) אונד דיא וויר באַך דעק לעבן
 שטעהען, לעבען שוינגען. דיא היין אונבליק וואַלן, דראַהען אוב=
 טערגאַנג. זיבען אובאויפֿהערליך אויף הינטער=איסט: (יד) איך
 אַבער ווס ביכט הערען, גלייך אייבעק טויבען. אייבעק שטוואַזען
 גלייך, דער ביכט אויף טהוט זייבען חונד: (טו) איך בין, וויר איין
 הענט, דער ביכטס פֿערשטעהעט, אונד קייבע ווילער רעד איס
 חונדע פֿיהרט: (יו) לען איך פֿלעהע, אַ עוויגער! זו דיר. ער=
 ווילערע דוא, היין הערר! היין גאַטט! (יז) ווען איך רעדע, זאָ
 פֿראַהאַקען זיא בור איבער וויר. זיא איבערהעבען זיך, ווען הייבע
 פֿיסע וואַקען: (יח) לען איך בין גאַנץ געוואַכט זוק לילען. שטענט
 איסט דיא פֿאַגע וויר פֿאַר אויגען: (יט) איך בעקענבע הייבע
 היסענאָט. הייבע זינדע האַכט וויר קוואַער: (כ) אַבער הייבע
 פֿיינדע לעבען, אונד זינד וואַכטיג. דיא וויר אונביליג האַסען,
 ווערדען גראַס: (כא) דיא אוק גוטעס, אַרגעס טהון. וויר פֿיינדע
 זינד, פֿיר היין בעשטרעבען וואַהן זו טהון: (כב) פֿערלאָסט וויר
 ביכט, אַ עוויגער! היין גאַטט! ענטפֿערן זיך ביכט פֿאַן וויר!
 (כג) איינע וויר זור הילפֿע, אַ הערר! היין רעטטער!

פסאלם לח

(א) דעק פֿאַראַנגער ידותון. היין פסאָק פֿאַן דוד: —
 (ב) היין פֿאַרוואַן איסט, איך ווילן וויר היטהען, דאָס איך ביכט
 זיבליגען

תהלים לט מ

וינדיבֵּעַ מִיַּט וַיִּיבֶעַר לְזוֹבֵעַ . אִיךְ וַיִּלֹּךְ בַּעֲזָה־מִעַן וַיִּיבֵעַן חוֹבֵד .
 דַּלְּ אִיךְ דַּעַן בַּעֲסֵכוֹיֶכֶט וְאֵ בִּיקִיךְ זַעֲהֵעַן חוֹסֵ : (ג) קִיין וּוְאָרֵט סָאָן
 זַעֲעוֹנֵן - רוֹחֵעַ . אִיךְ שׁוֹיִיב סָאָן דַּעַר בִּיקִיזַעֲבִיקִיט . אַוִּיִּין דַּעַר
 בִּרְאֵס טָאָבֵט אִיבִנֵּעֲרִיךְ : (ד) הֵאָּ! וַיִּזֵּא בִּזְהֵט דַּאָס הַעֲרָן הִיר אִיין
 דַּעַר בִּרוֹסֵט! דִּיא סָאָמִיזַע אַדַּעֲרֵט אִויף אִיין וּוְאָרֵטֵעַ, בִּרִיכֵט אִיבֵּעַר
 וַיִּיבֵעַר לְזוֹבֵעַ אִויס : (ה) אַךְ הַעֲרֵר! אַאָס אִיךְ וַיִּיֵן לְזִיחֹ בַּעֲזָה־מִּרְקֵעַן,
 וַיִּיבֵעַר טָאָבֵעַ וַאֲאָס, וַיִּזֵּא בַּעֲרִיבֵג עֵס זִיִּיא . דַּאָס אִיךְ עֲרַקֵּעֲנֵבֵב,
 וַיִּזֵּא אִיךְ סַעֲרָאָבִיךְ בִּין! (ו) מִיַּט שַׁפְּאָנֵעַן הֵאָסֵט דִּוא הִיר דִּיא
 טָאָבֵעַ לְזֵ - גַּעֲמִיעַסֵּעַן . מִיַּיִן הַעֲכֵסֵטֵעַס אַאָטֵעַר אִיסֵט סָאָר דִּיר מִיַּיִן
 בִּיכֵטֵס . אַךְ! וַיִּזֵּא אִוִּיטֵעַר בִּיכֵטִיבִיקִיט זִיבֵד אַוִּיזַע וַעֲנִשֵּׁעַן! דִּיסֵעַ
 וַאֲהַרְהִיט שַׁטַּעֲהַעֵט סַעֵסֵט! (ז) אַךְ! אִיִּיטֵעוֹן שַׁטַּטֵּעַן סָאָבֵעַן וַיִּיר .
 מִאֲכֵעַן סִיָּן בַּעֲרִיִּישׁ אִויס טָאָבֵד . וַיִּיר זַאֲמִיזַעוֹן מִיַּיִן, וַוַעֲר וַוִּיִּיס וַוַעֲר
 עֵס הַאָבֵעַן זַאָוִּי? (ח) אִובֵד בִּוֵן, הַעֲרֵר! וַוַעֲס זַאָוִּי אִיךְ מִיַּיִךְ בִּוֵן
 טֵרַעֲסֵטֵעַן? וַיִּיבֵעַר הַאָסֵפֵּבִוֵבֵג גַּעֲהַט אַוִּיִּין אִויף דִּיךְ! (ט) בַּעֲעֲרִיִּיעַ
 מִיַּיִךְ סָאָן וַיִּיבֵעַר מִיַּסַּעֲהַאָט! אִובֵד אַאָס מִיַּיִךְ בִּיכֵט מִיַּיִן שַׁפְּאָטֵט
 דַּעַר טַהֲאָרֵעַן זִיין! (י) גַּעַרן סַעֲרֵשׁטוֹמִיזַע אִיךְ, עַפְּסֵכֵעַ וַיִּיבֵעַן
 חוֹבֵד בִּיכֵט . דַּעַן דִּוא הֵאָסֵט עֵס גַּעֲטַהֲאָן . (יא) וַוַעֲבֵדֵעַ דִּיבֵעַ גִּיִּיסֵעוֹ
 בִּוֵר סָאָן הִיר! אִיךְ סַעֲרַבֵּעַהַע, דִּוִּרְךְ דִּיא שַׁטֵּרַעֲנֵבֵעַ דִּיבֵּעַר הַאָבֵד :
 (יב) וַוַעַן דִּוא, לְזֵר בִּוֹסַע סִיר דִּיא זִיבֵדֵעַ, דַּעַן עֲרַד - בַּעֲוֹאָהֲבֵעַר
 לְזִיכֵטִיבֵעֵסֵט, זַאָ שׁוֹיבֵדֵעַט זִיבֵעַ שַׁעֲהֲבַהִיט הִין, דַּעַר מִאָטֵטֵעַ גִּוִּיךְ .
 אַךְ! וַיִּזֵּא גֵאָר בִּיכֵטֵס אִיסֵט לֵאָךְ דַּעַר מַעֲנֵשׁ! (יג) עִוִּיבֵעַר! עֲרֵ -
 הַעֲרַע מִיַּיִן גַּעֲבַעֲטַה, סַעֲרַנִּיק מִיַּיִן שִׁרִיִּיעַן! אִובֵד שׁוֹיִיבֵעַ בִּיכֵט
 לְזֵ וַיִּיבֵעַן טַהֲרָאָבֵעַן! אִיךְ בִּין מִיַּיִן סִיָּבֵרִיק יֵאָ בִּיִּיא דִּיר, מִיַּיִן אִויף -
 גַּעֲבִאֲמִיזַעֲרַע סַעֲרַעֲדִלִּיבֵג, וַיִּזֵּא מִיַּיִבֵּעַ סָאָטֵעַר אַוִּיזַע : (יד) אַאָס אַב
 סָאָן הִיר, אִויף דַּאָס אִיךְ מִיַּיִךְ עֲרַקוֹוִיֵּעַ . בַּעֲעֲאָר אִיךְ גַּעֲהַע, אִובֵד
 בִּיכֵט וַעֲהַר הַיַּעַר בִּין!

פסאלם מ

(א) דַּעַן סַעֲרָאָבֵעַר . מִיַּיִן סַסְאָוס סָאָן דְּוִד : — (ב) גַּעֲהַאָפְּסֵט
 הַאָב אִיךְ אִויף דַּעַן עִוִּיבֵעַן . אִובֵד עֲרַ בִּיבֵעַט זִיךְ לְזֵ הִיר, עֲרַ הַעֲרֵט
 מִיַּיִן שִׁרִיִּיעַן : (ג) עֲרַ לְזִיחֵט מִיַּיִךְ אִויס דַּעַר מַעֲרַדַּעַר - בִּרוֹבֵעַ, אִויס
 זַוַּסֵּפִיבֵג - לְאָהַעַק

וּמִסְפִּיב־לְחֹהֵק שְׁמֹחוּע־ וְעָזַט אוֹיֵף פְּעֹלְסֵעַן וַיִּיבַע פִּסְעֵ, אוֹבַד
וּמִשְׁכֵּט וַיִּיבַע טְרִיטְטֵעַ פְּעֵסֵט: (ד) עַר אֲעָט אִיין בִּינֵס אִיד וַיִּר
אִין דַּעַן הוֹבַד, אִיין לְאָב אוֹיֵף אוֹנְסֵעַרן גְּאָטֵט. פִּלְעַע הֵעֵרֵעַן עֵס,
פְּעֵרֵעֵהֵרֵעַן אִיִּהֵן. פְּעֵרֵטְרוֹיֵעַן אוֹיֵף דַּעַן עוֹיִגֵעַן: (ה) וּמִהָלֵךְ דַּעַק,
דַּעַר אוֹיֵף דַּעַן עוֹיִגֵעַן וַיִּין פְּעֵרֵטְרוֹיֵעַן וְעָזַט, אוֹבַד זִיךְ נִיכְט קַעֵהֵרֵט
אַן דַּעַר הָאָפְפֵּאָרֵט פֵּרֵאכְט, נִיכְט אַן פְּעֵרֵפִיֵהֵרֵעֵרִישֵׁעַן טְרוֹג: —
(ו) גְּרָאָס זִיבַד, אָ דוּא עוֹיִגֵעַר! אִיין גְּאָטֵט! דִּיבֵיב וּמֹאֹבַדֵּעַר, אוֹבַד
בַּעֲדֵאֲבָקֵעַן, דִּיא דוּא אַן אוֹנְסֵ בַּעֲוִיִסֵעַן הָאָסֵט. בִּיכְטֵס קִאָוִוִּט אִין
פְּעֵרֵבֹוִיךְ וַיִּט דִּיר! זִיא פְּעֵרֵקִיבֵדֵעַן, פֵּאָן אִיֵּהֵבֵעַן זִיבֵגֵעַן, וּוִילֵז אִיךְ.
לֹו לְגֵאָהוֹעַן זִיבַד זִיא נִיכְט! (ז) דִּיר גַּעֲפֹאָוִוט נִיכְט אָפְפֵּעַר, נִיכְט
גַּעֲשַׁעֲבֵק. — אָהֵרֵעַן הָאָסֵט דוּא וַיִּר גַּעֲבֵאָהֵרֵט. — בְּרֵאָבַד = אוֹבַד
זִיבֵדֵעַן = אָפְפֵּעַר הַיִּישַׁעֵסֵט דוּא נִיכְט: (ח) לָא בַּעֲשׂוֹאָס אִיךְ. אוֹבַד
קִאָוִוִּט יַעֲזֵט, דִּיא בִּיכְעֵר = רֵאָוִוע אִין דַּעַר הָאָבַד, בַּעֲשֵׁרִיבֵעַן וַיִּט
דַּעַס לֵאבִקֵּס פִּפְנִיכְט: (ט) גַּעַרן טַהוּא אִיךְ דִּיבֵעַן וּוִילֵעַן, אָ וַיִּין
גְּאָטֵט! אוֹבַד הָאָבַע דִּיין בַּעֲוֵעַן אִיֵּס הֵעֵרְבֵעַן: — (י) דִּיבֵיב וּמִהָלֵךְ.
טַהֲאָיִבִקִּיט וּוִילֵז אִיךְ פְּעֵרֵקִיבֵדֵעַן, אִין דַּעַר גְּרָאָסֵעַן פֵּאָוִוקֵס = פְּעֵרֵ
וּמִהָוֹבֵב. וַיִּיבַעַן הוֹבַד פְּעֵרֵשׁוֹיֵס אִיךְ לָא נִיכְט. דִּיר, עוֹיִגֵעַר!
אִיֵּסֵט עֵס בַּעֲקֵאָבֵט! (יא) דִּיבֵיב הוֹלֵד פְּעֵרֵבֵעֵרֵב אִיךְ בִּיכְט אִיֵּס
הֵעֵרְבֵעַן. אִיךְ פֵּרִיִסֵעַ דִּיבֵיב טְרִיִיעַ, דִּיבֵיב הַיִּנְעֵעַ. פְּעֵרֵהֵעַהוֹעַ
דִּיבֵיב זִיבַע אוֹבַד וּמִהָהֵרִיִיט בִּיכְט, אִין דַּעַר גְּרָאָסֵעַן פֵּאָוִוקֵס = פְּעֵרֵ
וּמִהָוֹבֵב: (יב) דוּא אָבַעַר, הֵעֵרֵר! עֵבֵטִיֵהֵעַ וַיִּר דִּיין עֵרֵבֵאָרַהֵעַן
נִיכְט! שְׁטַעֵס בַּעֲוֹאָהֵרֵעַ וַיִּךְ דִּיבֵיב זִיבַע, דִּיבֵיב וּמִהָהֵרִיִיט!
(יג) דַּעַן אִיִּדֵעַן אָהֵבֵעַ לְהָלֹו אוֹמֵבֵעַעַן וַיִּךְ. וַיִּיבַע זִיבֵדֵעַן הָאָבַעַן
וַיִּךְ עֵרֵבֵרִיִפֵּעַעַן. אִיךְ וּמֵאָבַעַ בִּיכְט, זִיא אַן = לֹו = בִּיִקֵעַן. וַיֵּעֵהֵר אָוִוס
הָאָאָר אוֹיֵף וַיִּיבַעַס הוֹיִפֵט זִיבַד אִיֵּהֵרֵעַר. וַיִּךְ פְּעֵרֵאָוִוקֵסֵעַן דִּיא
בַּעֲדֵאֲבָקֵעַן: — (יד) אָסֵ עֵס דִּיר גַּעֲפֹאָוִועַן, הֵעֵרֵר! וַיִּךְ לֹו עֵרֵ-
רַעֲטֵעַן! אִיִּיֵעַ וַיִּר לֹו הַעוֹפֵעַן, עוֹיִגֵעַר! (טו) עֵרֵרַעֲטֵהֵעַן וַיִּסֵעַן
זִיא, לֹו שֵׁאָבֵדֵעַן וּוַעֲרֵדֵעַן, דִּיא וַיִּר נֵאָךְ דַּעַק אֲעֵבֵעַן שְׁטַעֲהֵעַן. לֹוִרִיקֵ
בַּעֲבֵעַן, אוֹבַד זִיךְ שְׁאָהֵוִעַן, דִּיא זִיךְ וַיִּיבַעֵס אוֹבֵבִיִקֵס פֵּרִיִיעַן:
(יז) עֵרֵשְׁטֵאָרֵעַן וַיִּסֵעַן זִיא פֵּאָר שׁוֹאָךְ, דִּיא וַיִּר לֹו = גַּעֲרוֹפֵעַן,
לָא! לָא!

תהלים מ מא

דא! דא! (יי) פֿרָאָהאַקען וויסען איבער דיק, אונד יויכֿנען, אַוֿנע,
 דיא דיק זוכֿען, ליינע הילפע ווינשען, אונד איזווער רופֿען, גראָס
 איסט דער עוויגע! — (יח) בעדראָגט אונד עלענד בין איך זױמֿר.
 גאַטט אַבער זאַרבט פֿיר זיך! זיין העלפֿער ביסט דוא, זיין ער-
 רעטטער! זיין גאַטט! פֿערזיהע ניכֿט!

פסאלם מא

(א) דעק פֿאַרזאָגער - איין פסאַק פֿאַן דױד : — (ב) וואָהוּ דעק,
 דער פֿיר דען אַרזען זאַרבט! זױר אונגליקס-זױט עררעטטעט איהן
 דער הערר: (ג) דער עוויגע שינעט איהן, בעוואַהרט זיין (לעבען).
 גליקעליך ווירד ער זיין איך אַנדע. דוא איבערגיבסט איהן ניכֿט
 דעק איבערווטח דער פֿיינדע: (ד) דער עוויגע שטינעט איהן אויף
 זייבער אַגער - שטאַטטע. ער ווענדעט איהק דאַס בעטט אין זייבער
 קראַנקהייט אוק: — (ה) איך פֿלעהע, אַ עוויבער! זיזא זיר גנאָדיג!
 היינע זיינע זעלע, דען פֿאַר דיר האַב איך געזינדיגט: (ו) זיינע
 פֿיינדע רעדען אַרבעס איבער זיך. וואָן שטירבט ער הין? וואָן געהט
 זיין נאַמע אונטער? (ז) ווער קאַמוט, געהט בור אויף קובלשאַפֿט
 אויס. פֿערזינדונג שפּריכֿט זיין הערן, ער זאַמינעט אַבען. געהעט
 דאַן היבוועג, אונד ברייטעט זיא אויס: — (ח) אַוֿנע דיא זיך האַסען,
 רוינען ווידער זיך, זיך אייבאַנדער זױ. העבען אַרבעס ווידער זיך:
 (ט) אַבשייליכֿע זיינע איבער איהן! דאַ זיגט ער. ביא קאַמוע ער
 ווידער אויף! (י) זעלבסט זיין טרויטער פֿריינד, אויף דען זיך
 זיך פֿערניס, דער זאַנסט זיין בראַט אַס, העבט געגען זיך דען
 פֿוס עומפֿאַר: — (יא) דוא אַבער, הערר! זיזא זיר גנאָדיג! הילף
 זיר אויף, זאַ פֿערבעט איך איהנען: (יב) דאַראַן זערקע איך,
 דאַס איך זיר געפֿאַוֿנע, ווען איבער זיך דער פֿיינד ביכֿט יויכֿנעט:
 (יג) איך וואַנדלע פֿאַרט אין אונשוול, דוא ערהאַנטסט, אונד ריכֿט
 טעסט עוויגליך זיך אויף, פֿאַר ליינעס אַנגעזיכֿטע: (יד) אַב
 זיין דעק עוויגען! דעק גאַטט פֿאַן ישׂראַל! פֿאַן עוויגקייט
 אין עוויגקייט. אַמֿן! אַמֿן!

דעק

תהלים מב

40

צווייטעס בוך

פסאלם מב

(א) דעק פֿאַרזאַנגער. איינע אונטערווייסונג, פֿאַן דען זעהנען
 דעס קֿרַח: — (ב) זאָ וויא דער הירש נאָך פֿרישען קוועלונג
 שוואַכטעט. זאָ שוואַכטעט איינע זעענע, גאָטט! נאָך דיר! (ג) איינע
 זעענע אַזעלכעט נאָך גאָטט, דעס אַזעבעס קוועלונג. וואָן ווערד איך
 ווידער הין געהען? ווידער איך פֿאַר גאָטטעס אַנטוין זייגען?
 (ד) איינע טהראַנגען ווערדען מיר טאָג אונד נאַכט זור שפייסע,
 דאָ איך פֿיינדע טאָגליך פֿראַגען, וואָ איסט בון דיין גאָטט? (ה) איבער
 איך ערביסט זיך איינע זעענע, ווען איך דענקע, וויא איך היט
 געפֿאַנגע היבאויף אין גאָטטעס טעמפען וואָלטע. היט דאָנק אונד
 פֿריידען געזאַנגען, אונטער דער פֿייעררעדען הענגע: (ו) זעענע,
 וואָס בעטריבסט דוא דיק? וואַראַק איסט דיר זאָ באַנג אין מיר?
 האַררע בור אויף גאָטט! איהק ווערד איך איינסט נאָך דאָנקען,
 פֿיר זיינעס אַנגעזיכטעס היין: (ז) בעטריבט איסט איינע זעענע
 אין מיר, אָ גאָטט! ווען איך היער אַן דיק דענקע, היער אַס אַפֿער
 דעס יִרְדָן, אַס געבירגע חֶרְמוֹן, דעק ווינזיגען געבירגע:
 (ח) דער אַבגרונד רופֿט דעק אַבגרונד זו, דיינע וואַסער פֿאַלונג
 ברויסען. דיינע וועלען, דיינע פֿאַוטהען, אַלע שטירגען איבער איך:
 (ט) דעס טאָגעס בעפֿיהוט דער הערר זיינע גנאָלע איבער איך.
 אונד דעס נאַכטס בלייבט נאָך זיין זיד בייא מיר, איין געבעטה זו
 זיינעס אַזעבעס גאָטט: (י) זו גאָטט רופֿע איך, זיין שוין! וואַראַק
 פֿערגיסעט דוא זיין? וואַראַק חוס איך בעטריבט, געדראַנגט
 פֿאַק פֿיינדע וואַנדערן? (יא) אַך! עס זערשמעטערט זיין געביין,
 זען איך דיא ווידערזאָכער העהנען. ווען זיא אונזאָפֿעהרליך פֿראַ-
 גען, וואָ איסט בון דיין גאָטט? (יב) זעענע, וואָס בעטריבסט דוא
 דיק? וואַראַק איסט דיר זאָ באַנג אין מיר? האַררע בור אויף גאָטט!
 איהק ווערדע איך איינסט נאָך דאָנקען. איהק, זיינעק גאָטט,
 זיינעס אַנגעזיכטעס היין:

ריכטע

פסאלם מג

(א) ריכַטע היך, היין גאַטט! אונד פֿיהרע היינע זאַכע, ווידער
 דאַס אַבאַסע פֿאַקס. רעטטע היך פֿאַן יענעס פֿאַלשען, אונגערעכ־
 טען זאַנבע! (ב) דען דואַ ביסט היינע זושפֿעריכ־ט. וואַראַק
 פֿעראַסעסט דואַ היך? וואַראַק זאָס איך בעטריבט, געדראַנגט
 פֿאַן פֿיינדען וואַנדערן? אַך זענדע זייר דיין אַכ־ט, דיינע וואַהר־
 הייט! (ג) אַס דיסע היך זושפֿעס הייליגען בערגע, זושפֿעס
 וואַהנונג ווידער פֿיהרען: (ד) דאַס איך זאָס אַטאַרע גאַטטעס
 וואַזע. זושפֿעס, דער פֿריידע היינעס זיכֿענס, דאַס איך היינעס
 גאַטט אויך ווידער אויף דער האַרפֿע זאַכע! (ה) זעזע, וואַס
 בעטריבסט דואַ דיק? וואַראַק איסט דיר זאַ זאַנג אַין זייר? האַרע
 זור אויף גאַטט! זייר ווערד איך איינעס זאַך זאַכען, זייר,
 היינעס גאַטט, היינעס אַנגעזיכֿטעס היין!

פסאלם מד

(א) דעס פֿאַרזאַנגער, פֿאַן דען זעהנען דעס קֿרח. איינע
 אונטערזיכֿונג: — (ב) גאַטט! זייר אונטערן אַהרען הערען זייר,
 אונס ערזאַהען אונטער פֿאַטער, טהאַטען, דיא דואַ אויסגעפֿיהרט,
 אין זיירע זייט, אין טאַגען יענעס אַטערהוזס: (ג) דואַ
 זעזעסט, זייר דיינער האַנד, האַסט פֿעלדער פֿעריאַגט, אונד זיא
 איין געפֿאַנגט. דואַ האַסט זאַ זאַגען פֿערדערט, זיא אַזער
 אויסגעברייטעט: (ד) זיכֿט זייר זיירעס שווערע, ערוואַרבען
 זיא דאַס אַנד, זייר זאַק אַהנען זיכֿט דען זיג. דיינע רעכֿטע,
 אונד דיין זאַק, דאַס זיכֿט זור דיינעס אַנגעזיכֿטעס. דען דואַ
 האַטטעסט וואַהר געפֿאַזען אַן אַהנען: (ה) דואַ ביסט דערזעזע
 זאַך, זיין קעניג! גאַטט! אַך! פֿעראַרדנע זיכֿע פֿיר זעקב!
 (ו) דאַס זייר זיירע שטאַטען אונטערע פֿיינדע, זורך דיק. אויף
 אונטערע ווידערזאַכער טרעטען, אין דיינעס זאַהען: (ז) דען
 איך פֿעראַסעס היך אויף היינען זאַגען זיכֿט. זיין שווערט קאַן זייר
 דען זיג זיכֿט געזען: (ח) זור דואַ עררעטטעסט אונס פֿאַן פֿיינ־
 דען, זאַכטע זושפֿען, דיא אונס האַטען: (ט) זאַן זיירען
 זייר

וויר אונס טאגליך אונסערעס גאטטעס, אונד לאנקען ליינען
 באמען עוויגליך: — (י) זױאָר יעזט פֿערווירפֿסט, אונד בעשאַהנסט
 דאָ אונס, אונד זיהעסט ניכט אויס, וויט אונסערעק העער:
 (יא) דאָ ווענדעסט אונס פֿאָך פֿיינד זױריק, דאָס אונסערע האַסער
 בייטע האָנען: (יב) דאָ ביסט אונס הין, וויא שפייסע-אָהער,
 שטרייעסט אונס אונטער היידען אויס: (יג) דאָ פֿערקויפֿעסט
 דיין פֿאָך פֿיר גערינגען פֿרייס, בעררייערסט דייך ניכט וויט איה-
 רעק ווערטה: (יד) דאָ האַכסט אונס אונסערן באַכבאַרן זױר פֿער-
 אַכטונג, דען אַנגרענענדען זױ שוואַך אונד האָהן: (טו) דאָ
 האַכסט אונס זױך שפֿאָטט-וידע אונטער דען היידען. באַרבאַרען
 שיטען איבער אונס דאָס הויפט: (יו) דאָ שטעהט בון טאָגליך
 וויינע שוואַך פֿאַר וויר, אונד שאַהק פֿעהרליגעט וויין אַנגעזיכט:
 (יז) פֿאַר שאַבדער אונד אָסטערער וויטער שטימוע, פֿאַר
 פֿיינדען אונד ראַכע-ביריגען: — (יח) דיסעס אָנעס איסט
 איבער אונס געקאָמוען. דאָך האַבען וויר ניכט דיין פֿערגעסען,
 זינד לייבעק בונדע ניכט פֿאָוש געוואָרען: (יט) באַך איסט
 אונסער הערן ניכט אַבגעפֿאָונען, דאָס אונסער גאַנג פֿאַן לייבעק
 פֿאַדע בעווייכען: (כ) דאָ דאָ אונס הין געשטאַסען אין דער
 דראַכען וואָהונג, אונד אונס בעדעקעסט וויט טאָדעס-שאַטטען:
 (כא) האַטען וויר אונסערעס גאָטטעס באַמען פֿערגעסען, פֿאַר
 איינעק פֿרעהדען גאָטט דיא האַנדע געפֿאַנטעט: (כב) ווירדע דאָס
 ניכט אונסער גאָטט ערפֿאַרשען? ער קעננט יאָ דער הערזען
 היינליכקייט: (כג) אַבער טאָגליך ווירגט וואָן אונס, בור ליינעט-
 וועגען, אונד אַכטעט אונס, וויא שאַפֿע, זױך שאַכטען בעשטימוט:
 (כד) ערוואַנער דייך! וואָס שוואַכסט דאָ, הערר! ערוואַכע! פֿער-
 שטאָס אונס ניכט זאָ גאַר! (כה) וואַראַק פֿערברגסט דאָ דיין
 אַנגעזיכט? פֿערגיסעסט אַנסערס עאָננדס, אונסערס דרוקס?
 (כו) שאַן איסט אונסערע זעענען ביס זױך שטויב געבייגט, אונד
 אונסער לייב קאָבעט אָן דער ערדע: (כז) אויף! אָ דאָ אונסערע
 הויפֿע, רעטטע אונס! אַק ליינער גיטע וויאָנען!

דעק

פסאלם מה

(א) דעס פֿאַרוואַנדער אויף שׁוֹשְׁנִים, פֿאַן דען זעהנען דעס קֶרַח־
 איינע אונטעררווייסונג אונד איבעס־געזאַנג: — (ב) ווין גייסט
 בעגינגט ערהאַבענע זידער־האַנאַרף! דיר ווייהע איך ווין בעדיכט,
 דיר וויינע זונגע, וויינען ווייסטער־גריפֿען: — (ג) דוא ביסט
 דער שעהסטע אונטער הענשען־קינדערן־אוס ליינע איפפען
 פֿויסט האָלדע־אייגן־דיך האָט עוויגליך גאַטט געזעגענט: (ד) אַ
 העלד! בירט אַן דאַס שווערט אַן ליינע היפֿע! דיסעס איסט דין
 שווק, ליינע וואַיעסטאַט! (ה) דיא וואַיעסטאַט! וואַ זיהע דאָהין,
 עס בליקט! זוכ שוץ דער וואַהרהייט, דער געפֿאַלען אונשוולד־
 זיא ווירד דיק וואַנדער זעהרען, ליינע רעכטע: (ו) וויא שאַרף
 איסט דין געשעס! הין־שטירזען פֿעלקער אונטער דיר! עס טריפֿט
 אַן דאַס הערן דער קעניגס־פֿיינדע: (ז) דין טהראָן ווירד עוויג
 שטעהן פֿאַר גאַטט־אין גערעכטעס זעפטער איסט דאַס זעפטער
 ליינעס רייכס: (ח) דוא איבעסט דיא טובענד, אונד האַסעסט דען
 פֿרעפֿען־דאַראַס זאַבעט גאַטט דיק זעהר אַס אַנדערע פֿירסטען,
 דין גאַטט, וויט דעס פֿריידען־עהל: (ט) פֿאַן אַזאַע אונד זיררהען
 דופֿטעט דין געוואַנד־אויס עלפֿענדיגערן זיהערן דיר זור
 וואַנבע: (י) דעס פֿעסטעס פֿייער שוויקען פֿירסטען־טעכטער־
 זו ליינער רעכטען שטראַהעט דיא זינע, אין גאַלד־געשוויידע פֿאַן
 אַזפֿיר: (יא) פֿרינגען! הערע, גענבע זיר דין אָהר! פֿערגיס
 דין פֿאַן, אונד ליינעס פֿאַטערס הויס: (יב) זא ווירד דער קעניג
 אָסט אַן ליינער שעהנהייט האַבען־ער איסט דין הערר! דוא, בייגע
 דיק פֿאַר איהם! (יג) דיר ברינגט דיא טאַכטער פֿאַן צור געשענקע־
 דעס פֿאַקעס רייכע פֿאַהען אַס ליינע בונסט: (יד) אַס פֿרויענ־
 זיהער (זעאָבסט) גאַנגט דאַס ברויט־געשוויידע, דיא פֿייער־קיי־
 דוב איסט וויט גאַלד געשטיקט: (טו) זיא וואַנעט אַן קינט־טויכעס
 געזעגע, דעס פֿירסטען זונגע־הערט־איהר טרעטען באַך,
 יונגפֿרייך דיא געשפּינגען, דיר זונגע־הערט: (יו) זיא וואַנען
 פֿאַהען־קענד אונד פֿריידיג, היבאויף אַן דעס קעניגס פֿאַנאַסט:

(יז) אַ דאָס אָן דיינער אַהבנן שטאַטט, איינסט דיינע קינדער
ווערנען, דעס רייכעס בעהעררשער, איין געזעצט פֿאַן דיר! —
(יח) איין דענק = וואוּ ווילן אײך דיינעס באַמנן שטיצטען, פֿאַן
קינד נון קינדעס = קינד - דײך זאָלן דיא באַך = וועלט גויקײך פרייסען:

פסאלם מו

(א) דעם פֿאַרזאָגער, פֿאַן דען זעהנען דעם קָרַח, איין געזאָג
אויף עַלמזות: — (ב) גאַטט איסט אונסערע נוסערויכט אונד
שטאַרקע. אין דער נאַטה איין העלפֿער, אייכט נון פֿינדען: (ג) דאָ-
ראַק פֿירכטען וויר אונס ניכט, ווען גוייך דער ערד - באַלן וואַנקעט,
אונד געברגע אין דאָס וועלט = העער שטירנען: (ד) ווען אויך
זיינע פֿאוטהען ברויסען אונד שטירמען, דאָס בערגע פֿאַק אונד
געשטיהק ערבענען: (ה) יעבעס שטראַהמעס באַלן ערקוויקעט
דענבאָך דיא שטאַלט גאַטטעס, דעס העכסטען הייליגען וואַהן זיין:
(ו) גאַטט טהראַנעט אין איהר, זיא קאָן ניכט אונטער געהען.
גאַטט שטעהט איהר ביא, ווען זיך איהר וואַרגען וועבלעט: (ז) דיא
היידען בעבען, רייכע פֿאַלען. ער דאַננערט, אונד דער ערד =
באַלן פֿערגעהט: (ח) דער הערר צבֿאות איסט היט אונס. דער
גאַטט פֿאַן יעקב איסט אונסערע פֿעסטע, סֿלה! (ט) געהעט,
אונד שויעט דיא ווערקע דעס העררן, דער אויף דעם ערד - קרייס
זאָלע אווואַלונד שאַפֿעט: (י) וואוּ וואַכטיג ער דעם קריגע
שטייערט, אין אַווער וועלט. באַגען זערטריהערט, שפיסע זער -
שאַנט, אונד וואַגען פֿערברענט: (יא) אַפּעט אַב, ערקעננעט
דאָס אײך גאַטט בין! איבער פֿעלקער ערהאַבען, איבער דען ערד -
קרייס ערהאַבען!

קאַהר

(יב) דער הערר צבֿאות איסט היט אונס. דער גאַטט פֿאַן
יעקב איסט אונסערע פֿעסטע. סֿלה!

דעם

פסאלם מז

(א) דַּעַק סְאָרוֹאָבֶעֳר , אִיין פּסאַוק סְאָן דַּען זעהנען דַּעס קָרַח : —
 (ב) אַווע סְעוֹקֶער , סְרַאָהוֹאָקֶעט וויט דַּען האָנדלען ! יוֹכְנַעַט לֹו גאַטט
 וויט סְרַעהוֹיִכְנַעַק שְׂאָווע ! (ג) דַּען דַּער הערר , דַּער העכְסְטע ,
 דַּער עהרְפֹורְכְט = ווירדיגְסטע , אִיסט אִיין גראָסער קעניג אויף דַּעק
 גאַנְלֶען ערד = רייך : (ד) ער לֹווינגעט סְעוֹקֶער אובטער אונס .
 גאַנְלֶען אובטער אובסערע פֿיסע : (ה) ער וואָהט אונס אונסער
 ערב = טהיין אויס . דיא העררֹויִקִייט סְאָן יַעֲקֹב , סְאָן אִיהק בעליבט :
 (ו) גאַטט סְאָהרט עהסְפֹאר , אובטער דַּעק יוֹכְנַעַן . דַּער עוויגע ,
 אובטער פּאַסוֹינען = קאַנג : (ז) אָב = זינגעט גאַטט ! אָב = זינגעט
 אִיהק ! אָב = זינגעט אובסערק קעניגע ! אָב = זינגעט ! (ח) דַּען
 גאַטט אִיסט אויף דַּעק גאַנְלֶען ערד = רייך קעניג . ריהרעט דַּעס
 זאַיטען = שפּילן לֹוק אובטערוויסונג = יד : (ט) גאַטט אִיסט קעניג
 איבער דיא היידען . גאַטט זינט אויף ויינעק היינדיגען טהראָנע :
 (י) סְערוואַוועלט זינד דיא פֿירסטען דַּער סְעוֹקֶער , לֹו אִיינעק
 סְאָוקע דַּעס גאַטטעס סְאָן אַבְרָהָם . דַּען גאַטטעס זינד דַּעס
 ערד = רייכס שילדע . האָך ערהאַבען אִיסט ער !

פסאלם מח

(א) אִיין זינגע = פּסאַוק דַּער זעהנע דַּעס קָרַח : — (ב) גראָס
 אִיסט דַּער הערר , אובד האָך = בעריהוט זיין היינדיגער בערב , אִין
 אונסערעס גאַטטעס שטאַט : (ג) שעהנער אָבד = לֹוויג ! דַּעס
 ערד = באַווס וואָננע = בערג צִיזן ! אִיהק לֹור וויטטערנאַכט אִיסט
 אִיינעס גראָסען קעניגס וואָהן = זין : (ד) גאַטט אִיסט אִין אִיהרען
 פּאַוואָסטען ערקאַנגט אָס שוין : (ה) זעהנעט דיא קעניגע ! היער
 קאַמען זיא לֹוסאַווען , אובד גינגען אַווע = זאַוועט סְפֹארִיבער :
 (ו) זיא זאַהען , ערשטוינטען , ענטזעלֶטען זיך , אובד סְאָהען ,
 (ז) לִיטטערן קאַס זיא אַן לאַזעלבסט = אַנגסט , וויא אִיינע גע =
 באַהרערין : (ח) וויט דַּעק הויכע סְאָן דַּער האָרבען = זייטע לַעַר =
 בראַכט לוא דיא שיפֿֿע סְאָן תְּרַשִׁישׁ : (ט) וויא זייר געהערעט
 האַבען , זאָ זעהען וויר עס יענט . אַן דַּער שטאַט דַּעס העררן
 צבאות

צְבָאוֹת, אֵן דַּעַר שְׁטַאָט אונסערעס גאַטטעס, דַּעַר זיא אויף
 עוויג ערהאַנט: (י) גוייך איסט דיינע גיטע, גאַטט! היטטען אין
 דיינעק טעמפל: (יא) היט דיינעק רוחו, היט דיינעק נאָמע,
 אַק ענדע דַּעַר וועלט. דיינע רעכטע איסט פֿאַן אַזער גערעכטיגקייט:
 (יב) עס פֿרייע זיך דַּעַר בערג ציִון! עס יוֹכֶנֶן דיא טעכטער
 פֿאַן יְהוָה! איבער דיינע ריכטער-שפּריכע: (יג) אווערינבעט
 דיא טאָכטער ציִון. געהעט אוק זיא העראוק. נאָהעט איהרע
 טהירמע: (יד) בעהערקעט איהרע זווּינגער. בעשטייגעט איהרע
 פֿאַן אַסע. אויף דאָס איהר דַּעַר באַך-וועלט עס פֿערקינדיגעט:
 (טו) דַּעַן דיסער גאַטט, איסט אונסער גאַטט! אויף עוויג! ער
 פֿיהרעט אונס אויף איבער דַּעַן טאָד:

פּסאַלם מח

(א) דַּעַק פֿאַרזאָגער, פֿאַן דַּעַן זעהנען דַּעַס קָרַח, איין פּסאַלם: —
 (ב) פֿערבעהמעט זיך, איהר פֿעןקער זאָל! איהר ערד-בעזאָגער
 הערקעט אויף! (ג) דַּעַר גראָסען זעהנען! דיא זעהנע דַּעַר גע-
 זיינען! איהר רייכען! אונד איהר דירפֿטיגען! (ד) היין אונד זאָל
 פֿיינע שפּריכע זעהרען. אונד היין הערן פֿאַן וויסהייט דיכטען:
 (ה) היין אָהר פֿעריהוטט איין האָהעס זיך. אונד אויף דַּעַר
 האַרפֿע שפּילע איך עס באַך: — (ו) זאָל איך פֿערזאָגען אין דַּעַר
 בעסען זייט? טריפֿט זיך דיא שטראַפֿע זיינער אונטערטרעטער?
 (ז) דיא זיך אויף איהרע האַכט פֿעראַסען, אויף איהרען גראָסען
 רייכטהוק טראַנען: (ח) דַּעַן ברודער ווילן דַּעַר ברודער ביכט בעי-
 פֿרייען, אונד פֿערוואַגט דאָס זעסע-געזד דַּעַק ריכטער: (ט) זיך
 זעבסט זאָס-זאָס-קויפֿען, קאָסטעט עס זאָ פֿילן. זיא ווערדען עס
 עוויג אונטערזאָסען: (י) אונד ווען דַּעַר טהאַר באַך עוויג זעבטע,
 אונד ביאזאָס דאָס פֿערדערבען זאָהע: (יא) זאָ הערקט ער ביכט,
 דאָס וויסע שטערבען, דאָס אויך דַּעַר טהאַרען שוואַרען פֿערגעהט,
 אונד אַנדערן איהרע גיטער זאָסען: (יב) זיא וואָהנען זאָוואַר, דיא
 פֿאַן אַסע דויערן, איהר וואָהן-פֿאַן ביינע פֿיר אונד פֿיר, אונד
 איהר באַזע האַך-בעריהוטט אויף ערדען: (יג) זאָוין דַּעַס זענשען
 גאַנצע

תהלים מש נ

באנבע העררליכקייט, דיאועלבע דויערט קוק איינע באַכט. ווען
 ער זאָהן פֿאַהרט, וויא זאָס פֿיה: (יד) דיסעס איסט איהר טהון,
 זיך זעלבער טהאַרהייט. ווען עס נור דיא שפּאַטען ענקען ריהמען:
 (טו) גלייך איינער העערדע, פֿאַהרען זיא אין זאָס גראַב. זיא
 טרייבט דער טאָד. דיא זעליגען בעהעררשען זיא, אָן יעבעס האָר.
 גען. ניכט עוויג פֿאַסעט דער אַבגרוכד, איין וועסען, זאָס איהן
 איבער-דויערט: (יז) דער הערר ערלעסע זיינע זעלע! ביהוט
 ער זיא זיר, נור פֿאַן דער העלע! (יז) זיא זיהעט, אָהבע בייד,
 ווען יעבער שאַנע זאָהמעלט, אונד זיינעס הויסעס העררליכקייט
 פֿערזעהרט: (יח) איק טאָדע ביהוט ער קיינע שאַנע זייט. דיא
 העררליכקייט פֿאַהרט איהק ניכט באַך: (יט) איסט יעזט זיינע
 זעלע היער פֿערדגיגט. אייבסט ווערדען זיא זיך זעליג פֿרייסען:
 (כ) ער פֿאַהרט זאָך זיינען פֿאַטערן באַך, ערבזיקעט עוויג ניכט
 זאָס זיכט: (כא) איין זעבש אין העכסטען ווירדען, ווען ער
 קיין ווייסער איסט, פֿאַהרט הין, וויא דווחעס פֿיה:

פסאלם נ

(א) איין פסאלם פֿאַן אָרף: — דער געטטער באַטט, דער עוויגע
 רעדעט. ער רופֿט דער ערדע זי, פֿאַק אויף-גאַנג בים זיך בידער-
 גאַנגע: (ב) פֿאַן ציין, דער קראַנע דער שענהבהייט, שטראַהלעט
 דיא באַטטהייט איינהער: (ג) ער קאָהוט, אונסער באַטט! אונד
 שוויגעט ניכט. דער בלין-שטראַהל פֿערזעהרעט פֿאַר איהק. אונד
 איהן הער, געוואַלטיבער שטורק: (ד) ער רופֿט זעק היממעל פֿאַן
 אַבען, אונד רופֿט דער ערדע, זי ריכטען זיין פֿאַק: (ה) פֿער-
 זאָהמעלט זיר זיינע פֿערעהרער, דיא זיין בינדניס זייק אַפֿפֿער
 ערריכטען: (ו) דער היממעל איסט זיינער בערעכטיגקייט זיינע-
 זען ער איסט ריכטער. אונסער באַטט! (ז) הערע זיין פֿאַק!
 איך רעדע. ישׂראֵל! איך זייגע אונטער דיר. באַטט בין איך!
 זיין באַטט! (ח) איך שטראַפֿע זיך ניכט, וועגען זיינער אַפֿפֿער-
 זען זיין אַלמאַר רויכט יא שטעטס פֿאַר זיר: (ט) איך זאָג קיין
 רינד אויס זיינעק הויסע. אויס זיינען זירדען קיינע זעקע:
 זען

(י) דען היין זינד מױלע דעס וואלדעס . היין אויף דען בער-
 גען דאס פיה , זױ טויסענדען : (יא) איך קעננע יעדען פלאַגע
 איך געבירבע . וואס זיך איך פלאַדע רעגט , איסט וויר בעקאנט :
 (יב) הונגערטע איך , דיר זאגטע איך עס ביכט . דען היין איסט
 דיא ערדע , אונד וואס זיא פלאַט : (יג) עפע איך דען דאס פלאַיש
 דער שטיהרע ? טרינקע איך דער בעקע זאָוט ? (יד) ברינגע בור
 גאָטט זיינען דאָנק זױ אַפּפּער . ערפלאַדע בור , וואס דוא דעק
 העכסטען געלאַבעסט : (טו) אונד רופע זיך אָן , אין זיינער באַטה-
 איך רעטטע זיך . זאָ בור פּערעהרעסט דוא זיך : (יו) זבער זױ
 דעק פּעררוכטען שפּריכט גאָטט , וואס שוואַנעסט דוא פלאַן זיינער
 זעהרע ? אונד פּיהרעסט זיינען בונד אין זיינעס זונד ? (יז) זאָ
 דוא דאָך האַסעסט מױלע זױכט . ווירפסט זיינע וואָרטע הינטער זיך :
 (יח) ערויחסט דוא זיינען זיב , זאָ ביסט דוא זיין פּריינד . אונד
 דיא עהע - ברעכער , זינד זיין אוואַגאָב : (יט) דוא זאָסעסט זיינען
 זונד זױ בעסען אויס . אונד זיינע זונגע שוידעט אַרג - איסט :
 (כ) דוא זינעסט דא , פּערזיינדעסט זיינען ברודער . העכטעסט
 זיינער זוטטער זאָהבע שאַנד - פלאַקען אָן : (כא) זיסעס טהוסט
 דוא . שוויג איך בון , דוא דאָכטעסט וואָהן , איך זייא וויר דוא ?
 זיין , איך זייג עס דיר , איך זעג עס דיר פלאַר אויגען : (כב) זער-
 קעט עס וואָהן , איהר גאָטטעס - פּערגעפענען ! זאָנסט ראַפּפּע איך
 זייך זיין , אונד זיא זאָנד רעטטעט זייך : (כג) זער דאָנק וויר
 אַפּפּערט , עהרעט זיך . זער אַכט אויף זיינען וואַנדעלן האַט ,
 דעק זייגע איך געטזיכעס היין !

פסאלם נא

(א) דעק פלאַראַנגער , איין פסאָל פלאַן דוד : (ב) זאָס דער
 פּראַפּעט זיך זױ איהק קאָס , דא ער זױ פּת - שבע זיינעגאָנגען :
 (ג) ערבאָרזע זיך זיינער , גאָטט ! באַך זיינער גבאָדע ! באַך
 זיינער גראַסען זיטע , טינגע זיינע שוולד ! (ד) וואַשע זיך וואָהן ,
 פלאַן זיינען זיסעטהאָטען , אונד זיינע פלאַן זיינען זינדען זיך !
 (ה) דען איך ערקעננע זיין פּערברעכען , אונד זיינע זינדע
 שוועבעט

תהלים נא

שוועבעט שטעטס פֿאַר היר: (ו) דיר, דיר אַוויין האָב איך גע-
 יבדיגעט. וואָס בעס אין ליינען אויגען איסט, געטהאָן. לאָס דוא
 גערעכט זיינעט, ווען דוא שפּריכסט. ריין ערשיינעסט ווען דוא
 ריכטעסט: (ז) אין זינדען האָט וואָן איך געזייגעט. אין היסע-
 טהאַט ערשפּינג איך זיינע וואָטער: (ח) זיהע! דוא פֿערנאָנגסט
 איך היינזיכען דוא וואָהרהייט. דוא זעהרעסט איך וויסהייט איך
 פֿערבאָרגעבען: (ט) ענטזיבדיגע איך מיט איסאָפּ, לאָס איך ריין
 ווערע. פֿאַן דיר געוואָשען, גאַנץ איך, טראָץ דעם שנעע:
 (י) אַ לאָס איך וואָנגע אונד פֿריידע הערען! ערקוויקע לאָס גע-
 זיין, לאָס דוא זעראַונגסט! (יא) פֿערבירג דיין אַנגעזיכט פֿאַר
 זיינען זינדען, אונד זעשע זיינע זיסעטהאַטען אויס! (יב) ער-
 שאַפֿע, גאַטט! אין היר אין ריינעס הערן! אונד גיב היר
 זיינען נייען בידער-זין! (יג) פֿערוויק איך ביכט פֿאַר ליינען
 אַנגעזיכטע. ענטזיהע היר ביכט ליינען הייליגען גייסט! (יד) גיב
 היר דוא וואָנגע ליינעס היילעס ווידער. לאָס איך דען גייסט דער
 גראַסוואַ אונטערשטיצען! (טו) זאָן זעהרע איבערטערטער
 ליינע וועגע, אונד זינדער, לאָס זיא ווידער זאָן דיר קעהרען:
 (יז) עררעטטע איך פֿאַר זאָנט-שווד, זיין גאַטט! זיין הייל! לאָס
 זיינע זאָנגע ליינע גנאָדע פֿרייסע! (יז) הערר! עפֿענע זיינע
 אַפֿען, לאָס ליינען רוחק זיין וונד פֿערינדע! (יח) דען, אַפֿענער
 וואָנט דוא ביכט, איך גאַבע זיא. בראַנד-שטיקע זינד דיר ביכט
 געפֿאַויג: (יט) לאָס אַפֿענער, לאָס דיר וואָהן געפֿאַוואָט, איסט אין
 געבראַכער זין. איין געבראַכעס, איין זעראַונגגעס הערן, אַ
 גאַטט! פֿעראַהאַסט דוא ביכט!

קאָהר

(ב) טהוע ציזן וואָהן, נאָך ליינער הווד! ערבויע דוא זויערן
 פֿאַן ירושלים! (כא) זאָן ווערדען אַפֿענער אַהבע שווד, געווייה-
 טע גאַבען דיר געפֿאַוואָט. זאָן אַפֿענערט וואָן שטיהרע אויף ליינען
 אַנטאָר:

דעק

(4)

תהלים נב נג

50

פסאלם נב

(א) דעק פֿאַרזאָנגער, איינע אונטעררויטונג פֿאַן דוד: (ב) אַוס
 דואַג, דער אַדומי, קאָס, אונד דעק שאול הינטערבראָכטע,
 דוד זיין אין דעק הויסע דעס אַחימלך מַנבעקמומען: —
 (ג) וואָס ריהמעסט דו, העוד! דיק ליינעס פֿרעזעוס? זיין
 וואָהרעט דאָך אייזער, גאָטטעס גיטע: (ד) דו זיננעסט אויף
 אונפֿאַן. ליינע זונגע, זיין גלייכעט שאַרף געווענטען קלינגען.
 זיין שטייטעט טרוג אונד הייטעריי: (ה) דו איבעסט דאָס בעסע
 העהר אַוס גוטעס, דיין איגע העהר, אַוס וואָהרהייט רעדען:
 (ו) דו ביסט אַווער אונגלייך שוואַנגערן וואָרטע, אונד בעטרי-
 גערישער זונגען פֿריינד: (ז) זאָ ווירד אויך גאָט, דיק זאָ זער-
 שטעהרען, דיק פֿאַסען, אויס דעק זעטע רייסען, אונד ליינע
 וואורזעלן אויס דעק אַבלע דעס אַבענס זיהען, אויף צוויגע זייט:
 (ח) דיסעס ווערדען דיין גערעכטען שויען, אונד שוידערנד שפֿאַט-
 טען איבער איהן: (ט) זעהעט דאָ, דען זאָן! גאָט וואָר ביכט זיינע
 זונדערייכט. ער טרויטע זיינען גראָסען שאַגען. דיסע זונדערייכט
 וואָרד איהן זור פֿאַלע: (י) איך אַבער בין דעק יונגען עהן צוויק,
 אין דעק טעמפֿעלן גאָטטעס גרינענד, גלייך. איך פֿערטרויע שטעטס
 אויף גאָטטעס גיטע: (יא) דיר דאַנק איך שטעטס! דען דו טהוסט
 עס! דיין נאָמע איסט אייזער היין פֿערטרויען, דען ער טהוט
 ליינען פֿריינדען וואָהן!

פסאלם נג

(א) דעק פֿאַרזאָנגער אויף מַחלת, איינע אונטעררויטונג פֿאַן
 דוד: — (ב) איך הערזען שפֿרייכט דער שאַק, עס איסט קיין
 גאָט! פֿערדערבניס איבעט זאָן, גרייען אונד אונרעכט. ביאָואַנד
 ווילן דאָס גוטע איבען: (ג) פֿאַק הייזען שויעט גאָט העראַב,
 אויף דיין בעגליקטען העכשען זעהנע. אַב אייבער דער פֿערנובסט
 געהאַרבע, אייבער נאָך גאָט, איך הערזען פֿאַרשע: (ד) אַבער
 אַווע שטייזען זונ אַבפֿאַן איין. ביכט אייבער ווילן דאָס גוטע
 איבען.

תהלים נג נד נה

איבען . אויך ניכט אייבער : (ה) זיא ווערדען איבבע ווערדען ,
 דיא טיראנבען ! דיא יעזט היין פֿאָקס , וויא ברעט פֿערנעחרען ,
 גאָטט , דען זיא ניכט גערופֿען האָבען : (ו) באַלד ווירד זיאן פֿירכֿ-
 טען , וואָ זיאן ניכטס געפֿירכֿטעט האָט , ווען לייבער בעקריבער
 געבייבע גאָטט גערשטרייעט . בעשאָהמע זיא , דען זיא זינד פֿאָן
 גאָטט פֿערמֿכֿטעט !

קאָהר

(ז) גאָטט ! דער פֿאָן ציִון אויס , דען ישֿראָלים היִלפֿע זענדעט !
 ווען דעס פֿערשטאָפֿען פֿאָקס דער הערר זיך אָן - ביזזוט . דאָן
 איסט יעִקב פֿרָמא , אונד ישֿראָל אין פֿריידען :

פסאלם נד

(א) דעס פֿאָרוואָבער אויף נגינות . אייבע אונטערווייסונג פֿאָן
 דוד : (ב) אָס דיא זיפֿים זױ שאַול קאָמען , אונד זאָטען , דוד
 האָט זיך בייא אונס פֿערבאָרגען : — (ג) היִלף זייר , גאָטט ! דורך
 לייבען באַזען . שאַפֿע זייר רעכֿט , דורך לייבע זאָכט ! (ד) אָ
 גאָטט ! ערהערע היין געבעטה ! זענרן אויף זייבעס זובלעס וואָר-
 טע ! (ה) דיא באַרבאָרען , ווילער זיך פֿערשוואַרען , גרויסאָמעס
 פֿאָקס , בעגעהרעט היין זעבען . זיא דענקען ניכט אָן גאָטט !
 (ו) אָבער גאָטט איסט זייר איין העלפֿער . איסט ערהאַלפֿער
 זייבעס זעבענס : — (ז) אָס דאָס אובהייז זיך זױ זייבען פֿיינדען
 ווענדען ! לייבע וואָהרהייט היישט עס . אָס זיא שוואַכֿטען : (ח) זיט
 פֿרייאַזוטא בריבג איך דיר דאָן אָפֿענר דאָר . דאָקע לייבען
 באַזען , דער זאָ וואָהן טהוט : (ט) ער רעטטעט זיך אויס אַלזער
 באַטה . ער אָסט זיך אָסט אָן זייבען פֿיינדען שויען :

פסאלם נה

(א) דעס פֿאָרוואָבער אויף נגינות , אייבע אונטערווייסונג פֿאָן
 דוד : — (ב) גאָטט ! הערע זיין געבעטה ! עכטזיהע דיק זייבען
 פֿלעזען ניכט ! (ג) בייגע דיק זױ זייר , ערהערע זיך ! וויא איך
 קאָמדיך זאָגע אונד היינע : (ד) דאָס דער פֿיינד זאָ טאָבעט , דער
 פֿרעפֿלער

פֶּרַע־פֶּוֹר לְרֹאגְבֹת . וְיֵא וּוְאֹלֶנְן אֹכְהִיל וְיִר לְוֹ-וּוְאֹלֶנְן . וְיֵא זִיבֵד
 וְיִר הַעֲפֹטִיג גְּרַמֶּס : (ה) אֲנָגְסֹת-פֶּאָל שׁוֹאָגֵט לְאֵס הַעֲרָן אִין וְיִר .
 וְיִזְק אִיבֶר־פֶּאָלֶנְן טֶאָדֶעס = שְׂרַעֲקֵנְן : (ו) וְיִזְק וּוְאֵבֵלֶנְן פֶּוֹרֶכֶט
 אֹבֵד לְיִטְטֶערן אָן . וְיִזְק אִיבֶר־דֶּעֶקֶט אִיין קֶאָלְטֶעס גְּרוֹיֶנְן : (ז) אִיזְק
 שְׂפֶרַע־כֶּבֶע , הָאָטְטֶע אִיזְק טוֹיבֶען = שׁוֹיבְגֶען , לְאֵס אִיזְק פֶּאָעֵבֶע , רֶאָסֵט
 לְוֹ זֹכֶען : (ח) פֶּעֶרְבֶע וּוְעֵב , אִין וּוְיִטְטֶע אִירֶרֶע . אִיבֶר־נֶאָכְטֶען
 אִין דֶּער וּוְיִסְטֶע : (ט) וּוְיֵא וּוְיִרֶדֶע אִיזְק אִיילֶען לְוֹ עֵבֶט־קֶאָוִיזֶען ,
 פֶּאָר דֶּעק שְׂטוֹרֶק אֹבֵד אֹבְגֶע־וּוְיִטְטֶער : — (י) פֶּעֶר־דֶּערֶבֶען
 בְּרִיבְגֶע , הַעֲרֵר ! אֹבֵד לְוְיֵא־שְׂפֶאָלֵט אֹבֵטֶער וְיֵא . שְׂאָן זַעֲהֵע אִיזְק
 אִין דֶּער שְׂטֶאָלֵט גֶּעוּוֹאָלֵט אֹבֵד הָאָדֶער : (יא) טֶאָג אֹבֵד נֶאָכְט אִיזְק
 אִיהֶרֶען וְוְיִעֶרן וּוְאֵבֵלֶען , אֹבֵד אֲנָגְסֹת אֹבֵד קוִוִּיזֶער אִוְיֶערן אִיבֶ-
 נֶעֶר־הָאָב : (יב) אֹבֵד־פֶּאָלֶנְן לְרֶאָהֶעט אִיבְנֶע־הָאָב . טְרוֹב אֹבֵד מֶרְגֶ-
 וְיִסֵּט וּוְיִכְטֵט בִּיכְט פֶּאָן דֶּען שְׂטֶר־אָסֶען : (יג) דֶּען , שְׂאָבֵדֶעטֶע וְיִזְק
 אִיין פֶּיִיבֵד , לִיסֶעס וּוְאֹלֵט אִיזְק דוֹלֶען . וּוְעֵן וּוְיִדֶּער וְיִזְק אִיין הָאָסֶער
 פִּיכְט , פֶּאָר אִיהֶק פֶּעֶרְבֶערֶג אִיזְק וְיִזְק : (יד) אֲבֶער דוּא ! אִיין
 וְאָן , גֶּעֶשְׂאָלֵט וּוְיֵא אִיזְק ! אִיין רֶאָטֶה , אִיין בּוֹסֶען - פֶּרִיִיבֵד !
 (טו) אִיט דֶּעק אִיזְק זִיסֶען אֹוּגֶאָבֶג פֶּלֶעֶבֶטֶע . לְוֹ גֶּאָטְטֶעס הוִיס
 אִין פֶּרֶאָהֶען הוִיפֶען וּוְאֹלֵט : (יו) הֵא ! טֶאָל אֹבֵד אֹבֵטֶער־גֶּאָבֶג
 רִיזֵט לִיסֶעס אִיבֶער וְיֵא . אֶעֱבֶע־לִיג זִיבְקֵען וְיֵא אִין דֶּען אֲבֶער־וֹבֵד .
 אֹבְבִילִיק הַעֲבֶען וְיֵא אִין אִיהֶרֶער וּוְאֶהֱבֹבֶג , אִיטְטֶען אֹבֵטֶער זִיזְק : —
 (יז) אִיזְק רֹפֶע בּוֹר לְוֹ גֶּאָטְט עוּפֶאָר , אֹבֵד עֵר עֶר־הַעֲרֶעט וְיִזְק :
 (יח) אֲבֶעֶנְדֶס , מֶרְגֶעֶבֶס , אִיטְטֶאָגֶס , קוֹאָבֶע אִיזְק , אֹבֵד הוִיזֶע .
 אֹבֵד עֵר עֶר־הַעֲרֶעט אִיבֶע שְׂטִיחֹוֶע : (יט) עֵר עֶר־וִיסֶעט אִיין
 אֶעֱבֶען , אֹבֵד זִיכֶערט עֶס , לְאֵס בִּיאֶאָבֵד אָן וְיִזְק קֶאָן . דֶּען , וְיֵא
 אָפֵט וְיֵא אָן וְיִזְק וּוְאֹלֶנְן : (כ) וְיֵא פֶּעֶרְבִיחֹוּטֶס דֶּער הַעֲרֵר , אֹבֵד
 לְיִכְטִיבֵט וְיֵא . עֵר , דֶּער פֶּאָן עוּוִיג הַעֲרֵר רַעֲבִירֶעט . וְיֵא , לִיזְק
 אָהֶע וּוְאֵבֵלֶען לִיבְקֵען , אֹבֵד פֶּרֶכְטֶען קִיבֶען גֶּאָטְט : (כא) שְׂאָן
 אֶעֱבֶע עֵר זִיבֶע אֶהֱבֵד אָן פֶּרִיִיבֵדֶע , אֹבֵד בְּרִיכְט וְיִיבֶען בּוֹבֵד :
 (כב) גֶּאָטְט , וְיֵא וְיִזְק - רֶאָהֶק , אִיסֵט זִיין חוֹבֵד , פֶּאָלֶנְן טִיקֶע אֹבֵד
 קִרִיג זִיין הַעֲרָן . גֶּעִזִיבֵדֶער פֶּלִיסֶען זִיבֶע וּוְאָרְטֶע אָס עֶהוּ , אֹבֵד
 זִיבֵד

תהלים נה נו

ויבד דאך בעניקטע דאָלע: (כג) אַ בעפֿעהל דעק עוויגען בור
 דיין בעשיק, דער ווירד דיק שאַן פֿערואַרגען. ער אָפֿט ניכט
 איהוער דען גערעכטען וואַנקען: (כד) יא, גאָטט! שטירנען
 ווירסט דואַ וואַ היבאָב אין טיפֿע גרופֿט! דיא באַוט-ביריגען אונד
 פֿאַושען, עררייכען ניכט דיא האַלפֿטע איהרער טאָגע. דיסעס
 פֿערטרויען האָבע איך שטעטס לוו דיר:

פסאלם נו

(א) דעק פֿאַרואַנגער אויף יונת-אַלם-רחוקים. איין קליינג
 פֿאַן דור, אַס איהן דיא פֿלשתיים לוו גת גריפֿען: — (ב) זייא
 איר גנאָדיג, גאָטט! דער העכש ווילן איהן פֿערשניגען. טאָגיק
 אַנגסטגעט איהן איין בעשטרייטער: (ג) טאָגיק שבויעט אין
 פֿיינד נאָך איר. דען פֿין זיבד זייבער ווידער-שטרייטער, גאָטט! —
 (ד) זאָ אָפֿט איר אַנגסט ווירד, האַפֿע איהן בור אויף דיק:
 (ה) איהן ריהוע איהן דער געטטליכען פֿערהייסונג. איהן פֿער-
 טרויע גאָטט, אונד פֿירכטע ביכטס. וואַס קאָן דער העכש איר
 טהאָן? — (ו) טאָגיק וויערן זיא איר אויף, זיבנען בור אויף זיינען
 אונטערגאָנג: (ז) זיא זאָוועלן זיך לוו הויפֿען, אוישען, בעהער-
 קען זיינע טריטע, שטעלען זיינע אַנען נאָך: — (ח) וואַ-
 זאָנגסט זייא איהר עבטרינגען! שטאָס זיא איהן נאָרן היבאָב, אַ גאָטט!
 דיא באַרצאָרען! (ט) אונד האַסט דואַ אידען איהר איהן פֿערהאָנגט.
 אַך! אַגע זיינע טהראָנגען לוו דען אידען! זיבד זיא ביכט אויך פֿאַן
 דיר פֿערהאָנגט? (י) שאַן ווייכען זיא לוריק, דיא פֿיינדע, ווען
 איהן רופֿע. דען, איהן ווייס עס, גאָטט איסט איר לור זייטע:
 (יא) איהן ריהוע איהן דער געטטליכען פֿערהייסונג. איהן ריהוע
 איהן דעס עוויגען פֿערהייסונג: (יב) פֿערטרויע אויף גאָטט, אונד
 פֿירכטע ביכטס. וואַס קאָן דער העכש איר שאַדען? — (יג) גאָטט!
 לוו געוילדען בין איהן דיר פֿערפֿליכטעט. דיר ווילן איהן זיינען דאָק
 עבטריכען: (יד) דען דואַ עררעטעסט איהן פֿאַק טאָדע, אויך
 זיינען פֿאָס פֿאַק גלייטען. דאָס איהן וואַנדעלן זאָב פֿאַר גאָטט,
 איהן איכטע דער אַנעבדיגען:

דעק

פסאלם נז

(א) דעק פֿאַרוואַגער. פֿערטיאָגע ביכט. איין קויינאָד פֿאַן
 דוֹד, אין דער העהלע, וואָהין ער פֿאַר שאַול בעפֿוֹהען וואָר: --
 (ב) ערבאַרמע דיק, גאַטט! ערבאַרמע דיק ווין! בייא דיר זוכט
 ווייבע זעלע שוין. שוין איק שאַטטען דייבער פֿאַיבען, ביס דיא
 אונבאָקס-שוואַגערע זייט פֿאַראַיבער: (ג) זוֹ גאַטט רופֿע איך,
 דעק אַווערהעכסטען. זוֹ גאַטט, דער איבער ויך בעשויפט:
 (ד) ער זענדעט הילפֿע וויר פֿאַק היזמען, בעשאַהמעט ווייבע
 ווידערוואַכער. זענדעט ווייבע גיטע, ווייבע טרייע: (ה) היער
 איסט ווין אַבען, אונטער אַווען, פֿאַממען-שבויבענד. אונטער
 זענשען, דערען זאָהנע אַמאָנען אונד פֿאַינע, דערען זונגען
 שאַרפֿע דאָלע זינד:

קאַהר

(ו) ערהעבע, גאַטט! דיק איבער דיא היזמען. איבער אַווע
 וועלט, דייבע זאַיעסטאָט!
 (ז) בעלע אַבעטען זיא ווייבען טרייטען פֿאַר, אונד קרייטען ווייבען
 גייסט זוֹ זאָדען. זיא ברובען פֿאַר וויר אייבע ברובע, אונד פֿאַווען
 זעלבסט היבאין: (ח) אונערשראַקען בלייבט ווין הערן. אונער-
 שראַקען, גאַטט! איך זיכע, אונד שאַגע זאַיטען-שפּין: (ס) ער-
 וואַכע, ווייבע עהרע! ערוואַכע, האַרפֿע אונד זיטהער! דיא
 זאַרגען-רעטהע זעקע איך אויף: (י) דיק, הערר! ערהעבע איך,
 אונטער באַזיגנען. דיר טעבעט אונטער פֿעןקערן ווין שפּין:
 (יא) דען ביס אַן דען היזמען רייכעט דייבע גיטע, דייבע טרייע,
 זאָ ווייט דיא וואַקען געהען:

קאַהר

(יב) ערהעבע, גאַטט! דיק איבער דיא היזמען. איבער אַווע
 וועלט, דייבע זאַיעסטאָט!

פסאלם נח

(א) דעק פֿאַרוואַגער. פֿערטיאָגע ביכט. איין קויינאָד פֿאַן
 דוֹד: -- (ב) איהר ריכטער! הייסט איהר דיסעס רעכט גע-
 שפּראַכען? אורטהיינט איהר זאָ, נאך בילויגקייט, איהר זאַנגער?
 איק

תהלים נח נט

(ג) איך הערנען שוידעט איהר יא בובען-שטיקע, אונד וואָגט
 געוואָלט-טהאַט זון, שטאַטט רעכט, איך אַנדע: (ד) גאַטטאַסע
 זינד פֿערקעהרט, פֿאַן וואַטער-אייבע אן - בעטריבער ברינגען
 איר-זין היט זור וועלט: (ה) איהר וויטהען גלייכעט גיפטיגע
 שאַנגען וויטהען - דער טויבען אַטטער, דיא איהר אַהר פֿער-
 שטאַסעט: (ו) דאַס זיא ביכט הערע דער בעשוועהרער שטימווע-
 דעס ווייסען הייסטערס זויבער-שפרוך ביכט הערע: (ז) זַער-
 שוועטערע, גאַטט! דיא זאַהנע אין איהרעס וואַנדע! זַערמאָווע
 דאַס געביס דער יונגען אַווען! (ח) אַס זיא זַערבעהען, וואַ
 וואַסער, דאַס דאַהין פֿאַיסט - דער פֿאַיין זַערשפּאַיטערע, דען זיא
 אַנגעוואַגט! (ט) וואַ אייבע שבעקע, דיא איך געהען זַערשוואַנט-
 וואַ דיא פֿריה-געבורט, דיא קיינע זאַנגע ערבוֹיקט: (י) עהע
 אייער געפֿאַס דעס דאַרנעס בראַנד געראַכען, באַך ראַה, קויך
 אַנגעוואַרט, וועג פֿיהרט עס דער שטורק! (יא) דער פֿראַוואַע
 זעהע דיא בעשטראַכונג, פֿרייע זיך, אונד באַדע זיינע טריטטע
 אין דער פֿרעפֿאָר בזוט: (יב) דאַן שפּריכט איין יעדער, דיא
 אונשוולד ברינגט דאָך פֿרוכט - פֿירוואַהר, עס איסט איין גאַטט
 אויף ערדען ריכטער!

פסאלם נט

(א) דעס פֿאַרוואַנגער - פֿערטיג בע ביכט - איין קליינאָד פֿאַן
 דוד - אַס שאַול זיין הויס בעוועלען זיס, איהן אַוואַזירינגען: -
 (ב) רעטטע זיך, זיין גאַטט! פֿאַן זיינען פֿיינדען - זיכערע זיך,
 פֿאַר זיינען ווידערואַכערן: (ג) רעטטע זיך פֿאַן דען איבעל-
 טהאַטערן - היף זיך ווידער דיא בזוט-גירינגען! (ד) דען זיהע!
 אויף זיין אַעבען זיך ווערן זיא, ראַטטען זיך זוסאַוואַען ווידער זיך, דיא
 פֿרעפֿאָר, דא איך דאָך ביכטס פֿערבראַכען, ביכטס בעגאַנגען
 האַבע: (ה) זיא זינען, אַהנע זיינע שולד, אַוואַהער, אונד ריסטען
 זיך - ערוואַכע! בעגענגע זיך! אונד זיהע דאַראַיין! (ו) אַ עוואַבער!
 דעס וועלט-אַאַס הערר! גאַטט פֿאַן ישׂראַל! אויף! זכע אַווע ערד-
 בעוואַהער הייך - זיא קיינעס דער פֿערוועגעבען, קיינעס אונ-
 בעטרייען,

געטרייען, גבאָליג: (ז) אַבערס קאַווען זיא הערנז, אַערווענד,
 ווּיא דיא הונדע, וואַנדערן אין דער שטאַטט אווהער: (ח) וויט
 דעס הונדע שפרודען זיא, וויט אַפּפּען, ווּיא דיא דאָלע- לען ווער
 הערעט עס? (ט) דוא אַבער, עוויגער! פֿערלאַכעסט זיא, דוא
 שפּאַטעסט אַווער היידען: (י) אַ דוא אַוועכט! דייבער האַררע
 אַיך! ווייבע פֿעסטע בורב איסט גאַטט: (יא) ווייבע גבאָלע איסט
 וויר גאָהע- גאַטט אַפּט וויך אָסט אַן ווייבען פֿיינדען זעהען:
 (יב) אווקאַווען אָס זיא ביכט! וויין פֿאַק פֿערגאַסע זיא גאר
 באַל- ביין! אין אַענד טרייבע זיא אווהער: אַ דוא, אונסער שילד!
 אָס זיא בעשטירזט: (יג) קונד טהון, איהרעס הונדעס זינדען,
 איהרער אַפּפּען שבעדע וואַרטע- ווּיא, פֿערשטריקט אין איהרעס
 האַכטוט, זיא טרוב אונד ווייבאייז ביסען: (יד) פֿערטליגע איס
 גאַרבע, פֿערטליגע זיא, נאָ זינד זיא ביכט! ביין, ערפֿאַהרען
 וויסען זיא, דאַס אין גאַטט אין יעקב הערר זיא- הערר זיא
 איבער אַווע וועלט: (טו) אַבערס וויסען זיא דאָן קאַווען,
 אַערווענד, ווּיא דיא הונדע- וואַנדערן אין דער שטאַטט אווהער:
 (יז) זיא איררען הין אונד הער באַך שפּייסע, נז שטילוען איהרען
 הונבער, נז פֿינדען אַבער- שטאַטטען: (יז) אינדעס אַיך דייבע
 האַכט בעינבע, אונד בייס אַס וואַרבען פֿאַן דייבער ביטע יוכלע-
 דאַס דוא ווייבע פֿעסטע בורב וויר וואַרטט, ווייבע נז- פֿאַלכט, אין
 דער זייט דער באַטה: (יח) דיר, אַ אַוועכט! טענען ווייבע וואַיטען-
 ווייבע פֿעסטע איסט וויין גאַטט וויר- גבאָליג איסט וויר גאַטט:

פסאלם ס

(א) דעס פֿאַראַנגער אויף שושן- ערות, אין קיינאָד פֿאַן דוד,
 נזק אויסווענדיג אַרבען: (ב) אָס ער ווידער אַרם- נהרים,
 אונד אַרם- צובה נז פֿעלדע נאָג, אונד יואב ווידער הין בינג,
 אונד נזועף טויסענד אַדומים אין דעס זאַן- טהאַלע שוב- —
 (ג) פֿערשטאַפּען, היכגעשטרייט האַסט דוא אונס, גאַטט! דוא
 זירנעטעסט- אַך! ניש אונס ווידער אויף! (ד) דוא האַסט דיא
 ערדע ערשיטטערט, ריפּע אויף- געשפרענגט- היילע איהרע
 בריכע

בריכֵּה לִּי, דִּיא וְאֵי זֶעֱרֶשְׁעוֹנֵי אִיסֵּט: (ה) דוא זייגטעסט דיינעם
 פֿאַןקע האַרטעס שיקסאַן. דוא גאַבסט אונס טוימען-וויין לִּי טרינקען:
 (ו) האָך וועהעט בון ווידער דיינער פֿערעהער פֿאַניער, און
 דער וואַהרהייט ווילן, סֵּלֵה! (ז) אויף דאָס עררעטטעט ווערדען
 דיינע בעליבטען, אָם דיינע רעכטע העלפֿען. ערהערע אונס!
 (ח) גאַטט שפּראַך עס, אין זיינעם הייזגעהוק. בון זיגע איך
 איין זיגעס-יֵד. זשכּם פֿערטהיילע איך ווידער, אונד העפע דאָס
 טהאַן ספּות ויר אויס: (ט) זיין איסט גלעד, מנשה איסט
 זיין, אַפּרִים איסט זיינעס הויפטעס האַכט. בעזענע גיבט בון
 יהודה ווידער: (י) זיין וואַש-געפֿאַס איסט מואב. אויף אַדום
 ווערפֿע איך זיינען שוה. פּלִּשֶׁת! טריאוויפֿירעסט דוא נאָך?
 (יא) ווער ברינגט זיך אין דִּיא פֿעסטע בורג? מער פֿיהרטע
 זיך נאָך אַדום זיין? (יב) ביסט דוא עס ניכט? גאַטט! דוא
 האַטטעסט אונס פֿעראַפּען. דוא זאָגעסט ניכט מער זיט אונס-
 סערעק העערע: (יג) אָך! שאַפֿע אונס רעטטונג אויס דער
 נאָטה. דען מענשען-הילפֿע איסט דאָך ניכטס נון: (יד) זיט גאַטט
 בור טהון וויר גראַפע טהאַטען. ער טרייטט זיא בידער, אונסערע
 פֿיינדע:

פסאלם סא

(א) דעם פֿאַראַנגער אויף נגינת, פֿאַן דוד: — (ב) הערע,
 גאַטט! זיין שרייען. מערקע אויף זיין בעבעטה! (ג) פֿאַן דעם
 אַמלדעס גרענע רופֿע איך לִי דיר, ווען זיין הערן פֿערזאָגען ווילן.
 דוא פֿיהרעסט זיך אויף איינען האָהען פֿעלסען: (ד) דען זיינע
 זינערויכט ביסט דוא. איין פֿעסטער טהורק פֿאַר דעם פֿיינדע:
 (ה) אין זיינעם זעלעטע וואַהנע איך עוויגליך, געבאַרבען אונטער
 דיינען פֿיטטיגען: (ו) דוא הערטעסט, גאַטט! אויף זיין געזינדע.
 זענעסט ווידער אין איהר אייגענטהוק, דִּיא דיינען נאָמען פֿירטען,
 איין: (ז) גיב דעם קעניגע אַנבעס אַנבען. יאהרע בִּיס לִי קאָח-
 מענדען געשענעט: (ח) דאָס ער פֿאַר גאַטט אויף זיינעם טהראָנע
 בִּיזע.

תהלים סא סב סג

בויבע . בעפיהו, דאס טרייע אונד גיטע איהן בעוואלע : (ס) זא
טעבעט דיר עוויגליך היין זאמען-שפילן . זא זאמלע איך היינע גע-
זיבע, טאג פֿיר טאג!

פסאלם סב

- (א) דעם פֿאַרזאָגער אויף ידותון . איין פסאלם פֿאַן דוד : —
- (ב) בור אין גאָטט בעטרעסטעט זיך היין גייסט . פֿאַן איהם בור
קאָוויט היין היין : (ג) בור ער איסט פֿעלס אונד רעטטונג איר,
אונד האָהע בורג . זעהר וואַנקען קאָן איך ביכט : (ד) וויא זאָגע
שטירמעט איהר זון, אויף איינען זאָן? אונד ברעכעט זאָוויטליך
איין, גוייך וויא אין האַרשע וואַנד, אין זינקענדעס געזייער?
(ה) בור איהן פֿאַן זיינער העהע זון שטירזען, בעשוּסען זיא איס
ראַטה . בעזיבען הייכעזיא . זיא גויסען זעגען מיט דעם וואַנדע,
אונד העגען פֿאָך איס הערזען : (ו) זיא בור אין גאָטט בעטראַסט,
היין גייסט! דען היינע האַפֿענונג קאָוויט פֿאַן איהם : (ז) בור
ער איסט פֿעלס אונד רעטטונג איר, אונד פֿעסטע בורג . ביין,
שטירזען ווערדע איך ביכט : (ח) היין היין אונד היינע ווירדע
איסט בייא גאָטט . היין שוין פֿעלס זייענע זונערויכט איסט גאָטט :
(ט) געזיבעטע פֿאַן! פֿערטרויעט איהם זאָנע-זייט! שיטטעט
זייערע הערזען אויס פֿאַר איהם! דען גאָטט איסט אונסערע זון-
פֿערזיכט : (י) דיא העבשען זינד בור הויך . דיא גראַסען טרוג .
אויף דער וואַגע העבעט איין הויך זיא זאָנע-זאָוויט עהפֿאַר :
(יא) פֿערזאָסעט אייך ביכט אויף רויב אונד פֿרעפֿען! זייד ביכט
איס וואַהן זאָ זעהר בעטהערט! פֿויסט אייך רייכטהוק זון, זאָ האַנגעט
זייער הערן ביכט דאָרפֿן : (יב) איין וואַרט האַט גאָטט געשפּראַכען .
דאָס וואַרט איך זאָט געוואַהר . דיא זאָלט שטעהט בור בייא גאָטט :
(יג) דאָך גזאָלע, הערר! שטעהט אויך בייא דיר! יעדעס זאָהנעס
דוא, באַך זיינען ווערקען :

פסאלם סג

- (א) איין פסאלם פֿאַן דוד, זאָס ער אין דער וויסטע יהודה וואַר : —
- (ב) גאָטט! היין גאָטט ביסט דוא! דיר זוכע איך זאָרגענס פֿריה .
באך

תהלים סג סד

באך דיר דירסטעט וויינע זענענע, זעהנעט זיך וויין פֿאַייש. היער
 אין דעם דיררען, שוואַכטענדען, וואַסער-אַסען אַנדע: (ג) דיינע
 העררויכייט זױ שויען, דיינע פּראַכט. דאָרט איס הייליגטוּס וואַז
 איך זיא אױנסט: (ד) וויינע אַפּפּען פּרייסען דױך. דיינע הוּלד
 איסט קעסטליכער אַס דאָס אַעבען: (ה) גערבע זאַנגע איך דיינען
 רוּק אַס אַ וויין אַעבען-אַנגב. העבע וויינע האַנדע זױ דיר עוּסאַר,
 אונד רופֿע דיינען באַזען אַן: (ו) וויא פֿאַן וואַרק אונד פֿעטטע זאַט,
 ווירדע איך אױטע אַדער זינגען: (ז) ווען איך דיין געדאַכטע,
 באַכטס אױף וויינען אַגער, ביס זױר פֿריהען וואַכע, אייזער
 פֿאַן דיר רעדען: (ח) אונטער דיינער פֿױגעלן שאַטטען אױט פֿאַה-
 אַקען, דאָס רוא וויינע היפֿע וואַרסט: (ט) וויינע זענענע האַנגט
 דיר אַן. דיינער רעכטען פֿאַלג איך באַך: (י) דיא וויר באַך דעם
 אַעבען שטעהען, פֿינדען איהרען אונטערזאַנגב. זיא פֿאַהרען אין
 דען טױפּסטען אַבברונד הין: (יא) זיא פֿאַווען, פֿאַרט-געשוועסט
 פֿאַק שווערטע, אונד ווערדען ווילדער פֿיכסע טהיין:

קאָהר

(יב) דער קעניג פֿרייע זיך אין גאָט! עס ריהמע זיך, ווער
 טרייע איהם שוועהרעט. דער אַנגער וונד פֿערשטוואַזע!

פּסאַלם סד

(א) דעם פֿאַרזאַנגער. איין פּסאַלם פֿאַן דױך: — (ב) ערהערע,
 ווען איך קאָגע, וויינע שטימע, גאָט! בעהיטהע זיך פֿאַר פֿיינ-
 דעס אַנגסט! (ג) פֿערבירג זיך פֿאַר דעם ראַטה דער בעסען,
 פֿאַר דעם אונגעשטיהק דער איבערזאַטער: (ד) דיא, וויא דאָכע,
 איהרע זונגען שאַרפֿען. זיא אַעבען איהר געשאַס אַן. גיפֿטיגע
 פֿעראַייזונג: — (ה) זיא זיהען הייזיק אױף דען פֿראַוויען.
 דריקען עס פֿועזיק אַב, אַהנע אַווע שייא: (ו) זיא שוידען בעסע
 אַבשאַגע פֿעסט. זינגען, וואַ זיא שטריקע אַעבען. אונד שפרעכען,
 ווער בעווערקט זיא דאָרט? (ז) פֿערוואַזע זינד איהרע בונדען-
 שטיקע, פֿערשאַגען איהרע ראַנקע, איס אינגערסטען פֿערבאַרגען,
 איס הערזען טיף פֿערשטעקט: — (ח) אַוויין אױך דאָ טריפֿעט
 גאָט

תהלים סד סה

60

בָּאֵט - אִהֲרָ שְׁבַעֲוֹעֵר סַפִּינְיָן סַעֲרָנְעֻבְט וִיא וְעֹבְסֵט : (ס) וִיא סַאָוֹעֵט
 אִהֲרַע אִיבַעֲבַע זֹבַעַע - דָּאָס אִהֲרַעֲר שַׁפְטֵטְעֵט, ווער וִיא זִיהַעֵט :
 (י) אֹבַד מְאֹוֹעֵ דִיא עֵס זַעֲהַעֲן, זֹאבַעֲן, אָ ! בָּאֵט הָאָט דָּאָס גַּעֲטַהֲמָן !
 אֹבַד עֲרַקֶעֲבַעֲן, דָּאָס וִינן ווערק עֵס וִיִיא : — (יא) דַּעֲר סַרְאֹוִיַע
 סַרְיִיעֵט זִיךְ אִין בָּאָט, אֹבַד סַיַבֵּדַעֵט שׁוֹן בִּיאָ אִהֲקֵ - זִיבַעֲר
 רִיהַעֲט זִיךְ, ווער גַּעֲרַאָדַעס הערזַעַבַס אִיסֵט :

פסאלם סה

(א) דַּעֲק סַאָרֹוֹבַעֲר - אִיין פַּסְאָק סַאָן רֹוֹד, זֹוס זִיבַעֲן : —
 (ב) דַּעֲר זַעֲעֹוֶן רוּהַע אִיסֵט עֵס, בָּאָט ! זֹו צִיֹּוֹן דִיךְ זֹו (אָבַעֲן,
 גַּעֲזִיבַדַע דָּאָרֵט דִיר זֹו בַּעֲזָאָהֲוֶן : (ג) עֲרַהֲעֲרַעֲר דַּעֵס גַּעֲבַעֲטַהֵס !
 זֹו דִיר קָאֹוִיַט אָוֹעֵס סַאָיִיש ! (ד) אִיסֵט אֹוִבַס דַּעֲר זִיבַדַּעֲן אָסֵט
 זֹו שׁוועֲהֵר - דִיא מִיסַעֲטַהֲאָטְעֲן, דִיא סַעֲרָזִיַהַעֵסֵט וִיא : (ה) וּאָאָהוּ
 דִיבַעֲק (זִיבַיַבַב, דַּעֲן דִיא אֹוִיף = בִּיהַיסֵט, דָּאָס עֲר אִין דִיבַעֲק סַאָר -
 הָאָף וּאָהַכַע - דָּאָ ווִירֵד וּאָן זָאָט דַּעֲר גִיטַעֲר דִיבַעֵס הִוִיסַעֵס -
 זָאָט דִיבַעֵס טַעֲמַסְעֹאָס הִיִיזִגֵטַהַוִוִיס : (ו) דִיין דַּרְאָהֲעֲן זַעֲבַסֵט,
 אָ בָּאָט דַּעֵס הִיִיט ! אִיסֵט סַוֹרְכַטֲבֹאָר, דָּאָךְ גַּעֲרַעֲכַט - דִיא בִּיאַבַסֵט
 דִיא זֹוִסַעֲרֹוִיכַט דַּעֲר עֲרַדַּעֲן עַבַדַּעֲן, דִיא זֹוִסַעֲרֹוִיכַט עַבַטֶּעֲרַבַטַעֲר
 קִיסֵטְעֲן : (ז) דַּעֲר דִיא הִיט דִיבַעֲר וּאָכַט, דַּעֲר בַּעֲרַבַע גַּרֹוֹבַד
 גַּעֲוַעֲבַט - הִיט אָוֹבַעֲוֹאָט אֹוִבִירַטַעֲטַעֲר ! (ח) דִיא שַׁטִּיֹוֹעֵסֵט דַּעֲר
 הַעֲעֲרַע בַּרוִיסַעֲן, דָּאָס בַּרוִיסַעֲן אִהֲרַעֲר וּאָבַעֲן - וָא וִיא דַּעֲר
 סַעֲוֹקַעֲר אֹוִבַעֲשַׁטִּיהַק : (ט) אִיבַעֲר דִיבַעֲר וּאֹוִבַדַּעֲר - זִיִיכַעֲן שַׁטִּוִי -
 נַעֲן דִיא בַּעֲוֹאָהֲנַעֲר סַעֲרַנַעֲר זָאָנַעֲן - דִיא וּאָכַעֵסֵט סַרְאָהֲאָקַעֲן,
 דַּעֵס וּאָרַבַעֲבַס אֹוִבַד דַּעֵס אָבַעֲכַדַס אָבַעֲבִין : (י) דִיא זֹוִכַעֵסֵט
 הִיִיט דִיא עֲרַדַּעֲ, וּאָסַעֲרַסֵט זִיא - בַּעֲרִיִכַעֲרַסֵט זִיא גַּאָר זַעֲהֵר -
 סַאָוֹ וּאָסַעֲרַ אִיסֵט דָּאָס בַּרִיבַנִיִין בָּאָטְטַעֵס ! וּאָאָהוּ בַּעֲקִיִיבַעֵט אִהֲרַעֲר
 סַוֹרְכַט, ווען דִיא זָאָ דַּעֲן בָּאָדַעֲן עַבַנַעֵסֵט : (יא) דִיא טַרְאָנַקַעֵסֵט
 אִהֲרַעֲר סַוֹרְכַעֲן, זַעֲבַקַעֵסֵט אִיין דָּאָס אֹוִיף = גַּעֲסַאָיַגַעֲט - שׁוּעֹאָזַעֵסֵט
 עֵס הִיט רַעֲבַעֲן - גֹּוִס - אֹוִבַד זַעֲגַנַעֵסֵט אִהֲרַ גַּעֲוֹאָכַס : (יב) דִיא
 בַּעֲקַרַבַעֵסֵט דָּאָס יַאֲהֵר הִיט דִיבַעֲק גֹּוִטַע - סַאָן דִיבַעֲן שַׁפְוַהֲרַעֲן
 טַרִיעֵט אִיבַעֲרַעֲוֹס : (יג) עֵס טַרִיעֲן אֹוִיבַעֲן אִין דַּעֲר וּוִיסַעֲט -
 דִיא

תהלים סה סו

דיא היגען גירטען זיך היט פֿרעהויכקייט. (יד) דיא טריפטען
קוידען זיך היט שאפען. קאָרן פֿרוכט הינונט דיא טהאָנער מיין.
אונס יוכצעט, אונס זינגעט:

פסאלם סו

(א) דעק פֿאַראַנגער. איין פסוק - יד: — יוכצעט זיך גאָט,
אונט אַנדע! (ב) אָפּעט, זיך עהרען זיינעס באַזעבס, האָהען
אָב - געזאָג ערשאַלען! פרייסעט איהן אין וועטט - געזאָנגען!
(ג) שפרעכעט זיך גאָט, וויא וואַנדערבאַר זיך דינע ווערקע!
אונטער דינער אַוואַלעט שויגען זיך דיא פֿיינדע: (ד) דער
גאַנצע ערד - קרייס בעטהעט דין און, אָב - זינגעט דיר, אָב -
זינגעט דינעק באַזען. סֵלָה! (ה) געהעט, זעהעט דיא טהאַטען
גאָטעס! זיין וואַלען איבער דיא העכשען - קינדער, וואַנדערבאַר!
(ו) ער וואַנדעלעט דאָס היצער אינס טראַקע, דאָס האַן דורך דען
שטראַקע זיך פֿוסע קאָס. דאָ פֿרייעטען וויר אונס זיינער: (ז) דער
עוויגע העררשעט, היט אַוואַלעט, זיין אויגע שויעט אויך אויך
דיא היידען, דיא עהפערער! ניא ווערדען זיא ערהעהט! (ח) ריה -
היצט, איהר פֿעלקער, אונסערען גאָט! אָפּעט זיין אָב - יד זיט
ערשאַלען! (ט) דער אונס ערהאַלט זיך בעסערען אַעבען. דער
אונסערען פֿוס ניכט גייטען אָפּט: (י) דען, גאָט! געפרייעט
האַט דאָ אונס. געווייטערט, וויא האַן זיבער זייטערט: (יא) דאָ
האַט אונס פֿערשטריקט אין שויןגען. אונסערן אַעבען אָפּטען
אַבגעהאַנגט: (יב) דאָ זיפּעט העכשען פֿאַהרען איבער אונס.
בראַכטעט אונס אין פֿייערס - באַטה, אין וואַפּערס - באַטה. אַוויין
דאָ פֿיהרעט אונס העראַויס, זיך פֿריידען - האַהן: (יג) דינעק
טעמפען וואַלען איך היט בראַנד - אָפּטען זיך. אונד בעזאַהלע,
וואָס איך דיר געאַבצעט האַבע: (יד) וויא איך זיינע זיפּען אויך -
געטהאָן. וויא איך פֿערשפּראַך אין זיינער באַטה: (טו) פֿייסטע
אָפּטער ברינג איך דיר. דער ווידדער - דופּט שטייגט דיר עהפאַר.
רינדער פֿיהרע איך זיך, אונד בעקע: (יז) קאָוועט, הערעט,
איהר גאָטעס - פֿערעהרער! איך ערזאַהלע, וואָס ער זיר געטהאָן:

איך

תהלים סו סז סח

62

(יז) איך ריף איהן און, היט הייבען חובדע . באוד וואר אויף
 הייבער זונגע (אב=געזאנג: (יח) האטטע איך אונרעכט פֿאַר,
 אין הייבען הערנען, ווירדע זיך דער הערר וואָהן הערען?
 (יט) אַוויין ער הערעט זיך, גאַטט, ער זיצקעט אויף זיין
 פֿלעגלען וואָהן: (כ) געזאָבעט זיין גאַטט! דער ניכט פֿערווירפט
 זיין פֿלעגלען, באַך זיינע גיטע פֿאַן זייר וועבלעט:

פסאלם סז

(א) דעק פֿאַרוואַנגער אויף נְגִינֹת . איין פסאָק זונג זאָטען:
 שפּילן: — (ב) גאַטט זיין אונס גבֿהֿליג! געבע אונס זיינען זעבען.
 אונד זאָסע זיין אַנטוין אונס ערזייטען: (ג) דאָס זאָן אויף ערדען
 זיינען וועג ערקענבע . אונטער אַווען פֿעלקערן זיינע הילפֿע:
 (ד) דיר הולדיגען דיא שטאַטען, גאַטט! דיר הולדיגען דיא שטאַטען
 אַווע: (ה) באַזיאָבען פֿרייען זיך, אונד יוכנען, דאָס דוא גערעכט
 דיא שטאַטען ריכטעסט, רעגירעסט אויף ערדען אַווע רייכע!
 (ו) דיר הולדיגען דיא שטאַטען, גאַטט! דיר הולדיגען דיא שטאַטען
 אַווע: (ז) דאָס זאָבד גיבט זיין געוואַלסע . אונס זעגנע אונסער
 גאַטט! (ח) גאַטט זעגנע אונס . אונד איהן פֿערעהרע אַווע וועלט!

פסאלם סח

(א) דעק פֿאַרוואַנגער . פֿאַן דוֹד, איין פסאָק זונג זינגען: —

איינגאַנג

(ב) גאַטט זאָכע זיך אויף, דאָס זיינע פֿיינדע זעראַטרייעט,
 פֿליכטיג ווערדען זיינע האַסער: (ג) וויא לויך פֿעריאָגט ווירד,
 זאָ יאָגע זיא פֿאַרט . וויא דאָס וואַלס זאָ פֿייער זעראַטרייעט, פֿער-
 געהען איבערזעהטער פֿאַר גאַטט: (ד) אַבער פֿרעהליך זיינען דיא
 גערעכטען . זיא פֿראַהאַקען פֿאַר דעק העררן, אונד פֿאַרזינגען
 וואַנבע=פֿאַווע טאָגע:

קאַהר א

(ה) זינגעט דעק באַזען גאַטטעס! פֿרייסעט איהן היט זאָטען:
 שפּילן! זאָלעט איהן באַהן, דער דורך דיא אַטהער=וויסטע פֿאַהרט .
 זיין

זיין באזע אױסט עױגער! פֿרֿאָהאָקעט פֿאָר אױהק! (ו) אױן
פֿאַטער דער װאָיסען, אױן רײטער דער װײטװן, אױסט גאָטט!
אין זײנער הײלײגען װאָהנונג!

קאָהר ב

(ז) אױן גאָטט, דער אײבסאָזען דאָס הױס בעזעלט. געפֿעסען-
זען דאָ פֿרײזאָהײט גײט. דאָך דאָ װײדערשפּענסטײגען בעװאָהנען
דײרעס (אָנד)!

(ח) גאָטט! װאָס דאָס פֿאָר דײנעם פֿאָקע אױס-זאָגעסט, אײנהער
טראַטעסט אין דער װײטע. סֶלָה! (ט) דאָ בעזעטע דאָ ערדע.
דאָ הײזען טראָפֿען פֿאָר גאָטט! דײסער סײני פֿאָר דעם גאָטט
פֿאַן יִשְׂרָאֵל! (י) אײנען הײלען רעגען אָפּעסט דאָ העראָב.
ערקױקעסט דײן ערב-גוט, דאָס אַעכזענדע (אָנד): (יא) דײר גע-
װײהטע טהײרע זאָלען עס בעװאָהנען. װײט דײנער גײטע, גאָטט!
װאָרד עס ערקױקט, פֿײר אײן בעדראָנגעס פֿאָק: — (יב) פֿרֿאָהע
באָרײט זענדעט גאָטט! דער באָטהשאַפֿט-ברײנגערײנען גראָסעס
הערע! (יג) דאָ קעגײבע, װײט אױהרער העערעס-װאַכט, בע-
װעגען זײך הײער, בעװעגען זײך דאָ. אונד דאָ הױס-בעװאָהנערין
פֿערטהײלעט דאָ בײטע: (יד) אױך װען אױהר בײאָ דען טראָנקען
אױערט, דעקט זײבער דאָ פֿאָגען דער טױבע, פֿאָזװענד גאָד
דער פֿײטיגע שפֿײנען: (טו) דאָ אַװאָכט שטרעקט דאָרט קעגײבע
הײן. דאָן אײטעט שבעע אױס דײסערן: — (יז) בערג גאָטטעס
אױסט דער בערג זײ בִּשְׁן. בײטען רײקען שטרעקט דער בערג
זײ בִּשְׁן: (יח) װאָס אײפֿערט אױהר, אױהר בערגע בײטער רײקען?
יענען בערג ערקאָהר, זײ זײנעם זײנע, גאָטט. עװײג טהראָגעט
דער הײלײגע אױה אױהק: (יח) אױרײנדען זײנד דעס געטטאָלײען
געפֿאָגעס. אױרײנדען הײזשער װאַכטע. אין אױהרער װײטע
דער הערר. זאָ אױסט סײני אױס הײלײגטהוק!

קאָהר

(יט) דאָ שטײגעסט האָך עװפֿאָר, טרױבעסט בײטע דאָ פֿאַן.
עװפֿײנגעסט װענשען זײק געשענק. באָהוסט אױך װײדער-
שפּענסטײגע זײן. װאָהנעסט אונטער אױהנען, עװײגער! גאָטט! —

(כ) טַאָב פִּיר טַאָב זיין גאַטט געפריסען! ער וואָדעט אונס אויף,
איסט אַבער אונסער העלפֿער: (כא) אונס איסט אונסער גאַטט
איינ גאַטט דער הילפֿע. דער עוויגע, ער ווייס פֿאָס טאַדע רעט=
טונג: (כב) אַבער זיינער פֿיינדע הויפט זערשוועטערט גאַטט,
דיא שייטעל דעס פֿערשטאַקטען בעסעוויכטס: (כג) פֿאָן בִּשָׁן,
שפּריכט דער הערר, ברינגע איך זוריק. איך ברינגע אויס דעס
העזערעס טיפֿען זוריק! (כד) דאָס דוא דורך בּוֹט היט ליינען
פֿאָסע וואַטעסט. היט פֿיינדעס בּוֹט דיא הונדע וואַטטיגעסט: —
(כה) וואָן שויעט בּוֹן ליינען פּראַכט-זּוֹב, גאַטט! דען איין-זּוֹב
היינעס גאַטטעס, היינעס קעניגס אין זיין הייליגהוק: (כו) דיא
וואָנער געהען פֿאַראַן, דיא וואַטען-שפּינער פֿאַנגען, אוואַגעבען
פֿאָן פּוּקען-שאַגערינגען: (כז) אין פֿאַוואַן קעהרען וואַבען זיא
גאַטט. דיא פֿאָס אורשפּונג פֿאָן יִשְׂרָאֵל, דען עוויגען: (כח) היער
בְּנֵימָן, דער יינגסטע, פֿיהרעט זיא אָן! דיא פֿירסטען פֿאָן יהודה,
איך פּורפּור-געוואַנד. דיא פֿירסטען פֿאָן זבֿלון, דיא פֿירסטען
פֿאָן נַפְתָּלִי: — (כט) זיין גאַטט האָט דיר דאָס רייך בעשידען!
אַ גאַטט! בעפֿעסטיגע דאָס רייך, דאָס דוא געשטיפֿטעט האָסט!
(ל) בעהעררשע בּוֹר יְרוּשָׁלַיִם אויס ליינער בּוֹרָג! דיא קעניגע
ברינגען דיר איהרע געשענקע: (לא) רוהענד אויף זיבערנעק
עסטריך, שרעקע דאָס געזיכטע איך שיק! איינער העלדען-שטיהרע
שאַר (בעזווינגט) דיא קאַנער דער פֿעקער, זערשטרייעט דיא
שאַכט-בעגריגען האַרדען: (לב) דיא פֿירסטען קאַווען אויס
מִצְרַיִם הערנו. בּוֹש פֿאַטעט דיא האַנדע זּוֹ גאַטט!

קאַהר א

(לג) איהר קעניגרייכע דער ערדע! זינגעט זּוֹ גאַטט! ריהרעט
דען העררן אייער וואַטען-שפּין! (לד) איהר, דער איבער דער
אור-אַטען היזועל העכסטען גיפֿעל פֿאַהרט. הערעט, וואַ ויינע
שטיהרע זאָנערט! דען זאָנער דער אַוואַכט! (לה) געבעט
גאַטט דאָס רייך! זיינע וואַיעסטאַט, איבער יִשְׂרָאֵל! זיינע אַוּ-
וואַכט, האַך אַס פֿירוואַענט!

קאַהר ב

תהלים סח סט

קאהר ב

לו פֿורכטבאר לאָנגערט עס, גאַטט! אויס לייבעק הייליגטווק!
דער גאַטט פֿאַן ישׂראָל! ער גיבט דעק פֿאַקע רייך אונד וואַכט.
געוואַבעט זייא גאַטט!

פסאלם סט

(א) דעק פֿאַרוואַנגער אויף שושנים. פֿאַן דוד: — (ב) רעטטע
 זיך, זי גאַטט! לאָס וואַסער דרינגעט אָן לאָס אַזען! (ג) פֿער-
 זעבסט אין טיפֿען שאַק, פֿינד זיך בירגענדס גרונד. פֿאַן דער
 פֿלוטה בעדעקט, דעס שטרעהמע שפּיל: (ד) ערוואַטטע זיך פֿאַק
 שרייען. זייבע קעהלע רעכענט. זיין געזיכט פֿערבעהט, פֿאַק
 שויען באַך זייבעק גאַטט: (ה) זעהר דען זיינעס הויפטעס
 זאַרע, זינד דערער, דיא אוואַנסט זיך האַסען. פֿעסטער אָס
 געוואונדעבע אַקען, דיא זיר גראַק זינד אונפֿערדיהנט. זיך ווס
 ערשטאַטטען, וואָס זיך ניכט גערויבט: (ו) גאַטט! דיר איסט
 זייבע טהאַרהייט לז בעקאַנט. זייבע שוואַדען זינד דיר אונפֿער-
 באַרגען: (ז) אָס ניכט דורך זיך בעשאַהוט זיין, דיא דיר פֿער-
 טרויען, גאַטט! הערר דער וועלט! אָס ניכט אָן זיר לז שאַנדען
 ווערדען, דיא באַך דיר פֿראַגען, גאַטט פֿאַן ישׂראָל! (ח) דען
 אָק זייבעטוועבען טראַגע זיך שוואַך, אונד דעקט שאַק-ראַטה
 זיר דאָס זאָגעניכט: (ט) זיך בין זייבען ברידערן פֿרעהודע,
 זייבער ווטטער זעהנען אונבעקאַנט: (י) דער אייפֿער פֿיר דין
 הויס האַט זיך פֿערלעהרט. זייבער אָסטערער שוואַהען פֿיען אויף
 זיך: (יא) זיך פֿערווייבע, זיך פֿאַסטען, זייבע זעלען. אונד
 זאַן שפֿאַטטעט זייבער באַך דאָז: (יב) זיך קליידע זיך אין
 טרויער-קליידער. זיך זאָהיט ווערד זיך איהנען לזק שפֿאַטט-
 געדיכטע: (יג) ווער אָק טהאַרע זיכט, פֿאלידערט פֿאַן זיר. דיא
 טריבער זינגען זידער איבער זיך: (יד) זיך אַבער בעטהע,
 הערר! לז דיר, לזר גבאָדען-זייט. גאַטט! באַך זייבער גרענלען-
 אָסען גיטע! ערהערע זיך זיט זייבער טרייען הילפֿע! (טו) רייס
 זיך אויס דעק קאַטהע, דאָס זיך ניכט פֿערזינקע. דאָס זיך ער-
 רעטטעט

רעטטעט ווערדע סאָן היינען ווילדערנאָלערן, אונד אויס לעס וואַסערס
 טיפּען: (יז) דאָס היך דיא פּוֹטח ניכט איבערשוועמע. דער
 אַבגורנד היך ניכט פּערשוינגע. דיא גרוֹפּט ניכט איבער היר
 זיך שויסע: (יז) ערהערע היך, גאַטט! דען דיינע גיטע איסט
 טרעסטויך. ווענדע דיק זױ היר, נאָך דיינער אַוואַרהעהערזיגקייט:
 (יח) פּערברג דיין אַנטוין ניכט פּאָר דיינעם קנעכטע! וויא
 אַנגסט איסט היר! אַינע, ערהערע היך! (יט) וויא היינער זענענע
 באַהע, ערלעסע זיא! היף היר, אונד היינער פּיינדע וויאָנע!
 (כ) היינע שאַנדע, שאַק, אונד שאַמץ, דיא היך קראַנקען, אַווע
 זינד פּאָר דיר: (כא) אַך! דיא שוואַך בריכט היר דאָס הערן! איך
 טויהע אַהנאָמאָטיב הין. וואַרטע אויף היטלייך, דאָך אוואַנגסט! איך
 זעהע אויס נאָך טרעסטערן, אונד פּיינדע קיינען: (כב) גיט
 רייכט מאַן היר זױר אַבונג דאָר. עסיג, היינען דורסט זױ שטיאָנען:
 (כג) דאָס איהרע טאַפּען איהנען אַינע פּאַווע, אַינע שוינגע ווער-
 דע, זױר פּערגעטוֹב! (כד) דאָס איהרע אוינען פּינסטער ווערדען,
 אונד זיא ביכטס זעהר זעהען! אַס איהרע אַנענדען איטהער וואַנקען!
 (כה) גיטע דיינע אונגנאָל איבער זיא! דיינעם זאַרנעס גוֹטח
 ערגרייפּע זיא! (כו) עדע זיא איהר שאַס, אונד איהרע היטטען
 אונגעוואַהנט! (כז) דען, ווען דוא שאַנגסט, פּערפּאַנגען זיא. דיינע
 פּערלענטען זױ קוואַנען, זינגען זיא נאָך: (כח) אַ דאָס זיא זינדע אויף
 זינדע הייפּען. ביא קוואַנען זױר בעגנאָדיגונג פּאָר דיר! (כט) דאָס
 זיא פּערטיאָט איך אַנענס-בוכע, ביא זיט בעגנאָדיגען פּער-
 זייכעט ווערדען! (ל) היך, דער איך עלענד אונד בעטרייבט זיין,
 היך העבעט דיינע הילפּע האַך עוואַר! (לא) דאָראַק אַנע אַיך
 גאַטט אין אַינעם אַדע, אונד עהרע איהן האַך אין דאָנק-געוואַנגען:
 (לב) דיסעס געפּאַנט דעם הערן ווייט בעפּער, אַס אין פּאַררע
 זיט האַרן אונד קווען: (לג) שויעט איהר אַידענדען! אונד ווערדעט
 פּראָה. איהר זוכער גאַטטעס! אַינער הערן אַנע אַיך! (לד) דען
 דער הערר ערהערעט אַווע אַרזען. ער פּערשוואַהעט ניכט, ווען
 ער פּעפּען אַסט:

קאהר

תהלים סט ע עא

קאהר

(לה) עס אָבע איהן ערדע אונד היימען, דאס היינער אונד וואס
 דאראינען זיך רעבט! (לו) דען גאטט ווירד דער העלפער פֿאַן
 ציִון זיין! ער ווירד בויען דיא שטאָטע פֿאַן יהודה, זוכ בע-
 וואָהנען אין אייגענעס בעזיצע: (לז) זיא ערבעט זיינער קגעכטע
 וואַינן, דיא פֿריינדע זיינעס באַווענס וואָהנען דאראינען:

פסאלם ע

(א) דעק פֿאַרוואַנגער, פֿאַן דוד, זיא דעק דופֿט אָפֿפֿער: —
 (ב) גאָטט! זיך זע עררעטטען, איינע, הערר! זיר זיא זע שטעהן!
 (ג) עררעטהען אונד פֿערשטוהמען זיינען, דיא זיר באַך דעק
 אָבען שטעהען! ווייכען אונד זע שאַנדען ווערדען, דיא זיך זיינעס
 אונבאָיקס פֿרייען! (ד) פֿאַר שאַהק זוריקע בעבען, דיא זיר זע
 ריפֿען, דא! דא! (ה) פֿערבגיט אונד באַיקזיך זיינען אין דיר,
 אַווע דיא דיק זעכען. דיא איינער וואָגען, גראָס איסט גאָטט! דיא
 פֿריינדע זיינעס היילעס: (ו) איך בין אַרק אונד עאָענד. איינע
 גאָטט! זע זיר! היילעס זיסט דוא זיר אונד רעטטונג! אַך, עווי-
 גער! פֿערזיהע זיכט!

פסאלם עא

(א) הערר! איך טרויע אויף דיק! אַס זיך זיכט זע שאַנדען
 ווערדען: (ב) בעפֿרייע, רעטטע זיך, באַרוהערזיגער! זייגע
 זיר דיין אָהר, אונד היף זיר! (ג) זיא זיר איינע פֿעלסען = בורג,
 וואַ איך איינער זעפֿונדען, וואַ דוא בעפֿיהלסט זיר זיא זע
 שטעהען. בור דוא זיסט פֿעלס אונד פֿעסטע, זיר! (ד) רעטטע,
 גאָטט! זיך אויס דער האַנד דעס פֿרעפֿלערס, אויס דער אונגע-
 רעכטען האַנד דעס רייבערס: (ה) דען דוא זיסט זיינע זעפֿער-
 זיכט, זיינע האַפֿפֿונג, הערר! פֿאַן יוגענד אויף: (ו) אויף דיק
 פֿערויס איך זיך פֿאַן ווטטער = זייגע אַן. דוא האַלפֿעסט זיר איהרעס
 שאַפֿע ענטקאָומען. אויך איסט זיין ריהמען איינער פֿאַן דיר:
 (ז) פֿילען דיהנע איך זע בעאָהרונג. זע דיר אָבער האַנען איך
 פֿעסטעס פֿערטרויען! (ח) זיין חונד ווירד זיינעס אָבעס פֿאַן
 זיינעס

דיבעס פרייסעס איזווער פאון זיין : (ט) פֿערווירק ויך בור איס
 אַנטער ביכט! פֿעראַס ויך ביכט, ווען וייבע קראַפֿט פֿערגעט!
 (י) פֿיינדע אונטעררעדען זיך פֿאַן זייר - דיא אויף ויין אַבען
 לויערן, פֿאַבעגן ראַטה : (יא) זיא שפרעכען, גאַטט פֿעראַפֿסט איהן!
 זענעט נאָך, אונד ערגרייפֿעט איהן! דען ביאזאנד רעטטעט!
 (יב) גאַטט! זיא דוא ביכט פֿערנע פֿאַן זייר! איינע, אַ ויין גאַטט!
 זייר בייא - זון - שטעטן! (יג) אוועקאזען זיסען, אונד זון שאַנדען
 ווערדען, דיא ווילדעראַכער זייבער זענען - דאַס זיא אין אַהן
 אונד שוואַך זיך הילונען, דיא זיך זייבעס אונדאיקס פֿרייען! (יד) איך
 זאַבער ווערדע אונזויפֿהערליך האַררען - אונזויפֿהערליך דייבען רוהק
 פֿערוועהרען : (יו) ויין זונד ריהוט דייבע און - גערעכטיגקייט,
 דייבע היפֿע, טאַג פֿיר טאַג! זוןאַר זיא ערנאַהען קאָן איך ביכט :
 (יז) דען איינגאַנג בור זון דייבער און - זאַכט דאַרק איך וואַגען,
 גאַטט! ויין הערר! דייבער און - באַרהערזיגקייט בור באַאָס ער -
 וואַהענען : (יח) דיסעס זעהרעסעט דוא זיך גאַטט! פֿאַן יוגענד אויף -
 אויך יענז נאָך ריהוע איך דייבע וואַנדער : (יט) אונד אויך איס
 אַנטער, גאַטט! בייא גרויעק הויפטע, פֿעראַפֿסעט דוא זיך ביכט -
 דאַס איך דער נאָך - וועזט דייבען אַרק, דער זוקונפֿט דייבע און -
 זאַכט פֿרייסע : (יט) אונד דייבע און - גערעכטיגקייט, גאַטט! ביס
 זור היזוועס - העהע, דיא וואַנדער - טהאַטען דיא דוא טהוסט -
 ווער גויכעט דיר, ויין גאַטט? (כ) פֿיל אַנגסט אונד אידען ליסעסט
 דוא זיך דולדען, דאָך רופֿעסט דוא זיך זוריק אין דאַס אַבען,
 זיהעסט אויס דער ערדע טיפֿען זיך העראויף, (כא) פֿערזייעסט
 זייר ווילדער אַהע ווירדען, אונד ווענדעסט דיק, זייר טראַסט זון
 געבען : (כב) דאַראַס דאַנק איך דייבער טרייע זיט פֿסאַנטער -
 שפֿיל, ויין גאַטט! איך שוואַגע זייבע האַרפֿע דיר, דוא הייליגער
 אין ישׂראַל! (כג) זייבע ליפֿען יזכֿען דיר! דיר טענעט ויין
 זאַיטען - קאַמב! זייבע זענען, דיא דוא רעטטעסט! (כד) טאַגליך
 דיכטעט זייבע זונגע פֿאַן דייבער און - גערעכטיגקייט - דען דיא
 ויין פֿערדערבען זוכען, זינד בעשאַהוט, אונד פֿערשטווזען :

אן

תהלים עב

פסאלם עב

(א) אן שלמה - גאטט! פֿערהײהע דיין געריכט דעק קעניגע,
 דעק קעניגס-זאָהנע דיין גערעכטעס אורטהײן: (ב) דאָס ער דיין
 פֿאַק בעביהרײך ריכטע, רעכט שפּרעכע דייען אונטערדריקטען:
 (ג) דיא בערגע טראָגען גײק דעק פֿאַקע, גײק דיא היגען, דורך
 גערעכטיגקײט: (ד) ער שאַפֿע רעכט דעק אַרױען פֿאַקע, שטעהע
 דען קינדערן דער דירפֿטיגען זײא. אונד זַערהאַמע דען אונטער-
 דריקער: (ה) זאָ פֿערעהרעט זאַן דײך, זאָ זאָגע זאָגע אונד
 זאַנד זאָהרעט, פֿיר אונד פֿיר: (ו) ער זאָסע זײך העראַז, זײא
 רעגען - גוס אויף אַבגעזאָהטעס זאָנד. זײא טראַפֿען דיא דאָס ערד-
 רײך פֿײכטען: (ז) אײן זײגען טאָגען זײהע דער בערעכטע, אונד
 גראַסעס גײק, זײס בײזער זײא דער זאַנד: (ח) ער העררשע
 פֿאַק זעער זײס זאָס זעערע. פֿאַק שטראַק זײס אָן דעס זאָנדעס
 ענדע: (ט) פֿאַר אײק זײגען זײך דיא זײסטען - זעוואָהנער, אונד
 זײגע פֿײנדע זעקען דען שטױב: (י) דיא רײכע פֿאַן תְּרַשִׁישׁ
 אונד דער קײסטען זײנגען אײק געשענקע. דיא קעניגע פֿאַן
 שְׁבָא אונד סְבָא פֿיהרען גאָגען זאָ: (יא) זאָזע פֿירסטען פֿאַן זען
 פֿאַר אײק זײלער. זאָזע פֿעקער זײנד אײק אונטערטהאָן: (יב) דען
 ער רעטטע דען פֿעזענדען בעדראָנגטען, דען עזענדען, דער
 קײגען העלפֿער האָט: (יג) ער שאָהנעט דעס אַרױען, שאָהנעט
 דעס דירפֿטיגען, אונד רעטטעט דער בעדראָנגטען זעגען: (יד) ער
 זעפֿרײעט זײא פֿאַן טרױב אונד פֿרעפֿען. דען טהײער אַכטטעט ער
 אײהר זאָט: (טו) זעער זאָזע זעבט, זײנגט אײק גאָל זײס שְׁבָא.
 זאַן זעטהעט אײזערדאָר פֿיר אײהן, אונד זײט אײק טאָגײך
 זײגען זעגען: (יז) דײכטעס געטריידע שטעהעט אײק זאָנדע, אויף
 דער זאָהען בערגע זײפֿען. זײא לְבָנון רױשעט זײגע פֿרױכט.
 אונד אײן דען שטאַלדען זײהעט עס, זײא אויף דער פֿאָר דאָס גע-
 זאָכס: (יח) זײן זאָך - רױק זאָהרע עזײגײך! זײן זאָזע זײט דער
 זאָגע זײך! זאַן זעגע זײך זײט אײק, זאָזע פֿעקער אײהן: -
 (יח) געזאָגעט זײא דער עזײגע, גאָטט! דער גאָטט פֿאַן יִשְׂרָאֵל!
 דער

תהלים עב עג

70

דער זאלין וואונדער טהוט: (ים) אונד געזאָבעט זיין דער באַזע
 זיינער זאָיעסאָט - דאָס זיינע הערליכקייט דיא באַנזע ערדע
 ערפֿאָנע - אָמֶן! אָמֶן!
 (ב) ענדע דער געזעטע פֿאַן דָוִד, דעס זאָהנע פֿאַן יִשִׁי:

דריטטעס בוך

פסאלם עג

(א) איין פסאלם פֿאַן אָרֶף - דעננאָך האָט יִשְׂרָאֵל זוכ טראָסטע
 גאַטט! דיסעס פֿיהעט, ווער ריינעס הערזענס איסט: (ב) זאָר
 וואָרען זיינע פֿיעס פֿאַסט געזונקען - איין ביכטס, זאָ גייטען
 זיינע טריטטע הין: (ג) שָׁן פֿינג איך אָן פֿעררוכטע זאָ בעניידען -
 ווען איך בעגליקטע פֿרעפֿאָרע זאָ: (ד) קיין קנאַטען העזעט
 איהרער טאָגע זויף, איהרע קראַפֿט בלייבט אונגעשוואַכט: (ה) זאָ
 זיידען ביכט, וואָס ערד - בעזאָהנער זיידען - דער העבשהייט פֿאַגען
 טרעפֿען זאָ ביכט: (ו) דאָראָק שטאַלזירט דער טראָן אָן איהרע
 באַקען, אונד פֿרעפֿען איסט איהר זיבלינגס - שווק: (ז) אויס פֿעט -
 טען קרייסען דרינגען איהרע זויגען הערפֿאָר - איהר איסטערן הערן
 איסט איבער - זאָטט: (ח) זאָ זאָסטערן, העהנען, רעדען בובען -
 שטיקע, פֿאַן איהרער שטאַלזען העהע העראַב: (ט) זאָ געביטהען
 האָך, וויא ווענגס פֿאַק היזען קאָזע - אונד זויף דער ערדע
 געזען איהרע וואָרטע: (י) בעטהערט פֿאַגט איהק דאָס פֿאַק,
 אין גאַנזען הויפען, שטרעהזעט איהק, וויא וואָסער - פֿאַטהען, באַך:
 (יא) זאָ וואָהנען, קאָן גאַטט וויפען, וואָס געשיהט? וויא קאָן דער
 העכסטע היבראָיק הערקען? (יב) זעהעט דיסע פֿרעפֿאָרע היער!
 זאָ בזהען, אין שטעטעק בויק אונד איבערפֿאַוס: (יג) זאָן איך
 אוואָנגסט זיין הערן דעס גוטען ווייען, אונד זיינע האַנדע אין
 אונזשולד וואָשען? (יד) בור זייע פֿאַגע ברינגט זיר יעדער טאָג,
 אונד יעדער זאָרגען אַבדרע באַטט: (טו) אַפֿט דאָטע איך פֿאַסט
 וויא זאָ - זאָלין זאָ וואָרען, גאַטט! זיינע קינדער זאָ פֿערדאָזט:
 (יז) איך דאָטע איהק באַך, אונד זוכטע וואָהרהייט - דאָך זאָנעס
 פֿאַרשען

תהלים עג עד

פֶּאֶרְשֵׁן וּוְאֵר בּוֹר קוֹשְׁמֹא: (יז) בִּים אִיךְ אִין דָּאָס הַיִּלְיִבְטְהוֹק
 דַּעַס הַעֲרָרן גַּעֲקָאֹחֵינן, אֹבֵד אִיהֵר עֵבֵדַע אֲבָזְוֹעֵהֵנן גַּעֲוֵרְבֵט:
 (יח) עֲרַהֲאֲבֵעֵן זִינְעֵן זִיא, אֹיף גַּאָטְטֵעֵן הַעֲהֵעֵן. אֹבֵד אִיין אֲבִי-
 גֵרֹבֵד דֶּרְאָהֵנֵט רֹבֵד אֹוֹהֵעֵר: (יט) וּוִיא פֹּעֲזֹיךְ שְׁטִירְזֵעֵן זִיא
 פֶּאָן אִיהֵרֵעֵן הַעֲהֵעֵן, אֹבֵד פֶּעֲרִשׁוּיבֵדֵעֵן, וּוִיא אִיין שֶׁרֵעַק-גַּעֲוִיכֵט:
 (כ) דֹּוא אִאֲלֵעֵסֵט אִיהֵר שֶׁאָטְטֵעֵן-גֹּיךְ, אָ גַּאָטְט! וּוִיא טִרִיִּיחֵעֵ,
 דַּעַק וּאֲלֵעֵבֵדֵעֵן לֹור אִהֲרֵעֵ, אֹבֵד לֹוק שֶׁפֶּאָטְט: (כא) וּוֵעֵן יַעֲזֵט
 דַּעֵר בַּעֲסֵעֵן גֹּיךְ אִיין הַעֲרָן בַּעֲטִרִיבֵעֵט, אֹבֵד אִיר אִין אִיִּיבַע בִּירֵעֵן
 שְׁטִיכֵט: (כב) זָא בִּין אִיךְ גַּעֲרן אִיין טַהֲאָר, אֹבֵד וּוִיא בִּיכֵט פֶּאָרְשֵׁעֵן-
 אִיךְ בִּין גַּעֲרן פֶּאָר דִּיר דַּעַק פֶּיִהֵע גֹיִיךְ: (כג) אִיךְ בֹּיִיבַע יִא בִּיִּיא
 דִּיר אֹיף אִיִּיחֵעֵר. דֹּוא הַאָלְטֵסֵט אָן אִיִּיבַעֵר רַעֲכֵטֵעֵן אִיךְ: (כד) דִּיין
 רֶאָטֵה-שׁוֹם אִיִּיטְעֵט אִיךְ אֹיף דֹּובְקֹינֵק פֶּפֶּאֲלַעֵ, אֹבֵד בִּיִּוֹחֵט עֵבֵדֹיךְ
 אִיךְ לֹו עַהֲרֵעֵן אֹיף: (כה) וּוֹאָס קַעֲנֵבֵטַע אִיךְ בַּעֲבַעֵן דִּיר אִיִּס
 הַיִּוֹחֵעֵן וּוִיבִשֵׁעֵן? וּוֹאָס הַיַּעֵר אֹיף עֲרֵדֵעֵן בַּעֲבַעֵן דִּיר? (כו) פֶּעֵר-
 שׁוּאֲלֵכֵטֵט אִיר יִיב אֹבֵד זַעֲעֹעֵ, זָא אִיִּסֵט גַּאָטְט שְׁטַעֲטֵס אִיִּיבַעֵס
 הַעֲרִזְעֵנֵס טִרֶאָסֵט, אִיין טַהֲיִן: (כז) פֶּעֲרֹאֲרַעֵן זִיבֵד, דִּיא זִיךְ פֶּאָן
 דִּיר עֵבֵט־פֶּעֲרַבֵעֵנן. פֶּעֲרֹאֲרַעֵן, וּוְעֵר אֹוק אַבֵּדֶרַע בֹּוהֲלֹוט: (כח) אָן
 גַּאָטְט אִיךְ לֹו הַאָלְטֵעֵן. אִיִּסֵט אִיין הַעֲכֵסֵטֵעֵס בֹּוט! אִיךְ וּוֹכַע אִיִּיבַעֵן
 שׁוֹן בִּיִּיא דִּיר, אִיין גַּאָטְט! אִיין הַעֲרָר! אֹבֵד פֶּעֲרִקִיבֵדַע דִּיִּיבַע
 וּוּאֹבֵדֶע־טַהֲמֵטֵעֵן:

פסאלם עד

(א) אִיִּיבַע אֹבֵטֶעֲרוּיִיסֹונג, פֶּאָן אָסֶף. — וּוְאִראֹוק פֶּעֲרוּיִירֶפֶּסֵט
 דֹּוא, גַּאָטְט! בֶּאָךְ אִיִּיחֵעֵר אֹונֵס? רֹויכֵט אִיבַעֵר דִּיִּיבַע הַעֲעֵרֵדַע
 עֹוִיבֹיךְ דִּיין לָאָרן? (ב) אָךְ דַּעַקֵע דַּעֵר גַּעֲאִיִּיבֵדַע, פֶּאָרְוֹאָס
 דִּיר עֲרוּאָרְבֵעֵן. דַּעַס שְׁטַאֲוִיחֵעֵס, דִּיר לֹוק אִיִּיבַעֵטְהוֹק בַּעֲפִרִיִיעֵט!
 דַּעַס בַּעֲרַבֵעֵס צִיִּין, דִּיר לֹוק טַהֲרָאָן עֲרוּוֹאָהֲלֹוט! (ג) עֲרַהֲעֵבַע
 דִּיִּיבַע טִרִיטְטֵעֵ, לֹו יַעֲבַעֵן אֹובֶפֶּרַבְאָנְגִיכֵעֵן טִרִיִּיחֵעֵרן, וּוְאָן אָוֹוֵעֵס
 הַיִּיִּיבַע דַּעֵר פֶּיִיבֵד פֶּעֲרַהֲעֵעֵרֵט: (ד) אִויט בִּרִין אָוֵעֵטֵעֵן דִּיִּיבַע וּוִידַעֵר-
 זֶאכֵעֵר, אִין דַּעַק טַעֲהַפֵּעֵן דִּיִּיבַעֵר שְׁטִיפֶטֹונג. הָאָ! טִרִיפֶטֵט זִיא
 אִיין, דִּיא פֶּאָר-בַּעֲדִיִּיטֹונג! (ה) בַּעֲרִיִּהֲוֹט וּוִירֵד לִיסַע טַהֲמֵט,
 גֹּיִיךְ יַעֲבַעֵר, דֹּוא אִיִּיט אָקֶסֵטֵעֵן אָאָן אִיִּיבֵדֶרֶאָנְג אִין דַּעַן לִיכֵטֵעֵן אָאָן:
 אֹובֵד

(ו) אובד בון דאס שבין = ווערק אַװע, היט ביין אובד האמער
 נידער שאוב: (ז) זיא לעבטען פֿייער און, אין ליינען הייליגט הוק.
 זיא עכטווייהטען ליינע וואָהנונג, אובד האַלבען זיא דער ערדע באַיך:
 (ח) אין איהרעס הערלען וואָהנען זיא, וויר אונטערדריקען אַװעס.
 אַװע שטיפֿטונגס = הייסער באַטטעס זינד בון פֿערברענגט אים אַלדע:
 (ט) פֿאַר = בעדייטונגס = זייכען ווערען אונס ניכט זעהר. היער
 איסט קיין פֿראַפֿעט, ניאמאנד ווייס זיא אַלבע! (י) וויא אַלבע,
 באַטט! זאַל דער פֿיינד נאָך שוואַהען? דער ווילערזאָכער ליינען
 באַזען אַסערן? (יא) וואַראַק דוא ליינע האַנד, דיא רעכטע,
 ליינעס איינבען שאַפֿע באַנן עכטזיהעסט? (יב) דענבאָך איסט
 עס באַטט, היין קעניג פֿאַרזאָס, דער אַװעס היין נאָך יעזט אויף
 ערדען ווירקט: (יג) דורך ליינע קראַפֿט זערטרענגעסט דוא דאָס
 זעהר. דוא זערשאַפֿסט דאָס הויפט דער זעהרעס = אונגעהייער:
 (יד) זערשוועטערסט דיא קעפֿע דער קראַקאָדיל, גיבסט זיא
 זור קאָסט דען פֿאַקע אין דער וויסטע: (טו) דוא עפֿענגעסט
 קוואַלען, עפֿענגעסט באַכע. דוא אַסעסט עוויגע שטרעחהע פֿער-
 זיגען: (יו) דיין ווערק איסט דער טאָג, אובד דיא באַכט דיין ווערק.
 דוא ועזטעסט ליכט אובד אַלבע איין: (יז) דוא שטעלעסט פֿעסט
 דער ערדע גרענגען. דוא ערשופֿעסט דיא דיררע אובד דען פֿראַסט:
 (יח) בעדענק עס, וועלך איין פֿיינד דען עוויגען שוואַהעט! וועלך
 איין נידערטראַכטיג פֿאַלך דיר טראַגעט! (יט) גיב יעדעס רויב-
 טהיר ניכט דיין טורטעלטייבען פֿרייס! דיין געקוואַלעס טהירכען
 וואַלעסט דוא ניכט באַנן פֿערגעסען! (כ) שויע אויף ליינען זונד!
 דען רייבער = העהלען פֿאַל זינד יענע דיסטערען געגענדען דער
 ערדע: (כא) נאָך! זאָס דען זערקבירשטען ניכט בעשאַהט עכט =
 ווייכען! דאָס ליינען באַזען פֿרייסען אַרזע אובד בעדירפֿטיגע!
 אויף! באַטט! אַ פֿיהרע ליינע זאָכע! (כב) בעדענקע דיא שוואַך,
 דיא טאָגליך דיר פֿאַן נידערטראַכטיגען ווידערפֿאַהרט: (כג) פֿערגיס
 דעס אונגעשטיהעס דער פֿיינדע ניכט! ליינער ווילערזאָכער טאָבען
 ניהוט אונאויפֿהערויך זו:

פסאלם עה

(א) דעק פֿאַרוואַנגער, פֿערטיגונג ביכט - איין פּסאַלם פֿאַן אַסָף, זאָק זינגען: - (ב) וויר דאַנקען, גאַטט! וויר דאַנקען דיר! דאָס דייע וואַיעסטאָט אונס נאָהע איסט - אונד פֿערקינדען דייע וואַונדער: (ג) אין דעק זייט - פּונקט, דען איך וויר ערזאָה, ווערדע איך גערעכטיגקייט אויסאיבען: (ד) אַפּעט דען ערד - באַוו אונד זיינע בעוואַהער שוואַבקען - איך שטעלנע זיינע זינען פֿעסט: (ה) איך שפרעכע זי דען טאַבענדען, טאַבעט ביכט! זי דען גאַטט - אַפּעט, העבעט דאָס האָרן ביכט האָך! (ו) העבעט ביכט אייער האָרן זאָ היימיש - אָן! טראַגעט, היט שטאַררעק האַוסע, ביכט זאָ זעהר! (ז) דען, ביכט פֿאַק אויפֿגאַנג, ביכט פֿאַק נידערגאַנג, אויך פֿאַן דער וויסטע ביכט, ווירד עס קאַמינען: (ח) ניין, גאַטט איסט ריכטער! ערבידריגט דיסטען, אונד העבעט יענען: (ט) דער הערר האַט איינען בעכער אין דער האַנד - ראַטע איסט דער וויין, דאָך פֿאַונער הישוב, דער ערלע זאַפֿט פּויסט איבער - דיאָפֿרעפֿאָער טרינקען, ביס זיך נייגע, דיאָ העפֿען אויס: - (י) אונאַוויסעהער - זיך טענעט היין זיד, היין זאַיטען - שפּילן, דעק גאַטט פֿאַן יעקב: (יא) איך פֿערקירנע דאָס האָרן דער פֿרעפֿאָער, אויף דאָס דער רעלויכע זיין האָרן ערהעבע:

פסאלם עו

(א) דעק פֿאַרוואַנגער אויף נְבִינֹת - איין פּסאַלם פֿאַן אַסָף, זאָק זינגען: - (ב) גאַטט איסט דורך יהודה בעריהוט - זיין נאָמע גראָס דורך יִשְׂרָאֵל: (ג) זיך שְׁלֹם איסט זיין געזעלט, אונד אין ציִון זיינע וואַהנונג: (ד) דאַוולבסט זערבראָך ער דעס באַגענס בעפֿידער, שילד אונד שווערט, אונד קריגעס - געריסטע: (ה) זיך דאָ וואַכטיבער! פֿערהעערענדער ביסט דאָ, אַז רייסענדע טהירע איק געבירגע: (ו) דען טאַפֿערסטען ווייכעט דער ווטע - זיא זינקען הין אין טאַדעס - שוואַך - קיין העלד ווייס זיינע האַנד זיך פֿינדען: (ז) פֿאַן דייעק דראַהען, גאַטט פֿאַן יעקב! ווירד איינ - געשוואַפֿערט, קריגס - געשפּאַן אונד ראָס: (ח) זיך דאָ, פֿורכטאַרער זיא!

דוא! זירבעסט דוא, ווער קאן פֿאַר דיר בעשטעהען? (ט) פֿאַק
 היימען שפּריכסט דוא דאס אורטהיין העראַב. דער ערד-באַן
 שטויבעט, אונד שווייגט: (י) ווען גאַטט זיך אויף-האַכט, זױ דעק
 געריכטע, דיא אונטערדריקטען איק אַנדע זױ רעטטען: (יא) דען
 דער העבשען וויטהען פֿערהענרעט דיינען רוהק. האַג דער איבער-
 רעסט זיך ריסטען היט וואוטה! (יב) דעק עוויגען, אייערעק גאַטט,
 בעאַבעט איהר, אונד בעזאַהעט. אַזױ, דיא איהר אוק איהן זייד!
 פֿיהרעט דער עהרפֿורכט גאַבען זױ! (יג) ער אַהעט אַב דען ווטת
 דער פֿירסטען. איסט דען ערדען-קעניגען ענטזעלן!

פסאלם עז

(א) דעק פֿאַרוואַגער אויף ידותון. איין פסאַק פֿאַן אַקף: —
 (ב) אויף! היינע שטיימע, זױ גאַטט! איך שרייע עהספֿאַר. היינע
 שטיימע זױ גאַטט אויף. אַך הערע זיך! (ג) איך וואַכע, גאַטט!
 אין היינער כאַטת אווהער. היינע האַנד איסט אויסגעשטרעקט,
 דעס באַכטס, אונד אַסט ביכט אַב. היין געהיט פֿערווייגערט
 טראַסט: (ד) איך דענקע אַן גאַטט, אונד זיין בעטריבט. איך זיננע
 באַך, אונד פֿערשוואַכטע: (ה) היינע אויגען שטאַררען אַפֿען.
 איך זיין זערהעטערט, שפּראַך-אַס: (ו) איך איבעראַנגע דיא
 אַטען זייטען, דער פֿאַר-וועלט יאַהרע: (ז) עראַינברע דעס
 באַכטס זיך היינעס אַיטען-שפּינס. אונטעררעדע זיך היט היינעק
 הערזען. היין גייסט פֿאַרשעט הין אונד הער: (ח) ווירד עוויגליך
 דער הערר פֿערשטאַטען, אונד קיינע גנאָדע הער ערזייגען?
 (ט) איסט עס פֿעלזיג אויס היט זיינער גיטע? האַט דיא פֿערהייסונג
 גאַנץ אונד גאַר איין ענדע? (י) האַט זיין ערבאַרזען, גאַטט פֿער-
 געפען? אַדער האַט דער זאָרן זיין היטזייד אויף? (יא) זאָן דענקע
 איך, דאָס פֿועהען שטעהט זיין הייר. דאָס אַנדערן אין דעס העכ-
 סטען האַכט: (יב) אַן גאַטטעס טהאַטען ווילן איך דענקען. אַן זיינע
 פֿאַריגען וואונדער דענקען: (יג) איבעראַנגע איך זיינע ווערקע,
 אונד זיננע זיינען טהאַטען באַך: (יד) זיינעק וואַנדעלן, גאַטט!
 איק הייליגען. וועלכע האַכט איסט גראַס, וויא גאַטט! (טו) דוא
 ביסט

תהלים עז עח

ביסט דער גאָטט, דער וואובדער טהוט • דוא האַסט דיינע אַן-געוואַנט
 בעוויסען: (יו) דוא האַסט דיין סאָן ערלעסעט בעוואַלטיגדיק • דא
 זעהנע סאָן יעקב, זעהנע סאָן יוסף: (יז) דיק זאָהנען דא וואַסער,
 גאָטט! דא וואַסער זאָהנען דיק, אונד בעבטען • דא זעהנעס טיפֿען
 טאָבטען: (יח) אויס דיסטערן וואַקען שטרעהוטען גיסע • דא
 זאָהנען אַיפֿטע זאָהנערטען, אונד דיינע ספֿיינע פֿוהרען אווהער:
 (יט) דיינע זאָהנער-שטייטע אין דעם ווירבען, זינע ערלייכ-
 טעטען דאָס זאָהנער-דאָס ערד-רייך רעבטע זיך, אונד ערבעטע:
 (כ) דיין וועג גיב דורך דאָס וועלט-זעהנער • דיין פֿאַד דורך גראַסע
 בעוואַסער • אונקענטליך וואַר דיינע שפּוהר: (כא) וואַ איינע
 העערדע אַיטעסט דוא דורך מִשָּׁה אונד אַהרֶן דיין סאָן:

פסאלם עח

(א) איינע אונטערוויסונג סאָן אַסָף • — גיב זאָט אויף זיינע
 זעהנע, סאָן! זיינעט אייערע זאָהנען זי זיינען וואַרטען! (ב) איך
 עפֿענע זיינען זונד אין גוייכייט-רעדען • איך זאָס דענק-שפּריכע
 אויס דער סאָר-וועלט הערען: (ג) וואַס וויר פֿערנאָהמען, וואַס
 וויר וויסען, וואַס אונסערע סאָטער קונד געטהאָן: (ד) פֿערהאַטען
 וויר זיכט איהרען ענקען, דעם קאַזענדען געשוועטע זיכט-
 פֿערקידגען דעם עוויגען זאָב • דא זאָט, דא וואובדער, דא
 ער טהאַט: (ה) ער זענעט דאָס זייגניס איין אין יעקב, ער גאָב
 דאָס געזען אין ישראָל, אונד אונסערען אַנטערן דען בעפֿעהן,
 דען קינדערן עס זעקאַנט זי זאָטען: (ו) זאָט דאָס קיבֿטיגע
 געשוועט, דא ענקען, דא זי זייגען ווערדען, וואַס זיא פֿער-
 באַהמען, וויטער זעהנען: (ז) אונד זענען איהר פֿערטרויען אין
 גאָט • פֿערבעסען זיכט דער אַוואַכט טהאַטען, אונד האַטען
 פֿעסט אַן איהרעם געזאָטה: (ח) דאָס זיא זיכט ווערדען איהרען
 פֿאַטערן גוייך • איין זאָהנערביב, ווידערשפּאַנסטיג סאָן • איין סאָן
 סאָן וואַנקענדעם געזיטהע, אונטרייעס זינעס געזען גאָטט:
 (ט) דא זאָגען-זינען סאָן אַפֿרים, זיא קעהרטען אונד פֿאַס
 זאָט-געפֿילדע: (י) זיא היטען גאָטעס זינעס זיכט, אונד
 זעבטען

וְעִבְטֵנָה נִכְטָה בְּאֵךְ וַיִּבְעֵר וְעָהֳרַע: (יא) זֶה עֵבֶר גְּבֻרָתוֹ וַיִּבְעֵר
 גְּבֻרָתוֹ טְהוֹרָתוֹ, אֹבֵד לֹא וְאֹבֵדֵי, לֹא עַר אִיהֶנּוּ גְבֻרָתוֹ:
 (יב) פֶּאֶר אִיהֶנּוּ פֶּאֶר טְהוֹרָתוֹ טְהוֹרָתוֹ עַר וְאֹבֵדֵי, אִין דַּעַק וְאֹבֵדֵי
 מִצְרַיִם, אִין דַּעַק פֶּאֶר צִוְעָה: (יג) עַר לְעֵרֶרֶבֶבֶט לֹא
 חֵעֶר, אֹבֵד פֶּהֶרֶט זֶה דֹרֵךְ. עַר שְׁטַעֲוֹנֵט לֹא וְאֹסֶרֶר הִין, וַיִּזֵּא
 חֵעֶר: (יד) עַר וְאֹסֶרֶר אִיבֵעַ וְאֹקֶע זֶה לֹא טְהוֹרָתוֹ, לֹא נִכְטָה
 זֶה וַיִּכְטֵעַ פֶּאֶרֶטוֹ (טו) עַר לְעֵרֶרֶבֶבֶט פֶּאֶרֶטוֹ אִין
 דַּעַר וַיִּסְטֵעַ, אֹבֵד טְהוֹרָתוֹ זֶה, וַיִּזֵּא אִוִּיס חֵעֶרֶבֶט טִיפֵּעַ:
 (יז) אִוִּיס חֵעֶרֶבֶט שְׁטִיבֵעַ וְאֹסֶרֶר עַר רִיסֶעֶן, אֹבֵד וַיִּזֵּא שְׁטַרֶעֶה
 חֵעֶר וְאֹסֶרֶר פֶּאֶרֶטוֹ: (יח) זֶה וַיִּבְדִּיבֵטֵעַ בְּאֵךְ, אֹבֵד וְאֹסֶרֶר לֹא
 הַעֲכֹסֵעַ, אִין דַּעַק דִּירֶרֶעֶן וְאֹבֵדֵי, וַיִּדְעֶרֶשְׁפֶּאֶבֶטִיג: (יח) זֶה
 פֶּעֶרֶבֶטוֹ בְּאֵט אִין אִיהֶרֶעֶן הַעֲרֶבֶעֶן. אֹבֵד פֶּעֶרֶבֶטוֹ קֶסֶט,
 לֹא אִיהֶרֶעֶר וְאֹוֹסֶט: (יט) זֶה וַיִּסְטֵעֶרֶטֵעַ בְּאֵט, אֹבֵד שְׁפֶרֶטוֹ,
 קֶאֶן וַיִּבֵעַ חֵעֶר אֹיךְ רִיבֵעַ טֶאֶפֶעֶן אִין לִיסֶר וַיִּסְטֵעֶבִיז
 בַּעֲרִיטֵעַ? (כ) זֶה, פֶּעֶרֶטוֹ שׁוֹב עַר, לֹא וְאֹסֶרֶר פֶּאֶרֶט, אֹבֵד
 שְׁטַרֶעֶה עֵבֶר גְּבֻרָתוֹ זֶה לֹא פֶּאֶר. וְאֹוֹט עַר אֹיךְ שְׁפִיסֵעַ גְּבֻרָתוֹ
 קֶעֶבֶט, אֹבֵד פֶּאֶרֶטוֹ פֶּעֶרֶשְׁפֶּעֶטוֹ וַיִּבֵעַ פֶּאֶרֶטוֹ? (כא) דַּעַר
 עֹוִיבֵעַ פֶּעֶרֶבֶטוֹ עַס, אֹבֵד עֵבֶרֶטוֹ. וַיִּין פֶּייעַר וְאֹדֶרֶט
 אִין יַעֲקֹב. וַיִּין לֶאֶרֶן שְׁטִיג אֹיךְ אִין יִשְׂרָאֵל: (כב) וַיִּין זֶה וַיִּבְעֵר
 חֵעֶר נִכְטֵט טְהוֹרָתוֹ. נִכְטֵט חֵעֶרֶבֶטוֹ אֹיךְ וַיִּבֵעַ הִין: (כג) דַּעַק
 פֶּיירֶהֶבֶט גְּבֻרָתוֹ עַר וְאֹבֵדֵי, אֹבֵד טְהוֹרָתוֹ לֹא חֵעֶרֶבֶטוֹ טְהוֹרָתוֹ
 אֹיךְ: (כד) אִין מִן אֹיךְ זֶה רַעֲבֵעֶן, לֹא אִיהֶרֶעֶר שְׁפִיסֵעַ, אֹבֵד
 גְּבֻרָתוֹ אִיהֶנּוּ הַיְהוֹשִׁעַס גְּבֻרָתוֹ: (כה) לֹא עֵבֶרֶטוֹ קֶסֶט לֹא
 חֵעֶרֶבֶטוֹ. רִיבֵעַ עַר אִיהֶנּוּ אֹבֵדֵי אִין אִיבֵרֶפֶּאֶרֶטוֹ:
 (כו) עַר וְאֹסֶרֶר דַּעַק חֵעֶרֶבֶטוֹ וַיִּבְדֵּעַ חֵעֶרֶבֶטוֹ וְעָהֳרַע. אֹבֵד עַר
 רַעֲבֵט, דֹרֵךְ וַיִּבֵעַ חֵעֶר, דַּעַק זֶה וַיִּבְדֵּעַ: (כז) בֹּן רַעֲבֵעֵט
 אִיהֶנּוּ פֶּאֶרֶטוֹ, וַיִּזֵּא שְׁטִיבֵעַ. וַיִּזֵּא וְאֹבֵד חֵעֶרֶבֶטוֹ וְעָהֳרַע:
 (כח) עַס פֶּאֶרֶטוֹ אִין אִיהֶרֶעֶן וְאֹבֵדֵי. לֹא, וְאִין זֶה וְאֹבֵדֵי,
 וְאֹבֵדֵי חֵעֶרֶבֶטוֹ: (כט) זֶה חֵעֶרֶבֶטוֹ, אֹבֵד וְאֹבֵדֵי חֵעֶרֶבֶטוֹ. עַר
 אִין זֶה אִיהֶרֶעֶן וְאֹוֹסֶט בִּיסֵעַן: (ל) חֵעֶרֶבֶטוֹ, קֶיֶס וְאֹבֵד לֹא וַיִּסְט
 גְּבֻרָתוֹ,

תהלים עח

געשטיילט, באך האטטען זיא דיא קאסט איס וונדע: (לא) דא קאט
 באטטעס זאָרן שאַן איבער זיא, ערווירגטע דיא עדלאסטען פֿאַן
 איהנען, אונד לעגטע דיא יונגע האַנבשאַפֿט נידער: (לב) זיא
 זינדיגטען באַך איהער העהר, אונד גלויבטען ביכט אַן זיינע
 וואונדער: (לג) אַן אייטעלאַקייט שוואַנד איהר לעבען הין, אַן אונד-
 בענאָנבענהייט דיא זייט: (לד) זיא זוכטען איהן, ווען ער זיא
 שונג. בעקעהרטען זיך, אונד ריפֿען אַן: (לה) וואָהן איינגעדענק,
 דאס באַטט איהר פֿעלס, דער העכסטע איהר ערלעסער זיא:
 (לו) דאָך הייכעלטען זיא זיט איהרעס וונדע, אונד אָנען איהס
 זיט פֿאַלשער זונגע: (לז) איהר הערן וואָר דאָך ביכט פֿעסט אַן
 איהס, זיא, זיינעס זונדע באַך ביכט טרייא: (לח) אַזויין דער אַז-
 באַרהערגיגע פֿערגאַב דיא זיסעטהאַט, פֿערטיגטע ביכט. באַהק
 אַפֿט דען זאָרן זוריק, זיס זיינען גריק ביכט גאַנץ ערוואַכען:
 (לט) בעדאַכטע, דאָס זיא פֿלייש בור זינד. הויך, דער פֿערבעהט,
 ביכט ווידער קעהרט: (מ) וזיא אַפֿט שאַן וואַרען זיא איהס ווידער-
 שפּאַנסטיג אַן דער וויסטע, אַן דער איינעדע אונבעהאַרסאָס?
 (מא) אונד זענטען באַטט אויף זיינע פּראַבען, אונד זייסטערטען
 דען היינאָסטען: (מב) זיא זאָלטען ביכט העהר זיינער האַכט.
 דעס טאַגעס ביכט, דאָ ער זיא ערלעסטע: (מג) ביכט דאָס ער
 זייכען טהאַט אַן מַצְרַיִם, אונד וואונדער אַן דען פֿאָרען פֿאַן
 צוֹעֶן: (מד) ער פֿערוואַנדעלט איהרע שטרעהמע אַן בלוט, אונד
 טרינקט אַר וואַרד אַלעס פֿאַיסגע: (מה) ער זיס אַזערזיא בעווילד
 זיא פֿרעסען. אונד קראַקאָדילזיג זיא פֿערגעהרען: (מו) ער באַב
 דען ערד-קרעבסען איהר געוואַכסע, דען זייט שרעקען איהרע
 אַרבייט הין: (מז) ער זיס האַגען איהרען וויין שטאַק טעדטען,
 אונד איהרע פֿייבען זיינע פֿראַסט: (מח) איהר פֿיה גאַב ער
 דעס האַגען שונג, רויב פֿעגען איהרע העערדען פרייס: (מט) ער
 זיס זיינען גריק אָס איבער זיא, אַן וואַטה, זאָרן אונד אַנגסט,
 זיט שאַרען בעסער ענגען: (נ) ער האַכט זיינעס זאָרן געריכטע
 באַהן, פֿערוואַגט איהר דאָ זיין ביכט דעס טאָדע, אונד איבערגיבט
 דער

דער פעסט איהר אַעבען: (נא) ער שוּאַגט אַזױע ערסט - געבורט אין
 מַצְרַיִם, דיא יוגענד - קראַפֿט אין דען היטטען פֿאַן חם: (נב) זיין
 פֿאַן אַזױס ער, וויא שאַפֿע, זַיהען. פֿיהרעט זיא, וויא העערדען,
 אין דער וויסטע: (נג) ער אַייטעט זיא זיכער, ביכטס ערשרעקט
 זיא. דאַס זיעער בעדעקעט איהרע פֿיינדע: (נד) ער ברינגט זיא
 אין זיינע הייליגע גרענצע, לז דעק בערג, פֿאַן זיינער האַנד ער -
 וואַרבען: (נה) ער פֿערטרייבט פֿאַר איהנען הער דיא פֿעלקער -
 טהיילט ערבע נאך דער זעס = שבור לז, אונד רייזעט איהנען היט =
 טען אין, דען שטאַמווען פֿאַן יִשְׂרָאֵל לזק וואַהנוי: (נו) אַזױן
 אזיק זיא פֿערוואַלטען גאַטט, ערזירכטען דען העכסטען, אונד היטען
 ביכט זיין זייגנס: (נז) זיא פֿיעלען אַב גויך איהרען פֿאַטערן, אונד
 וואַנדעלטען וויא איין אַסער באַגען: (נח) זיא ערזירכטען איהן
 זיט איהרען העהען, אונד רייכטען איהן זיט איהרען געטלען:
 (נט) גאַטט הערטע דיסעס, אונד ענטבראַכנטע, פֿעראַבשייעט
 יִשְׂרָאֵל גאַר זעהר: (ס) ער פֿעראַפֿט זיינע וואַהנוג לז שְׁלֹךְ -
 דאַס זעלט, דאַ ער בייא זעבשען וואַהנטע: (סא) ער גיבט אין
 געפֿאַנגניס זיינע קראַפֿט. אין דער פֿיינדע האַנד דיא העררליכקייט:
 (סב) אונד איבערגיבט זיין פֿאַן דעק שווערטע, ענטריסטעט
 איבער זיין איגענטהוק: (סג) דיא יוגע זאַננשאַפֿט פֿראַס דאַס
 פֿייער. קיין איד ערהעבט דיא יוגע ברויט: (סד) אין דאַס שוואַכט -
 שווערט פֿאַלען איהרע פֿריסטער, אונד קיינע וויטווע וויינעט אוק
 זיא: (סה) דאָך, וויא פֿאַק שוואַפֿע, ערוואַכט דער הערר. זא וויא
 אין העלד, פֿאַן וויינע יוכצענד: (סו) ער שוּאַגט זיינע ווילער -
 זאַכער לזריק, אונד טהיילט איהנען עוויגע זאַנדע לז: (סז) ער
 פֿערווירפט דעננאָך דיא היטטע פֿאַן יוֹסֵף, ערוואַהנעט ביכט דען
 שטאַק פֿאַן אַפֿרַיִם: (סח) ערוואַהנעט דען שטאַק פֿאַן יְהוּדָה
 דאַפֿיר. דען זיער לז צִיּוֹן, דען ער אַיבעט: (סט) ער בוינעט
 היזוועלען זיין היינטיגטהוק, אונד גרינדעט עס, גויך דעק ערד - באַן,
 עוויג: (ע) ער ערקיסעט דָוִד, זיינען קנעכט. ענטרייסט איהן
 זיינער שאַפֿע הירדען: (עא) ענטפֿיהרעט איהן דעק זאַרטען וויך -
 פֿיה.

תהלים עח עט

פִּיהּ - זיין פֿאַן זױ ווילדען, דיא שטאַמווע פֿאַן יַעקב, אונד יִשְׂרָאֵל,
זיין אייגענטהוק: (עב) ער ווילדעט זיא היט הערזענס-טרייע-
רעגירעט זיא היט ווייסען האַנדען:

פסאלם עט

(א) איין פסאלם פֿאַן אַקף - גאַטט! היידען דרינגען אין דיין
זייגענטהוק - ענטווייהען ליינען היינגען טעמען - האַלען שטיין-
הויפען אויס ירושלים: (ב) ליינער דיהנער (ייכנאמע געבען זיא
דען פֿעגען אין דער אופט זור שפייסע - ווילדען טהירען ליינער
פֿראַמווען געביין: (ג) זיא פֿערגיסען, וויא וואַפער, דערזעלבען
בוט, אוק ירושלים הער, אונד ביאמאנד בערגאבט: (ד) וויר
זינד אַלער אונסערער נאָכצאָרן שפאַטט, אַנגרענזענדער פֿענקער
האַן אונד פֿעראַכטונג: (ה) וויא אַנגע נאָך, אַ הערר! ווירד דיין
אובוויזע עוויג דויערן? עוויגליך דיין גריס וויא פֿייער אַדערן?
(ו) גיסע ליינען זאָרן אויף יענע באַרצערען, דיא דיק ניכט קענע-
נען וואַלען, אויס - אויף דיא רייכע, דיא דיק ניכט אַברופֿען:
(ז) דאַס זיא יַעקב זיא פֿערשאַנגען האַבען, אונד זיינע וואַה-
נונגען פֿערהעערעט: (ח) געדענק אונס ניכט פֿערגאַנגענע
זינדען - קאָס אונס היט ערצאָרען באַלד זופֿאַר - דען וויר זינד
פֿאַסט דינגע בעוואַנדען: (ט) היף אונס, גאַטט! דוא ביסט אונסער
העלפֿער! אוק ליינעס נאָמעס עהרע ווילען - רעטטע אונס, פֿער-
זיינע אונסרע זינדען, אוק ליינעס נאָמעס ווילען! (י) וואַס
זאָלען דיא באַרצערען שפרעכען, וואַ איסט בון איהר גאַטט? אַ
האַלע אַן דיסען באַרצערען, פֿאַר אונסערען אויגען קובד, דוא
ראַכעסט ליינער דיהנער בוט: (יא) אַס זױ דיר דרינגען, דאַס
זיינען דער געפֿעסעטען - ערהאַטע, דורך ליינען שטאַרקען
אַרץ, דיא זוק טאָדע געפֿיהרטען: (יב) גיב אונסערען נאָכצאָרן
זיינען - פֿאַך זוריק, דיא שוואַך, וואַהיט זיא דיק פֿערשוואַגען!
(יג) וויר, דיין פֿאַן, ליינער ווילדע שאַפֿע, דאַנקען אובוויזע-
הערליך דיר, פֿערינדגען פֿיר אונד פֿיר דיין אַב:

פסאלם פ

(א) דען פֿאַרזאַנגער אויף שוֹשָׁנִים עֲדוּתֹת. איין פּסאַלם סֵאָן
אָסָף: — (ב) פֿערניק, אַ הירטע סֵאָן יִשְׂרָאֵל! דער דוא, וויא
שאַע, יוֹסֵף אײטעסט, אונד טהראָבעסט אויף בְּרוּכִים, ערשיינע!
(ג) פֿאַר אַפְרִים הער, פֿאַר בְּנִימֵן אונד מְנַשֶׁה, ערוועקע
דיינע געוואַלט, אונד קאַממע אונס בִּיאָ = נוֹ = שטעֿהען! (ד) גאַטט!
פֿיהרע אונס זוריק! אַס דיין אַנטוֹיף אײַטען, אַ געבעסען וויר: —
(ה) עוויגער! דעס וועלט = אַלס הערר! וויא אַנגע דאַמפֿעט דיין
זאַן, איבער דיינעס פֿאַקעס געבעטה? (ו) גיבסט דוא איהק
זור שפייסע זאַהרען, זוכ געטראַנקע זאַהרען, פֿאַלעס האַס?
(ז) ווירפֿסט דוא אונסערען נאַכבאַרן אונס זוכ זאַנקע הין, דאַס
אונסערע פֿיינדע בִּיאָ זיך אַלען? (ח) גאַטט דעס וועלט = אַלס!
פֿיהרע אונס זוריק! אַס דיין אַנטוֹיף אײַטען, אַ געבעסען וויר: —
(ט) אויס מְצִרִים נאַהסט דוא איינען וויין = שטאַק. טריבעסט
פֿענקער אויס, אונד פֿאַלזטעסט איהן איין: (י) דוא האַלעסט
רויך פֿאַר איהק, דאַס ער פֿעסטע ווארזען שוֹג, אונד פֿאַלעטע
דאַס אַנד: (יא) זיין שאַטען בעדעקטע דיא בערגע, זיינע
רעבען, זעלערן גאַטעס! (יב) ער טרייבעט שפרעסֿאָנגע אַן
דאַס העער. זענק = רעבען הין ביס אַן דען שטראַק: (יג) וואַראַק
בריכסט דוא זיינע וויערן בידער, דאַס אַלעס אַב = פֿאַקט, וואַס
פֿאַראַיבער געהט? (יד) איהן דורכֿוויהנט דער עבער אויס דען
וואַלע, אונד וואַס זיך רעגט אים פֿעלדע וויידעט דאַרן: (טו) גאַטט
דעס וועלט = אַלס! ווענדע דיך! שויע פֿאַק הימוען! זיהע! ביך דיך
דיסעס וויין = שטאַקס אַן! (יז) ערהאַטע, וואַס דיינע רעכטע אייב =
געפֿאַלזט. אונד ברייגע דען זווויג עהפֿאַר, דען דוא דיר זעלבסט
ערזאַגען האַסט! (יח) ער איסט אַנגעזענגט פֿאַק פֿייער, אייב =
געקיקט. דיין דראַהענד אַנגעזיכט פֿערטיגטע איהן פֿעלדע! —
(יח) אַס דיינע האַנד דען זאַן בעדעקען, דיינער רעכטען זאַן.
ברייגע דען הענשען = זווויג עהפֿאַר, דען דוא דיר זעלבסט ערזאַגען
האַסט! (יט) וויר ווייזען ביא זוריק סֵאָן דיר. בעלעבע אונס ווידער.
וויר

תהלים פ פא

וויר רופען דייבען באזען אן: (ב) עוויגער! דער וועלטען גאטט!
פיהרע אונס זוריק! (א) דיין אנטוין אייכטען, זא געבעטען וויר:

פסאלם פא

(א) דעס פאראנגער אויף גתית · פאן אסף: — (ב) ויכנעט
 זא גאטט, אונסער שטארקע! פראהאקעט דעס גאטט פאן יעקב!
 (ג) ערגרייפעט דאס זאטען-שפין! געבט דיא פויקען הער, אונד
 איבליכע הארפען, היט פסאטערן! (ד) באזעט אק ביא האנדע
 דיא פאסויבען · אק פייער-טאגע אונסערעס פעסטעס: (ה) עס
 איסט איין געזען אין ישראל · אייבע פערארדנונג דעס גאטטעס
 פאן יעקב: (ו) זוכ זייגניס אייגעזעזט אין יוסף · אום ער
 איבער מצרים אויסזאג, הערטע איד דעסען שפראכע, דען איד
 ביא געקאנט: (ז) איד באהק דיא בירדע זייבער שווער אב-
 זייבע האנדע זינד דעס אסט-געשירעס אום: (ח) אין דער באטה
 ריפעסט דוא איד אן · איד האוף דיר אויס, ערהערטע דיד, אין
 דאנבער-וואקען אייגעזעזט · פערזוכטע דיד אק וואסער מריבה:
 (ט) זא הערע דען, היין פאוק! איד זייגע · א, דאס דוא איר
 פאגטעסט, ישראל! (י) דוא זאוסט ביכט האבען אברע גאטט-
 היט · זאוסט קייבען אנדערן גאטט אבדעהען: (יא) איד בין
 דער עוויגע, דיין גאטט! דער דיד אויס מצרים געפיהרעט האט-
 טהוע דייבען חובד ווייט אויף, איד פילונע איהן: (יב) אבער היין
 פאוק געהארטע ביכט · ישראל וואלטע איר ביכט פאגבען:
 (יג) דא אים איד זיא אין איהרעס הערנעס דינקען · אים זיא באך
 איהרעס ראטהע וואנדען: (יד) וואלטע איר היין פאוק געהארטאק
 זיין · ישראל אויף זייבען וועגען געהען! (טו) באוד ווירדע
 איד דאספען זייבע פייבע, אונד זייבע האנד אויף זייבע ווילדער-
 זאכער ווענדען: (יו) דיא האסער גאטטעס זיסטען באוד זיד
 שוויגען · זיין וואהן-שטאנד אבער עוויג זיין: (יז) איד ווירדע זיא
 היט וואינען-הארק שפייסען · זיא זאטטיגען, היט האניג אויס
 פעוסען!

אין

פסאלם פב

(א) איין פֿסאָק פֿאַן אַקף. — גאַטט שטעהעט לאַ, אין געטט
 זיכער געווינדע. ער ריכטעט היטטען אונטער ערדען = געטטערן:
 (ב) וויא זאָגע וואָלט איהר אונרעכט ריכטען, דער שולדיגען
 פערסאָן אַנועהען? (ג) שאַפֿעט דען אַרמען, דען וואַיסען רעכט!
 ערקעננעט דעם עולעבען, דעם דירפֿטיגען אונשוול! (ד) ער-
 רעטטעט אַרמע אונד בעדראָנגטע! אונד בעפֿרייעט זיא אויס רוכֿ-
 זאָסער האַנד! (ה) ביין, זיא אַכטען עס ניכט, וואָזען עס ניכט
 ערקעננען. זיא וואַנדען איזווערהין איס פֿינסטערן. דאָראַס וואַס
 דעם זאָדעס גרובֿ = פֿעסטע וואַנקען! (ו) זאָאר שפּראַך אַיך,
 געטטער זייד איהר! דעם העכסטען זעהנע אַזוואַל! (ז) אַזיין
 איהר שטערבעט, וויא זענשען. איהר פֿאַזעט הין, איהר טראַכֿ-
 נען אַזע! — (ח) אויף! גאַטט! ריכטע דוא דען ערד = באַז!
 דען דוא ביסט ערבֿ = הערר אַזער וועלט!

פסאלם פג

(א) איין געזאַנג פֿאַן אַקף, זאָס זאַיטען = שפֿין: — (ג) גאַטט!
 שוויגע ניכט! זיא ניכט זאָ רוהיג, ניכט זאָ שטיזע, גאַטט!
 (ג) זיהע, וויא זיינע פֿיינדע טאַבען. דאָס הויפט ערהעבען
 זיינע האַסער: (ד) זיא שוידען הייזיך ראַנקע, ווידער זיינע
 באַזיאָן. ראַטשזאַבען ווידער זיינע געשיזטען: (ה) זיא שפּרעכען,
 וואָזאָן! וויר ראַטטען זיא אויס! דאָס זיא קיין פֿאַק זעהר זינד!
 דעם באַזענס ישראַל ווערדע נישער געדאַכט! (ו) זאָ האַבען
 זיא אין דעם ראַטהע בעשאַפען, אין איהרעם בובלע ווידער דיך:
 (ז) זיא היטטען פֿאַן אַדום אונד ישׂמעאַל, מואַב אונד זיא
 הגֵרִים: (ח) גבֿל, עמון, אונד עמלק. זיא פֿלשֿתִּים,
 זאַחזע דען בירגערן פֿאַן צור: (ט) איהנען טראַט אויך אַשור
 זיא, וואַרד דען זעהנען פֿאַן לוט זאָס אַרמע: (י) טהוע איהנען,
 וויא דען מדינִים, וויא סיסראַ, וויא יבֿין, אַס באַכע קישזן:
 (יא) געשאַבען וואַרדען זיא זיא עין = דאָר, אונד זינגעטען
 דאָס ערד = רייך: (יב) זאָס איהרע פֿירסטען זיין וויא ערבֿ אונד
 זאב,

תהלים פג פד

זַיֵּב, וַיֵּא זָבַח אֹנֶד צִלְמִנֶע, אִיהֶרֶע בְּרָאָסֶען: (יג) לִיא לֵא
 שְׁפִרְאֲכֶען, בְּאֲטִטֶעס וּוְאֶהֱבֹכָג עֶרְאָבֶעֶרן וּוִיר פִּיר אֹונֶס! (יד) בְּאֲטִט!
 וַיֵּא וּוִירִבֶען וַאֲכֶע יֵא - וַיֵּא שְׁטָאָסֶפֶען סְאָר לֶעס וּוִירִבֶע: (טו) וַיֵּא
 לֶעֶר בִּזִּין לֶען וּוְאֹד עֶבֶטִזִּיבֶדֶעט - וַיֵּא לִיא פִּאָאִוִּיע אֹוּף גֶעֶבִירִגֶען
 וְאֲדֶערט: (יו) אֹאָסָא פֶּערֶפֶּאָאָגֶע יֵא וַיֵּט לִיִּנֶעס וּוִירִבֶעֶר, אֹונֶד
 אָנֶבֶסֶטיִגֶע וַיֵּט לִיִּנֶעס שְׁטוֹרוֹוֶע יֵא: (יז) אָס אִיִּזֶר גֶעֹוִכֶט פֶּאָאָן
 שְׁאָנֶדֶע וַיִּין, לֵאָס יֵא לִךְ וּזֶכֶען אֶעֶרֶבֶען, עֹוּיִגֶער! (יח) אָס יֵא
 זִךְ שְׁאָהִוִּיען, אֹוּף אִיִּוִּיעֶר בֶּעֶשְׁטִירִזֶט, לִזֹּ שְׁאָנֶדֶען וּוִיעֶרֶלֶען, לִזֹּ
 גֶרֹונֶדֶע גֶעֶהֶען: (יט) אֹונֶד עֶרְקֶעֶבֶען, לֵאָס לֹוא, עֹוּיִגֶער!
 אִיִּבִּיגֶער! לֶעֶר הֶעֶכֶסֶטֶע זִיִּעֶסֶט אִין אֹאָזֶער וּוִעֶנט!

פסאלם פד

(א) לֶעס פֶּאָרֹואָנֶגֶער, אֹוּף לֶעֶר גִּתִּית - פֶּאָן לֶען בְּאֶכְקֹאִוִּיען
 פֶּאָן קֶרַח, אִיִּין פֶּסֶאָק - (ב) וַיֵּא אִיִּבִּיךְ יִבֶד לִיִּנֶע וּוְאָה -
 כֹּונֶבֶען, עֹוּיִגֶער! לֶעס וּוִעֶנט - אָאָס הֶערֶר! (ג) וַיִּין הֶערֶן פֶּער -
 אָנֶגֶעט, שְׁוִאָכֶטֶעט, בְּאָך לֶעס עֹוּיִגֶען פֶּאָר - הָאָך, וּוְאָ בִיִּסֶט
 אֹונֶד פֶּאָיִש לֶעס בְּאֲטִט לֶעס אֶעֶבֶעס יִוִּכֶזֶען: (ד) לֶעֶר פֶּאָגֶען
 פֶּאָבֶד זִיִּין הֹוּס, אִיִּין כֶּעֶסֶט זִךְ לִיא שְׁוִאָאָבֶע, אִיִּיהֶרֶע יֹונֶגֶען לֵא
 לִזֹּ הֶעֶגֶען - אִיךְ לִיִּנֶע אֹאָטֶאָרֶע, הֶערֶר לֶעס וּוִעֶנט - אָאָס! אִיִּין
 קֶעֶבִיג אֹונֶד וַיִּין בְּאֲטִט!

קָאָהֶר

(ה) הִיִּין לֶען בֶּעֹוּאָהֶעֶרן לִיִּנֶעס טֶעוֹסֶפֶען! יֵא פֶּרִיִּסֶען לִךְ
 אָהֶע אֹונֶטֶעֶרֶאָס: (ו) הִיִּין לֶעס, לֶעֶר שְׁטָאָנֶדֶהֶאָט אִיסֶט,
 דוֹרַךְ לִיִּנֶע וַאֲכֶט - לִיסֶס וַאֲכֶט אִין אִיִּהֶרֶעס זִין גֶעֶבֶאָהֶבֶטֶע
 שְׁטִיִּגֶע: (ז) יֵא וּוְאָאָנֶען דוֹרַךְ לֵאָס לִירֶע בְּכֵא - טֶהֶאָן, אֹונֶד
 וַאֲכֶען עֶס לִזֹּר קוּוִעֹוֶע - רֶעֶגֶען - גֹוס אִיךְ הֶערֶבֶסֶט אִיסֶט אִיִּהֶען
 זֶעֶגֶען - רִיִּיך: (ח) זָא וּוְאָאָנֶען יֵא פֶּאָן קֶרֶאָפֶט לִזֹּ קֶרֶאָפֶט - אֹונֶד
 עֶרֶשִׁיִּבֶען לִזֹּ צִיִּזֶן פֶּאָר בְּאֲטִט:

אִיִּנֶע שְׁטִיִּמֶע

(ט) עֹוּיִגֶער! הֶערֶר לֶעֶר וּוִעֶנט! הֶערֶע וַיִּין גֶעֶבֶעטָה! פֶּעֶרֶנֶיך
 עֶס בְּאֲטִט פֶּאָן יֶעֶקֶב! (י) שׁוּיֶע אֹוּף אֹונֶסֶער שִׁילֶד, אָ בְּאֲטִט!
 זִיִּהֶע

תהלים פד פה

84

זיהע אויף דייבען געוואָבטען! (יא) אין דייבעס פֿאַר-האַף איסט
 איין טאָג איר ווערטהער אַזס וואָנסט טויסענדע. זיבער אויף דער
 שוועלע שטעהען, אין ווייבעס גאַטטעס הויס, אַזס וואָהנען אין
 רובֿאַסען היטטען: (יב) דען וואָנבע אובד שילד איסט גאַטט! דער
 עוויבע! האָלדעוויגקייט אובד עהרע גיבט גאַטט. ער פֿערזאָגט
 קיין גויק דעס רעלויז וואָנדעלען: קאַהר
 (יג) עוויבער! דעס וועלט-אַזס הערר! היין דעס, דער דיר
 פֿערטרוט!

פסאלם פה

(א) דעס פֿאַרוואָנבער, פֿאַן דען זעהנען פֿאַן קֶרַח. איין פסאַלם: —
 (ב) פֿאַרוואָס זיבטעסט דוא, עוויבער! דיין אַמלד. בראַכטעסט
 אַפֿט זוריק דיא געפֿאַנגענען פֿאַן יַעֶקֶב: (ג) דייבעס פֿאַןקעס
 היסעטהאט האסט דוא אַפֿט פֿערגעבן. אַזע זייבע זיבען, אַפֿט
 בעדעקט: (ד) פֿאַרוואָס זאָגעסט דוא דייבען גריס זוריק, זיפֿעסט
 דייבעס זאָרבעס גוטה ערזעשען: (ה) אַך! טרעסטע אויך אובס,
 גאַטט! אובסער היין! אַזס אַז פֿאַן דייבער אובגבאַדע זיבער אובס:
 (ו) וויזסט דוא עוויב זיט אובס זירבען? זאַן דיין גריס זאָ פֿאַרט
 געהען, פֿיר אובד פֿיר? (ז) ווירסט דוא אובס ביא ערקוויקען
 ווידער, דאַס זיבער דיק דיין פֿאַן זיך פֿרייע? (ח) אַך הערר!
 ערזייגע אובס דייבע גבאַדע! שענקע אובס דייבע הינע ווידער! —
 (ט) איך האָרע. וואס ווירד ער שפרעלען? גאַטט! דער עוויבע!
 זעליבקייט פֿעהרייסט ער זייבעס פֿאַןקע, זייבען פֿאַרוואָנען. בזר דאַס
 אויף טהאַרהייט ביא זיא ווידער געראטהען: (י) זיא דענען, דיא
 איהן פֿירכטען, איסט זייבע הינע גאַהע. דיא העררזיבקייט זאַן
 ווידער אין אובסערעס אַמלדע וואָהנען: — (יא) זיבע אובד טרייע
 ווערדען זיך בעגעבען. גערעכטיגקייט אובד היין זיך קיסען:
 (יב) אויס דער ערדע ווירד טרייע אויף-בויהען. גערעכטיגקייט
 פֿאַן היממעל שויען. (יג) אויך גיבט דער עוויבע אובס דאַס גוטע,
 אובד אובסער ערדרייך ברינגט זיין געוואָס: (יד) דיא גערעכטיג-
 קייט געהעט פֿאַר זיך היין, אויף איהרעס פֿאַלדע, זיכערן שריטטעס:
 איין

תהלים פו

פסאלם פו

(א) איין בעבעטה סאָן דָּוֶד - נייגע, עוויגער! ליינ אָהר, ערהערע זיך! דען איך בין געפלאַגט אונד עזענד: (ב) בעוואַהרע זיינע זענען, דען איך וואַנדלע פֿראַק - היף ליינעס קנעכטע, אַ דוא, זיין גאָט! דען איך פֿערטרויע דיר: (ג) ערבאַרזע דיק זיינער, הערר! דען שטעטס רופֿע איך לֹו דיר: (ד) ערפֿרייע זיינעס קנעכטעס זענען, דען זיא ערהעבע איך, עוויגער! לֹו דיר: (ה) דער דוא אַל־גיטיג ביסט, אַל־פֿערגעבענד - פֿאָן גראַסער גבאָדע אַלען, דיא דיק אַברופֿען: - (ו) פֿערניק, אַ עוויגער! זיין בעבעטה! הערקע אויף זיינעס פֿלעהענס שטימוזע! (ז) ווען דיא גאָט זיך לראַנגט, רופֿע איך דיק אַן - אַך! דאָס דוא זיך ערהערטעסט! (ח) אונטער געטטער - וועסען איסט דיר ביאזאנד, ביכטס, הערר! ליינען טהאַטען גויך: (ט) אַלע פֿעלקער דיא דוא שופֿעסט, זיא קאָמוזען איינסט, אונד בעטהען אַן, אונד עהרען ליינען באַזען, הערר! (י) דען דוא ביסט גראַס, דוא טהוסט וואַנדלער, אַל־מאָטיגער! איינזיגער! - (יא) זעהרע עוויג - גער! זיך ליינע זעבע - זאָסע זיך אַין ליינער וואַהרהייט וואַנדעלען, אונד ליינעס באַזענס עהרפֿורכט זיין הערן זיך איינזיג וזייען: (יב) דאָס, גאָט! זיין הערר! זיין באַנזעס הערן דיר דאָנקע, אונד עוויג ליינען באַזען עהרע: (יג) דען ליינע גראַסע גיטע וואַטעט איבער זיך - דוא רעטטעסט זיינע זענען, אויס דעס אַב - גרובדס טיפֿע: (יד) גאָט! עס זענען זיך דיא שטאַלזען ווידער זיך - דער טיראָנען הויפֿע שטעהעט נאָך זיינער זענען - דיק אַזען זיא פֿאַר אויגען ביא: (טו) דוא אַבער, הערר! גאָט! אַל־באַרהער - זיג, אַל־גבאָדיג, אַמבגויטהיג, אונד פֿאָן גראַסער הוולד אונד טרייע! (יז) וועבלע דיק לֹו זייר! אונד זייא זייר גבאָדיג! שטאַרקע ליינען קנעכט דורך ליינע זאָכט - אונד היף דעס זאָהנע ליינער זאָגד: (יז) טהוע זייר לֹס זיין איין וואַנדלער - זיינען, דאָס עס זיינע זאָסער זעהען, אונד זיך זאָהזען - זייא דוא זייר בייאשטעהסט, הערר! זייא דוא זיך טרעסטעסט:

דען

פסאלם פז

(א) דען זעהנען פֿאַן קָרַח, איין פּסאַן זוכ זינגען. — זיינע פֿעסטע איסט אויף דען הייליגען בערגען: (ב) דיא טהאַרע פֿאַן צִיּוֹן זיבעט דער הערר, איבער אַזע אַזע וואָהנוגען פֿאַן יעִקֹב: (ג) גראָסע דיגע ריהמעט אַזע פֿאַן דיר, שטאַט גאַטטעס! סֵלָה! (ד) פֿאַן רַהב אונד בְּבֵל, זינדע איך זיינען פֿריינדען. בעי זיינע פֿלֶשֶׁת, צוֹר, אונד דאַס אַזאַהרען = אַמֵּד. יענער אַזע וואָרד דאַזע אַזע געבאַהרען! (ה) פֿאַן צִיּוֹן אַבער שפּריכט דער רוֹחַ, וויא אַזאַכער אַזע וואָרד דאַ געבאַהרען! ער זעלסט, דער העכסטע! האַט דען גרונד געלעגט: (ו) אַזע גאַטט דיא פֿעלדער פֿערזיינעטע, שרייב ער, דיסער ווערדע היער געבאַהרען! — (ז) וויא פֿעלדער = שפּילן ערטענען זיינע געדאַנקען אַזע פֿאַן דיר!

פסאלם פח

(א) איין געזאנג זוכ זאָיטען = שפּילן, פֿיר דיא זעהנע פֿאַן קָרַח. דען פֿאַרוואָגער אויף מַחֲלַת, זוכ וועט = געזאנג. איינע אונד טערווייסונג פֿאַן הַיָּמִן, דען אַזְרָחִי: — (ב) עוויגער! גאַטט זיינער רעטטונג! איך שרייב דעס טאַגעס, שרייב גאַטט זוכ דיר! (ג) אַך! אַזע פֿאַר דיק קאַזען. זיין געבעט! זיינע זוכ זיינען וועה = קאַגען דיין אַזר! (ד) דען זיינע זעלע איסט זאַטט פֿאַן יאַזע. זיין זעלען גאַהעט זיך דער אונטער = וועלט: (ה) איך בין וויא אין דיא גרופֿט פֿערוואַקען, גלייך וויא איינעס זאַנגעס געשטאַלט, אַהנע קראַפט: (ו) פֿעראַזען, אונטער טאַדטען זאַנדעלט. וויא זיינען, דיא איך גראַדע זיגען, דערען דאז ביי = זער געדענקעט, זיינער האַנד ענטריסען: — (ז) אין טיפֿע גרופֿט האַסט דאז זיך איינגעזענען, אין עדע פֿינסטערניס, אין אַזגרונד: (ח) זיט זיינען גאַרנע דריקעסט דאז זיך בידער, אונד שטירנעסט זיינע וואָגען העראַב: (ט) זיינע זיגען שיינעסט דאז וועג פֿאַן זיר, זאַכט זיך איהנען זוכ ברייען. איינגעקער = קערט זיגע זיך, קאַזע זיכט העראַזיס: (י) זיינע געשטאַלט פֿערוואַכעט פֿאַן קוואַזער. טאַג זיך רופֿע זיך, אַ עוויגער! זיט

תהלים פח פט

מיט עהפאר = געהאָבען האַנדען דיר נָו: (יא) ווילִוסט דוא אַן
 טאָלטען וואונדער טהון? ווערדען אַבערשידנע אויף-שטעהען?
 אונד דיר לאַנקען? (יב) ווירד זאָן אין דעם גראַבע דיינע גיטע
 ריהמען? אין דעם פֿערדערבען, דיינע טרייע? (יג) אין דער
 פֿינסטערניס ערקעננען דיינע וואונדער? דיינע גערעכטיגקייט,
 איך רייכע דער פֿערגעסענהייט? (יד) זאָ שרייע איך, הערר!
 נָו דיר עהפאר. פֿריהע דרינגעט זיין געבעטה פֿאַר דיק:
 (טו) וואַראַס פֿערווירפֿסט דוא זיינע זעלע, הערר! אונד פֿער-
 בירגסט דין אַגעניכט פֿאַר זיר? (יו) עזענד בין איך, שוואַכטע
 הין, פֿאַן יוגענד אויף-אידע דיינע שרעקען, פֿערזווייפֿלע שיער:
 (יז) דין נאָרן = געריכט ערגעהעט איבער זיך. זיך ראַפֿען
 דיינע שטראַפֿען הין: (יח) אוואַגעבען זיך, וויא פֿלוטהען, מי-
 הער-וואַהרענד. אונד אוואַריבען זיך פֿאַן אַווען זייטען: (יט) אַך!
 פֿריינד אונד באַכסטען האַסט דוא וועג-געשייכט, אַווע זיינע
 זיבען זיר ענטזאָגען!

פסאלם פח

(א) איינע אונטערוויסונג, פֿאַן אַיִתֶן, דעם אַזְרָחִי: —
 (ב) איזער בעזינגע איך דעם עוויגען הויל. פֿערקילדע זיינע
 טרייע אונאויפֿהערליך: (ג) דוא שפראַכסט, עוויג פֿעסט שטעהט
 דיינע גיטע, דיינע טרייע, אונדוואַנדעלאַך איך היזען: (ד) מיט
 זיינעם אויסערוואַהלטען האַבע איך איינען בונד געהאַכט. זיינעם
 קנעכטע דורך האַבע איך געשוואַהרען: (ה) דיר ווילן איך עוויג
 זאָמען ערהאַלטען. דיינען טהראָן ערבויען פֿיר אונד פֿיר: (ו) בון
 פרייסען דיינע וואונדער דיא היזען. דיינע טרייע, אין הייזיגער
 פֿערוואַהונג: (ז) ווער אין דען וואַקען גוייכעט דעם עוויגען?
 ווער איסט אונטער היזיזשען זאָכטען, וויא ער?

קאָהר א

(ח) גאַטט איסט האַך ערהאַבען איך ראַטה דער הייזיגען. אַווען
 עהפֿורכטבאַר, דיא אוק איהן זינד:

קאָהר ב

תהלים פט

88

קאחר ב

(ט) עוויגער! דער וועלטען גאטט! ווער איסט וויא דוא, האַכטיג,
גאָטטעס=קראַפֿט! לייבע וואַהרהייט און דיק הער:

וועכסעל, קאָהר

1 (ר) דוא העררשעסט איבער דאָס שטאַנצנע העער. שטייגען
זיינע וואָגען, דוא לאַזסטעסט זיא: — 2 (רא) דוא שאַנסט לען
איבעררוטה לָו בַּזְלֶען. זַערשטרייעסט לייגען פֿיינד היט שטאַרקעס
אַרמע: — 1 (יב) לין איסט דער היממעל! לין דיא ערדע! דוא
גרינדעסט דיא וועלט, אונד וואָס זיא פֿילאָנט: — 2 (יג) דוא
שוּפֿעסט היטעראַכט אונד היטטאָג. תְּבוֹר אונד חֶרְמוֹן
יוֹכָנָן לייגעס באַמגען: — 1 (יד) לין איסט אַרס אונד טאַפֿער
קייט! זיג=רייך איסט לייגע האַנד! ערהאַבען לייגע רעכטע! —
2 (טו) לייגעס טהראָגעס פֿעסטע, רעכט אונד בילויקייט, גיטע
אונד וואַהרהייט, שטעהען פֿאַר לייגעס אַנטוין: — 1 (יו) לין
דעס פֿאַקע, דאָס פֿאַסויגען=קאַנג פֿערשטעהט. עס וואָונעט
איס ליכטע לייגעס אַנגעזיכטס: — 2 (יז) עס פֿרייעט טאַגליך זיך
היט לייגעס באַמגען. אונד איסט שטאַן אויף לייגע גערעכטיג=
קייט: — 1 (יח) לען דוא ביסט זייגעס זיגעס רוחק. לייגע הוּד
ערהעבט אונסער גליק: — 2 (יט) לען אונסער שילד איסט זין,
דעס עוויגען! אונסער קעניג, דער הייליגע אין ישׂראֵל! —
(כ) איינסט רעדעטעסט דוא איס געזיכט היט לייגען פֿראַמגען,
אונד שפּראַכסט, אייגעס העלען געבע איך האַכט לָו העלען.
ערהעבע אויס דעס פֿאַקע אייגען אויסערוואָונען: (כא) איך
ערקיסע דוד, הייגען קנעכט, זאַבע איהן היט הייגעס הייליגען
עהע: (כב) הייגע האַנד זאָלן איהן ערהאַטען, אונד זיין אַרס
איהן שטאַרקען: (כג) קיין פֿיינד זאָלן איהן אונטערדריקען. קיין
אונגערעכטער איבערוואָטיגען: (כד) זַעראַמגען ווילן איך זייגע
ווילערואַכער. זייגע האַסער שאַגען פֿאַר איהן הער: (כה) הייגע
זיגע, הייגע וואַהרהייט זיא היט איהן. זין האַרן ערהעבע זיך
אין הייגעס באַמגען: (כו) איך שטעלע זייגע האַנד אן דאָס העער.
אן שטרעהויע זייגע רעכטע: (כז) ער בענגע זיך, דוא זיין
פֿאַטער!

תהלים פט

89

פֶּאֶטֶר! וַיִּין גָּטֶט! אֹבֵד וַיִּיבֵעַר הַיָּלְפֵעַ הַקָּרֵט! (כח) אִיךְ וַעֲזֵעַ
אִיהַן לְזֹכַר עֲרֵסֶט - גַּעֲבֹאֲרֵנֶען אִיין - לְזֹכַר הַעֲכֹסֶטֶען אֹבֵנֶטֶר דַּען וַוַעֲטֵ -
רַעֲבַנְטֵען: (כט) בַּעֲוֹאֲהֵרַע אִיהַק עֹוִיב וַיִּיבֵעַ אִיבַע - אֹבֵנֶטֶר -
בְּרִיכֹיךְ וַיִּיבֵען בֹּבֵד: (ל) עֲרַהֲמֹטֶע וַיִּיבֵען וַאֲהַען אִיהַעֲרוֹוֹאֲהֵ -
רַעֲבֵד - דַּען טַהֲרָאן, וְאִ לְאֹבֵד לִיא הַיִּחַזֵעוּ וַוֹאֲהֵרַען: (לא) פֶּעֲרֹאֲסֵען
וַיִּיבֵעַ קִיבְדַעַר וַיִּיבֵעַ אֲנַהֲרַע, אֹבֵד וַוֹאֲבִדְעוּן בִּכֵט אִין וַיִּיבֵען רַעֲבֵ -
טַען: (לב) עַבְטַהֲיִיבֵען יִיא וַיִּין גַּעֲוַעַן, אֹבֵד אִיבַעֲרַרַעֲטֵען וַיִּין
גַּעֲבֹאֲטַה: (לג) וְאִ לְכִיטִיבַע אִיךְ וַיִּט דַּעַק שְׁטַאבַע אִיהַרַען אַבֶּפֶאָוּ -
אֹבֵד וַיִּט גַּיִסַעוּ - שְׁאֲגַעַן אִיהַרַע זִיבְדַען: (לד) דֶּאָךְ אִיהַק עַבְטִיחַע
אִיךְ וַיִּיבֵעַ אִיבַע בִּכֵט, אִיהַק וְאִס אִיךְ וַיִּיבֵעַ טֵרִיַע בִּכֵט פֶּעֲהֹעַען:
(לה) אִיךְ עַבְטֹוִיחַע כִּיאַחֲאֹס וַיִּיבֵען בֹּבֵד - אַבְדַּרַע בִּכֵט, וְאִס
אֹיס וַיִּיבֵען אִפְסַען גִּיבַע: (לו) וְאִס אִיךְ בִּיַא וַיִּיבֵעַר הַיִּלְיִבְקִיַט
בַּעֲשׂוֹאוֹר - וְאִוֹט אִיךְ וַוֹאֲהוּ דְרֹד טֵיַשַׁען? בִּיין! (לז) עֹוִיב וַיִּירַד
וַיִּין וַאֲהַען וַוֹאֲהֵרַען - וַיִּין טַהֲרָאן, דַּעַר וְאֲגַבַע בְּיִיךְ, פֶּאֶר הִיר:
(לח) עֹוִיב פֶּעֶסֶט שְׁטַעַהן, וַיִּיא דַּעַר וְאֲבֵד - וַיִּיא יַעֲבַר לְיִיבַע אַק
פֶּירַחֲאֲחַעֲבַט, גַּעֲוִיס: — (לט) דֶּאָךְ בֹּן פֶּעֲרַשְׁטֶאָפַעסֶט דֹּוא,
פֶּעֲרוֹוִירַפֶּסֶט, אֹבֵד לְיִרַבַּעֶסֶט וַיִּט דֵּיַיבַעַק גַּעֲוֹאֲבַטֵען: (מ) דֹּוא
בְּרִיכֵסֶט דַּען בֹּבֵד וַיִּט דֵּיַיבַעַק קַנַּעֲכֵטַע - טֵרִיטַסֶט וַיִּיבַע קַרְאָבַע
הִין לְזֹר עַרְדַּע: (מא) רֵיַסַעֶסֶט וַיִּיבַע וַיִּיעַרן אֲוֹנַע אִיין, אֲסַעֶסֶט
בִּידַעַר - שְׁוִיַיַעַן וַיִּיבַע פֶּעֶסֶטֵען: (מב) דֶּאָס אִיהַן בַּעֲרוִיבַט, וַוַעַר
פֶּאֶר אִיבַעַר גַּעַהֵט - שְׁפֶאֶטֶט אִיסַט עַר וַיִּיבֵען בְּאֲבֵאֲרַן גַּעֲוֹאֲרַדַּען:
(מג) דַּען דֹּוא עֲרַהֲעַבַעֶסֶט וַיִּיבַעַר פֶּיַיבְדַע רַעֲכֵטַע, עֲרַפֶּרִיַעֶסֶט
וַיִּיבַע וַיִּידַעֲרוֹוֹאֲרִיבַעַן אֲוֹנַע: (מד) אֹוִיךְ בְּאֲגַבַּעֶסֶט דֹּוא אִיין לִיא
שְׁאֲרַפֵּעַ וַיִּיבַעַס שׁוֹעֲרַטַס - אִיַסַעֶסֶט אִיהַן בִּכֵט אֹוִיפֶרַעֲכֵט שְׁטַעַהַען
אִין דַּעַק שְׁטֵרִיַט: (מה) דֹּוא הֶאָסַט וַיִּיבֵען רֵיַיבֵען בְּאֲבִין פֶּעֲרַפֶּיב -
סַטַעֲרַט, אֹבֵד וַיִּיבֵען טַהֲרָאן גַּעֲשְׁטִירַבֵט לְזֹר עַרְדַּע: (מו) הֶאָסַט
וַיִּיבַע יֹוֵבַעֲבַד - לֵיַט פֶּעֲרַקִירַבֵט, אִין שְׁחַאָךְ אִיהַן אִיַיבַעַהֲוֹלַעַט:
(מז) וַיִּיא וְאֲגַבַּע, הַעֲרַר! פֶּעֲרַבִירַבֵט דֹּוא דִיךְ אֹוִיךְ עֹוִיב? וְאִוֹן
דִּין בְּרִיַק, וַיִּיא פֶּיַיעַר, עֹוִיב בַּרַעֲנַבֵען? (מח) בַּעֲדַעֲנַקַע! וְאִס
בִּין אִיךְ? וְאִס וַיִּיבַע בַּעֲסַטַע אֲנַבַעֶסֶט - לֵיַט? אֹוִיךְ וַוַעֲלַךְ אִיין בִּכֵטַס
דֹּוא אֲוֹנַע וַעֲבַשַׁען - קִיבְדַעַר שׁוֹפֶעֶסֶט? (מט) וַוַעֲלַכַּעַר וַאֲן אֲנַבַט
עֹוִיב,

עוויג, זיהעט דען טאָד ניכט, ענטקאָוויט דער אונטער-וועלט?
 (ב) וואָ איסט זיאַ הין, דיא פֿאַריגע הולד, אַ הערר! דיא דואַ ביא
 דייבער טרייע דורך שוואַרסט? (גא) דענקע, הערר! אַן לייבער
 קבעכטע שוואַך. דיא איד אין היינעק בוסען טראַגע, פֿאַן זאָ פֿילען
 פֿעקערן אונען! (גב) זייט דער דיק לייבע פֿיינדע העהנען. זייט
 דער זיאַ העהנען, דיא פֿוס-שטאַפֿען ליינעס געוואַבטען:

ווידערהאַלונגס-קאַהר

פֿאַן פֿסוק (ו) ביס ענדע פֿסוק (יט)

(בו) פֿרייסען לייבע וואַבלדער דיא היממען! — אונד וואַ ווייטער

(גג) געאַבעט זייא דער הערר אויף עוויג! אַמֶן! אַמֶן!

פֿיערסעס בוך

פֿסאַלם ז

(א) איין געבעטה פֿאַן משה, דעס געטטליכען האַנגעס. —
 הערר! אונטער זופֿולכטס-פֿאַרט וואַרסט דואַ, פֿאַן הענשען-אַטער
 זאָ הענשען-אַטער: (ב) עהע דען דיא בערגע געזייגעט, געשאַפֿ-
 פֿען וואַרדען וועלט אונד ערדע. אונד פֿאַן עוויגקייט אין עוויגקייט,
 ביסט דואַ אַוואַכטיג! (ג) דואַ פֿיהרעסט דאָס הענשען-געשאַפֿט
 ביס זאָר זערקבירשונג. דאָן שפֿריכט דואַ, זעהנע פֿאַן אַדאָם!
 קעהרעט ווידער! (ד) דען טויסענד יאהרע זינד פֿאַר דיר, איינעק
 טאָגע, דער געסטערן פֿערבינג, איינער נאָכט = וואַכע גלייך:
 (ה) דואַ שטרעהמעסט זיאַ הין, אין שוואַהער ענטשטעהען זיאַ.
 דעס האַרגענס, וויא וואַבלדעס גראַס: (ו) פֿריה בליהעט עס,
 אונד וואַבלעט. אַק אַבענד אַבגעהויען, פֿערדאָררעט עס: (ז) זאָ
 פֿערבעהען וויר אין ליינעק נאָרנע. זאָ שניידערט אונס דין גריס
 דאָהין: (ח) דואַ שטעלעסט אונסרע זיסעטהאַט פֿאַר דיק, אונסרע
 הייזליכקייט פֿאַר ליינעס אַנגעזיכטעס ליכט: (ט) בון שווינדען אונ-
 סערע טאָגע אַזע דורך ליינען נאָרן. וויר ברינגען אונסרע יאהרע
 זאָ, וויא אין געשוואַן: (י) אונסרע אַבעס-זייט וואַהרט זיבענדיג
 יאהרע. אַכטזיג איסט איהר פֿערנסטעס זיהן. אונד איהר שטאַלן
 איסט

איסט ויהי אובד קומוער. שנעו אבגעשביטטען, זא פֿליגען וויר
 דאָהין! (יא) דאָך ווער ערקענבעט דיינעם גרימועס אַלגעוואַלט,
 דאָס ער איהן פֿירכטע, זא פֿורכטבאַר דוא ביסט? (יב) אַך, זעהרע
 אונס אונסרע טאָגע זאָהען, דאָמיט וויר ווייסעס הערזענס זיינען!
 (יג) ווענדע דיק, עוויגער! אַך ווא אַנבע! זיא דיינען קנעכטען
 ווידער גנאָדיג! (יד) ערפֿינע אונס פֿריהע מיט דיינער הולד!
 זא ריהמען וויר פֿראַהאָקענד אונסער אַבען אַנב: (טו) ערפֿרייע
 אונס בון זא אַנבע זייט, אַס דוא אונס פֿאַגטעסט. זא פֿינע יאהרע
 וויר בור אונבליק זאָהען: (יז) זייגע דיין ערהאַבעס ווערק אַן
 דיינען קנעכטען. אַן איהרען קינדערן דיינע מאַיעסטאַט:

קאַהר

(יז) אונסערעס גאָטעס פֿריינדליכקייט ווערדע אונס בעשידען.
 זא געלינגעט אונסרער האַנדע ווערק. דען אַלעס אונסער טהון,
 געלינגעט בור דורך איהן:

פסאלם צא

(א) דער דוא איך שירק דעס העכסטען זינעסט, אונד רוהעסט
 אין דער אַלזאַכט שאַטטען! (ב) גאָט, זיינע בורג, אונד זיינע
 זופֿערזיכט, דער הערר, אויך דען איך שטעטס פֿערטרויע:
 (ג) ער, זאָגע איך, ווירד דיין רעטטער זיין, ווען בעזע דראָהען,
 ווען זיינען טעדטען: (ד) מיט זיינעם פֿיטטיג דעקט ער דיק. דיין
 שוץ איסט אונטער זיינען פֿליגען. זיינע טרייע איסט שילד אונד
 האַרביש: (ה) ערזיטטער ביכט, זיין באַכטליכער געפֿאַהר. פֿאַר
 פֿיילען, דיא דעס טאָגעס שוואַרמען: (ו) ביכט ווען דיא פעסט
 איך פֿינסטערן שוויכט. ביכט, ווען אַס מיטטאָג זיינען וויטהען:
 (ז) אַב טויסענד דיר זור זייטע פֿאַלען, אונד זייראָדען דיר זור
 רעכטען. דיר באַהעט קיין אונפֿאַן זיך: (ח) דוא זיהעסט בור מיט
 דיינען אויגען, דיא שטראַפֿע דיא דען פֿרעפֿאָער טריפֿעט: (ט) דען
 דוא האַסט דיין פֿערטרויען אויך גאָט, אויך דען העכסטען דיינע
 זופֿערזיכט: (י) דיר קאָן קיין אונבליק ווידערפֿאַהרען, אונד קיינע
 באַטה זיך דיינער היטטע באַהען: (יא) דען ער בעפֿיהלט דען
 הימוזשען,

היהוה וישבו, אויף אַזען וועבען דיק זױ שינען: (יב) זיא מיסען דיק
 אויף האַנדען טראַגען. דאָס דיינען פֿוס קיין שטיין פֿערלענע:
 (יג) דוא ווירסט אויף אַעפֿטאַרד אונד אַטטער טרעטען, זענדריקען
 אַעווען = צרוט אונד דראַכען: (יד) לען ער בעגעהרעט וויין,
 דאראַס רעטטע איד איהן. איד העבע איהן האַך עהפֿאַר, לען ער
 ערקענבעט ויך: (טו) ער רופֿט ויך אַן, איד הערע, בין אין
 דער גאָטה בייא איהן. ענטרייס איהן דער בעפֿאַהר, אונד וענע
 איהן האַך אין עהרען: (יו) דעס אַנגען אַעבענס אַטט, אַזאָ ער
 וויין הייז ערבֿויקען:

פסאלם צב

(א) וויין פֿסאַקס = איד פֿיר לען שַׁבֿת: (ב) אַידיק איסט עס דעס
 עוויגען דאָנקען! העכסטער! דיינעס נאָמען זינגען! (ג) דעס
 אַהאַרענס דיינע גיטע ריהמען, דעס אַבערס דיינע פֿאַטער-
 טרייע: (ד) אונטער זאָיטען = שפּין אונד פֿאַטער, זױס דענקען
 פֿאַן דער האַרפֿע ערוועקט: (ה) הערר! דיינע ווערקע ערגעטלען
 ויך! פֿרעהזיק זינג איד דיינע טהאַטען: (ו) וויא גראָס זינד דיינע
 טהאַטען, הערר! וויא טיף דיא געטלעכען געדאָנקען! (ז) דיא
 אונפֿערבונפֿט זיהעט דאָס ניכט איין, אונדענקענדע בעגרייפֿען
 עס ניכט: (ח) ווען פֿרעהפֿאַר גרינען, גוייך דעס גראָסע, ווען
 אַזע אַיבעלטהאַטער בױהען. דאָזיט זיא עוויג אונטער = געהען:
 (ט) לען דוא ביסט עוויגליך ערהאַבען, גאַטע! (י) זיהע! דיינע
 פֿיינדע, הערר! דיינע פֿיינדע קאָמען אַס. אַיבעל = טהאַטער
 פֿאַהרען דאָהין: (יא) אַבער וויא דעס וואָד = שטיהרס קראָגע,
 שטייבעט וויין האַרן עהפֿאַר. וויין אַטער גאַנצעט פֿאַן פֿרישעס
 עהלע: (יב) איד זעהע אָסט אַן שטאַלען ביידערן. איד הערע
 אָסט אַן אַיבעל = טהאַטערן, דיא ווידער ויך זיך זעלען: (יג) דער
 פֿראַזע גרינעט, וויא איין פֿאַלען = וויפֿעל. זאָ שיסעט דיא
 זעלער אויף לַבֿנון עהפֿאַר: (יד) וואָס אין דעס הויסע גאַטטעס
 שטעהעט, וואָס אין זיינעס פֿאַר = האַפֿע גרינעט: (טו) וואָס גאָך
 אַיך העכסטען אַטער בױהען, אַיזווער פֿריש אונד זאַפֿט = פֿאַן
 בױבען: (יו) ער וואָס זעהרען, דאָס דער הערר גערעכט, וויין
 האַרט אַהנע אַזען טאַעלן זיא:

דער

תהלים צג צד

פסאלם צג

(א) דער הערר איסט קעניג, העררויך געשוויקט - דער הערר האט זיין געזאגט, דיא וואיעסטאט, אכגעזעגט אונד פֿעסט אויז-גירטעט. ון שטעהעט זיא דא, דיא וועלט, אונד וואַבקעט זיא! (ב) אונערשיטטערט שטעהעט דיין טהרן זייטדעק. זוא ועזבסט, פֿאַן עוויגקייט הער! (ג) וואַסער-שטרעהווע, הערר! ערהעבען, וואַסער-שטרעהווע ערהעבען איהר אונגעשטיהק. דיא שטרעהווע היבען דיא וועלן עוואַר: (ד) ערהאבער אַס דער פֿוטהען געטעסע, זרויסען דיא וואַגען דעס וועלט-העערס. ערהאבער זאך איסט גאָט, אין יענער העהע! (ה) דיין זייגניס בויבעט איחוער טרייא. זיינען טעווען זירעט הייגקייט, אַ הערר! אויף עוויגע זייט!

פסאלם צד

(א) גאָט דער ראַכע, עוויגער! דער ראַכע גאָט, ערשיינע! (ב) ערהעבע דיק, ריכטער דער ערדע! פֿערגיט דען שטאַלען זאך פֿערדיהנסט: (ג) וויא אַכגע זאָלען פֿרעפֿווער, הערר! זאָלען פֿרעפֿווער טריאוואפֿירען? (ד) פֿרעכהייט שפרוהען אונד טראַגען. זיך ריהמען זאָלע איבען-טהאַטער? — (ה) זיא זערשאַגען, הערר! דיין פֿאָק. זיא אונטערדריקען דיין איגענטהוק: (ו) ערווירגען וויטוען אונד פֿרעוואַלגע. אונד ערוואַרדען דיא פֿערוואַיסטען: (ז) אונד שפרעכען זאך, דער הערר זיהט עס זיכט. דער גאָט פֿאַן יעקב הערקט זיכט דאָראַיף: (ח) אַ דעבקעט איהק זאך, איהר אַבערען איק פֿאָקע! איהר טהאַרען! וואן ווערדעט איהר עס בעגרייפֿען? — (ט) זאָן דער זיכט הערען, דער דאס אַהר אייגעזענט? זיכט זעהען, דער דאס אויג געבילדעט? (י) זיכט שטראַפֿען, דער דיא היידען זיכטיגעט? דער דעק הענשען אייג-זיכט גיבט: (יא) דער עוויגע ווייס דער הענשען זיכטען, וויא-וואָהו עס אייטען איסט: — (יב) היין דעק וואַנע, דען דוא זיכטיגסט, אונד זעווערעסט דורך דיין געזען: (יג) געזאָסען זיין אין זעסער זייט, זיס דעק זעסעוויכט דיא גרוֹפֿט זערייטעט זיא:

זיּא: (יד) דען גאַטט פֿערשטאַסט זיין פֿאַןן ניכט, פֿעראַקסט ניכט
 זיין אייגענטומ: (טו) דאָס רעכט קעהרט זױר גערעכטיגקייט
 זױר, אונד אַזע אַזע רעדליכען הערזען איהם באַך: — (יז) ווער
 טריטט פֿיר זיך אויף, ווידער דיא פֿרעפֿאָער? ווער שטעהט זייר
 ווידער איבען-טהאַטער זייא? (יז) אַ וואָרע ניכט דער הערר זיין
 העלפֿער, איך וואָהנטע שיער אים רייך דער שטיאַזע: (יח) דעבקע
 איך שאַן, יעבט וואָבקט זיין פֿוס. זאָ האַלט זיך זיינע גנאָדע הערר!
 (יט) הייפֿעט זיך בעקוויזיטערניס אין זייר, דיין טראַסט ערגעזעט
 זיינע זעעזע: — (כ) איסט אונגערעכטער שטוהן זייט דיר
 פֿעראיינט, דער אונזיין שוידעט אויף דאָס געזען? (כא) אַאָס זיא
 זיך ראַטען ווידער דיא גערעכטען. אַאָס זיא פֿעראַזאָזען שוולד-
 אַאָסעס זונט: (כב) זייר איסט זיינע פֿעסטע זורג דער עוויגע.
 זיין גאַטט איסט זיין שוין פֿעלס: (כג) ער קעהרט איהר אונד
 רעכט אויף איהר הויפט. פֿערטיאָגעט אין איהרער זאַסטייט זיא:
 זיא פֿערטיאָגעט דער עוויגע, אונסער גאַטט!

פסאלם צה

(א) אויף! אַאָסעט אונס דעק עוויגען יויכזען, פֿראַהאַקען אונסע.
 רעק האַרט אונד רעטער! (ב) זייט דאָנק-געזאַנגען פֿאַר איהם
 ערשיינען, זייא זאַיטען-שפּין איהם אױט פֿראַהאַקען! (ג) דער
 עוויגע איסט אין גראַסער גאַטט! אין גראַסער קעניג איבער אַזע
 געטער-וועסען: (ד) דער ערדע שאַזע זינד אין זיינער האַנד,
 דער בערגע גיפֿעלן זינד זיין: (ה) זיין איסט דאָס זיעער, ער
 שוף עס יא. דאָס טראַקע איסט זיינער האַנדע ווערק: (ו) אַב-
 בעטהען אַאָסעט אונס, אונד בידער פֿאַזען, הין-קניען פֿאַר דעם
 עוויגען אונסערעם שעפֿער: (ז) ער איסט אונסער גאַטט, וויר
 זינד זיינער ווידע פֿאַןן, דיא העערדע זיינער האַנד. באַך הייטע,
 זאָ איהר איהם געהאַרעט: (ח) פֿערשטאַקעט ניכט אייערען זין,
 וזיא זױ מַרְיָבָה, אַאָס טאָגע דער פֿערוזונג אין דער וויסטע:
 (ט) דאָ אייערע פֿאַטער זיך פֿערוזונטען, זיך פֿריפֿען. אַזשאַן
 זיא זיינע טהאַטען זאָהען: (י) פֿיערזיג יאהרע פֿערוואַרק איך
 דיסט

דיסעס געשועכט . אונד שפראך , עס איסט אין איררוינביגעס
פֿאָוק . עס ווילן זיינע וועגע ביכט ערקענבען : (יא) אין זיינעס
זָאַרבע שוואור איך דאָ - זָו - זאַו , ביא געהען זיא אין זיינע רוהע
אין :

פסאלם צו

(א) זינגעט אין בייעס זיד דעק העררן ! זינגעט דעק העררן אַווע
וועוט ! (ב) זינגעט דעק העררן ! זאָבעט זיינען באזען ! פֿערקיב -
דעט טאָג פֿיר טאָג זיין היין ! (ג) ערזאָהנעט אונטער היידען זיינען
רוהק . אונטער אַווען פֿעאקערן זיינע וואונדער : (ד) דען גראָס
איסט גאָט ! אונד האָך געפריסען , אויך עהרפֿורכטס - ווערטע
איסט ער . האָך איבער אַווע געטטער - וועסען : (ה) נור געטזען
זינד דער היידען געטטער אַווע . דער עוויגע האָט דיא היימעל
געשאַפֿען : (ו) פֿאַר איהק איסט זאַיעסטאָט אונד פֿאַכט . אין
זיינעס הייזגעהוק , זאַכט אונד שענהייט : (ז) ברינגעט דעק
העררן , איהר היידען - געשועכטער ! ברינגעט דעק העררן רוהק
אונד זיג ! (ח) ברינגעט דעק העררן זיינעס באזענס רוהק !
בעטרעטעט זיינען פֿאַר - האָך זייט געשענקען : (ט) בעטהעט איהן
אַן אין פֿעסטליכעק שווק ! עס בעבע אַווע וועוט פֿאַר איהק :
(י) זינגעט אונטער דען היידען , דער הערר איסט קעניג ! פֿעסט
שטעהעט דיא וועוט , אונד וואַנקעט ביא . ער ריכטעט דיא פֿעאקער
גערעכט : (יא) היימעל פֿרייע דיק ! ערדע זייא פֿרעהויך ! עס
ברויסע דאָס זענער , אונד זאַס עס עבטהאַוט ! (יב) וואַנבע - פֿאַון
זייא דיא פֿאָור , זייט אַוועק זאַס דאַראויף איסט . עס זיכזעו אַווע
בייזע דעס וואַלדעס : (יג) פֿאַר דעק העררן ! ער קאַווט ! ער
קאַווט , אונד ריכטעט דען ערד - באַון . ריכטעט דען וועוט - קרייס
גערעכט . נאָך זיינער טרייע דיא פֿעאקער !

פסאלם צז

(א) דער הערר רעגירעט . פֿראָה איסט דאָס ערד - רייך , פֿרעהויך
דיא גראָסען זיינאנדע אַווע : (ב) אוק איהן הער זינד וואַקען אונד
דוקעוהייט . זיינעס טהראָנעס פֿעסטע איסט רעכט אונד גערעכט -
טיגקייט : (ג) פֿייער וואַנעט פֿאַר איהק הער , עבטזינדעט אוק
אונד

אונד אוק דיא פֿיינדע: — (ד) זיינע בילדע ערלייכטען דיא וועלט.
 דער ערד-באָן זיהעט עס, אונד זייטערט: (ה) בערגע פֿער-
 געהען וויא וואָס, פֿאָר דעם העררן. פֿאָר דעם גאַנצען ערד-רייכס
 העררשער: (ו) דיא היממעל פֿערקלדיגען זיינע געריכטע. אַזע
 פֿעלדער זעהען זיינע העררליכקייט: — (ז) בעשאָהוט זינד אַזע
 בילדער-דיהנער, דיא זיך איהרער געטלעך ריהוטען. אַזע געטטער
 בייגען זיך פֿאָר איהק: (ח) ציין הערעט עס, אונד פֿרייעט זיך,
 פֿרעהיך זינד דיא טעכטער פֿאַן יהודה, איבער דייע ריכטער.
 שפריכע, הערר! (ט) דען הערר! דוא ביסט אין אַזער וועלט דער
 העכסטע. איבער אַזע געטטער האָך ערהאָבען: — (י) איהר
 פֿריינדע גאַטטעס! האָסעט דאָס אַרבע. ער שינעט זיינער פֿראַח-
 הען אַבען, רעטטעט זיא אויס דער פֿרעפֿאָר האַנד: (יא) דאָס
 זיכט געהעט דעם פֿראַחמען אויף, פֿריידע דען טרייא-געזיכטען
 הערלעך: (יב) פֿרייעט אייך, איהר רעדליכען! דעם העררן! אונד
 דאַנקעט זיינעם הייזגען באַהען!

פסאלם צח

(א) איין פסאָק. — זינגעט איין ביינעס איד דעם העררן! דען
 ער האָט וואונדער געטהאָן. זיג ערראַנג איהק זיינע רעכטע, אונד
 זיין הייליגער אַרס: (ב) דער הערר האָט זיינע הילדע קונד געטהאָן,
 גערעכטיגקייט פֿאָר היידען געאַפֿענבאַרט: (ג) ער וואָר איינ-
 געדענק דער זינע אונד טרייע, דעם הויסע ישראל. דאָ זאָהען
 אונסערעס גאַטטעס הילדע, דיא ענדען אַזער וועלט: (ד) יזיכעט
 דעם העררן, אַזע וועלט! פֿראַהאָקעט, זינגעט אונד שפּילעט!
 (ה) שאַגעט אַן דאָס האַרפֿען-שפּיל, דעם העררן! אַסעט האַרפֿען-
 קלאַנג אונד פּסאַלטער, (ו) טראַהפעטען אונד פּאַסינען-שאַן,
 פֿאָר דעם העררן, דעם קעניגע, ערטענען! (ז) עס שטירוע
 דאָס זיעער, אונד וואָס עס ענטהאַלט. דער ערד-קרייס, אונד
 דיא איהן בעוואָהנען! (ח) שטרעהוע רוישען האַנדע קאַפֿענענד,
 בערגע זיכען איס וועטט-געוואַנג, (ט) פֿאָר דעם העררן! —
 ער קאַהוט, דען ערד-באָן זי ריכטען. ער ריכטעט דען וועלט.
 קרייס באַך רעכט. אונד באַך ביליגקייט דיא פֿעלדער:

דער

תהלים צט ק

פסאלם צט

(א) דער הערר רעגירעט, דיא היידען זיטטערן! ער טהראָנעט אויף ברובים, אונד דיא ערדע שוואַנקעט! (ב) גראָס איסט דער עוויגע זון ציין. ערהאַבען איבער אַלע פֿעלקער: (ג) זיא הולדיגען דייעק באַזען. גראָסער! עהרפֿורכטבאַרער! דען הייניג איסט ער! (ד) דעק רייכע דעס קעניגס, דער גערעכטיגקייט איסט. דוא האַסט דיא גערעכטיגקייט אויף פֿעסטען פֿוס געווענט. אין יעקב זיאַיגקייט אונד רעכט פֿעראַרדנעט:

קאַהר

(ה) ערהעבעט דען עוויגען, אונסערען גאַטט! בעטהעט אַן, פֿאַר זיינער פֿיסע שעהען! דען הייניג איסט ער! —

(ו) משה אונד אהרן אונטער זיינען דיהנערן, אונד שמואל אונטער זיינען באַזענס (ערהערן). דיא ער ערהערטע, ווען זיא איהן אַנגערופֿען: (ז) אויס דער וואַקען זיינע רעדטע ער זיט איהנען. זיין זייגניס באַהמען זיא אין אַלט, אונד דאָס געווען, דאָס ער איהנען באַט: (ח) הערר! אונסער גאַטט! דוא ערהערט טעסט זיא. דוא וואַרעסט איהנען, גאַטט! פֿערגעבער אונד זעט שטראַפֿער איהרער איבערטרעטונגען:

קאַהר

(ט) ערהעבעט דען העררן, אונסערען גאַטט! פֿאַוועט הין, פֿאַר זיינען הייניגען בערגע! דען אונסער גאַטט, דער הערר! איסט הייניג!

פסאלם ק

(א) איין פֿסאַק, זיא דעק דאָנק אַפֿפֿער. — יזלנעט דעק העררן, אַלע וועלט! (ב) דיהנעט דעק העררן זיט פֿריידען! קאָוויט זיט פֿאַהאַקען פֿאַר איהן! (ג) ערקעננעט, דאָס דער עוויגע גאַטט איסט! ער שוף אונס, וויר זינד זיין. זיין פֿאַק, דיא העערדע זיינער וויידע: (ד) געהעט זון זיינען טהאַרען איין זיט דאָק, זיט אַב געוואַנג זון זיינען פֿאַר האַף. דאָנקעט איהק, אַבנעט זיינען באַזען! (ה) דען גיטיג איסט דער הערר, עוויג זיינע גבאָדע, אונד זיינע טרייע פֿיר אונד פֿיר:

(7)

איין

תהלים קא קב

98

פסאלם קא

(א) איין פסאלס פֿאן דוד . — פֿאן גיטע זינגע איך , פֿאן גע-
 רעכטעס וואַנדען . דיר ווייהע איך , עוויגער ! איין זאָיטען = שפּין !
 (ב) איך לענקע איהס נאָך , דעס וועגע דער פֿאַוועלדובג . וויא
 לעבע איך , דאָס דוא זי איר קאַוואוסט ? איך ווילן אין הערנענס-
 אובשולד וואַנדען , איס אינגערן וויינעס הויסעס : (ג) פֿאַר וויינען
 אויגען דולען ביכטס , דאָס בילדערט־אַכטיג איסט . פֿערוואַלדערטעס
 לעבען האַסטע איך שטעטס , דיסעס האַנגע איך זאָ ביכט נאָך :
 (ד) אַרבי־טיגע ווילן איך ענטפֿערנען . קיין בעסער זיאַ איין
 ביכטליכע : (ה) ווער הייזיק וויינען פֿריינד פֿעראַייזדעט , פֿער-
 ווירקעט וויינע בונסט . ווער טראַזיג שויעט , ווען האַכמוטה בואַהעט ,
 איסט אובערטראַגיק איר : (ו) איין אויגע זיהעט אויף רעדי־כע ,
 דיסע זענע איך בעבען זיך . ווער אויף פֿראַוואַען וועגען וואַנדען ,
 דער זאָלן איין דיהענער זיין : (ז) דען העגע איך ביכט אין וויינעס
 הויסע , דער טרוג אונד פֿאַלשהייט איבעט . ניאַ זאָלן געדייהען פֿאַר
 וויינען אויגען , איין זאָלן דער ליגען שפּריכט : (ח) זיט יעדעס
 זאָרגען טרייבע איך אויס , דעס אַנדעס בעסעוויכטער . פֿער-
 באַנגע אויס דער שטאַלט דעס הערן , דיא איבעלטהאַטער זאָלע :

פסאלם קב

(א) געבעטע איינעס זיידענען , דער אין זיך געהילועט פֿאַר
 דעס הערן זיינע קאָגע אויס = שיטטעט : (ב) עוויגער !
 ערהערע זיין געבעטע ! (אָס זי דיר קאַוואַען וויינע קאָגע :
 (ג) פֿערבירג דיין אַנטליך ביכט פֿאַר איר . נייגע איר דיין אָהר ,
 ווען אַנגסט איר איסט . ווען איך פֿלעהע , ערהערע זיך באַלד ! —
 (ד) דען איך רויך פֿערשווינדען וויינע טאָגע . וויא פֿיינער = בראַנדע
 פֿערגליחטען זיין געביין : (ה) זיין הערן פֿערוואַקעט , וויא
 אַנגעוואַהטעס גראַס . איך לענקע קויס דער שפּייסע זעהר :
 (ו) פֿאַר לויטער וועה = קאָגען , קלעבט דיא הויט איר זאָ געביין : —
 (ז) דעס פֿעליקאָן גוייכע איך אין דער וויסטע . דעס אוהו אין
 פֿערעדעטעס

תהלים קב

פֶּעֶרְעֵדְעֵטְעַם גַּעֲמִייעֵר: (ח) אִיךְ וּמֹאכֵע וּוּיָא דֵּער נֶאֱכָט־פֶּאָבֵעֵן,
 אַיִיבִסְאָט אױף דֵּעם דֹּאכֵע: (ט) לִיא פֶּיִיבֵדֵע הֶעֱהֵבֵנּוּ אִיךְ שְׂמֵלֵנּוּ.
 פֶּרְאָה, אױבֵד שׁווערען זיך בִּיִיא אַיִיבֵעס פֶּאָלֵע נֹו: — (י) אַשֵּׁע
 עֶסֶע אִיךְ, וּוּיָא בֶּרֶאָט. אױבֵד אִישֵׁע אַיִיבֵען טֶרֶאָנֶס אִישֵׁע טֶהרֶאָבֵען:
 (יא) פֶּאָר דִּיִיבֵעס נֶאָרְבֵע, פֶּאָר דִּיִיבֵעס פֶּאָלֵךְ. דֵּען אִיךְ אַבְסֵט
 דױ אִיךְ אױף, אױבֵד וּמֶרְפֵּסֵט אִיךְ הֵיִן: — (יב) וּוּיָא שְׂאָטֵען
 שׁווינדֵען אַיִיבֵע טֶאָבֵע. אִיךְ וּועלְקֵע הֵיִן, וּוּיָא גֶרֶאָס: (יג) דױ אַ
 אַבֵּער, הֶעֱרֵר! דױ טֶהרֶאָכֵעסֵט עױיג! לִיִן רוּחַס בִּיאִיבֵעט פֶּיר
 אױבֵד פֶּיר: (יד) דױ אַמֶּכֵּסֵט דִיךְ אױף, עֶרְבֶאָרְחֵעסֵט דִיךְ אַבֵּער
 צִיִּזֵן, וּוען זִיִיט אױבֵד שְׁטױבֵדֵע דֶּא אִיסֵט, דֶּאָס דױ אִיהֶר גֶּבֶאָדִיג
 זִייעֵסֵט: (טו) דִיִיבֵע דִיהֶנֶר אִיבֵען אִיהֶרֵע שְׁטִיִיבֵע, דֵּעֶנְקֵען
 אִיהֶרֵעס שְׁטױבֵעס וּועהוּזֵהס־פֶּאָלֵךְ: — (יז) דֶּאָן עֶהרֵען דִיא
 הִידֵען דִיִיבֵען נֶאֱמֵען, הֶעֱרֵר! אױבֵד אַלֵּע קֵעֶבִיגֵע דֵּער עֶרֶדֵע,
 דִיִיבֵע אַמִּיעֵסֵטֶאָט: (יז) דֵּער הֶעֱרֵר אַמֵּט צִיִּזֵן אױסֶבֶעֶזִיבֵעט. עֶר
 זִיִיבֵעט זיך אִין זִיִיבֵער הֶעֱרֵר־לִיקִיִיט: (יח) עֶר וּמֶבֶדֵע זיך נֹוֶס
 פֶּלֶעֶהֵען דֵּער פֶּעֶר־אָפֶּסֶען, אױבֵד פֶּעֶר־וּאָרְקֵע נִיכֵט אִיהֶר גֶּעֶבֶעטֶה:
 (יט) אַמֵּן שְׂרִיִיבֵע עֶס פֶּיר דִיא נֶאָךְ־וּועלֵט אױף, דֶּאָס קִינֶפֶּטִיג
 דֶּאָס פֶּאָלֵךְ דֵּען הֶעֱרֵרן אָב־פֶּרִיִיסֵע: (כ) עֶר שׁוֹיֵעֵט פֶּאָן זִיִיבֵער
 הִיִלִיגֵען הֶעֱהֵע, פֶּאָס הִישׁוּעוֹ בִּאִיקֵט דֵּער הֶעֱרֵר אױף דִיא עֶרֶדֵע:
 (כא) עֶר הֶעֱרֵעֵט דֶּאָס אָלֶנֶען דֵּער גֶּעֶפֶּעסֶעלֵטֵען. אױבֵד אַמֶּכֵּט
 אָס, דִיא נֹוֶס טֶאָדֵע פֶּעֶר־דֶּאֱמִיטֵען: — (כב) זֶאָ וּוּיָרֵד דֵּעס
 עױיגֵען רוּחַס אִין צִיִּזֵן, זִיִין אָבֵע בֶּעוּבֶגֶען אִין יְרוּשָׁלַיִם:
 (כג) וּוען פֶּעֶלְקֵער אַיִיבֵעס זיך וּאֱמִיטֵען, אױבֵד רִיִיכֵע אַיִיבִיג זִיבֵד,
 דֵּעם הֶעֱרֵרן נֹו דִיהֵבֵען: (כד) עֶרִאִיבֵט אױף דֵּעם וּועגֵע אַיִיבֵע
 קֶרֶפֶּט־זִיבֵד אַיִיבֵע טֶאָבֵע אַבֶּגֶעֶקִירֶזֵט: (כה) דֶּאָן פֶּלֶעֶהֵע אִיךְ,
 גֶּאָט! אַךְ נִיִס אִיךְ נִיכֵט אִין אַיִיבֵער טֶאָבֵע אַמֶּכֵּטֵע וּועג! עױיג־
 קִיִיטֵען וּאָהרֵען דִיִיבֵע יֶאֱהֶרֵע! — (כו) דֵּער עֶרֶד־בֶּאָלֵךְ, דֵּען
 דױ עֶהֶדֵעֶס גֶּעֶגֶרִיבֵדֵעט. דִיא הִישׁוּעוֹ, דִיִיבֵער אַמֶּכֵּדֵע וּועֶרֶק:
 (כז) זִיא פֶּעֶרֶגֶעֶהֵען. דױ אַבֵּער בִּיאִיבֵעס־זִיא פֶּעֶרֶאָטֵען, וּוּיָא
 אִיִין גֶּעוּאָבֵד. וּוען דױ זִיא וּועלֶסֶעלֵט, וּועלֶסֶען זִיא: (כח) דױ אַבֵּער

תהלים קב קג

אָבער בױבעסט דערזעױבע. אונט־ערגאַנבױך זינד ליינע יאַהרע:
 (כט) לוי קינדער ליינער דיהנער, ווערדען נאָך דאָס אַלנד בע-
 וואָהנען. אונד איהר זאַמען נאָך פֿאַר דיר געדייען:

פּסאַלם קג

(א) פֿאַן דָּוִד. — היינע זענען אָבע דען העררן! אונד אַוּ
 היין אינבערעס, זיינען הייזיגען נאַמען! (ב) היינע זענען
 אָבע דען העררן! אונד פֿערגיס ביכט אַוּע זיינע וואָהנטהאַטען:
 (ג) ער פֿערגיבט דיר אַוּע ליינע זינדען. אונד היינע ליינע
 קראַנקהייטען אַוּע: (ד) ער עראַסעט פֿאַן דעס אונט־ערגאַנב
 דײַן אָבען. אונד קרעבעט דײַך היט זינע, היט באַרוהערניגקייט:
 (ה) ער זאַטטיגט ליינען גייסט היט זעליגקייט. זאַכט דאָס דוּ
 דײַך, דעס אַלדער גײַך, פֿער-יינגסט: (ו) ער שאַפֿעט גערעכ-
 טיגקייט, דער עוויגע! אונד געריכט, דען אונרעכט אידענדען:
 (ז) מוֹשֶׁה לייגט ער זיינע וועגע. דען זעהנען פֿאַן יִשְׂרָאֵל
 זיין טהון: (ח) אַוּ = באַרוהערניג איסט דער הערר, אַוּ = גנבֿליג,
 אָנבאָוויטהיג אונד פֿאַן גראַסער גיטע: (ט) ער ווירד ביכט
 אונבאָוויטהערניך האַלדערן, ביכט עוויגניך נאָך טראַגען זיינען גראַוּ:
 (י) ער האַנדלעט ביכט היט אונס נאָך אונסערן זינדען, פֿערגיבט
 אונס ביכט נאָך אונסערער היסעטהאַט: (יא) זאָ האַך דער היינע
 איסט איבער דער ערדע, וואַנטעט זיינע זינע איבער זיינע פֿער-
 עהרער: (יב) זאָ פֿערן דער זאַרגען איסט פֿאַס אָבענד, ענט-
 פֿערבעט ער אונסערע שוול פֿאַן אונס: (יג) וויא פֿאַטער איהרער
 קינדער זיך ערבאַרווען, ערבאַרוועט דער הערר זיך זיינער פֿער-
 עהרער: (יד) דען ער קעננעט אונסערע זינדונג, אונד איסט
 איינגעדענק דאָס וויר בור שטויב זינד: (טו) דעס זענשען אָבען
 איסט וויא דאָס גראַס. ער באַהעט, דעס פֿעלדעס באַווע גײַך:
 (יז) הויכט זיא איין אַיט־טען אַן, זאָ איסט זיא הין. אונד איהרע
 שטאַטטע קעננט זאַן ביכט זעהר: (יח) פֿאַן עוויגקייט זאָ עוויגקייט
 באַזיבט גאַטטעס גיטע, דענען לוי איהן פֿירכטען. זיין וואָה-טהון
 אויף קינדעס-קינדער: (יח) ווען זיא האַטען זיינען בונד, גע-
 דענקען

תהלים קג קד

דענקען זייבער געבאטשהע, אונד לאַרנאָך טהון: (ים) דער הערר
האַט זייבען טהראָן אים היימיגען פֿעסט געשטעלאָט. אונד זייבע
הערשאַפֿט וואַנטע איבער אַלעס: (כ) אַבעט דען העררן! איהר,
זייבע ענגען! איהר העלדען-קראַפֿטע! דיא איהר איהק געהאַר-
כֿעט, פֿאַלשטרעקעט וואַס זיין וואַרט געביטהעט! (כא) אַבעט
דען העררן! איהר, זייבע הערע! איהר, זייבע דיהנער! דיא
איהר זייבען ווילען טהוט! (כב) אַבעט דען העררן! איהר זייבע
ווערקע אַלע! אַן אַלען אַרטען זייבער הערשאַפֿט, אַבע זייבע
זענען דען העררן!

פסאלם קד

(א) זייבע זענען אַבע דען העררן! הערר! זיין גאַט! דוא
ביסט זעהר העררליך. וואַיעסטאַט אונד שענההייט איסט דיין גע-
וואַנד: (ב) דען אַלע אומהילגעט, וואַ אייבען וואַנטען. דיא
היימיגען שפּאַנבעסט דוא, וואַ אייבען טעפּפּיך אויס: (ג) דוא
וואַבעסט זייבע זעלנער היט וואַסער. דיא וואַקען וואַכעסט
דוא לִו זייבען וואַגען, אונד פֿאַהרסט אויף דען פֿייטיגען דעס
ווינדעס: (ד) דער ווינדע ביימיט לִו זייבען באַטהען. לִו זייבען
דיהנערן, פֿיייער-פֿלאַמיגען! (ה) ער האַט דען ערד-באַלן אויף זיך
זעלבסט געגרינדעט, דאַס ער אין עוויגקייט בייט וואַקע: (ו) דיא
טיפֿען דעקטעט דוא, וואַ היט אייבען געוואַנד, אונד אויף דען
בערגען שטאַנדען געוואַסער: (ז) דאַן פֿאַה עס, פֿאַר זייבען
דראַהען. בעטע הין, פֿאַר זייבער לאַנגער-שטימיגע: (ח) עס
האַב זיך אין בערגע, וואַק אין טהאַלער, דעק אַרטע לִו, דען דוא
איהק בעשידעסט: (ט) ביא איבערשרייטעט עס, דיא פֿאַן דיר
געווענטען גרענגען. ביא קעהרעט עס לִו זיך, דאַס ערד-רייך לִו
בעדעקען: (י) דוא אַפעסט קוועלען זיך אין באַכע ערגיסען.
זיא פֿויסען לִו זישען דען בערגען פֿאַרט: (יא) זיא טראַנקען אַלעס
געוויילד דעס פֿעלדעס. דיא וואַד-עסען אַהרען דורסט:
(יב) דיא פֿענגען דער אַפֿטע, איבער איהנען, זינגען אונטער
דעק אַיבע הערפֿאַר: (יג) דיא בערגע וואַסערסט דוא אויס זייבען
זעלנערן.

תהלים קד

102

ועוֹלָעֶרן . לִיא סְרוֹכָט , לִיא כּוּז שֶׁאַפְּעֵסֶט , וְאָטְטִיגֶט דֶּאָס אַמָּד :
(יד) כּוּז אֲפֵסֶט גֵּרָאָס דֶּעָן פֿיַּהֵע וּוְאָכְסֶען , אּוּכָד לִיא וּוְאַט ,
דוּרָךְ דֶּער וּועִנשֶׁען אַרְבִּיִּיט . אױס דֶּעָן עֶרֶד־רִיִּיךְ שֶׁפֿיִסֵּע זױ
עֶרְזִיַּהֶען : (טו) אױךְ דֶּען וױן , דֶּער פֿרַעֲהֵיךְ וּוְאַכְט דֶּעס וּועִנשֶׁען
הֶעֶרן . אּוּכָד עֵהוּ , דֶּאָס וױן גֶּעױכְט עֶרֶהִיטֶערֶט . דָּא דֶּאָס בֶּרָאָט
דֶּעס הֶעֶרְזַעֲבֶס קֶרָאָפֶטֶע כֶּאַהֶרט : (יו) וּוְאַפְּט־פֶּאָן שֶׁטַּעֲהֶען דֶּעס
עױבֶען בִּיַּיַע . לִיא זֶעֶדֶערן אױף לִבְנוֹן , לִיא עֶר וּעוֹבֶסט גֵּע־
פֶּאָלְטָט : (יז) דֶּאָס זיך דֶּאָס פֶּעֶלְדֶּר־וױלד דֶּאָרט אױן־בִּיסֶטֶע ,
אױף טֶאַנְבֶּען , וױן גֶּעֲהִיטֶע דֶּער שֶׁטֶאַרְךְ זיך בױע : (יח) הָאָהֶע
בֶּעֶרֶבֶע זינד פֿיר לִיא גֶּעֲחֶסֶען . לִיא שֶׁטִּין־קֶליַטֶע , זױפֿוֹכְט פֿיר
קֶאַנִיבֶּען : (יט) עֶר שׁוֹף דֶּען וּוְאַמָּד , לִיא זִיטֶען אױבֶּזוּטֶהִיֶען .
לִיא וּוְאַנְבֶּע , לִיא דֶּאָס זִיַּה קֶעֶנְכֶט אױהֶרֶעֶר בֶּאַהֶן : (כ) עֶר בֶּרִיבֶט
פֿיֶנְסֶטֶערֶבִּיס . עֶס ווִירָד בֶּאַכְט . דָּא שׁוּאַרְהֶעט דֶּאָס גֶּעױלד אױט־
הֶעֶר : (כא) כֶּאַךְ רױבֶע בֶּרִיוֶען לִיא יױבֶען וּעױען , פֶֿעֶרֶאַנְבֶּען
שֶׁפֿיִסֵּע פֶּאָן דֶּער גֶּאַטֶטהִיט : (כב) לִיא וּוְאַנְבֶּע עֶרֶשִׁיבֶט . זיַא
הֶעֶבֶען זיך דֶּאַפֶּאָן , אּוּכָד אַנְגֶּערן זיך אױן אױהֶרֶע הֶעֲהױען : (כג) דָּאן
גֶּעֲהֶעט דֶּער וּועִבֶש אַן זױבֶע אַרְבִּיִּיט , זױ זױבֶעק טֶאַבֶּע־וועֶרק ,
בִּיס אױף דֶּען אַבֶּעֶד : (כד) ווִיא גֵּרָאָס , ווִיא פֿיַּוֶע , זיבֶד לִיבֶע
וועֶרקֶע , הֶעֶרֶר ? אַלֶּע הָאַסֶט כּוּז ווִיט ווִיטֶהיט אַנְבֶּעֶאַרְדֶּנֶעט .
לִיא עֶרֶדֶע אִיסֶט פֶּאָן פֶּאָן לִיבֶען גִּיטֶערן : (כה) אױן יֶעֶבֶק וּועִנֶט .
וּועֶער , גֵּרָאָס אּוּכָד ווִיט־אױטֶאַפֶּעֶבֶד , דָּא ווִיטֶהױטֶע עֶס אָהֶבֶע
זִיַּהֶן פֶּאָן וּנְבֶען , פֶּאָן טֶהִירֶען , גֵּרָאָס אּוּכָד קֶאִיֶּן : (כו) דָּא וּוְאַנְבֶּען
שֶׁיַפֶּע , עֶס וּועִבֶט דֶּאָס אּוּבֶגֶהִייעֶר , דֶּאָס כּוּז שׁוּפֶּעֶסט , דֶּאַרְאִין
זױ שֶׁרְזַעֶן : (כז) אַלֶּעס הָאַפֶּפֶט אױף דִּיך , אּוּכָד עֶרֶוּאַרְטֶעט ,
דֶּאָס כּוּז אִיַּהֶק שֶׁפֿיִסֵּע גֶּעֶבֶעֶסט , אױן דֶּער זִיט : (כח) כּוּז גִּיבֶסט ,
זיַא וּוְאַוּעֶן . כּוּז עֶפֶפֶעֶסט לִיבֶע אַנְבֶּד , וְאָ וּועֶרֶדֶען זיַא ווִיט
כּוּז גֶּעֲאָטְטִיגֶט : (כט) וּועֶנדֶעֶסט כּוּז וּועֶג דִּין אַנְגֶּעױכְט , וְאָ
שׁוּיבֶדֶען זיַא . בִּיַּחֶסֶט כּוּז אױהֶרֶען אַדֶּעָן הִין , וְאָ פֶּעֶרֶגֶעֶהֶען זיַא ,
אױן אױהֶרֶען פֶּאַרִיבֶען שֶׁטױב זױרִיק : (ל) כּוּז וּעֶבֶדֶעֶסט לִיבֶען
אַדֶּעָן אױס , אּוּכָד זיַא עֶבֶטֶשֶׁטֶעֶהֶען . וְאָ עֶרֶבִייעֶסט כּוּז ווִילְדֶּער
לִיא

תהלים קד קה

דיא בעשטאנט דער ערדע: — (לא) עוויג וואַהרעט דעס עוויגען
 רוהק! און זיינען ווערקען האט ער וואַהגעפלאָנען: (לב) ער שויעט
 דיא ערדע און זיא בעבעט. ער בעריהרעט דיא געבירגע, אונד
 זיא פֿעררויכען: — (לג) היין אַבען = אַנג ווילן איך דעס העררן
 זינגען. ווילן אַבען היינען גאַטט, זא אַנג איך דאָ בין: (לד) אַ
 מעכטע איהק היין געדיכט געפלאָנען! דען איך פֿרייע היך נור
 היינעס העררן! (לה) דאָס זיא פֿערגינגען, פֿאַן דער ערדע,
 דיא זינדער! דאָס דיא גאַטטעס = אייגער ניכט מעהר זייצן!
 היינע זענען אַבעט דען עוויגען! הַלְלוּיָהּ!

פסאלם קה

(א) דאָנקעט דעס העררן! פֿערקינדיגעט זיינען באַהען! מאַכעט
 דען פֿעאָקערן זיינע טהאַטען בעקאַנט! (ב) זינגעט! אונד ריהרעט
 דאָס זאַיטען = פֿיין! אונטערהאַטעט אייך פֿאַן זיינען וואונדערן!
 (ג) ריהמעט אייך זיינעס הייליגען באַהענס, דאָס זיך דאָס העררן
 דער גאַטטעס = פֿערעהרער פֿרייע! (ד) זוכעט דען העררן! זוכעט
 זיינען שוין! פֿענהעט פֿאַר זיינעס אַנגעזיכטע אונאזיפֿעהרליך!
 (ה) געדענקעט דער וואונדער = ווערקע, דיא ער טהאַט. בע-
 שטראַפֿונגס = זיינען, אונד שפּריכע זיינעס וואונדעס: (ו) איהר
 באַך = קאַהען זיינעס קנעכטעס אַברָהם! איהר קינדער פֿאַן
 יַעֲקֹב! זיינע אויסערוואַהלטען! (ז) ער, דער עוויגע, אויסט
 אונסער גאַטט! אין אַווער וועלט געהעט זיין געריכט: (ח) עוויג
 דענקט ער דעס וואַרטעס, דאָס ער פֿערהייסען. זיינעס זונדעס,
 דעק טויסענדסטען געשוועכט: (ט) דען זונד, היט אַברָהם
 געשטייטעט. דען אייד, דעק יַצְחָק זון = געשוואַרען: (י) זענטע
 ער יַעֲקֹב איין, זונ רעכטע. אונד יִשְׂרָאֵל, זונ עוויגען זונדע:
 (יא) דיר, שפּראַך ער, געבע איך כִּנְעָן, דאָס אַנד זון אייערעס
 ערב = גוט איין: (יב) באַך וואַרען זיא פֿאַן גערינגער אַנגאַהן,
 ווינגיג באַך, אונד פֿרעמד איך אַנדע: (יג) זיא זאָגען אויס,
 פֿאַן פֿאַן זון פֿאַן, פֿאַן דיסעס רייך, זון יעבער באַזיין: (יד) פֿאַן
 קיינעס אים ער זיא בעדריקען. ער זיכטיגעט איהרעטוועגען קעבי-
 בע:

גע: (טו) טאסטעט זיינע געזאבטען ניכט און! טהוט זיינען
 פראפעטען קיין זייד! (יו) ער ריף דער הובגערס-באטה אין דאס
 לאנד, אונד בראך דעס בראטעס שטאב אונד שטינע: (יז) ער
 זאנדטע זיינען זאן פאר איהנען הער- יוצף ווארט זונ קנעכטע
 פערקויפט: (יח) זיא זאונגנען זיינע פיסע אין דען שטאק, אונד
 שוידעטען זיינען זייב אין אייסען איין: (יט) זיס זו דער זייט,
 דא דיא פעהרייסונג זיינטראף- דאס ווארט דעס הערן, דאס איהן
 פריפטע: (כ) ער זיס איינען קעניג איהן ענטפעסען- דער
 פעלקער זאבער-הערן איהן בעפרייען: (כא) דער זעזט איהן
 איין, זונ הערן זיינעס האפעס- זונ פערזעסער אונער זיינער
 גיטער: (כב) דיא פירסטען זוכט, דורך איהן, זונ זעהרען- זיינען
 ראטהען קונגהייט זייט-זונ טהיילען: (כג) דאן זאג ישראל באך
 מצרים- יעקב זעבטע אים זאנדע חם זאס פרעהזונג: (כד) ער
 זאבער זיס זיין פאק זעהר וואכסען, אונד זיינען פיינדען פון זונ
 זאכטיג זיין: (כה) ער ווענדעטע יענער הערן, זיין פאק זונ
 האפען- זייט הינטער-זיסט זונ דאזפען זיינע טרייען: (כו) דאן
 זאנדטע ער משה, זיינען קנעכט, אונד אהרן, דען ער אויס-
 ערקאהרען: (כז) דיסע טהאטען אונטער איהנען זיינע זייכען-
 אין דען געפילדען פאן חם, וואונדער-שטראפען: (כח) ער ריף
 דער פינטערביס, זיא קאק- ניכטס וואר זיינען ווארטע אונ-
 געהארטק: (כט) איהר וואסער וואנדעלטע ער אין זונט, דאס
 איהרע פישע זאנע שטארבען: (ל) פרעשע וויזעלטע איהר זאנד
 העראויס, זיס אין דיא פאזאנסטע איהרער קעניגע: (לא) ער
 שפראך, אונד שווארע פאן געווילד, אונד אונגעזיסער פוןזען
 איהרע גרענזען: (לב) זונ רעגען גאב ער איהנען האגען, אונד
 פייער-שטראהן אין איהרען זאנדע: (לג) ער זאג איהרען וויין-
 שטאק, איהרען פייגען-זייט- אונד זעבראך דאס זייט-געוואכס
 אין איהרען גרענזען: (לד) ער שפראך, דא קאמען זייט-שרעקען
 אונד קאפער אהנע זאנען: (לה) אונד פראפען זאנעס קרויט אים
 זאנדע, אונד פראפען זאנע פרוכט דער פעלדער: (לו) ער זאג
 זאנע

תהלים קה קו

אָוֹעַ ערסט-געבורט דעס רייכס, איהרער קראַפֿטע ערסטאָיגנס-
 פֿרוכט: (לז) ער פֿיהרעט זיינע שטאַממע אויס, היט באַלד אונד
 זיַבער. דאָ בליב קיין שוואַכֿאָיכער זוריק: (לח) איהרעס אַבנזנס
 וואָר מצַרִים פֿראָה, דען איהרע פֿורכט וואָר איבער זיא בעפֿאווען:
 (לט) ער ברייטעטע, זור דעקע, איינע וואָקע, דעס באַכטס,
 איין פֿייער אויס, זנס זייכטען: (מ) זיא פֿאָעהעטען, דאָ אַיס ער
 וואַכטען קאַממען, אונד זאַטטיגטע זיא היט היימעלס-קאַסט:
 (מא) ער עפֿענעטע דען פֿעלס, דאַס וואַסער פֿאַפֿס. אין דער
 דירען וויסטע אַיף איין באַך: (מב) דען ער דאַכטע אַן זיין היילי-
 געס וואָרט, זו זיינעק דיהנער אַבְרָהָם גערעדעט: (מג) זאַ
 פֿיהרעטע ער אויס זיין פֿאַק היט וואַכנע. היט פֿראָהאַקען זיינע
 אויסערוואַהטען: (מד) ער גאַב איהנען איין, דער היידען אַבדער-
 אַיס זיא דען פֿאַיפֿ דער באַזיַאנען ערבען: (מה) אויף דאַס זיא
 האַטען זאַלטען זיינע רעכטע, אונד בעוואַהרען זיינע אַעהרע-
 הִלְלוּיָהּ!

פסאלם קו

(א) הִלְלוּיָהּ! — דאָנקעט דעס העררן! דען ער איסט פֿריינדליך-
 עוויג וואַהרעט זיינע גיטע: (ב) ווער שפֿר־כֿט דעס עוויגען אַוֹ-
 האַכט אויס? ווער פֿערקינדעט אַוֹ זיין אַאָב? (ג) וואָהוּ דעק,
 דער דיא געבאַטהע האַטעט, אונד טהוט וואַס רעכט איסט אַי-
 הערדאר! (ד) אַך הערר! געדענקע דאָך אויך זיינער, ווען
 זיינעק פֿאַקע באַדע ווידערפֿאַהרט: (ה) ערפֿרייע אויך זיך,
 היט זיינעק היינע! דאַס איך דיא וואָהלפֿאַרטע זיינער אויסערוואַה-
 טען זעהע. טהיין בעהמע אַן דער פֿריידע זיינעס פֿאַקס. אונד
 זיינעס אייגענטהומס זיך ריהמע! (ו) אַך! וויר זינדלעטען זאַממע
 אונסערען פֿאַטערן. וויר זיפֿהאַנדלעטען אונד פֿרעפֿעלעטען:
 (ז) שאַן אין מצַרִים אַכטעטען דיא וואַבדער, אונסערע פֿאַטער
 ניכט. זיא דאַכטען ניכט אַן זיינע גראַפע גיטע, אונד עהפֿער-
 טען זיך אַק ראַטהען זעהער: (ח) אוק זיינעס באַמעהנס ווילאָען,
 האַף ער איהנען. אוק זיינע אַוואַכט קונד זו טהון: (ט) ער
 שאַט

שׁוֹט לֹאס שׁוֹף-וּמַעַר, עַם פִּעְרוֹיִגְטֵעַ. דּוֹרֵךְ טִיפֵעַן פִּיהֶרְטֵעַ
 עַר זִיא, וּזִיא אִין לֵעַר וּויסְטֵעַ: (י) בַעֲפִרְיֵעַט זִיא פִּאָן לֵעַר הָאֵנְד
 לַעַם הַמַּסְבֵּר־ס. אֹבֵד עַרְרַעֲטֵטֵעַ זִיא פִּאָן לַעַם פִּינְדֵעַס אַמֶּכֶּט:
 (יא) פִּלוֹטְהַעַן לַעֲקֻטֵּעַן אִיהֶרַע וּוידֶעֶר־מֶכֶּר, לֹאס בִּיכֵט אִיינֶעַר
 לֶאֱפֵאָן עֵבֶטְקֹאָס: (יב) לֹא גֹוִיבֻטֵּעַן זִיא אִין זִייבַע וּוְאָרְטֵעַ, אֹבֵד
 זֹאנְבַעַן אַב-בַּעֲזֹאֲבַע: (יג) לֶאָךְ זִיא פִּעַרְגֶּאָסֵעַן זִייבַע וּוּאֹבְדֵעַר
 בַּמֶּלֶךְ. אֹבֵד טְרוֹיעֲטֵעַן זִייבַעַס רֶאֱטֵה-שׁוֹס בִּיכֵט: (יד) זִיא וּוּאֹר־
 דַּעַן זִיסְטֵעַרן אִין לֵעַר וּויסְטֵעַ, אֹבֵד פִּעְרוֹזֶכֶּטֵעַן, אִין אִייבַעֲדַעַן,
 גֶּאָטֵט: (טו) לֹא גֶאָב עַר אִיהֶנַּעַן, וּוּאָס זִיא פִּעֶאָרְדֵּרְטֵעַן, לִיא
 פִּילֹוֹעַ, בִּיס לֹור עַקֵּל-וּוֶכֶּט: (יו) אֹאָס זִיא אִיִּס אֲנַעַר מִשָּׂה
 קְרֶאָבְקֻטֵּעַן, אֹבֵד אֶהֱרֹן, דַּעַן גַּעֲהִיִּיגְטֵעַן לַעַם הַעַרְרֹן: (יז) טַהֲמַעַ
 זִיךְ לִיא עַרְדַּע אֹוִיף, פִּעַרְשׁוֹמֵב דִּתָּן, אֹבֵד לַעֲקֻטֵּעַ לִיא רֶאֱטֵטֵעַ
 פִּאָן אֲבִירִים לֹו: (יח) לֵעַר בֹּוִין-שְׁטַרְמַהֵן פִּוּהַר אִין אִיהֶרַע רֶאֱטֵטֵעַ-
 גֹּוֹטֵה פִּעַרְלֵעֶהֶרְטֵעַ לִיא וּויסְטֵעֶהֶרְטֵעַ: (יט) אֹוִיף חֹרֵב אַמֶּכֶּטֵעַן
 זִיא אִיִּין (גֶּאֱלֹבֵעַס) קֶאֱוֵב-אִיִּין גַּעֲגֶאָסֵעַבֵּעַס בִּילֹדִיס אַבְלֹוֹבֵעֲטַהֵעַן:
 (כ) אֹבֵד וּוּאֹבְדֵעֲטֵעַן לִיא פִּעַרְעֶהֶרֹוֹב גֶּאָטֵטֵעַס, אִין לֹאס בִּילֹד
 אִייבַעַס שְׁטִיחַס, לֵעַר גֶּרֶאָס פִּעַרְלֵעֶהֶרְטֵעַ: (כא) זִיא פִּעַרְגֶּאָסֵעַן
 אִיהֶרַעַן הַעֲלֹפֶּעַר, גֶּאָטֵט! לֵעַר אִין מִצְרַיִם גֶּרֶאָסֵעַ לִיבַע טַהֲמַעַ:
 (כב) וּוּאֹבְדֵעַר-וּוַעַרְקַע אִין לַעַם אֲנַבְדַּע חָם-אִין לַעַם שׁוֹף-וּמַעַר
 שְׂרַעֲקֵעַן-פִּעֲלֹוֹעַ טַהֲמַעַעַן: (כג) אֹבֵד עַר בַּעֲשׂוֹמֶס, זִיא לֹו פִּעַר-
 טִילֶבַעַן. וּוּאָ בִּיכֵט מִשָּׂה, זִיִּין גַּעֲלִיבֵטֵעַר, זִיךְ אִין דַּעַן רִיס גַּעֲשְׁטֵעֲלֹוֹט
 פִּעֶאָר אִיהֶק, זִייבַעַן גֶּרִיס לֹו וּוַעֲבַדַּעַן: (כד) זִיא פִּעַרְאֶכֶּטֵעַעַן לֹאס
 זִיבַע אֲנַבְדַּע-אֹבֵד גֹּוִיבֻטֵּעַן זִייבַעַס וּוְאָרְטֵעַ בִּיכֵט: (כה) זִיא עֹא-
 פִּעַרְטֵעַן זִיךְ אִין אִיהֶרַעַן לֵעֲטֵעַן, אֹבֵד הַעַרְטֵעַן בִּיכֵט לַעַם עֹוִיגְעַן
 שְׁטִיחַוִּיעַ: (כו) לֹא הֶאָב עַר זִייבַע הָאֵנְד אֹוִיף וּוידֶעַר זִיא, אֹוִס
 זִיא לֹו שְׁלֹאבַעַן אִין לֵעַר וּויסְטֵעַ: (כז) אֹוִבְטֵעַר הִיידַעַן אִיהֶרַעַן
 זֹאמַעַן לֹו וּוַעַרְפֵּעַן. אִין פִּרַעֲוֹדֵעַ אֲנַבְדֵּעַר זִיא לֹו לֵעַרְשְׁטִרִיעַן:
 (כח) דַּעַן זִיא הִיבַעַן זִיךְ אִין דַּעַן בַּעַל-פִּעֶזֶר, אֹבֵד אֶסֶעַן
 אֶסְפֵּעַר, טֶאָדֵטֵעַר גַּעֲטֵבַעַן: (כט) זִיא אֶרְגַּעֲרֵטֵעַן אִיהֶן וּויט אִיהֶרַעַן
 וּוַעַרְקֵעַן. לֹא רִיס אֹוִיךְ לִיא פִּעַסֵט אִיִּין אֹוִבְטֵעַר אִיהֶנַּעַן: (ל) לֶאָךְ
 פִּינַחֵס

פִּינַחֶס טְרַאָט הינְזוּ, אונד שוֹלֵיטעטע. דאָ וואָרד דיא פּעסט
 געהעוויט: (לא) איהק וואָרד דיס זוך פֿערדיהנסט גערעכענט,
 פֿיר זיינע באַקובֿט, עוויגליך: (לב) זיא עררעגטען זאָרן, אַק
 האָדער=וואָסער, דאָס מִשָּׁה איהרעטוועגען (לט): דען זיא
 ערביטטערטען זיין הערן, אונד איהק עכטפֿוהרען (האַרטע) וואָרטע:
 (לד) אויך פֿערטיגטען זיא דיא פֿעלוקער ביכט זאָ, וויא דאָך
 דער עוויגע געהייסען האָטע: (לה) זיא פֿערווישטען אונטער
 דיא היידען זיך, אונד (ערבעטען) דערזעלבען זיטען: (לו) זיא
 פֿערעהרטען איהרע טרויער=געטזען. איין אַנשטאַס, דער זוך
 אַבפֿאַן וואָרד: (לז) וואָרד=געטטערן בראַכטען זיא זוך אַפֿפֿער,
 איהרע זעהנע, איהרע טעכטער: (לח) אונשוילדיגעס בלוט פֿער=
 גאַסען זיא. איהרער זעהנע אונד טעכטער בלוט, דיא זיא דען
 געטזען פֿאַן בִּנְעֵן אַפֿפֿערטען. זאָ וואָרד זיט בלוט=שולד דאָס
 אונד בעפֿעלעקט: (לט) זיא זעלסט פֿעראַובריינגט דורך איהר
 טהון, דורך אונזלכט אונד שאַנדליכעס פֿערהאַלטיס: (מ) דער
 זאָרן גאַטטעס בראַכטע איבער זיין פֿאַך, ער האָטטע גרייען אַן
 זיינעס אייגענטהוק: (מא) ער גאַב זיא אין דיא האַנד דער היידען,
 זיס איהרע האָסער זיא בעהעררשען: (מב) איהרע פֿיינדע אונד=
 טעררריקטען זיא, אונד בייגטען אונטער איהרער האַנד זיא בידער:
 (מג) זאָ אַפֿט ער זיא בעפֿרייאַטע, וואָר איהר בעגינגען אויפֿ=
 רוהר. ביס איהרע זיסעטהאַט זיא טיף געבייגט: (מד) דאָן זיהעט
 ער איהרע גראָסע באַטה, אונד הערעט איהר קלאַנג=געשרייא:
 (מה) ער דענקט אַן זיינען בונד זיט איהנען, אונד אָדערט זיינען
 ראַטה=שלוס, באַך זיינער גראָסען גיטע: (מו) ער וועקעט באַרה=
 הערליבקיט זייא אַזען, דיא זיא אין דאָס עלענד הין=געפֿיהרט: —
 (מז) היף אונס, הערר! אונסער גאַטט! ברינג אונס זוסאַמווען
 אויס דען היידען. זאָ דאַנקען וויר דעם באַהען זיינער הייליגקייט,
 אונד ריהען זיינעס אַזעס אונס! —
 (מח) געלאָבעט זייא דער הערר! דער גאַטט פֿאַן יִשְׂרָאֵל!
 פֿאַן עוויגקייט זון עוויגקייט! אונד אַזעס פֿאַן שפרעכע אַמֵּן!
 הַלְלוּיָהּ!
 דאַנקעט

תהלים קז

108

פִּינֶטֶס בּוּךְ

פּסָאָלִם קז

(א) לֹא־נִקְעַט לַעַם הָעֶרְרָן! לַעַן עַר אִיסַט פֶּרִיבִּנְדִיק־. עוּוִיג
 וּוְאֶהֲרַעַט וַיִּיבַע גִּיטֶע: (ב) זָךְ זִיבְנֶען לִיא לַעַר הָעֶרְרָן עֶרֶלֶטֶסֶט,
 לִיא עַר אִוִּיס לַעַר בְּאָטָה עֶרֶרֶטֶטֶטֶע הָאָט: (ג) אֹוּבַד פֶּאָן פֶּעֶרֶבֶב
 הָעַר לֹוסִיִּוּוִּיעֶן בְּרֹאָכֶטֶע. פֶּאָן וּמְרַבֶּען, פֶּאָן אָבֶעבַד, פֶּאָן
 מִיטֶטֶרֶבֶבֶבֶכֶט, אֹוּבַד פֶּאָן לַעַם וַעֲרַעַר: — (ד) לִיא אִין ווִיסֶטֶע־
 בִּייעֶן אִירַרַע גֶּעֶהֶען, קִייעַ בָּהֶן לֹור וּוְאֶהֶן־שֶׁטֶטֶט פִּיבִּנְדֶען:
 (ה) גֶּעֶפֶאָגַט פֶּאָן דֹורֶט אֹוּבַד הֹונְגֶער שִׁוְאֶכֶטֶט אִיהֶרַע וַעֲנֹע:
 (ו) זִיא שְׂרִיעֶן אִין אִיהֶרַע־בְּאָטָה לֹור לַעַם הָעֶרְרָן. אֹוּבַד עַר
 בַּעֲפִרִיעֶט זִיא אִוִּיס לַעַר אָנְבֶסט: (ז) עַר פִּיהֶרַעַט זִיא אִייעֶן
 עֶבֶנְען פֶּפֶאָד, לֹור בַּעוּוְאֶהֲבֶטֶען שֶׁטֶטֶטֶען הִין: (ח) לֹאן פֶּרִייעֶן
 זִיא לַעַם עוּוִיגֶען גִּיטֶע. לַעַן וַעֲבֶשֶׁען־קִיבִלְדֶערן, זִייעַ וּוְאֹוּבִלְדֶער:
 (ט) לֹאָס עַר דֹורֶטִיבַע גֶּעֶזֶטִיבַט, מִיט גֹוטֶען, הֹונְגֶריבַע גֶּע־
 פִּילֹוט: — (י) לִיא אִין דִיסֶטֶערן טֶטֶדֶעס־שֶׁטֶטֶטֶען זִיבְנֶען, אִייעֶן־
 גֶּעֶשְׁפֶערֶרֶט אִין לֹורֶבֶב אֹוּבַד אִייעֶען: (יא) גֶּאָטֶטֶס וּוְאֶרֶטֶען
 ווִידֶערֶשְׁפֶאַבֶסטִיג, שֶׁאָבִלְדֶעֶען זִיא לַעַם הַעֲכֶסטֶען רֹאָטָה: (יב) לֹאָ־
 רֹאָק אֹוּבֶטֶרוִוִיס עַר זִיא דֹורֶךְ אִידֶען. זִיא זִיבְנֶען לֹאָ, אֹוּבַד בִיאִוּאַבַד
 הִילֶֹט: (יג) זִיא שְׂרִיעֶן אִין אִיהֶרַע־בְּאָטָה לֹור לַעַם הָעֶרְרָן, לַעַר
 אִוִּיס אִיהֶרַע־אָנְבֶסטֶען זִיא רַעֲטֶטֶעַט: (יד) עַר פִּיהֶרַעַט זִיא אִוִּיס
 לַעַם דִיסֶטֶערן טֶטֶדֶעס־שֶׁטֶטֶטֶען, אֹוּבַד לֶעֶרֶרִיעֶט אִיהֶרַע בְּאָנְדֶע
 אֹוּבַד פֶּעֶסֶען: (טו) לֹאן פֶּרִייעֶן זִיא לַעַם עוּוִיגֶען־גִּיטֶע, לַעַן
 וַעֲבֶשֶׁען־קִיבִלְדֶערן, זִייעַ וּוְאֹוּבִלְדֶער: (יז) לֹאָס עַר עֶהֶרַבֶבֶב פֶּפֶאָר־
 טֶען לֶעֶרֶבֶרֶאָךְ, אֹוּבַד אִייעֶערֶבֶב רִיבַעוּ לֶעֶרֶשֶׁוּבֹוג: — (יח) וּוְעַן
 אֹוק אִיבֶערֶטרַעֶטֹוב וּוִילֹעֶן, פִּיר אִיהֶרַע זִיבְנֶען, טֶהֶאָרַען אִידֶען:
 (יח) וּוְעַן פֶּאָר יַעֲדֶער שֶׁפִיעֶ אִיהֶבֶען עֶקֶעֶט, אֹוּבַד זִיא אָן לַעַר
 טֶטֶדֶעס־פֶּפֶאָרֶטֶע שֶׁטֶעֶהֶען: (יט) שְׂרִיעֶן זִיא אִין אִיהֶרַע־בְּאָטָה
 לֹור לַעַם הָעֶרְרָן, לַעַר רַעֲטֶטֶעַט זִיא אִוִּיס אִיהֶרַע־אָנְבֶסט: (כ) עַר
 שִיקֶט זִיין וּוְאֶרֶט, לֹאָס הִילֹעֶט זִיא, אֹוּבַד בַּעֲפִרִיעֶט זִיא פֶּאָק
 אֹוּבֶטֶרֶבֶבֶבֶב: (כא) לֹאן פֶּרִייעֶן זִיא לַעַם עוּוִיגֶען גִּיטֶע. לַעַן
 וַעֲבֶשֶׁען־קִיבִלְדֶערן,

תהלים קז

היבששען=קינדערן, זיינע וואונדער: (כב) זיא ברינגען אָפֿפֿער
 איהק דעס לאַנקעס, אונד פֿערקינדען זיינע טהאַטען, אונטער
 אָבֿ-געזאַנג: — (כג) דיא אין שיפֿפֿען געהען אויף לאַס העער,
 אין דעק געוואַסער טרייבען איהר געשאַפֿט: (כד) דיסע זעהען
 דעס עוויגען טהאַטען, זיינע וואונדער אין דען טיפֿען: (כה) שפּריכט
 ער, זאָ עררעגעט ער שטורק=ווינד, אונד דיא העערעס=וואַגען
 טהירמען זיך: (כו) זיא פֿאַהרען גען היממעל, זיא זיבקען אין טיפֿען.
 דיא זעלע זאָגעט אין אַנגסט: (כז) זיא טוימען אַס שווינדעל,
 וויא בערוישט=אָלע איהרע קובסט איסט זאָהן: (כח) זיא שרייען
 אין איהרער נאָטה זָו דעק הערן. דער רעטטעט זיא אויס איהרער
 אַנגסט: (כט) ער פֿערוואַנדעלט שטורק אין שטילע, הייסט דעס
 העערעס וואַגען שוויגען: (ל) אונד לייטעט זיא אויף זאַנטען
 וועלן, פֿראָה זָו איהרעס וואונשעס זיהל: (לא) דאָן פּרייסען
 זיא דעס עוויגען גיטע, דען העבששען=קינדערן, זיינע וואונדער:
 (לב) זיא ריהמען איהן אין דער פֿאָקס=פֿערוואַהונג, פּרייסען
 איהן אין דער זיבונג דער אָטען: — (לג) שטרעהמע וואַנדעלט
 ער אין וויסען, וואַסער=קוועלן אין דורטיג אָנד: (לד) פֿרוכט=
 פֿעלדער שאַפֿט ער אוס אין זאָן=גרונד, אוס דער בעוואַהנער
 באַסהייט ווילן: (לה) וויסען גרונד האַכט ער זָו איינעק זעע.
 דיררעס אָנד זָו וואַסער=קוועלן: (לו) ער אָסט דירפֿטיגע דאָ
 זיך זעלן. שטאַדטע בויען זָור בעוואַהונג: (לז) דאַס פֿעלד בעע
 זאַען, דען וויין=בערג פֿלאַכען, אונד יאָהרזיך איהרע פֿריכטע
 זאַמען: (לח) ער זעגנעט זיא, זיא העהרען זיך, אונד איהרע
 העערדען בעהמען זָו: — (לט) ווילן העררשאַפֿטס=יאָך אונד
 פֿלאַגען, זיא היבדערן, זיא בעדריקען: (מ) ער שיטטעט שוואַך אויף
 פֿירטען אויס, פֿיהרעט זיא אין איררען אָהנע זאָהן: (מא) ער
 רעטטעט דירפֿטיגע אויס דעק זונאָגע, אונד העהרעט, גוייך
 העערדען, דיא געשוועכטער: (מב) דיא פֿראַומען זעהען דיסעס,
 אונד פֿרייען זיך. דיא אונגערעכטיגקייט ווס פֿערשטוומען. —
 (מג) ווער וויסע איסט, דער הערקעט היעראויף. ערקענגעט
 דיא וואָהן=טהאַטען דעס עוויגען:

אין

עוויג
 עט,
 רבע
 פֿאָן
 טע=
 דען:
 גע:
 ער
 בען
 סען
 בר:
 גע=
 יב=
 טען
 זא=
 זנד
 ער
 יס
 דע
 ען
 ר=
 ען
 :
 ר.
 ה
 ר.
 ק
 :
 :
 :

פסאלם קח

(א) איין פסאָן - יד פֿאַן דוֹד - (ב) אונערשיטטערט בײַזיבט
 ויין הערץ, אָ גאַטט! איך זינגע, אונד שאַגע דאָס זאַיטען - שפּילן -
 דיסעס איסט ויין רוקס! (ג) ערוואַכע, האַרפֿע אונד זיטהער!
 דיא האַרגען - רעטהע וועקע איך אויף: (ד) דיק, הערר! ערהעבע
 איך אונטער באַזינגען - דיר טעבעט אונטער פֿעאָקערן ויין שפּילן:
 (ה) דען איבער אַזע הייזען רייכעט דייע גיטע - דייע טרייע,
 זאָ האָך דיא וואָקען געהען:

קאַהר

(ו) ערהעבע, גאַטט! דיק איבער דיא הייזען! איבער אַזע וועלט,
 דייע זאַיעסטאַט! (ז) אויף דאָס גערעטעט ווערדען דייע זיבע זיבען,
 נאָס דייע רעכטע העלפֿען - אַנטוואַרטע אונס! (ח) גאַטט שפּראַך
 עס אין זיינעם הייליגטוקס - אונד נון זינגע איך זיגעס - זידער -
 שִׁבְחָם פֿערטהיילע איך נון ווידער, אונד זעפע דאָס טהאַל סכּוֹת
 זייר אויס: (ט) ויין איסט גלעד, מנשה ויין! אפּרײַם איסט
 זיינעם היפטעס זאַכט - אונד געזענע גיבט יהודה ווידער -
 (י) מואב איסט ויין וואַש - געפֿאַס - אויף אַדום ווערפֿע איך
 זיינען שוה - אונד זיכנע איבער פּלִשְׁתִּי: (יא) ווער ברינגט
 זיך אין דיא פֿעסטע בורג? ווער פֿיהרעט זיך נאָך אַדום הין?
 (יב) ביסט דוא עס ניכט? גאַטט! דוא האַטטעסט אונס פֿער -
 שטאַפען, אונד נאָגעסט ניכט זעהר זייט אונסערעק העערע:
 (יג) אַך! שפּאַפֿע אונס רעטטונג אויס דער באַטה! דען זענשען -
 הילפֿע איסט דאָך ביכטס בון: (יד) זייט גאַטט בור טהון וויר
 גראַפע טהאַטען - ער טרייטט זיא נידער, אונסערע פֿייכע:

פסאלם קט

(א) דעס פֿאַראַנגער - איין פסאָן פֿאַן דוֹד - שווייגע ניכט,
 אָ גאַטט! ויין רוקס! (ב) זיא עפֿענען איהרען טרוב אונד פֿרעפֿען -
 אונד, אונד שפּרעכען איבער זיך זייט פֿעראַייזונגס - נובען:
 (ג) זיא אוואַגעבן זיך זייט גיפֿטיגען רעדען, אונד שטרייטען
 אַהנע אורזאָך ווידער זיך: (ד) זיא פֿערפֿאַנגען זיך, דאַפֿיר דאָס
 זיך

אִיךְ יִיא אִיבַע - אִיךְ אֲבַעַר בַּעֲטָהּ: (ה) וַיֵּא עֲרוּדֵדֶרן בַּעֲסַעַס
וַיֵּר אֹסַק בֹּטְעַס - אֹסַק אִיבַע, פִּיבִידַעַס הָאֵס: (ו) אָסַס אִיבַעַן
וַיִּטְהַעֲרִיךְ אִיהָן רִיכְטֵעַן, דַּעַן קֶאָגַעַר אִיהָן זֹר רַעֲכֵטֵעַן שְׁטַעֲהַעַן:
(ז) פִּעֲרֵאֲוֹחִיבִיס וַיִּיא זִיין אֹרְטֵהִיִּיס - שְׁפֹרֶךְ - זַעֲבִיסַט זִיין גַּע -
בַּעֲטָה, פִּעֲרוּינִדִּיגֹבֵג: (ח) זִיבַעַר טֶאָגַע אִיסַעַן וַועִבִּיבַע זִיין -
אִיין פִּרַעֲוֹדֶעַר זִיבַעַן בֶּאֱלֹאֵס נַעֲהֲוַעַן: (ט) דַּעַן אִיסַעַן דִּיא
וַאִיסַעַן, זִיבַע קִיבִידֶעַר, אֹונִד זִיבַע עֵהָ - פִּרֹוֹיא, דִּיא וַיִּטְוֹע:
(י) הַעֲרַפֶּאָר אֹוִיס אִיהַרַעַן טֵרִיִּוִּהַעַרן שׁוּיכְעַן - וַאֲנִידֶעַרן הִין
אֹונִד הַעַר, אֹונִד בַּעֲטֵטֵעַן: (יא) וַאֵס זִיין אִיסַט, הַעֲבַעַן וַאֲוֹכְעִי
רַעַר עֲרַפֶּרַעַסַעַן - אֹונִד פִּיבִידַעַע זִיין עֲרוּוֶאָרַבַּעַנַעַס גַּעֲבִיסַעַן:
(יב) בִּיאֲוֶאָנִד בִּיבַע אִיהָן אִיבַע זֹו - בִּיאֲוֶאָנִד עֲרַבֶאָרַוַע זִיךְ זִיבַעַר
וַאִיסַעַן: (יג) זִיבַע בֶּאֱכֹוֹבֶעַט זִייא זֹוֶק אֹונִבַּטֶּרַגֶאָנִג - אִיסַ
בֶּאֱכֵסֵטֵעַן גִּלִּיד עֲרֹוֶעַשַׁע אִיהַר בֶּאֲוֹעַ: (יד) דַּעַר הַעַרַר גַּעֲדַעֲנַקַע
אִיהָן זִיבַעַר פֶּאָטַעַר שׁוֹד - זִיבַעַר וַוטְטַעַר זִיבַעַע וַועֲרַדַע בִּיא
גַּעֲטִיגֶט: (טו) שְׁטַעַטַס אִיסַעַן פֶּאָר דַּעַק עֹוִיגַעַן זִיא בִּיאִיבַעַן -
וַועַן אֹוִיף דַּעַר עֲרַדַע עַר פִּעֲרַנִּיכְטַעַט אִיהַרַעַע שְׁפֹוֹהַר: (יז) דַּעַן
עַר דֶּאֱכֵטַע נִיכְט אֵן אִיבַעַס - פִּפֹּאִיכְטֵעַן, פִּעֲרַפֶּאָגֶטַע אֶרַוַע אֹונִד
בַּעֲרֶאָנִגֶטַע, בַּעֲטֵרִיבַטַע הַעֲרַנְעַן, אִין דַּעַן טֶאָד: (יח) הָאֵט עַר
גַּעֲרַבַע דַּעַן פֶּאָוֶךְ, זֶא טֵרַעֲפֶעַע עַר אִיהָן! וַיִּזֵּן עַר דַּעַס זַעֲבַעַס
נִיכְט, זֶא זִייא עַר פִּעֲרַבַע פֶּאָן אִיהָן! (יח) זֶא זִיִּהַע עַר דַּעַן
פֶּאָוֶךְ אֵן, וַיִּיא זִיין הַעֲוֹד - עַר דֵּרִיבַעַע אִין זִיין אִיבַנַּעֲרַסֵטַעַס,
וַיִּיא וַאֲפַעַר - וַיִּיא אִיבַעַע זֶאֲוִבַע, אִין זִיבַעַע גִּלִּידֶעַר: (יט) אֹונִד
זִייא אִיהָן, וַיִּיא אִיין גַּעֲוֶאָנִבִּד, דֶּאֵס עַר אֹוֹהִיִּלֹוֶעַט - וַיִּיא זִיין
גִּירַטַעַן, וַיִּט דַּעַק עַר שְׁטַעַטַס זִיךְ גִּירַטַעַט: (כ) דִּיסַעַס וַיִּרַקְטַעַן
גַּעֲרַבַע פֶּאָק הַעַרַרן וַיִּיר זִיבַעַע פִּיבִידַעַע אֹוִיס, דִּיא וַיִּיבַעַר זַעֲוִעַע
דַּעַן אֹונִבַּטֶּרַגֶאָנִג גַּעֲשׁוּוֶאָרַעַן: (כא) אֲבַעַר דֹוֹא, הַעַר! עֹוִיבַעַר!
טַהֲוַע וַיֵּר (בֹּוטַעַס), אֹוס דִּיבַעַס בֶּאֲוַעַנַס וַיִּלֹוֶעַן! דַּעַן דִּיבַעַע אִיבַע
אִיסַט זַעֲהַר בֹּוט - עֲרַרַעֲטַע וַיִּךְ! (כב) דַּעַן בַּעֲרֶאָנִגֶט בִּין אִיךְ,
אֹונִד עֹוֶעֶבֶד - זַעֲרַשׁוּאָגַעַן אִיסַט וַיִּין הַעַרַן אִין וַיֵּר: (כג) וַיִּיא
אִיין שְׁאֵטֵטֵעַן וַיִּיכְעַט, זֶא שׁוּוֶאָנַקַע אִיךְ הִין - וַיִּיא הִיִּיא - שְׁרַעַקַעַן -
בִּרוֹט,

תהלים קט קי

ברוט, הערצב געשיטטעט: (כד) קראַטאָס זינד פֿאַק פֿאַסטען
 זייבע קניע. פֿאַן זאָטען אויסגעצעהרט היין פֿאַייש: (כה) זאָ
 זין איך יעבען לען זאָק שפֿאַטטע געוואָרדען. זיא זעהען עס, אונד
 שיטטען איבער זיך דאָס הויפט: (כו) שטעהע זיר זייא, אָ
 עוויגער! היין גאָטט! אונד היך זיר, באַך זייבער גבאָדע:
 (כז) זאָס זיא ערקענבען, דאָס עס זייבע האַנד זיא, דאָס דוא,
 הערר! זאָלעס טהוסט: (כח) זיא זעבען פֿאַלכען. זעגנע דוא!
 זאָ שטעהען זיא בעשאַהוט, אונד זיין פֿערעהרער פֿרייעט זיך:
 (כט) שאַנדע קוידע זייבע ווידערוואַכער, שוואַך אווהיאָנע, וויא
 איין האַנטען, זיא! (ל) זאָ דאָנקעט היין אונד לעק עוויגען זעהר.
 זאָ ריהמע איך איהן פֿאַר פֿילעק פֿאַלקע: (לא) דאָס ער לעק
 דירפֿטיגען זור רעכטען שטעהעט, אונד רעטטעט איהן פֿאַן
 ריכטערן זייבעס זעבעס:

פסאלם קי

(א) זאָ דור, איין פסאָק. — דער עוויגע שפריכט זאָ זייבעק
 העררן, פֿערוויילע היער זאָ זייבער רעכטען, זיס איך זייבע
 פֿיינדע דיר, זאָק שעמען זייבער פֿיסע זעגע: (ב) דער עוויגע
 שטרעקט פֿאַן ציין אויס, דאָס זעפטער זייבער זאָיעסטאָט. זאָ
 העררשען זייטען אונטער פֿיינדען: (ג) זיין יוגענדליכעס פֿאַלק
 ערביסעט זיך, פֿרייאַווייג, אין הייליגעק שוואַקע, אַק טאָגע זייבער
 העלדען. שוואַכט, וויא טהיא פֿאַק שאַקס דער זאָרגען. רעטהע:
 (ד) דער עוויגע שוואַר, איהן רייעט ניכטס, דוא זיסט דער
 גאָטטהייט דיהבער, עוויג! דער זאָבער טיישעט ניכט, קעניג
 פֿאַן צדק! (ה) זאָ זייבער רעכטען האַט דער הערר, אַק זאָרן,
 שאָן קעניגע ערשלאַגען: (ו) ער ווירד באַזיאָבען ריכטען, אויף
 האַך. געטהירטען זייבען, דער יעלט דאָס הויפט פֿאַן רבֿה שוואַג:
 (ז) שאָן טריבקט עס אויס דעק זאָק אַק וועגע, ווילן עס זאָ
 שטאַלן ווין הויפט ערהאַב:

הללויה.

תהלים קיא קיב

פסאלם קיא

- (א) הַלְלוּיָהּ . — סָאן גאַנצטע הערצען זאָנקע איך דעס העררן!
איך ראָטע דער פֿראַווען, אין דער געוויינדע:
- (ב) ערהאַבען זינד דעס עוויגען טהאַטען. אַזען איהרען זוועקען
אַנבעהעסען:
- (ג) וואַיעסטאַטיש אונד שעחן זינד זיינע ווערקע. עוויגזיך
בעשטעהענד איסט זיינע גיטע:
- (ד) איין געלאַכטניס שטייטעט ער זיינער וואונדער, דער
גאָלדיגע, דער באַרהערציגע הערר!
- (ה) ער גיבט זיינען די העררן אונטערהאַנט. אונד דענקט
עוויגזיך אָן זיינען צוכד:
- (ו) ער זייגט זיינעם פֿאַקע זיינער טהאַטען קראַפט. אונד
גיבט איהנען אין, דער היידען אייגענטהוק:
- (ז) זיינער האַנדע ווערקע זינד רעכט אונד וויסיהייט. אַהבע
וואַנדעלן אַזע זיינע געבאַטע.
- (ח) זיא זינד איהרער אונטערשטיצט אונד עוויג. באַך רעכט
אונד וואַהרהייט איינגעריכטעט:
- (ט) רעטטונג זענדעט ער זיינעם פֿאַקע. אונד שטייטעט
זיינען צוכד אויף עוויג. ער, דעסען באַזען פֿורכטבאַר
אונד הייליג איסט:
- (י) דער וויסיהייט אַנפֿאַנג איסט דיא גאַטעס פֿורכט. דאַרבאַך
זו וואַנדעלן איסט פֿיינע קונגהייט. אונד ברינגט אונד
פֿערגאַנגליכעס אָפֿ:

פסאלם קיב

- (א) הַלְלוּיָהּ . — וואָהן דעס זאָנבע, דער דען עוויגען פֿירכטעט,
אונד גראַסע אָסט האַט אָן דעס העררן געבאַטען:
 - (ב) זיין זאָמע ווירד געוואַלטיג זיין אויף ערדען. געזעגנעט
איסט דעס רעדליכען געשוועכט!
 - (ג) אין איהרעם הויסע איסט איבערפֿאָס אונד רייכטהוק. וואָהן
טהאַטיגקייט בויבט אונאויס הערליך:
- (8)
- דען

תהלים קיב קיג

114

- (ד) דען פֿראַווען שטראַהלעט אײַכט אין דער פֿינסטערניס,
פֿאַן דעם גאַנצן, באַרעהערליגען, גערעכטען:
(ה) וואָס דעם, דער זיך ערבאַרעט, אונד טהיינעט מיט - אונד
ריכטעט איין זיין טהון נאָך ביליגקייט:
(ו) עוויגליך ווירד ער ניכט וויילען, ניכט וואַנקען - דער נאָך-
רוהק דעם גערעכטען ביליבעט עוויג:
(ז) ער הערעט פֿורכטאָס שרעקליכע געריכטע - זיין הערן
האַפֿט אויף דען עוויגען אונפֿערנאָגט:
(ח) געטראַסט אונד אונערשיטטערט ביליבט זיין מוטה, בים
ער אַן פֿיינדען זיינע אָסט ערויהט:
(ט) ער שטרייעט אויס, ער גיבט דען אַרמען - וואָהנטהאַטיגקייט
ביליבט אונבאוויסערליך - מיט עהרען ווירד זיין האַרן
ערהעטע:
(י) דער פֿרעפֿלער זיהעט עס מיט קראַנקענדעם פֿערדרוסע,
אונד האַרעט זיך אַב, אונד קבירשעט מיט דען זאָהנען -
דען פֿעראַייטעלט איסט דער פֿרעפֿלער וואַנע!

פסאלם קיג

- (א) הַלְלוּיָהּ - אָבעט, איהר דיהנער דעם העררן! אָבעט
דען באַווען דעם העררן! (ב) געפריסען זיט דער באַווע דעם
העררן! פֿאַן בון אַן, אונד אין עוויגקייט! (ג) פֿאַן דעם אויפֿגאַנג
ביס זאָם נידערבאַנגע, ווערדע געאָבעט דער באַווע דעם העררן!
(ד) דער הערר איסט איבער אַלע פֿענקער ערהאַבען - איבער
דיא הימעלן ערהעבעט זיך זיין רוהק! (ה) ווער איסט וויא אונסער
גאָט, דער הערר? דער זאָ האָך טהראַבעט? (ו) דער זאָ טיף
שויעט? איק הימעלן, אונד אויף ערדען? (ז) ער ריכטעט דען
גערינגען אויף פֿאַק שטויבע - ערהעבעט דען אַרמען אויס דעם
קאָט: (ח) נעבען פֿירסטען איהן זאָ זענען, נעבען פֿירסטען
זיינעם פֿאַלקעס: (ט) ער בעלעבעט דאָס הויס דער קינדער-אָסען,
אונד אָפט זיא פֿראַגע מוטטער ווערדען: הַלְלוּיָהּ!

אַס

תהלים קיד קטו

פסאלם קיד

(א) אִם יִשְׂרָאֵל אוֹיְסֵנָּה אוֹיְסֵ מִצְרַיִם. דָּאס הוּם יַעֲקֹב פֶּאָן
 דעם באַרבאַרען-פֶּאָק: (ב) דאָ וואָרל זיין הייליגטהוק דיא טאָכטער
 יהודה. אונד דיא טאָכטער יִשְׂרָאֵל זיין רייך: (ג) דאָס וועלט-
 העער נאָה עס, אונד פֶּאָה. אויך דער יַרְדֵּן וויך זוריק: (ד) דיא
 בערגע היפֿטען וויא ווידדער. דיא היבען, וויא יונגע אָוואַמער:
 (ה) וואָס איסט דיר, וועלט-העער! דאָס דוא פֿוֹיהעסט? וואָס
 דיר, יַרְדֵּן! דאָס דוא ווייכעסט? (ו) איהר בערגע! דאָס איהר
 היפֿטען וויא ווידדער? איהר היבען! וויא יונגע אָוואַמער? (ז) פֶּאָר
 דעם הערן ערבבע, אָ ערדע! פֶּאָר דעם גאָטט פֶּאָן יַעֲקֹב!
 (ח) דער דען פֶּעלס אין וואָסער וואַנדעלט, אונד קיסען-שטייבע
 אין קוועלען:

פסאלם קטו

(א) ביכט אונס, הערר! ביכט אונס, דיינעם באַווען ועאַבסט גיב
 עהרע, און דיינער גיטע אונד וואַהרהייט ווילען: (ב) וואָס גאָלען
 דיא היידען שפרעכען, וואָ איסט דען בון איהר גאָטט? (ג) איסט
 דאָך אונסער גאָטט אים הימען, אונד שאַפֿטעט וואָס ער וויל!
 (ד) יענער געטלען, פֶּאָן גאָלד אונד זילבער, זינד בור הענשען-
 האַנדע אַרבייט: (ה) זיא האַבען היילער, אונד רעדען ביכט. זיא
 האַבען אויגען, אונד זעהען ביכט: (ו) זיא האַבען אַהרען, אונד
 הערען ביכט. ריכען אויך ביכט זיט איהרער באַסע: (ז) איהרע
 האַנדע גרייפען ביכט. איהרע פֿיסע געהען ביכט. זיא רעדען
 אויך ביכט דורך איהרע קעהלע: (ח) דיא גאָלע וואַכען. זינד וויא
 זיא. דיא אויף זיא האַפֿטען, אַווע זאָ: (ט) פֿערטרויע דעם עוויגען,
 יִשְׂרָאֵל! ער איסט איהר העלפֿער אונד איהר שילד: (י) פֿער-
 טרויע דעם עוויגען, הוּם אַהרן! ער איסט איהר העלפֿער אונד
 איהר שילד: (יא) פֿערטרויעט דעם עוויגען, איהר גאָטטעס-
 פֿערעהרער! ער איסט איהר העלפֿער, אונד איהר שילד: (יב) דער
 עוויגע דעקט אָן אונס, אונד זעגנעט אונס. ער זעגנעט דאָס
 הוּם

תהלים קמו קיו

116

הויס ישׂראֵל־ ועגבעט דאָס הויס אַהרן: (יג) ער ועגבעט דיא
 גאַטטעס־ פֿערעהרער, ביידע קױיבע אונד גראָסע: (יד) דער
 עױגע וועהרע אױך! אױך אונד אױיערע קינדער! (טו) איהר זייד
 דיא בעועגבעטען דעס העררן, דער דען היימעלן שוף אונד דיא
 ערדע: (יו) דער היימעלן איסט דעס עױגען היימעלן־ דיא ערדע
 גאָב ער דען הענשען־ קינדערן: (יז) דיא טאָדטען פרייסען ניכט
 דען העררן, נאָך דיא הינאָב זור העללע פֿאַהרען: (יח) וויר אָבער
 פרייסען איהן, דען העררן! פֿאָן בון אָן אונד אין עױגקייט־
 הַלְלוּיָהּ!

פסאלם קיו

(א) אױב איסט עס וויר, דאָס דער עױגע וויין שרייען ערהערט,
 וויין פֿלענען: (ב) ער האָט וױן אָהר זור וויר בענױגט, בון רוף
 אױך איהן אָן, זאָ אָנב אױך אָבע: (ג) אױספֿאַנגען אױך דעס טאָדעס
 שטריקע־ ערגרייפֿעט אױך דיא אָנגסט דער העללע־ דריקעט אױך
 אָנגסט אונד נאָטה: (ד) זאָ רוף אױך אָן דעס עױגען נאָמען־ אָך
 הערר! עררעטטע ווייבע זענען! (ה) באַרהערזיג איסט דער
 הערר, אונד אָן־ גערעכט־ מיטױדס־ פֿאָן איסט אונסער גאַטט:
 (ו) אױבפֿאַט־ זענען בעשינעט דער הערר־ ענענד וואָר אױך,
 דאָך ער האָף וויר אויס: — (ז) זענען! קעהרע בון אין דיױבע
 רױהע אױן! דער עױגע ווילן וואָהן דיר טהון: (ח) דוא בעפֿרייעסט
 פֿאָן דעס טאָדע ווייבע זענען, וויין אױגע פֿאָן טהראַנגען, ווייבען
 פֿאָס פֿאָס גױטען: (ט) זאָ וואַנדלע אױך פֿאָר דעס עױגען נאָך,
 אין דעס אָנדע דער אָבענדיגען, (י) אױך גױבע, דאָראַס רעדע
 אױך־ אױט רופֿעט וויין וונד עס אויס: (יא) אָך! אױך שפראַך אין
 ווייבען נאָמען, אױן פֿערגאַנגליך וועסען איסט דער הענש!
 (יב) וויא וואָן אױך בון דעס העררן ערווידערן, אָלע וואָהן־ טהאָט,
 דיא ער וויר ערזױגט? — (יג) דען קעך דעס הייס ווילן אױך
 ערגרייפֿען, פֿערקילדען אױט אױס נאָמען דעס העררן: (יד) ווייבע
 זענען בענאָהע אױך דעס העררן־ וויא בערנע, פֿאָר אָלעס
 זױבעס פֿאָקע! (טו) פֿאָר דעס עױגען ווערטה בעהאַטען, איסט
 דער

תהלים קיו קיז קיח

דער טאָד זיינער פֿראַווען! (י) אַך עוויגער! איך, דיין קנעכט.
איך, דיין קנעכט, דער זאָהן דיינער מאַגד, דעס זאָד דיא פֿעסען
געוועסענע האַסט: (יז) דאַנק-אַפֿפֿער ווילן איך דיר ברייגען.
פֿערקינדען לויט דען נאַמען דעס הערן: (יח) זיינע געלידע
בענאַהוע איך דעס הערן. וויא גערנע, פֿאַר אַלעס זיינעס
פֿאַקע! (יט) אין דען העפֿען, אַס טעמפעל דעס הערן. אין
דיינער זיטע, זיין ירושלים. הללויה!

פסאלם קיז

(א) אָבעט דען הערן! איהר פֿעקער אַלע! ריהעט איהן,
אַלע באַזיאָבען! (ב) זיינע גיטע וואַנטעט איבער אונס, זיינע
טרייע אין עוויגקייט. הללויה!

פסאלם קיח

קאהר

(א) דאַנקעט דעס הערן! דען ער איסט פֿריינדיק. עוויג
וואַהרעט זיינע גיטע! (ב) זאָ זינגע ישראל. עוויג וואַהרעט
זיינע גיטע! (ג) זאָ זינגע דאַס הויס אַהרן. עוויג וואַהרעט
זיינע גיטע! (ד) זאָ זינגען אַלע דען הערן פֿערעהרען.
עוויג וואַהרעט זיינע גיטע!

(ה) אין דער אַנגסט ריף איך דיא גאַטטהייט אָן. דער גאַטטהייט
אַנטוואַרט שוף זיר רויס: (ו) דער הערר איסט זיין, איך פֿירכֿ-
טע ביכֿטס. וואַס קאָן דער הענש זיר טהון? (ז) דער הערר איסט
זיין, אונד שטעהט זיר בייא. איך ווערדע נוסט אָן זיינען פֿייני-
דען שויען: (ח) בעפֿער איסט עס דעס הערן פֿערטרויען, אַז
אויף הענשען זיך פֿעראַפֿען: (ט) בעפֿער איסט עס דעס עווי-
גען פֿערטרויען, אַז אויף פֿירסטען זיך פֿעראַפֿען: (י) אַפֿעט
אַלע היידען זיך אוועגעבען. בייא דעס עוויגען! איך זערהויע זיא!
(יא) היער אוועגעבען, דאָרט אוועגעבען. בייא דעס עוויגען! איך
זערהויע זיא! (יב) וויא ביהנען זיך אוושוואַרמען, וויא דאָרבען.
פֿאַווען אוואַלדערן, בייא דעס עוויגען! איך זערהויע זיא!
ווען

תהלים קיח

118

(יג) ווען אונס זױ שטירמט, זיך זױ שטירען. דער עוויגע
 שטעהט זיר ביז: (יד) ער איסט זיין זיב, זיין זאייטען-שפיץ.
 ער ווארד זיר זוק היין: — (טו) פֿרידען-אויסרוף, זיגעס-
 זידער, שאַלען אין דען היטען דער טובענד-פֿערעהער. דיא
 רעכטע דעס העררן ערקאמפֿעט דען זיב: (יז) דיא רעכטע דעס
 העררן איסט ערהאבען. דיא רעכטע דעס העררן ערקאמפֿעט
 דען זיב! (יח) זיין! באַך שטערבע איך ניכט. איך זעבע, ער-
 זאָהע דיא ווערקע דער באַטטהייט: (יח) זיכטיגען ווילן זיך בור
 דיא באַטטהייט. זיא איבערלאַסט זיך ניכט דעס טאָדע: (יט) זיא
 טהוט זיר אויף דיא פֿפֿאַרטען דער טובענד. איך געהע הינאין,
 אובד זאָקע דעס העררן: — (כ) היער איסט זױ דעס עוויגען
 דיא פֿפֿאַרטע. דיא רעכטשפֿענן געהען דא הינאין: (כא) איך
 זאָקע דיר, זאָס דוא זיך געזיכטיגט, אובד ווידער היזע זיר
 ערזייגעסט: (כב) דער שטיין, דען בויענעדע פֿערוואַרפֿען,
 ער איסט זוק שונס-שטיין געוואַרדען: (כג) דיסעס איסט פֿאַן
 דעס העררן געשעהען, וואובדערבאַר אין אונסערען אויגען:
 (כד) דיסען טאָג גאָד אונס דער הערר, זאָפעט אונס איהן פֿייערן
 זיט פֿריידען-געזאָנג! (כה) אַך! עוויגער! שטעהע אונס ביז!
 אַך! עוויגער! זאָס עס געזיגען! (כו) ווילן-זאָמען, איך באַזען
 דעס עוויגען. וויר גריסען איך אויס דעס טעמפען דעס עוויגען:
 (כז) באַטט, דער עוויגע, זאָסט אונס זיין זאָטלין ערזייכטען.
 ברינגעט זאָס אָפֿפֿער, זיט זירטהען אוואוואונדען, זיאהער זאָן
 דיא הערבער דעס זאָטאָרס: (כח) זיין באַטט ביסט דוא! דיר
 ווילן איך זאָקען. זיין באַטט! דיר ווילן איך ערהעבען:

קאַהר

(כט) זאָקעט דעס העררן! דען ער איסט פֿריידליך. עוויג
 זאָהרעט זיבע ביטע!

היין

תהלים קיט

פסאלם קיט

דאס גאלדענע, אָדער אַכט־פּאַכע אָ 5

א

(א) היילן דען וואָנבערן, דיא רעכטשאַפֿען (עבען) דיא נאָך
 באַטעס (ערהע וואַנדען: — (ב) היילן לעבען, דיא זיין זייגביס
 היטהען, דיא איהן סָאָן באַנבעס הערנען זוכען: — (ג) דיא אין
 זיינען וועבען וואַנדען, איבען קיינע באַסהייט אויס: — (ד) פֿער-
 אָרדנובען האַסט דוא ערטהיילט, דאָס וואָן היט אייפֿער אויף זיא
 האַטע: — (ה) אָך! בענאָגע וויין בעשטרעבען, דאָס איך היטע
 דיין בעוען! — (ו) שויע איך אַוויין אויף דינע געבאַטהע, זא
 ווערדע איך ביא זו שאַנדען ווערדען: — (ז) איך אַרבע דינע
 אורטהיילס־שפּריכע, אונד זאָבקע דיר היט גראַדעס הערנען: —
 (ח) האַטען וויילן איך דיין בעוען. פֿערוואָס איך ביהווער־מעהר!

ב

(ט) וויא קאָן איין ייבנאָיבג בויקאָך זיין? ווען ער זיך האַלט נאָך
 דינעס וואַרטע: — (י) סָאָן באַנבעס הערנען זוכע איך דיק.
 אַס איך ביכט ווייכען סָאָן דינעס געבאַטהע: — (יא) דינע רעדע
 פראַגע איך היינעס הערנען איין, אויף דאָס איך ביא זינדיגע
 ווילער דיק: — (יב) גענאָבעט זייעסט דוא, אָ עוויגער! זעהרע
 איך דינע געזענע: — (יג) היט וויינען אַפּפען ריהווע איך
 דיא ריכטער־שפּריכע דינעס וואַנדעס: — (יד) איך פֿרייע איך
 דינער זייגביסע, וויא איבער שאַנע אַוועראַיא: — (טו) דיין
 געבאַטהע איסט וויין געשפּראַך. נאָך דינען וועבען שויע איך
 שטעטס: — (יו) דיין בעוען איסט וויין ערבעטנען. דינע וואַרטע
 פֿערגעסע איך ביא: —

ג

(יז) טהוע דינעס דיהנער וואָה! דאָס איך לעבע, אונד האַטע
 דינע וואַרטע: — (יח) ערעפֿענע וויינע אויבען היר, דאָס איך
 דיא וואַנדער דינער זעהרע שויע: — (יט) איך בין איין פּויל-
 גריס היער אויף ערדען. פֿערבירג היר דינע געבאַטהע ביכט: —
 היין

(ב) היין געמיטה שטרעבט זעהנוכטס = פֿאָוו, באָך דיינען רעכטען
 אַזנע = זייט : — (בא) דוא שינטעסט, דיין פֿאָך טריפֿט דוא
 שטאַנען, דוא פֿאָן דיינען געבאַטהען וויינען : — (בב) ווענדע
 פֿאָן מיר שוואַך אונד האָהן, לען דיין זייגניס היטהע איך : —
 (בג) אַס אויך פֿירסטען זיך בעשפרעכען ווידער זיך . דיין פֿער-
 עהרער לעבקעט בור אן דיין געזעץ : — (בד) דיינע זייגניסע
 זינד היין ערגעטלען . היט איהנען פֿאָעגע איך ראַטה : —

ד

(כה) אן לעק שטויבע קלעבעט היינע זעזע . בעזעבע זיך, באַך
 דיינער פֿערהייסונג : — (כו) איך ערזאָהע היינע וועגע, אונד
 דוא ערהערעסט זיך . אונטערוויסע זיך אין דיינען געזעצן : —
 (כז) אַס זיך איינזעהען דיינער פֿעראַרדנונגען וויסע . באַך-
 לענקען איבער דיינע וואונדער-ווערקע : — (כח) היין געמיטה
 פֿערשוואַכטעט פֿאָר בעטרייבניס . ערקוויקע זיך, באַך דיינער
 פֿערהייסונג : — (כט) פֿיהרע זיך אַב פֿאָן לעק פֿאַשען וועגע .
 בעגנאָדיגע היט דיינער זעהרע זיך : — (ל) איך וואָהע זיך
 לען וועג דער טרייע . פֿערגלייכע דיינע ריכטער-שפּריכע : —
 (לא) איך האַנגע דיינען זייגניסען אן . הערר! אַס זיך ביא זו
 שאַנדען ווערדען : — (לב) איך וויפֿע אין דיינער פֿאַרשריפֿט
 באַהן . לען דוא ערווייטערסט מיר דוא ברוסט : —

ה

(לג) זיינע מיר, אַ עוויגער! דוא וויפֿ = באַהן דיינער רעכטע .
 זאָ ווייכעט ביא היין פֿאָס פֿאָן איהר : — (לד) אונטערייכטע זיך,
 אַס איך בעפֿאָנגע דיינע זעהרע, אונד האַלטע זיא פֿאָן גאַנצען
 הערען : — (לה) אייטע זיך אין דיינער פֿאַרשריפֿט שטייגע, לען
 היין פֿעראַנגען איסט באַך איהר : — (לו) לענקע היין געמיטה
 זו דיינען זייגניסען, פֿאָן אַזער האַבנוכט, פֿערנע : — (לז) זיהע
 היינע בויקע אַב פֿאָן אייטען וואָהן . אַס זיך ערקוויקונג בור
 אין דיינער זעהרע פֿינדען : — (לח) ערפֿאַנע דיינען דיהנער
 דוא פֿערהייסונג, דוא לענען ווערדען זאָוו, דוא זיך פֿירכטען : —
 ווענדע

תהלים קיט

(לט) ווענדע פֿאַן איר אַב, דיא שוואַך, דיא אַיך בעוואַרגע-
וואַהוּטהאַטיג זינד יא, דיינע רעכטע: — (מ) אַיך זעהנע אַיך
נאָך דיינער פֿאַרשריפֿט. ערקוויקע אַיך נאָך דיינער גערעכטיג-
קייט: —

1

(מא) דיינע גבאָדע, עוויגער! אַס איר ווידערפֿאַהרען. דיינע
הילפֿע, נאָך דיינער פֿערהייסונג: — (מב) דאָס אַיך ערווידערע
איינעם אַסטרערער. דען אַיך פֿעראַפֿסע אַיך אויף דיין וואַרט: —
(מג) ניש יא דער וואַהרהייט וואַרט אויס איינעם זוכנע ביכט.
דען אַיך פֿערטרויע דיינען רעכטען: — (מד) אַיך ווילן האַנטען
דיינע זעהרען, איינער אונד עוויגליך: — (מה) אַיך וואַנדלע
אין ווייטעם רויחע. דען אַיך שטרעבע בור נאָך דיינער פֿאַר-
שריפֿט: — (מו) פֿאַן דיינען זייגניסען, שאַהמע אַיך אַיך ביכט,
פֿאַר קעביגען זו שפרעכען: — (מז) איין ערגעטנען איסט אין
דיינען געבאָטהען, דיא אַיך איבניגסט זיבע: — (מח) איינע
האַלדע שטרעקע אַיך אויס, נאָך דיינען זאָ געזיכטען זעהרען.
אונד דענקע נאָך, איבער דיין געזעץ: —

2

(מט) געדענקע דיינעם קבעכטע יענעס וואַרט, אויף וועלכעס
דא אַיך איסעסט האַפֿענען: — (נ) דיסעס איסט איין טראַסט אַיך
איינען. ביינע זעבען גיבט איר דיין פֿערהייסען: — (נא) זאָ
זעהר דיא שטאַנזען איינער שפּאַטען. אַיך ווייכע ביכט פֿאַן
דיינער זעהרע: — (נב) אַיך דענק אַן דיין געריכט פֿאַן אַנבעגען.
אַ עוויגער! אונד פֿינדע טראַסט: — (נג) באַנגע ווירד איר בייא
פֿעררוכטען, דיא דיין געזעץ פֿעראַפֿסען: — (נד) איין געזאָנג,
זינד דיינע רעכטע, אין דעם הויסע איינער וואַנפֿאַהרט: —
(נה) אויך דעס נאָכטס דענק אַיך אַן דיינען נאָמען. אַ עוויגער!
אונד האַנטע דיינע זעהרע: — (נו) דיסעס וואַרט איר זו טהיילע,
דאָס אַיך האַנטע דיין געבאָטהע: —

אִיך

תהלים קיט

122

ח

(נז) איך שפרעכע, גאָטט! זיין ערב-גוט איסט עס, דאָס איך
האַטע דיינע וואָרטע: — (נח) איך פֿאָעהע נָו דיר, פֿאַן גאַנצע
הערנען, זיין זיר גנאָדיג! נאָך דיינער פֿערהייסונג: — (נט) איך
דענקע זיינעס וואַנדעלן נאָך, אונד קעהרע און, נָו דיינעס זייג-
זיס: — (ס) איך איינע, אונד זייע ניכס, נָו האַטען דיינע
געבאָטהע: — (סא) זיך אַוואַגעבען דער פֿערוואַכטען שטריקע-
אַוויין דיינע זעהרע פֿערבעסע איך זיא: — (סב) איך שטעהע
אויף נָו זיטטערנאַכט, און דיר נָו דאַנקען, פֿיר דיינע אַווי-גע-
רעכטען שפּריכע: — (סג) איך האַטע זיך נָו אַוויין דיא דיק
עהרען, אונד דיא דיינע בעפֿעהלע היטהען: — (סד) דער
ערד-קרייס איסט פֿאַוון דיינער גיטע. אַ גאָטט! זעהרע זיך
דיין געזען! —

ט

(סה) דוא האַסט דיינעס קנעכטע וואָהן געטהאָן, נאָך דיינער
פֿערהייסונג, זיין גאָטט! — (סו) זעהרע זיך פֿערשטאַנד אונד
איינזיכט. דען איך גאָיבע דיינען געבאָטהען: — (סז) עהע איך
זיידען וואַסע, האַבע איך אָפֿט געאיררט. בון אַבער האַטע איך
דיין געבאָטהע: — (סח) הולדרייך זיסט דוא אונד וואָהלטהאַטיג-
אונטערווייסע זיך אין דיינעס געזען: — (סט) דיא שטאַנצען
דיכטען זיגען ווידער זיך. איך אַבער האַטע דיין געבאָטהע פֿאַן
גאַנצען הערנען: — (ע) געפֿיהל אַס איסט איהר הערן, וויא
פֿעטט. איך אַבער פֿינדען אַוואַסען דיינער זעהרע: — (עא) וואָהן
זיר! דאָס איך זיידען וואַסע. אויף דאָס איך זערבטע דיין גע-
זען: — (עב) ווערטעהר איסט זיר דיינעס וואַנדעס זעהרע,
אַס זויסענדע פֿאַן גאָד אונד זינבער: —

י

(עג) דיינע האַנד האַט זיך געשאַפֿען, זיך געזינדעט. אונד
טעריכטע זיך, דאָס איך זערבע דיינע געבאָטהע: — (עד) דיא
דיך פֿערעהרען, זעהען זיך, אונד פֿרייען זיך. דען איך פֿער-
טרויע דיינען וואָרטען: — (עה) איך ווייס עס, גאָטט! גערעכט
זינד

תהלים קיט

זינד ליינע געריכטע. עס איסט טרייע, ווען דוא ויך ויידען
 אָסט: — (עו) אַך! אַס ליינע גנאָדע וויר זוק טראָסטע זיין.
 וויא ליינעס קנעכטע דוא סַערהייסען האָסט: — (עו) אַס ליינע
 סַאָטער=ליב ויך ערקוויקען. דען ליינע אַהרע איסט ווין ער.
 געטאַנען: — (עח) אַס זיא זו שאַנדען ווערדען, דיא שטאַנזען.
 דען זיא קראַנקען אונפֿערשולדעט ויך. איך אַבער דורך=דענקע
 ליינע געבאַטע: — (עט) אַס דיא זיך זו וויר האַטען, דיא דיק
 סַערהרען, דיא קעבנער ליינער זייגניסע: — (פ) רעכט.
 שאַפֿען וויא ווין הערן, אין ליינען רעכטען, אויף דאַס איך
 ביא זו שאַנדען ווערדע: —

כ

(פא) נאך ליינעס היין סַעראַנגט ווין הערן. איך האַפֿע אויף
 דיין וואָרט: — (פב) וויינע אויגען זעהען זיך נאך ליינעס וואָרט.
 טע, אונד זאַגען, אַך! וואַן טרעסטעסט דוא ויך? — (פג) בין
 איך אויך וויא איינע הויט איך רויכע. דיין געווען סַערגעסע איך
 דעננאָך ניכט: — (פד) וויא וועביג זינד דיא טאַגע ליינעס קנעכט.
 טעס. וואַן האַטעסט דוא געריכט איבער וויינע סַערהאַנגער? —
 (פה) סַרעפֿאָר זינד עס, דיא וויר גרובען גראַבען. אונד דיא
 ניכט נאך ליינער אַהרע אַעבען: — (פו) דיין געבאַטע איסט
 אויטער רעדליכקייט. זיא סַערהאַנגען ויך וויט זיגען. הייך וויר!
 (פי) זיא האַבען ויך סַאָסט אוואַגעבראַכט אויף ערדען. דעננאָך
 סַערויס איך ליינע בעפֿעהנע ניכט: — (פח) ערקוויקע ויך,
 נאך ליינער גנאָדע, דאַס איך ליינעס וונדעס זייגניס האַטע: —

ל

(פט) הערר! עוויג איסט דיין וואָרט איך היימעל סַעסט גע.
 שטעאַנט: — (צ) ליינע טרייע וואַהרעט סַיר אונד סַיר. דוא
 האַסט דען ערד=באַוו געגרינדעט, אונד ער שטעהעט סַעסט: —
 (צא) זא שטעהעט נאך אַונעס נאך ליינעס שפרוכע. דען אַונעס
 וואס דיר דיהנסטבאַר זיין: — (צב) וואָרע ניכט דיין געווען ווין
 טראָסט, איך וואָרע אין וויינעס ענענד אַנגסט סַערגאַנגען: —
 (צג) ליינע בעפֿעהנע סַערגעסע איך ביהמערהערהר. דען דוא
 ערקוויקעסט

תהלים קיט

124

עֲרֻוּקֶסֶט וּזְךָ לְאֹמִיט: — (צד) אִיךְ בִּין לִיין, עֲרֻרֶטֶטע וּזְךָ!
 דֵּען אִיךְ זֹכֶע דִּינֶע בַּעֲפֵהוֹנֶ: — (צה) וּזְךָ לִירֵען פֿרַעפֹֿנֶר
 אֹיף, אִיךְ אֹוּזֹבֶרִינְגֶען. אִיךְ אַבֶּר וּזְךָ אֹיף דִּינֶע זִיגֶ
 בִּיסֶ: — (צו) יַעֲדֶע בַּעֲגִירֶדֶע הָאָט אִיהֶרֶען אִיבֶרֶדֶרֶס. אַבֶּר
 אֹוּבַבֶלִיךְ וּזִיט עֲרֻשֶּׁרֶקֶט זִיךְ לִיין גַּעבֶאָטֶ: —

מ

(צז) וּזִיא הָאָבֶע אִיךְ לִיין גַּעוּעִין וְזִיא זִיב. אִיהֶס לַעֲבֶקֶע אִיךְ בֶּאָךְ
 דֵּען גַּאבֶלֶען טֶאָב: — (צח) וּזִיטֶער אָאָס לִיא פִֿינֶדֶע וּזִיא אִיךְ
 לִיין גַּעבֶאָטֶ. דֵּען עֶס בִּזִּיבֶט וּזְךָ עֹוּיֶגֶלִיךְ: — (צט) אִיךְ בִּין
 פֶֿרֶשֶׁטֶאָבֶדִיגֶער אָאָס אָוֹע וּזִיבֶע (עֶהֶרֶר. דֵּען אִיךְ לַעֲבֶקֶע דִּינֶעס
 זִיגֶבִיסֶע בֶּאָךְ: — (ק) אִיךְ בִּין אִיבִזִּיכֶטֶפֹֿאָלֶער אָאָס לִיא גִרִיסֶע.
 דֵּען אִיךְ הָאָטֶטֶע דִּינֶע בַּעֲפֵהוֹנֶ: — (קא) אָוֹע בַּעסֶען וּזְעֶע
 וּזְעֶהֶרֶע אִיךְ וּזִיבֶעס פֹֿסֶע. אֹיף לֶאָס אִיךְ הָאָטֶטֶע דִּינֶע וּזְאָרֶטֶע: —
 (קב) אִיךְ וּזִיבֶע בִּיכֶט פֹֿאָן דִּינֶען רַעכֶטֶען. דֵּען לֹוא הָאָסֶט
 וּזִיךְ אֹוּבֶטֶרוּיסֶען: — (קג) וּזִיא קַעסֶטִיךְ אִיסֶט וּזִיבֶעס גַּע.
 שׁוּאָקֶע לִיין וּזְאָרֶטֶע! זִיסֶער וּזִיבֶעס וּזְבֶדֶע, אָאָס הָאָבִיגֶ=זִיט. —
 (קד) דִּינֶע בַּעֲפֵהוֹנֶע וּזִיא אִיךְ פֶֿרֶבִינֶפִֿיגֶ. לֶאָרֹאָס הָאָסֶע
 אִיךְ אָוֹע פֹֿאָטֶשֶׁן וּזְעֶע: —

נ

(קה) לִיין וּזְאָרֶטֶע אִיסֶט וּזִיבֶעס פֹֿסֶע אִיבֶע וּזִיבֶע. עֶס אִיסֶט
 וּזִיא אִיין אִיכֶט אֹיף וּזִיבֶעס וּזְעֶע: — (קי) אִיךְ שׁוּעֶהֶרֶע. אֹוּבֶד
 וּזִיא עֶס עֶרֶפִֿאָלֶען. לֹוא הָאָטֶטֶען דִּינֶע גַּעֲרַעכֶטֶען אֹוּרֶהִיילֶע: —
 (קז) אִיךְ בִּין זְעֶהֶר גַּעבִיגֶעט, הַעֲרֵר! עֲרֻוּקֶע וּזְךָ, בֶּאָךְ
 דִּינֶעס וּזְאָרֶטֶע: — (קח) אָאָס לִיר וּזְאָהֶן גַּעפֹֿאָלֶען, הַעֲרֵר!
 וּזִיבֶעס וּזְבֶדֶעס וּזִיא זִיבֶע אָפֶֿעֶר. אֹוּבֶד אֹוּבֶטֶערוּיסֶע וּזְךָ אִין
 דִּינֶען רַעכֶטֶען: — (קט) וּזִיא זִיבֶען טֶרֶאָגֶע אִיךְ שֶׁטֶעס אֹיף
 וּזִיבֶען הָאָבֶדֶען. אֹוּבֶד פֶֿרֶגֶעסֶע דִּינֶע זְעֶהֶרֶע בִּיכֶט: — (קי) לִיא
 רֹוּכֶאָסֶען זְעֶען וּזְךָ שׁוּיבֶען. אִיךְ אַבֶּר אִירֶע בִּיכֶט פֹֿאָן
 דִּינֶעס בַּעֲפֵהוֹנֶ: — (קיא) דִּינֶע זִיגֶבִיסֶע זִיבֶד וּזִיא עֹוּיֶגֶעס
 עֶרֶבֶ=גֹוּט. דֵּען זִיא זִיבֶד וּזִיבֶעס הַעֲרֶעֶבֶס וּזְאָבֶע: — (קיב) אִיךְ
 בִּיבֶע וּזִיא הַעֲרִין, לֹוא הָאָטֶטֶען לִיין גַּעוּעִין. דֵּען עֹוּיֶגֶ אִיסֶט לַעֲרֵ
 אָהֶן! —

תהלים קיט

ס

(קג) אויסשווייפונגען זינד וויר פֿערהאפט. דען איך זיבע דיינע
 [ערהע: — (קיד) דוא ביסט ווין שירק אונד ווין שילד. איך האָפֿֿ
 פֿע שטעטס אויך דין וואָרט: — (קטו) ווייכעט פֿאַן וויר, איהר
 איבענטהאַטער! איך האַלטע דיא געבאַטטהע וויינעס גאַטטעס: —
 (קיו) ערהאַלטע וויך נאָך דיינעק וואָרטע, זאָ זעבע איך. אונד
 בעשאַהוע וויך אין וויינער האָפֿפֿונג ניכט: — (קיו) שטאַרקע
 וויך, דאַס איך געבעסע. דאַס דין געזען שטעטס ווין ערבנעטען
 זיא: — (קיה) דוא זערטריטסט אַזע, דיא דיינע רעכטע פֿער-
 פֿעהלען. דען איהרע טריבערייא איסט אייטען זיגע: — (קיט) דעס
 זאַנדעס וויסעטהאַטער ריינעסט דוא, וויא שוואַקען, אויס. דאַראַק
 זיבע איך דיינע זייגביסע: — (קב) אויס פֿורכט פֿאַר דיר, שוין
 דערט וויר דיא הויט. זאָ פֿירכטע איך דיינע ריכטער שפּריכע: —

ע

(קכא) איך האַלטע זאויך רעכט אונד גערעכטיגקייט. איבערגיב
 וויך ניכט וויינען אונטערדריקערן: — (קכב) פֿערטריטט דוא
 דיינען קנעכט, זאָ וויינעק בעסטען. זאַס דיא שטאַזען וויך ניכט
 אונטערדריקען: — (קכג) וויינע אַזען זעהנען זיך נאָך דיינעק
 היינע. נאָך דער פֿערהייסונג דיינער הוילד: — (קכד) האַנדלע
 וויט דיינעק קנעכטע נאָך דיינער גנאָדע. אונד זעהרע וויך דין
 געזען: — (קכה) איך בין דין קנעכט, אונטערוויסע וויך. דאַס
 איך דין זייגביס וואָהן בעגרייפֿע: — (קכו) בייא דעק הערן
 שטעהעט עס, דאַז זאָ טהון. דען זיא וואָזען דין געזען אויך
 העבען: — (קכז) דאַראַק זיבע איך דין געבאַטטהע נאָך אינווער,
 זעהר זאָס פֿיינעס גאָלד אונד קניינאָדע: — (קכח) דאַראַק
 האַלטע איך דיינע בעפֿעהלע פֿיר אַזע גערעכט. אונד בין אַזעק
 פֿאַזשען וועגע גראַק: —

פ

(קכט) וואונדערבאַר זינד דיינע זייגביסע, דאַראַק בעוואַהרעט זיא
 וויינע זעזע: — (קל) דיא ערעפֿונג דיינעס וואָרטעס פֿער-
 ברייטעט זיכט, אונד גיבט דען איינפֿאַזטיגען פֿערנונטע. —
 גיריג

(קלא) גיריג עפֿענע איך הייבן חובד. דען היך פֿעראַמגעט
 נאָך דיינען געבאָטהען: — (קלב) ווענדע דיך זױ וויר, אונד וויא
 וויר גבאָדיג! וויא דוא לעבען טהוסט, דיא דיך זיבען: — (קלג) בע-
 פֿעסטגע וייבען טריטט, דורך דיינע וואָרטע. אונד אַסע קיין
 אונרעכט העררשען איבער היך: — (קלד) רעטטע היך פֿאָן דעם
 דרוקע דער העבשען, זאָ וויאָן איך האַטען דיינע בעפֿעהנע: —
 (קלה) אַס דיין אַבטאָיִן זייטען איבער דיינען קנעכט. אונד
 זעהרע דיינע רעכטע היך: — (קלו) פֿאָן הייבען אויגען ריסען
 טהאָרענען-באָנע, איבער דיא, זאָ דיינע זעהרע ניכט האַטען: —

צ

(קלז) גערעכט ביסט דוא, אָ עוויגער! זינאָיג זינד דיינע ריכטער-
 שפּריכע: — (קלח) זעהר האַסט דוא דיין גערעכטעס זייגניס,
 אונד זעהר דיא טרייע אַבבעפֿאָהנען: — (קלס) זיין אייפֿער האַט
 היך פֿאַסט פֿערזעהרט, דאַס היינע פֿיינדע דיינער וואָרטע פֿער-
 געסען: — (קמ) דיין וואָרט איסט וואָהן געזייטערט, דאָראַס
 זיבעט עס דיין פֿערעהרער: — (קמא) גערינגע בין איך, אונד
 פֿעראַכטעט. דאָך פֿערגעסע איך ניכט דיינעס בעפֿעהנס: —
 (קמב) אונזאַנדעלזאַר איסט דיינע גערעכטיגקייט. אונד דיינע
 זעהרע עוויגע וואָהרייט: — (קמג) נאָטה אונד דראַנגנאָן טרעפֿע-
 פֿען היך. דאָך דיין געבאָטהע איסט זיין ערגעטזען: — (קמד) אונ-
 פֿעראַנדערליך איסט דיין גערעכטעס זייגניס. אַס היך פֿער-
 ניכטיג זיין, זאָ זעבע איך גויקליך: —

ק

(קמה) פֿאָן גאַנצעם הערזען רופֿע איך. ערהערע היך, גאָט!
 דאַס איך דיינע רעכטע האַטע: — (קמו) איך רופֿע זױ דיר,
 הילף וויר! דאַס איך דיין זייגניס האַטע: — (קמז) אין פֿריהער
 דאָווערונג בעטהע איך, אונד האָררע דיינער פֿערהייסונג: —
 (קמח) היינע אויגען וואַלען פֿאָר דער וואָרגען-שטובֿע, זױ
 בעראַכטען דיינע געזעצע: — (קמט) הערע היינע שטימווע,
 נאָך דיינער גבאָדע, הערר! ערקוויקע היך נאָך דיינער ווייסע: —
 נאָהע

תהלים קיט

(קג) באהע זינד דיא שאנדליכען פֿערפֿאָגער, דיא פֿאָן ליינער
 זעהרע זיך ענטפֿערענען: — (קנא) הערר! דוא ביסט וואָהרהאַפֿֿ-
 טיג באַהע. לין בעפֿעהו איסט אייטען וואָהרהייט: — (קנב) איך
 ווייס שפֿן אָנגסט אויס ליינען זייגניסען, דאָס דוא אויף עוויג
 זיא געברידעט האָסט:

ר

(קג) זיהע היין עלענד, אונד עררעטטע זיך. דען איך פֿערגעסע
 ליינע זעהרע ביכט: — (קנד) פֿיהרע זיינע זאָע, אונד ערלעסע
 זיך. ערקוויקע זיך, באַך ליינער פֿערהייסונג: — (קנה) דאָס
 היין איסט פֿערנע פֿאָן דען פֿרעפֿעהאַפֿטען. דען זיא זאָטען
 ליינע געזענע ביכט: — (קנו) הערר! ליינע באַרהערגזיגקייט
 איסט גראָס. ערקוויקע זיך, באַך ליינען רעכטען: — (קנז) פֿין
 זינד זיינער ווידערזאָכער אונד פֿערפֿאָגער. איך זאָבער וויינע
 ביכט פֿאָן ליינען זייגניסען: — (קנח) איך זעהע טרייאַלאָסע,
 אונד פֿעראַזשייע זיא. דאָס זיא ביכט האַנטען ליינע וואָרטע: —
 (קנט) זיהע, איך זיבע ליינע בעפֿעהווע, הערר! ערקוויקע זיך,
 באַך ליינער גנאָדע: — (קס) ליינעס וואָרטעס גרונד געזען
 איסט וואָהרהייט. אונפֿעראַנדערליך לין גערעכטער שפֿרוך: —

ש

(קסא) דיא פֿירסטען פֿערפֿאָגען זיך אָהנע אורזאָך. דאָך נור
 פֿאַר ליינען וואָרטען פֿירכטעט זיך היין הערן: — (קסב) איך
 פֿרייע זיך ליינער פֿערהייסונג, וואָ איין פֿינדער פֿאָן גראָסער
 בייטע: — (קסג) דען זיגען בין איך גראָס, אונד האַבע גרייען
 דאַרפֿן. זאָבער ליינע זעהרע האַבע איך זיב: — (קסד) איך אָבע
 זיך דעס טאָגעס זיבען זאָן, אונד ליינער גערעכטען שפֿריכע
 וויזען: — (קסה) פֿין זעליגקייט געניסען דיא פֿריינדע ליינער
 זעהרע. אונד קין אונפֿאַון דראָהעט איהנען: — (קסו) איך האָרע
 אויף ליינע הילפֿע, גאָט! אונד זעבע באַך ליינען געבאָטהען: —
 (קסז) זיינע זעזעע האַנטעט ליינע זייגניסע, אונד זיבעט זיא
 אָהנע זאָפֿס: — (קסח) איך האַנטע ליינע בעפֿעהווע אונד זייג-
 ניסע. דען זיינע זעגע זאָנע זינד פֿאַר דיר: —

הערר!

תהלים קיט קכ קכא

128

ת

(קסט) הערר! ואם פֿאַר דיק קאָווען וויין געבעטה. אונטער-
ווייסע וויך נאָך דיינעם וואָרטע: — (קע) ואם וויין פֿלעהען פֿאַר
דיך קאָווען. עררעטטע וויך, נאָך דיינער פֿעהר הייסונג: —
(קעא) פֿאַן וויינען זיפּען פֿליסעט ואָב, ווען דאָ וויך דיינע
רעכטע אַעהרעסט: — (קעב) וויינע זונגע ריהעטע אים וועטט-
געזאָנג דיין וואָרט. דען גערעכט זינד זאָנע דיינע געבאָטהע: —
(קעג) ואם דיינע האַנד וויר בייא-שטעהען. דען איך ערוואָהנע
דיינע בעפֿעהנע: — (קעד) הערר! וויך פֿעראַנגעט נאָך דיינער
הילפֿע. דען דיינע אַעהרע איסט וויין ערגעטזען: — (קעה) ואם
וויינע זעענע אַנבען, דאָס זיא דיק ואָבע. ואם דיינען ריכטער-
שפרוך וויר העלפֿען: — (קעו) איך איררע אַוועהער, וויר אין
פֿעראַרנעס שאַף. זוכע דיינען קנעכט. דען איך פֿערגעסע
גיא דיינע געבאָטהע: —

היער פֿאַלגען 15 שטופֿען געזאָנגע

פּסאַלם קכ

(1)

(א) איין שטופֿען געזאָנג. — זו דעם העררן ריף איך אין וויינער
נאָטה, אונד ער ערהערטע וויך: (ב) הערר! רעטטע וויך פֿאַן
דען זינגען-וויינערן, פֿאַן דען הייכוֹערישען זונגען: (ג) וואס
זונט זיא דיר, וואס פֿראַוויט זיא דיר, דיא הייכוֹערישע זונגע?
(ד) וויר העלדען פֿפֿינע, וואָהן געשאַרפֿט, מיט פֿפֿריס-האַלן
קאָהנען זונטה: (ה) וועהע וויר! איך וואס אין מִשְׁךָ אַנבען. אונ-
טער היטעטען אין קֶדֶר וואָהנען: (ו) זו אַנגע געהעט שאַן וויינע
זעענע מיט פֿרידענס-האַסערן אוק: (ז) איך דעבקע פֿרידען,
רעדע פֿרידען. זיא אַבער דעבקען אונד רעדען קריג:

פּסאַלם קכא

(2)

(א) איין שטופֿען געסאָנג. — איך שויע עוואָר נאָך יענען
בערגען. וואָ קאָוויט וויר הילפֿע הערר? (ב) פֿאַן דעם עווינגען
קאָוויט וויינע הילפֿע, דער דען הייזען שוק אונד דיא ערדע: —
ער

תהלים קכא קכב קכג

(ג) ער אָפּט ביכט גלייטען דיינען פֿוס, דיין היטהער שוואַכערט
 ביכט: (ד) אַ ניין! ער שוואַכט אונד שוואַכערט ביכט, דער
 היטהער פֿאַן ישראָל: — (ה) ער זיזא דיין היטהער, ער בע-
 שאַטטע דיק, זױ דיינער רעכטען האַנד: (ו) דיר שאַדעט ביכט
 דעס טאָגס דיא וואָנבע. דער האַנד דיר ביכט דעס נאַכטס: —
 (ז) דער הערר בעהיטהע דיק פֿאַר איבען. ער בעהיטהע דיינע
 זעלנע: (ח) דער הערר בעהיטהע דיק, ווען דוא געהעסט אונד
 קאָווסט. וויא יענט, זא אין אַלע עוויגקייט:

(3) פסאלם קכב

(א) איין שטופֿען = געזאָגט פֿאַן דוד. — איך פֿרייע זיך, ווען
 זאן זױ מיר שפּריכט, אָפּט אין דעס עווינען הייס אונס געהען:
 (ב) אַ, אונסערע פֿיסע שטאַנדען אייבסט, ירושלים, אין דיינען
 טהאַרען: (ג) ירושלים, דוא וואָהן געבויעט! דוא היפט = שטאַדט
 וואַ אַלעס זיך געסאַנעט: (ד) וואָהן דיא שטאַמוע גאַטטעס
 וואָלן, דעס עווינען זױ לאַנקען, נאָך דעס געזען: (ה) וואַ זאן
 אויך שטיהען זיכט זױ געריכט. אויך דעס הייסעס דוד האָהען
 שטיהען: (ו) אַ, ווינשעט ירושלים גליק. וואָהן געהע עס
 דיינען פֿריינדען! (ז) אין דיינען ווערן וואָהע פֿרידע! אין
 דיינען שווערן זיכערהייט! (ח) אונס היינער פֿריינדע אונד
 ברידער וואָלן, ווינשע איך דיר היין אונד גליק! (ט) אונס אונסע-
 רעס גאַטטעס טעאָפּעלס וואָלן, זאָע איך דיין וואָהן = ערגעהען:

(4) פסאלם קכג

(א) איין שטופֿען = געזאָגט. — זױ דיר ערהעבע איך זיינע אויבען,
 דער דוא איך הימוען טהאַנעסט: (ב) וויא קבעכטע שויען אויך
 איהרעס העררען האַנד, וויא איינע האַנד אויך איהרער פֿרויען
 האַנד, זא שויען אונסערע אויבען היין אויך אונסערן גאַטט. ביס
 ער זיך אונסערער נאָטה ערבאַרוע: (ג) ערבאַרוע דיק עווינער!
 ערבאַרוע דיק אונסער. וויר זינד דער שוואַך שאַן פֿיין זױ זאָטט:
 (ד) יא, פֿיין זױ זאָטט איסט אונסערע זעלנע, דעס שפּאַטטעס
 דער איבערהיטהען. אונד דער טראַניגען פֿעראַכטונג:

איין (9)

תהלים קכד קכה קכו

130

פסאלם קכד (5)

(א) איין שטופען - געזאנג פֿאַן דוד - וואָרע דער הערר ביכט
 ביא אונס געוועסען - זאָ זינגע יִשְׂרָאֵל : (ב) וואָרע דער הערר
 ביכט ביא אונס געוועסען, דאָ דער הענש זיך אויף - האַכט ווידער
 אונס : (ג) זיא פֿערשאַנגען אונס אַבענדיג, ווען איהר נאָרן
 ענטפֿאַמיזעט איבער אונס : - (ד) אַנגסט האַטטע דאָס וואַסער
 אונס ערווייפֿט - דיא שטרעהזע וואָרען איבער אונס געפֿאַהרען :
 (ה) אַנגסט געפֿאַהרען איבער אונס, וואָרען ווילדע פֿאָטעהען : -
 (ו) דאָנק זייא דעק עוויגען ! דער אונס איהרען נאָהגען ביכט
 זוכ רויבע באַב דאָהין : (ז) אונסער אַעבען איסט ענטקאָמיזען,
 וויא איין פֿעבעליין דעס פֿאַגאָרס שוינגען - דיא שוינגען ריסען,
 אונד וויר ענטקאָמיזען : - (ח) אונסערע הילפֿע שטעהעט זייא
 דעק העררן, דער דען היזעזען שוף אונד דיא ערדע :

פסאלם קכה (6)

(א) איין שטופען - געזאנג - דיא דעק העררן פֿערטרויען,
 בליבען, וויא דער בערג ציִון, אונערשיטטערליך, אונד עוויג :
 (ב) ירושלים אונגעבען בערגע - זיין פֿאַק אונגיבט דער הערר,
 פֿאַן בון אַן בים אין עוויגקייט : (ג) ניין ! דער טיראָנען נעפטער
 העררשעט ביכט אין דעק ערב - טהיין דער גערעכטען - דאָס זיא
 ביכט אויך, באַך אונגערעכטעק גוט, אויסשטרעקען איהרע האַנדיע :
 (ד) אַך הערר ! דען גוטען טהוע וואָהן, דיא גערעכטען הערזענס
 זינד : (ה) אבער דיא אויף קרוזיזען וועגען אב - ווייכען, טרייבע
 וועג, דיא איבעזעהטער - גאָק זייא איבער יִשְׂרָאֵל !

פסאלם קכו (7)

(א) איין שטופען - געזאנג - ווען אויס דעק עאננד באַטט אונס
 באַך ציִון פֿיהרט - זאָ זינד וויר וויא פֿאַן איינעק טרויען ערוואַכט :
 (ב) פֿאַן אַלעבס איסט דאן אונסער חובד, פֿראַהאָקען - פֿאַן
 דיא זונגע - אונד אַווע היידען שפרעכען, פֿיר זיא האַט וואונדער
 באַטט געטהאן : (ג) יא, וואונדער טהוט דער הערר פֿיר אונס,
 דעס

תהלים קכו קכז קכח

דעס זינד וויר הערנענס = פֿרָאָה: (ד) אָך! פֿיהרע אונס אויס
 דעק ענענד, הערר! וויא וואסער = שטרעהטע אין דיררעס אַנד:
 (ה) דיא וויט טהראַנען זאַנן, וואַווען איין וויט פֿריילען:
 (ו) ער געהעט הין אונד וויינעט, דער זאַע = וואַן וויט זיינער
 אַסט. יוֹכָנָנֶבֶד קאַוועט ער לוריק, אונד טראַגט זיינע גאַרבען
 איין:

פסאלם קכז

(8)

(א) איין שטופֿען = געזאַנג פֿאַן שלמה. — פֿערגעבויך איסט
 דער קינסטלער אַרבייט. וויאָ גאַטט ביכט זעלבסט דען טעוועטען
 צויען. פֿערגעבויך איסט אַווער וואַכטער פֿוייס. ווען גאַטט ביכט
 זעלבסט דיא שטאַלט בעוואַכט: (ב) פֿערגעבויך וואַכט איהר
 פֿריה, אונד זינעט שפּאַטה, אונד עפעט אייער ברעט וויט זאַרבען.
 זיינען פֿריינדען גיבט ער עס אים שאַף: (ג) זיהע! קינדער זינד
 איין געשענק דעם העררן. זיינעם = פֿרוכט איסט דער טוגענד אָהן:
 (ד) יוגענד = זעהנע זינד געשאַפע, אין דעם טאַפֿערן שטריי.
 טערס האַנד: (ה) וואָהן דעק דער זיינען קעכער פֿאַן דיסען
 פֿעיינען האַט. זיא אַסען ביכט לוז שאַנדען ווערדען, אונד טראַנען
 פֿאַר געריכט דעק פֿיינד:

פסאלם קכח

(9)

(א) איין שטופֿען = געזאַנג. — וואָהן דעק, דער דען עוויגען
 פֿירכטעט, אונד אין זיינען וועבען וואַנדלעוט: (ב) נאָהרע דיק
 פֿאַן ליינער אַרבייט. וואָהן דיר! דוא האַסט עס גוט! (ג) דיין
 ווייב איסט איין טרויבען = רייכער שטאַק אַן ליינעס הויסעס זייטע.
 וויא עהן בויק = שפּראַסען זינד ליינע קינדער, אוק ליינען טיש
 העראוק: (ד) זעהעט! זאָ ווירד דער וואַן געזעגענעט, דער דען
 עוויגען פֿערעהרט: — (ה) דער עוויגע זעגענע דיק, פֿאַן ציין
 אויס. דאַס דוא ירושלים אים גויקס = שטאַנד זעהעסט, אַוון דיין
 זעבען = אַנג: (ו) דאַס דוא זעהעסט קינדער ליינער קינדער.
 אונד גויק איבער ישׂראֵל!

איין

תהלים קכט קל קלא

(10) פסאלם קכט

(א) איין שטופען-געזאנג . — אָפֿט האט זאן זיך געדראַנגט ,
 פֿאַן זיינער יובענד אויף . זאָ זיבנע יִשְׂרָאֵל ! (ב) אָפֿט האט
 זאן זיך געדראַנגט , פֿאַן זיינער יובענד אויף . יעדאָך זיך ניכט
 איבער-האַכט : (ג) אויף זיינעס ריקען האבען זיא געפּפּליגט ,
 אונד געזאַגען איהרע פֿורכען : (ד) גערעכט איסט ער , דער
 עוויגע ! ער זעהיב דער פֿרעפֿלער זיילע : (ה) זו שאנדען
 ווערדען . אונד ווייכען , זיסען אַזע פֿיינדע פֿאַן ציין : (ו) אונד
 זיין . זיא דאָס גראָס אויף דען דאָכערן , דאָס עהע זאן עס אויס-
 רופֿט , וועקעט : (ז) קיין שניטער פֿילזעט זיינע האנד דאָפֿאָן ,
 אונד קיין באַרבען-בינדער זיינען אַרס : (ח) פֿאַראַיבער-געעהע-
 דע גריסען ניכט , „ דער זעגען גאַטטעס זיא איבער זיך !
 וויר גריסען זיך אַס באַזען גאַטטעס ! “

(11) פסאלם קל

(א) איין שטופען-געזאנג . — אויס דער טיע רופֿע זיך ,
 גאַטט ! זו דיר : (ב) אַך הערר ! ערהערע זיינע שטימוזע ! זאָס
 זיינע אַהרען זיערקען . אויף זיין אינבריסטיג פֿלעהען : (ג) זאָ
 דאָ זינדען וויזסט זו-רעכנען , הערר ! ווער קאָן בעשטעהען ?
 (ד) אַזיין דיא פֿערגעבונג שטעהעט זייא דיר , אויף דאָס זאָן
 עהרפֿורכט פֿאַר דיר האַבע : — (ה) זאָ האַפֿע זיך דען זו דעק
 העררן . עס האַפֿעט זיינע זעלע , געטראָסט אויף זיינע פֿער-
 הייסונג : (ו) זיא ערוואַרטעט זעהנליכער דען העררן , אַזס וואַכעב-
 דע דען זאָרגען . אַזס דען זאָרגען וואַכענדע ערוואַרטען : (ז) אַך
 יִשְׂרָאֵל ! פֿערטרויע דעק העררן ! דען זייא דעק העררן איסט
 זיטע , אונד דער ער-זעס-ג פֿיל זייא איהס : (ח) ער ווירד ער-
 זעסען יִשְׂרָאֵל , פֿאַן זיינער זינדען שווד :

(12) פסאלם קלא

(א) איין שטופען-געזאנג פֿאַן דוד . — הערר ! זיין זין פֿערשטיג
 זיך זיא , זיא פֿוהר זיין בויק זו האַך . אַז גראָפען , זיר פֿעהראַונען
 זינגען , פֿערנאָר זיך זיא זיין טריטט : (ב) אַן שטיילע זיס אַך
 וואַהרניך

תהלים קלא קלב

וואהרויך היינע זעצונע דעס זייגונג בוייכען, אן דער ווטטער
 ברוסט. פֿאָן קינדער-איינפֿאַנט וואָר שטעטס היין בעמיטה: —
 (ג) אַ יִשְׂרָאֵל, פֿערטרויע דעס העררן! פֿערטרויע איהם, יעזט
 אונד אין עוויגקייט:

פסאלם קלב (13)

(א) אין שטופֿען-בצואנג. — געדענקע הערר! אן רוד, אונד
 אן זיין אייפֿער-פֿאַונעס שטרעבען: (ב) וויא ער דעס עוויגען
 שוואַר, אונד בעאַזטע דעס אַיכטיגען פֿאַן יעקב: (ג) איך
 בעהע ניכט אין היינע היטע, בעשטייגע ניכט היין רוהע-בעט:
 (ד) איך פֿערואַגע דען שאַף היינען אויגען, היינען אויגען: זידערן
 דען שוואַר: (ה) בים איך דעס עוויגען איינען זיך בעפֿונדען,
 איינע וואַהונג דער אַוואַנט פֿאַן יעקב: (ו) בון הערטען וויר
 דאַפֿאַן אין אַפֿרת. אונד פֿאַנדען זיא אויף דעס פֿעלדע יער:
 (ז) זא אַפֿעט אונס בעהען אין זיינע וואַהונג. אַנבעטהען לָאָרט
 זא זיינער פֿיסע שעמען: (ח) זיהע איין, אַ הערר! אין זיינען
 וואַהן-זיך. דוא אונד דיא אַדע זיינער העררליכקייט: (ט) אַפֿס
 טוגענד זיינע פֿריסטער קליידען. אַפֿס זיינע היינען פֿראַהאָקען:
 (י) אַפֿס זיינעס קבעטעס רוד ווילנען, פֿערווייגערע ניכט, וואַס
 דיין בעזאָבטער פֿעלדעט: (יא) דער הערר האַט רוד וואַהרהייט
 זא-בעשוואַרען, אונד ער ווענדעט זיך פֿאַן דער וואַהרהייט באַ-
 איך זענע אויף זיינען טהראַן דיר זיינעס-ערבען: (יב) ווען זיינע
 זעהנע האַנען זיינען בונד, אונד דאַס זייגיבס זיינעס אונטער-
 ריכטס. זא אַפֿס איך אויך איהרע ענקעל באַך, אויף זיינעס
 טהראַנע זינען, עוויגליך: (יג) יא, ציזן האַט דער עוויגע ער-
 קאַהרען, אונד בעליבט זא זיינער וואַהונג: (יד) דאַס איסט היין
 רוהע-זיך אויף עוויגע זייט: היער טהראַנע איך, היער בעפֿאַונט
 עס וויר וואַהן! (טו) איך זענע דיא כַּהַרונג דיסער בעגענד-
 דען אַרמען געבע איך בראַט דיא פֿילנע: (יו) היט היין בעקליידע
 איך איהרע פֿריסטער, דאַס איהרע היינען פֿראַהאָקען: (יז) היער
 אַפֿס איך רוד דאַס גויקס-האַרן וואַכסען. העלנע זייכטע דעס
 בעזאָבטען אַמפֿע: (יח) היט שוואַך בעקליידע איך זיינע זיינדע-
 אויף זיינעס הויפטע זיהע זיינע קראַנע:

אין

תהלים קלג קלד קלה

134

פסאלם קלג

(14)

(א) איין שטופען = געזאנג פֿאַן דורך — זיהע! וויא פֿיין, וויא איבליך איסט עס, ווען אין איינטראַכט ברידער זעבען: (ב) וויא פֿאַן דעם הויפטע קעסטליך זאָב = עהאָ פֿויפעט אין דען באַרט העראַב . אין דען עהרענהאַפֿטען באַרט דעס אַהרן, וואָזענד אויף דעם קייידעס באַרטע: (ג) וויא אויף הרמוֹן דער מאַרגען = טהויא, טהויא אויף דען בערג ציִון טרייפֿעֿט — לאַרט בעפֿיהוט דער עוויגע זעגען, אונד זעבענס = פֿריידען אויף עוויג:

פסאלם קלד

(15)

(א) איין שטופען = געזאנג . — זעבעט דען העררן! זאָזע קנעכטע דעס העררן, דיא איהר דעס באַכטס אין זיינעס הויסע דיהנעט: (ב) ערהעבעט אים הייליגטהוק דיא האַנדע, אונד זעבעט דען העררן: (ג) דיק זעגע פֿאַן ציִון אויס דער הערר, דער דען הייזעלן שוף אונד דיא ערדע:

פסאלם קלה

(א) הַלְלוּיָהּ . — זעבעט דען באַזען דעס העררן! זעבעט, איהר קנעכטע דעס העררן: (ב) דיא איהר דיהנעט אין דעם הויסע דעס העררן, אים פֿאַר = האַף דעם טעופעלס אונסערעס באַטענס: (ג) זעבעט באַטט! דען ער איסט פֿרייבליך . זעב = זינגעט איהר, ער איסט זיברייך: (ד) ער האט יעקב זיך ערקאָהרען . זו זיינעט אייגענטהומע ישֿראֵל: (ה) לאַס ווייס אים, גרעפער איסט דער עוויגע, אונסער באַטט, אום זאָזע געטטער = וועסען: (ו) ער שאַפֿעט וואַס איהר וואָהל = געפֿאַלט, אים הייזעלן אונד אויף ערדען, אים זעער אונד אין זאָזען טיפֿען: (ז) ער פֿיהרעט וואָקען הער = אויף פֿאַק ענדע דער ערדע . ער שאַפֿעט זו דעם רעגען דיא בליַע . אונד ענטזאָסט אויס זיינער פֿערוואַהרונג דען ווינד: (ח) ער זאָג אין מצרים דיא ערסט = געבורט, פֿאַן דען זענשען אונד פֿאַן דעם פֿיהע: (ט) ער זיס איבער דיק, מצרים! זייכען אויס אונד וואונדער . אן פֿרעה אונד אן זיינען דיהנערן: (י) ער, דער

תהלים קלה קלו

דער גראָסע פֿאַקער שוֹג, אונד עראַעבטע אַאַכטיגע קעניגע:
 (יא) סִיחֹזֶן, דען קעניג פֿאַן אַמְרִי. עֶזֶב, דען קעניג פֿאַן
 בִּשְׁן. אונד אַוֹע רייכע אין פֿנֶעץ: (יב) אונד גאַב איהר אַנד
 אַיִן, זֶס בעזין, זיינעס פֿאַקע יִשְׂרָאֵל: (יג) הערר! דיין נאַמע
 וואָהרעט עוויג, אונד פֿיר אונד פֿיר דיין רוהס: (יד) דער הערר
 שאַפֿט זיינעס פֿאַקע רעכט. ביזשט זיך ווילדער זיינער דיחבער
 אַן: (טו) דער היידען געטנען, פֿאַן גאַלד אונד זיבער, זינד דער
 מענשען = האַנדע אַרבייט: (יו) זיא האַבען וואָנער, אונד רעדען
 ביכט. זיא האַבען אויגען, אונד זעהען ביכט: (יז) זיא האַבען
 אַהרען, אונד הערען ביכט. אויך איסט קיין הויך אין איהרעס
 אונדע: (יח) דיא זאַלע אַלע, זינד וויא זיא. דיא אויך זיא
 האַפֿען, אַוֹע זיא: (יט) איהר, פֿאַן דעס הויסע יִשְׂרָאֵל, אַבעט
 דען הערר! איהר, פֿאַן דעס הויסע אַהרן, אַבעט דען הערר!
 (כ) איהר, פֿאַן דעס הויסע לֵוִי, אַבעט דען הערר! דיא איהר
 פֿאַר דעס העררן עהר = פֿורכט האַבט, אַבעט דען הערר! —
 (כא) דער עוויגע זיא פֿאַן ציִזן אויס בעאַבעט. ער, דער זֶס
 יְרוּשָׁלַיִם טהראַנעט! הַלְלוּיָהּ!

פסאלם קלו

- (א) דאַנקעט דעס העררן! דען ער איסט פֿריינדליך.
 עוויג וואָהרעט זיינע ביטע:
 (ב) דאַנקעט דעס גאָטט אַוֹנער געטער = וועסען!
 עוויג וואָהרעט זיינע ביטע:
 (ג) דאַנקעט דעס העררן אַוֹנער העררען!
 עוויג וואָהרעט זיינע ביטע:
 (ד) דער גראָסע וואונדער טהוט אַוֹנין.
 עוויג וואָהרעט זיינע ביטע:
 (ה) דער מיט פֿערשטאנד דיא היזשען געשאַפֿען האַט.
 עוויג וואָהרעט זיינע ביטע:
 (ו) דער דיא ערדע אויך דאַס וואַסער אויסגעברייטעט.
 עוויג וואָהרעט זיינע ביטע:
 דער

תהלים קלו

136

- (ז) דער דיא גראָסען אַיִכטער האַט געהאַלט .
 עוויג וואָהרעט זיינע ביטע :
- (ח) דיא זאָנבע , סְאָר-זוֹ שטעהען דעק טאָגע .
 עוויג וואָהרעט זיינע ביטע :
- (ט) דען מאָנד אונד שטערנע , סְאָר-זוֹ שטעהען דער נאַכט .
 עוויג וואָהרעט זיינע ביטע :
- (י) דער בַּצְרִים שוֹב , אַן איהרען ערסט-געבורטען .
 עוויג וואָהרעט זיינע ביטע :
- (יא) אונד פֿיהרעטע ישְׂרָאֵל העראַזים .
 עוויג וואָהרעט זיינע ביטע :
- (יב) היט שטאַרקער האַנד אונד אויסגעשטרעקטע אַרמע .
 עוויג וואָהרעט זיינע ביטע :
- (יג) דער דאַס שיִן-מענער אַבגעטהיילעט .
 עוויג וואָהרעט זיינע ביטע :
- (יד) אונד האַט ישְׂרָאֵל הינדורף געפֿיהרט .
 עוויג וואָהרעט זיינע ביטע :
- (טו) אונד שטיהנטע פֿרַעָה היט זיינעק הענער הינאין .
 עוויג וואָהרעט זיינע ביטע :
- (יו) דער זיין סְאָק פֿיהרטע דורך דיא וויסטע .
 עוויג וואָהרעט זיינע ביטע :
- (יז) דער ערלעגטע גראָסע קעניגע .
 עוויג וואָהרעט זיינע ביטע :
- (יח) אונד ערווירגטע האַלטיגע בעהעררשער .
 עוויג וואָהרעט זיינע ביטע :
- (יט) סיחון , דען קעניג סְאָן אַמְרִי .
 עוויג וואָהרעט זיינע ביטע :
- (כ) אונד עֹבָד , דען קעניג זוֹ בִּשְׁן .
 עוויג וואָהרעט זיינע ביטע :
- (כא) אונד באַב איהר אַנד אײן , זונד בעזיין .
 עוויג וואָהרעט זיינע ביטע :
- זונד

תהלים קלו קלז קלח

- (כב) זֹכֵר בְּעֵינַי, פִּיר יִשְׂרָאֵל וַיִּין סְאִיק.
 עוויג וואָהרעט זיינע גיטע:
 (כג) דער אִין אונסערעס דרוקע אָן אונס דאָכטע.
 עוויג וואָהרעט זיינע גיטע:
 (כד) אונד אונס סְאָן דעס פֿיינדע ערנעסעטע.
 עוויג וואָהרעט זיינע גיטע:
 (כה) דער אַוועק פֿאַיישע שפייסע גיבט.
 עוויג וואָהרעט זיינע גיטע:
 (כו) דאַנקעט דעס גאַטט דעס הימליכעס.
 עוויג וואָהרעט זיינע גיטע:

פסאלם קלז

- (א) אָן דען פֿאָיסען סְאָן בְּבָל וַאָסען וויר אונד ווייבטען. אונד
 איבערדאָכטען דען פֿאַוּן פֿאַן צִיּוֹן: (ב) אונסערע האַרפֿען הינגען
 וויר דאָרט אָן ווידען - שטרייכע: (ג) אַך! דיא אונס אִין דאָס עלענד
 טריבען, פֿאַרדערטען געזאַנג פֿאַן אונס. דיא אונבאַקס - שפעטטער
 הייטען פֿריידע. זינגעט אונס געזאַנגע פֿאַן צִיּוֹן! (ד) קענניען
 וויר געזאַנג דעס הערן זינגען, אויף עבטווייהעטעס ערד - רייך?
 (ה) ירושלים! פֿערגעסע איך דיין, זאָ ווערדע זיינע רעכטע
 פֿערגעסען: (ו) זיינע זונגע קלעבע אַק גויזען, ווען איך דיינער
 ניכט זעהר געדענקע. ווען זייא יעדער פֿרעהוֹיכִיט, דיר ניכט
 איינע טהראַנגע פֿאָיסט: (ז) געדענקע הערר! דען זעהנען פֿאַן
 אָדום, דען טאָג אִין ירושלים! פֿערהענע! ריפֿען זיא, סֵעֶר-
 הענע! בייס אויף דען טיפֿסטען גרונד! (ח) אָ, דוא זעראַטע-
 רערן! טאָכטער פֿאַן בְּבָל! היין דעס, דער דיר פֿערגעטען ווירד,
 וואָס דוא אָן אונס פֿעראַיבעט האָסט! (ט) היין דעס, דער זיינע
 ברוט ערגרייפֿט, אונד זיא אָן דען פֿענסען זעראַנגע:

פסאלם קלח

- (א) פֿאַן דָוִד. — פֿאַן גאַנצעס הערנען דאַנקע איך דיר! זאָ ער-
 טענעט, גאַטט! זיין האַרפֿען - שפּין פֿאַר דיר: (ב) הינגעשטרעקט
 זֹכֵר טענעטען זיינעס היינגטהוּס, דאַנקע איך זיינעק באַזען,
 זיינע

תהלים קלח קלט

138

לייבער גיטע, לייבער טרייע וועגען. לען דוא האסט לייבען רוהק,
 דיין ווארט, איבער אונעס העררויך גראס געהאלט: — (ג) רופע
 איך דיך אן, אונד דוא ערהערעסט מיך, נא וועקעסט דוא קיהנעס
 זעלבסט געפיהו אין מיר: (ד) נא, הערר! דיך פרייסען אונע
 ערדען = קעניגע, ווען זיא פערנעהמען ליינעס זונדעס ווארטע:
 (ה) אונד זיגען סאן לען וועגען גאטטעס, וויא גראס זיא זייא,
 דעס עוויגען מיינעסטאט: (ו) לען ערהאבען איסט דער עוויגע.
 אונד זיהעט אויף דאס בידריגע, סאן פערנע הער, וויא אויף דאס
 האעה: — (ז) מיטטען אין דער אנגסט ערקויקעסט דוא מיך.
 שטרעקעסט ליינע האנד איבער זיינע פיינדע אויס, אונד הינסט
 מיט ליינער רעכטען מיר: (ח) דער הערר פיהרעט עס וואהרויך
 אויס פיר מיך. אף! הערר! עוויג וואהרעט ליינע ביטע! נאס
 ביט אונסאונדעט ליינער האנדע ווערק!

פסאלם קלט

(א) דעק סארוואנער, איין פסאלם סאן דוד. — הערר! דוא
 ערפארשעסט מיך, אונד קענעסט אונעס: (ב) איך זינע, איך
 שטעהע אויף, דיר איסט עס בעקאנט. דוא פריפעסט סאן
 פערנע, וואס איך דענקע: (ג) דוא האסט מיר גאנג אונד
 זאנער סאר געהעסען, אונד זיינע וועגע אונע אנגעפיהרט:
 (ד) בעפאר איין ווארט אויף זיינער זונגע שוועבעט, האסט
 דוא עס, הערר! שאן גאנץ געוואוסט: (ה) דוא האסט מיך אוק
 אונד אוק געבילדעט. האסט ליינע זייסטער האנד אן מיך געאנעט:
 (ו) זאלעס וויסען איסט מיר זו פערבארגען, זו האך, דאס איך
 עס עררייכען קאן: (ז) וואו זאלו איך הין, פאר ליינעס גייסטע?
 וואהין פאר ליינעס אנגעזיכטע פליהען? (ח) שטיגע איך אין דיא
 הימעלן היבאויף, נא ביסט דוא דא. בעטטעטע איך מיר אין דיא
 אונטער וועלט, נא פאנדע איך דיך: (ט) שוואנע איך דיא פליגען
 דער מארגען רעטהע, אן דעק אייסערסטען דעס זענערעס זו
 רוהען: (י) זיא ווירד אויך דארט מיך זייטען, ליינע האנד. אויך
 דארט ערגריפע איך ליינע רעכטע: (יא) אונד שפראכע איך
 פיינסטערניס

תהלים קלט קמ

פִּינְסֵטְעֶרְבִיס בַּעֲדַעֲקַע חֵיךְ! וְאָ ווירדע זעבסט דיא נאַכט אוק חֵיךְ
 זָו (יב) פִּינְסֵטְעֶרְבִיס פֿערדונקעלט בִּיכְט פֿאַר דיר - דיא
 נאַכט אַיכטעט גאַיך דעק טאַגע - אונד העלן אָדער דונקעל אַיסט
 דיר גאַיך: (יג) דען דוא האסט זיינע בירען אינגערליך געבויעט -
 האסט חֵיךְ בַּעֲדַעֲקַט אין זיינער הוטטער שאַפּס: (יד) חֵיךְ דאנקע
 דיר, דאס איך זא וואונדערבאַר געשאַפֿען בין - אונזעגרייפֿליך
 וואונדערבאַר זינד ליינע ווערקע - דאס ערקעננעט זיינע זעלנע
 וואָהן: (טו) דיר אַיסט אונפֿעהאַהען זיין אינגערסטעס געביין -
 דא אין דעק פֿערבאַרגנען איך בערייטעט וואָרד - געווענעט אין
 דעק טיפֿסטען שאַפּס דער ערדע: (יו) אין דעק קיינע זאָהן חֵיךְ
 ליינע אויגען שאַן - אויפֿגעלייכנעט זינד אין ליינעס בוכע, דיא
 טאַגע דיא חיר ווערדען זאָלען, אַס קיינער נאָך דערזענען וואָר:
 (יז) ראַטה - שויפֿע, גאַטט! פֿאַן דיר געפֿאַסט, וויא אונשאַנבאַר
 זינד זיא חיר! איהרע אַנזאַהן, וויא אונגעבליך גראַס אַיסט זיא!
 (יח) זאָהנעט איך? איהרער זינד זעהר אַס דעס זאָנדעס -
 איך ערוואַכע, אונד זויינע נאָך זייא דיר: (יט) ווען איך דעק
 פֿרעפֿאַר פֿלונע, טעדטע איהן, אָ גאַטט! ווען איך דיא בוזט -
 גיריגען פֿאַן חיר שטאַפע: (כ) דיא דיק זייא בוזען - שטיקען
 נעכנען - אונד זייא ליינעס באַזען זיינאיד שווערען: (כא) זאָ
 האַפע איך, הערר! זיא ליינע האַפֿער - פֿעראַבשייע דיא, זאָ זיך
 דיר ווידער - זעלען: (כב) איך האַפע זיא זיט אונזעגערעכטעק
 האַפע - אַס זיינע פֿיינדע זינד זיא חיר: (כג) ערפֿאַרשע חֵיךְ,
 גאַטט! ערפֿאַהרע זיין געזיטה - פֿריפֿע זיינע הערזענס רעבונג:
 (כד) ערפֿאַהרע אָב אַן חיר איין וועג זוכ בעסען זיא - אונד
 זייטע חֵיךְ דען וועג זור עוויגקייט:

פסאלם קמ

(א) דעק פֿאַרוואַנער, איין פּסאַלם פֿאַן דוד: - (ב) הערר!
 רעטטע חֵיךְ פֿאַן בעסען זענשען! זעוואַהרע חֵיךְ פֿאַר פֿרעפֿעל -
 האַפֿטען זייטען: (ג) דיא אין איהרעק הערזען אויף טיקע זיננען,
 אונד דיא טאַבליך שטרייט עררעגען: (ד) דיא זונגע שאַרפֿען זיא,
 דען

דען שוואַנגען גויך, אונד אַטטערן - גיפֿט ברענגט אונטער איהרען
 אַיפֿפען: (ה) בעוואַהרע זיך פֿאַר דער האַנד דעס בעסבויכטס -
 בעהיטהע זיך, אַ הערר! פֿאַר פֿרעפֿעהאַפֿטען אַיטען, דיא זייגען
 באַנג בּו פֿאַלען לראַהען: (ו) דיא שטאַלען אַגען זיר שטריקע
 אונד שווינגען - זיא ברייטען אויס איהר נעץ אַק וועגע, אונד
 שטעלען הייזיך פֿאַלען זיר: (ז) אַיך רופֿע, הערר! דוא ביסט
 זיין באַטט! ערהערע זיינעס פֿלעהענס שטימוע! (ח) הערר!
 עוויגער! זיין זיב! זיין הייל! דוא דעקסט זיין הויפט, בּוּר ריסטובגס
 בּייט: (ט) ערפֿילע דעס פֿרעפֿלעס ווינשע ביכט! אַס זיינע טיקע
 ביכט געווינגען! זיא זעכטען זיך דעס זאַנסט ערהעבען: (י) אַ
 דאַס זיינער ווידערוואַכער הויפט דאַס אובהילן איהרער אייגען
 אַיפֿפען דעקע: (יא) דער בּוּיך - שטראַהל פֿאַהרט איבער זיא, אונד
 שטירנעט זיא זין אין גוטה - אין טייע ברושט, וואַ קיין אויך - קאַו -
 זען איסט: (יב) דיא פֿעראַיידער בּוּיגען ביכט אין דעס אַנדע -
 דאַס אַסטער זעבסט בעשטריקט אונד שטירנט דען פֿרעפֿלער:
 (יג) אַיך ווייס, דער הערר שאַפֿט דען אונטערדריקטען רעכט,
 אונד פֿיהרעט דעס הילס - בעדירפֿטיגען זאַכע: (יד) אויך ווערדען
 דיר דיא גערעכטען זאַנקען - דיא רעדליכען פֿאַר זיינע אַנטוילן
 בּוּיגען:

פסאלם קמא

(א) איין פסאַלם פֿאַן דוד - הערר! אַיך רופֿע דיר, איינע זיר
 בּוּ העלפען! הערע זיינע שטימוע, ווען אַיך בּוּ דיר פֿלעהע:
 (ב) אַס זיין געבעטה, וואַ ווייה - רויך, פֿאַר דיר שטייגען - זיין
 האַנדע - פֿאַלען, וואַ איין אַבענד - אַפֿפֿער: (ג) אַ עוויגער! בע -
 וואַהרע זיינען זונד - בעוואַהרע דיא טהירע זיינער אַיפֿפען! -
 (ד) אַס ביכט זיין הערן, דעס פֿרעפֿעל האַל, זיט אונגערעכטען
 אַנדעס - פֿירסטען באַטט אַסע טיראַנטיא פֿעראַיגען - זיר עקעלט
 פֿאַר איהרען זוסט - געריכטען: (ה) זאַ וואַהט האַטיג, וואַ דיא
 זייע, זינד דעס טובענדהאַפֿטען שוואַגע - ער בּיכטיגע, אונד
 איבערפֿיהרע זיך! דעס זאַב - עהלס דופֿט אוועכעלעט זיינע
 זינגע ביכט - אַיך בעטהע כאַך, דאַ יעגע שאַנד - טהאַט איבען:
 אויך

תהלים קמא קמב קמג

(ו) אויך ווערדען דיא אין פֿעלסען = קוֹפּט ענטשליפֿען, איינסט
 איהרער טהאטען ריכטער זיין. היינען וואָרטען פֿאַגען זיא, דען
 זיא געביטהען וואַכט: (ז) דעס אַנדערשטנס, דער אים האַרטען
 באַדען וויהעט, אונד אונסער קעניגליכעס געביין, גערפֿאַולט יא
 ביידעס אין דער גרופֿט: — (ח) אויף דיק, הערר! עוויגער!
 זעהען היינע אויגען. אויף דיק פֿערטרויע איד! פֿערשטאַפּע
 היינע זענענע ניכט: (ט) בעוואַהרע זיך פֿאַר דען שוינגען, דיא
 זיא זיר געלעגט האַבען. אונד פֿאַר דער איבעטהאטער פֿאַוונן:
 (י) אַ דאַס אין איהרען אייגען בעלען, אַזע פֿרעפֿווער זיך
 פֿערשטריקען, ביס איד פֿאַראַיבער בין!

פסאלם קמב

(א) איינע אונטערווייסונג פֿאַן דוד. איין געבעטע, דאָ ער אין
 דער העהע וואַר: — (ב) זיט אָיטער שטימווע שרייב איד זא
 דעק הערן. זיט אָיטער שטימווע רופֿע איד איהן אַן: (ג) איד
 שיטטע היינע קלאַגע פֿאַר איהק אויס. אונד ברינגע היינע נאָטה
 פֿאַר איהן: (ד) ווען זיין גייסט אין זיר פֿערבאַטט, זיר! זיר
 איסט זיין פֿאַד בעקאָנט! וואַהין איד טרעטע, זינד שוינגען
 זיר געלעגט: (ה) שויע היער, זויקע דאָרט, ביאמאָנד ווילן זיך
 קעבבען. אַזע זאָלונכט איסט דאָהין, היינער ביחוט זיך ביאמאָנד
 אַן: (ו) איד שרייב, הערר! זא דיר. דאָ ביסט נאָך היינע זא
 פֿערניכט, זיין ערב = טהיין איד אונד דעס לעבענס: (ז) פֿערניק
 זיין אַנגסט = געשרייא. איד ווערע האַרט געפֿאַנגט. רעטטע פֿאַן
 פֿערפֿאַגען זיך, דען זיר זינד זיא זא וואַכטיג: (ח) בעפֿריייע
 זיך אויס דעק קערקער, דאַס איד זיינעק באַזען דאַנקע. דיא
 גערעכטען אוואַרינגען זיך, ווען דאָ וואַהטאטט זיר ערזייגסט:

פסאלם קמג

(א) איין פֿסאַלם פֿאַן דוד. — פֿערניק זיין פֿלעהען, הערר!
 אונד זערקע אויף זיין געבעטע. ערהערע זיך, נאָך זיינער
 וואַהרהייט, נאָך זיינער אַז = גערעכטיגקייט: (ב) געהע ניכט
 אין דאַס געריכט זיט זיינעק קעכעטע. דען וואַס לעבט, בע
 שטעהט

תהלים קמג קמד

142.

שטעהט ניכט אַהנע שולד פֿאַר דיר: (ג) דער פֿיינד פֿערפֿאַן-
 געט היינע זעלע. דריקט היינען אַזענעס-גייסט זו באַדען.
 אונד אַזעט זיך איין, וויא עוויג הין-געשידען, אין עדע פֿינ-
 סטערניס: (ד) זאָ פֿערשואַכטעט היין גייסט אין זייר. זאָס
 הערן ערשטאַררט אין היינעק בוסען: (ה) זיך דענקע אן דיא
 פֿאַריגען לייטען, ערוואַגע דיינע טהאַטען אַזע, אונד זיננע דיינען
 ווערקען נאָך: (ו) זיך ברייטע היינע האַנדע אויס זו דיר. וויא
 דיררעס אַנד, אַזעלנעט היין געזיטה נאָך דיר: (ז) איינע הערר!
 ערהערע זיך! היין גייסט פֿערגעהט פֿאַר זעהנוכט. פֿערברג
 דיין אבטלין ביכט פֿאַר זייר, זאָסט באַיינע זיך איינגעזענקטען
 זיינען: (ח) זאָס זיך פֿריהע פֿאַן דיינער גנאָדע הערען, דען זיך
 פֿערטרויע אויף דיר. ליינע זייר דען וועג, אויף דעם זיך געהען
 זאָן. דען זו דיר ערהעבע זיך היינע זעלע: (ט) עררעטע
 זיך פֿאַן פֿיינדען, הערר! זייא דיר זיין זיך געבאַרגען: (י) אַזעהרע
 זיך נאָך דיינעס וואָהל-געפֿאַלען וואַנדען. דען דוא ביסט יאָ היין
 גאָט! דיין גייסט, זאָס העכסטע גוט, זייטע זיך אויף עבנער
 זאָהן: (יא) אונד דיינעס גאַזענס ווילזען, ערקוויקע זיך, אָ הערר!
 דיינע אַזע-גערעכטיגקייט בעפֿרייע זיך אויס דער גאַטה: (יב) אונד
 דיינער גיטע ווילזען, זעראַטערע היינע פֿיינדע. פֿערבאַננע אַזע
 דיא זיך אַנגסטען, דען זיך זיין יאָ דיין קנעכט:

פסאלם קמד

(א) פֿאַן דוד. — געזאָבעט זייא דער הערר, היין האָרט! דער
 היינע האַנדע אַזעהרעט שטרייטען, היינע פֿייסטע קריג זו פֿיהרען:
 (ב) היין פֿריינד! היין שוין! עררעטונג זייר אונד בורג! היין
 שילד, אויף דען זיך טרויע! דער פֿעלוקער זווונגעט אונטער זיך:
 (ג) הערר! וואָס איסט דער זענש, זאָס דוא דיר זיין זאָן
 ביזזיסט? דער ערדען-זאָהן, זאָס דוא איהן זאָ אַכטעסט? (ד) דער
 זענש איסט היינעס הויכע גויך, אונד זיינע טאַגע, דעם שאַטטען,
 דער פֿאַראַיבער וואַזעט: — (ה) הערר! זיינע דיא היינען,
 אונד פֿאַהרע העראַב. זעטאַסטע דיא בערגע, זאָס זיא רויכען:
 ווירק

(ו) ויִרְךָ בְּיַמֶּיךָ, אֹבֵד שְׁטַרְיִיעַ זֵיא הִין - שִׁיסַע פִּסְיִיעַ אַב, אֹבֵד
 שְׁיִידַרַע זֵיא אֹוהַעַר: (ז) שְׁטַרַעַקַע דִּיבַע הָאֵבֵד חִיר אֹוִיס דַּעַר
 הַעֵהַע זֹו! בַּעֲפֹרְיִיעַ, רַעַטַטַע חִיק, פֶּאָן גְּרָאָסַען פֹּוֹטַחַען, אֹבֵד
 פֶּאָן פֶּרַעַוְדַּעַר פֶּעֹאָקַעַר וַאֲכֹט! (ח) טַרוֹב אֹבֵד פֶּאָוֶשְׁהִיִּט אַעַהַרַעַט
 אִיהַר חֹוֵבֵד, אֹבֵד חִיבַאִיד אִיהַרַע רַעַכְטַע: (ט) גָּאָטַט! בֹּוֹן זִיבַע
 אִיק דִּיר אִיִן בִּיַעַס זִיד, אֹבֵד שְׁפִיעַ עַס אִויִף זַעַהַען - וַאֲיִטִּיבַעַק
 פֶּסֶאָוֶטַעַר: (י) דַּעַר דַּעַן קַעַנִיגַען דַּעַן זִיג גַּעַגַעַבַען, גַּע -
 רַעַטַטַעַט הָאָט דָּוִד, זִיבַען קַנַעַכְט, פֶּאָן דַּעַק וַעַרַדַּעַרִישַׁען
 שׁוֹעַרַטַע: (יא) בַּעֲפֹרְיִיעַ, רַעַטַטַע חִיק, פֶּאָן פֶּרַעַוְדַּעַר פֶּעֹאָקַעַר
 וַאֲכֹט! טַרוֹב אֹבֵד פֶּאָוֶשְׁהִיִּט אַעַהַרַעַט אִיהַר חֹוֵבֵד, אֹבֵד חִיבַאִיד
 אִיהַרַע רַעַכְטַע: — (יב) יַעֲבֹט וַאֲכֹסַען אִויִף, וִוִיא שַׁעַפִּיבַעַע,
 אִין אִיהַרַעַר יֹוֵגַעַבֵד, אֹבַסַעַרַע וַעַהַנַע - אֹבַסַעַרַע טַעַכְטַעַר, וִיזַען
 בְּוִיִךְ - וִוִיא בִּילְדַהִוִיעַר - וַעַרַק, דַּעַס טַעַוַפַּעֹס זִירַדַע: (יג) פֶּאָוֹ
 זִיבַד אֹבַסַעַרַע קֶאָוַחַעַרַן - זֵיא רִיִּכַען פֶּאָרַאָטַה אִיבַעַר פֶּאָרַאָטַה -
 דִּיא שְׁאָפַע טַרַאָגַען טֹוִסַעַבַדַע, יֵא זַעַהַען טֹוִסַעַבַדַע, אִויִף אֹבַסַעַרַן
 טַרִיפְטַעַן: (יד) אֹבַסַעַרַע רִיבַדַּעַר זִיבַד וַאֲהֹו - בַּעֲוִיבַט - עַס אִיסַט
 קִיִן שְׁאָדַען, קִיִן פֶּעַרְלוֹסַט, כֶּאָךְ קֹאָג - גַּעַשְׁרִיִיא אִויִף אֹבַסַעַרַן
 שְׁטַרַאָסַען: (טו) וַאֲהֹו דַּעַק פֶּאָוֶקַע, דַּעַק עַס זֵא עַרַגַּבַּהַעַט! וַאֲהֹו
 דַּעַק פֶּאָוֶקַע, דַּעַסַען גָּאָטַט דַּעַר עֹוִיבַע אִיסַט!

פסאלם קמה

(א) אִיִן וַאֲב - גַּעַוַאֵב פֶּאָן דָּוִד - וִיִין גָּאָטַט! אָ קַעַבִּיג! דִּיק
 וִוִוֹ אִיק עַרַהַעַבַען! אֹבֵד דִּיבַען כֶּאָוַען וַאֲבַען עֹוִיבִיִךְ: (ב) טַאָג -
 זִיךְ וַאֲבַע אִיךְ דִּיק - רִיהַעַע דִּיבַען כֶּאָוַען עֹוִיבִיִךְ: (ג) גְּרָאָסַע
 אִיסַט גָּאָטַט, אֹבֵד הָאָךְ גַּעַפְרִיסַען - אֹבַנַרַפֶּאָרַשִׁיךְ זִיבַע גַּרַעַסַע:
 (ד) אִיִן גַּעַשׁוֹעַכְט דַּעַק אַבַדַּעַרן רִיהַעַעַט דִּיבַע וַעַרַקַע, אֹבֵד
 וַאֲכֹעַן דִּיבַע אַוֹוַאֲכֹט קֹוֵבֵד: (ה) דִּיא פֶּרַאָכְט אֹבֵד שַׁעַהַנַּהִיִּט
 דִּיבַעַר וַאֲיַעַסַטַאָט, דִּיבַע וַאֲוַבַדַּעַר - טַהַאָטַען, וִוִוֹ אִיךְ בַּעֲוִיבַעַן:
 (ו) אַוֹעַס שְׁפִיִכְט פֶּאָוֹ עַהַרַפֹּוֹרַכְט פֶּאָן דִּיבַעַר אַוֹוַאֲכֹט - אִויִךְ
 אִיךְ וִוִוֹ דִּיבַע הַעַרְרֹוִיִקִיִט פֶּעַרַקִיבַעַן: (ז) אַוֹעַס בַּעֲוִיבַעַט
 דִּיבַע גְּרָאָסַע גִּטַע, אֹבֵד רִיהַעַעַט דִּיבַע אַוֹ - גַּעַרַעַכְטִיבִקִיִט:
 אַוֹ - גִּטִּיג,

תהלים קמה קמו

144

(ח) און-גיטיב, און-צארהערניב איסט דער הערר! אונגשיטהיג,
 אונד פֿאָן גראָסער גיטע: (ט) אַווען איסט דער הערר וואָהטהאַטיב,
 ער ערבאַרמעט זיך אַווער זיינער ווערקע: (י) הערר! דיר לאַנקען
 זיינע ווערקע אַווע- אונד דין אַזען זיינע הייליגען: (יא) זיא
 בעזינגען זיינעס רייכעס מאַיעסטאַט, אונד אונטערהאַלטען זיך
 פֿאָן זיינער אַוואַרע: (יב) דען מעבשען זיינע אַוואַרעט זי
 פֿערקינדען. דיא מאַיעסטאַט אונד שענההייט זיינעס רייכעס:
 (יג) דין רייך איסט אַווער עוויגקייטען רייך. זיינע העררשאַפט
 וואָהרעט פֿיר אונד פֿיר: (יד) אַווע פֿאַווענדען ערהאַט דער הערר.
 ער ריכטיגט דיא געבייגטען ווילער אויף: (טו) אַווער אויגען
 שויען נאָך דיר הין, אונד דוא גיבסט איהנען שפייסע אין דער זייט:
 (יז) נאָך זיינער ווילדע, עפֿענעסט דוא זיינע האַנד, אונד אַטטי-
 געסט, וואָס לעבט, מיט וואָהל-געאַווען: (יח) אויף אַווען זיינען
 וועגען איסט דער הערר גערעכט. אין זיינען טהאַטען איסט אַוועס
 גיטע: (יח) דער הערר איסט נאָהע אַווען, דיא זי איהק רופֿען.
 אַווען, דיא איהן אויפֿריכטיג אַברופֿען: (יט) ער טהוט, וואָס דען
 גאַטטעס-פֿירכטיגען בעהאַגעט. ער הערעט איהר שרייען, אונד
 הילפט איהנען אויס: (כ) ער שזעט אַווע דיא איהן זינען, אונד
 ראַטטעט אַווע פֿרעפֿאָרע אויס: (כא) מיין אונד אַווע אַז דעק
 עוויגען זינגען. אַוועס פֿויש אַז-זינגע זיינער הייליגקייט,
 איהווער אונד עוויגליך!

פסאלם קמו

(א) הַלְלוּהָ. — דען עוויגען אַזע זיינע זעצען! (ב) איך
 אַזע זיינען גאַטט, זא אַזאג איך לעבע. מיין זאַיטען-שפֿין ער.
 טעבע דעק עוויגען, זא אַזאג איך דאָ בין: (ג) פֿערטרויעט ניכט
 אויף פֿירסען. ניכט אויף איין זינגשען-קינד, דאָס וועניג העלפֿען
 קאָן: (ד) דען דער גייסט פֿערנאָסט איהן באַלד. דאָן קעהרט ער
 ווילדער הין, זי זיינער ווטטער-ערדע. אונד אויס איסט עס מיט
 זיינען ווייסעטען ענטוורפֿען: (ה) וואָהל דעק, דעפען הילפע
 דער גאַטט פֿאָן יעקב איסט. דער אויף דען העררן פֿערטרויעט,
 אויף

תהלים קמו קמו

אויף גאָטט: (ו) דער היימיגער, ערדע, היעער, אונד אַוונס, וואָס
 אין איהבען איסט, בעשאַפֿענען האָט. דער טרייע אונד וואָהרהייט
 עוויג האָט: (ז) דער דען אונטערדריקטען רעכט פֿערשאַפֿעט.
 דער שפייסע גיבט דען הונגעריגען. דער עוויגע אַעסעט געבונד-
 דענע: (ח) דער עוויגע האַכט בוינדע זעהענד. דער עוויגע
 ריכטעט דיא געבייטען אויף. דער עוויגע אַיבעט דיא גערעכטען
 האַנכער: (ט) דער עוויגע שינעט דיא פֿרעמדלינגע. ער ריכטעט
 וויטווען אויף אונד וואַיסען. אונד פֿיהרעט אויף קרוואַמען פֿאַד
 דיא פֿרעפֿאָר: (י) דער הערר רעגירעט עוויגליך. דיין גאָטט,
 דורך אַווע זייטען, ציִון! הַלְלוּיָהּ!

פסאלם קמו

(א) הַלְלוּיָהּ! דען קעסטליך איסט עס, אונסערעק גאָטט, איין
 אָב-אִיד און-זו-שטימומען. וואָך אָב-געזאָגט איסט שעהן אונד
 זיבליך: (ב) דער הערר ערבויעט ירושלים ווידער, אונד פֿער-
 זאמיגעט דיא פֿעריאָגטען פֿאַן ישראָל: (ג) זעבראָכענע הערנען
 היינעט ער, אונד פֿערבינדעט איהרע שווערנען: (ד) דער
 שטערנע זאָהן האָט ער בעשטימוט, אונד בענבעט אַווע זיא מיט
 באַמען: (ה) גראַס איסט אונסער הערר, אונד אַווע-געוואַנטיג-
 אונדאויסשפּרעכליך איסט זיין פֿערשטאַנד: (ו) דער עוויגע ריכטעט
 אויף דיא אונטערדריקטען. אונד שטאַפט דיא פֿרעפֿאָרען זיין זור
 ערדע: (ז) שטימומעט דעק עוויגען וועט-געוואָנגע אַן! ריהרעט
 אונסערעק גאָטט דאס האַרפֿען-שפּילן! (ח) איהק, דער דען היי-
 מיג דעקט מיט וואַקען, דער ערדע רעגען זובערייטעט, אונד
 גראַס אויף דען בערגען וואַכסען האַכט: (ט) איהק, דער דעק
 פֿיה זיין פֿוטטער גיבט. דען יונגען ראַבען גיבט, וואַנאָך זיא שרייען:
 (י) ער האָט ביכט אַוונס אַן ראַסעס-שטאַרקע, אַן האַנכעס-קראַפֿט
 קיין וואָהן-געפֿאַונען: (יא) דעק העררן געפֿאַונען דיא עהרפֿיר-
 טיגען. דיא בור אויף זייע גיטע האַפֿענען: (יב) ירושלים
 פֿרייסע זיינען העררן! אָבע, ציִון, זיינען גאָטט! (יג) ער האַכט
 דיא ריגען זיינער טהאַרע פֿעסט, אונד זעגעט זיינע קינדער
 אינבערהאָב: (10)

אינבערהאָב: (יד) ער שאַפֿעט לייבען ברעננען זיכערהייט,
 אובד וואָסטיגט דיד מיט פֿעטטעס ווייזען: (טו) זענדעט ער זיין
 וואָרט אויף ערדען, וויא שבען ווייט זיין בעפֿעהן: (יו) ער
 ברינגט שבע, וויא וואָלען פֿאַקען. ער שטרייעט רייף וויא אַשע
 הין: (יז) ער ווירפט אייס-שאַלען אין אַין שטיקען. ווער קאָן
 פֿאַר זיינעס פֿראַסט בעשטעהען? (יח) דאָן זענדעט ער זיין
 וואָרט, אובד אַלעס שוואַכט. זיינע ווינדע וועהען, עס טהויעט
 אויף: (יט) זיינען וויזען האַלט ער יעקב קובד, אובד באַב
 יִשְׂרָאֵל בעזען אובד רעכט: (כ) נאָ טהאַט ער קיינעס היידען=
 פֿאַקע. נאָך אַפֿענבאַרטע איהק זיינע רעכטע: הַלְלוּיָהּ!

פסאלם קמח

(א) הַלְלוּיָהּ. — אָבעט דען העררן, פֿאַק היממען הער!
 אָבעט איהן דאָרט, אין יעבער העהע: (ב) אָבעט איהן, אַלע
 זיינע ענגעלן! אָבעט איהן, אַלע זיינע הערער! (ג) אָבעט איהן,
 זאָנגע אובד האַנד! אָבעט איהן, אַלע זיינע געשטירבע! (ד) אָ=
 בעט איהן, אַלע היממען היממען! איהר, געוואַסער אין דער
 היממעלס-וואַסער! (ה) אַלעס אָבע זיינען באַהען! דען ער געבאַטט,
 אובד זיא וואַרדען: (ו) אובד ער ערהאַלטעט זיא עוואַלד. ער באַט
 דאָס געזען, אובד איערטערטבאַר: (ז) אָבעט דען העררן, איהר
 פֿאַן דער ערדע! זע-וואַנדער, מעערעס-טיפען, אַלע! (ח) בליק
 האַגען, שנעע אובד בעבען, שטורם-ווינד, דער זיין געהייס פֿאַל=
 שטרעקט! (ט) געברגע אובד אַלע היבען! פֿרוכט-ביימע, אובד
 זענדערן, אַלע! (י) געווינד אובד זאָהמעס פֿיה! געוויקט אובד
 וואַסער געפֿידער! (יא) דער ערדע קעניגע אובד שטאַטען!
 איהר פֿירסטען אובד בעהעררשער! (יב) ייבגלינגע אובד יונג-
 פֿרויען! איס אַטער, אין דער יגענד: (יג) דעס עוויגען באַהען
 אָבע אַלעס! דען ער אַלען איסט האַך ערהאַבען. זיין רוהק
 געהעט איער ערדע אובד היממען: (יד) ער ערהעבעט זיינעס
 פֿאַקעס האַרן. נון אָב-געזאָנג פֿיר זיינע פֿריינדע, פֿיר
 יִשְׂרָאֵל, דאָס איהק פֿערוואַנדטע פֿאַק: הַלְלוּיָהּ!
 הללויה.

תהלים קמט קנ

פסאלם קמט

(א) הַלְלוּיָהּ - וַיִּבְעַט אֵינן בִּינֵעַם אֵיד דַּעַס הַעֲרָרן! וַיִּין (אָבִי,
 אֵיךְ קָאָהַר וַיִּיבַעַר פֶּרְאָוּחֻעַן: (ב) עַם פֶּרִיִּיעַט זֵיךְ וַיִּיבַעַם שְׁטִיפֵי-
 טַעֲרַס, יִשְׂרָאֵל. דִּיא קִיבְדַּעַר צִיּוֹן פֶּרְאָהֲלֻקְסַן אֵיהֲרַעַם קַעֲבִיגַס:
 (ג) זֵיךְ (אָבִיעַן אֵיהֵן אֵיךְ רִיִּהֲעַן-טַאבִּין. אֹוּבַד רִיִּהֲרַעַן פּוֹיִקְסַן
 אֵיהֵךְ אֹוּבַד הַאֲרַפֶּעַן: (ד) דַּעַן עַר אֵיסַט וַיִּיבַעַךְ פֶּאָוִקַע גַּבְאָדִיבִי,
 קַרַעֲבַעַט הֵיט זֵיב דִּיא אֹוּבַטַּעֲרַדְרִיקְטַעַן: (ה) בּוֹן פֶּרִיִּיעַן זֵיךְ וַיִּיבַעַם
 רוֹוַחַס דִּיא פֶּרְאָוּחֻעַן, אֹוּבַד פֶּרְאָהֲלֻקְסַן לֹוִיט אֹוִיף אֵיהֲרַעַם (אָבַעַר:
 (ו) דָּאָס (אָבִי גַאָטְטַעַם פִּיִּהֲרַעַן זֵיךְ אֵיךְ וּוּבַדַּעַ. אֵיין לֹוִיִּיא-שְׁבִיִּי-
 דִּיב שׁוֹוַעֲרַט אֵיין אֵיהֲרַעַר הַאָבַד: (ז) זֵיךְ אֵיבַעַן רַאָבַע אָן דַּעַן
 בַּאֲרַבְאֲרַעַן, אֹוּבַד נִיכְטִיבֹוּבַג אָן דַּעַן שְׁטַאָטְטַעַן אֹוִיס: (ח) זֵיךְ
 בִּיבְדַּעַן אֵיהֲרַעַ קַעֲבִיבַעַ הֵיט קַעֲטַטַעַן, הֵיט אֵיִיסַעֲרַנַעַן פֶּעֶסַעַן
 אֵיהֲרַעַ עַדַּעַן: (ט) דָּאָס אֹוֹרְטַהֵיין, דָּאָס גַּעֲשֵׁרִיבַעַן שְׁטַעַהַט, אָן
 אֵיהֲבַעַן לֹו פֶּאָוֹזִיִּהֲעַן. עַהֲרַעַן-פֶּאָוֹן פִּיר זֵיבַעַ פֶּרְאָוּחֻעַן.
 הַלְלוּיָהּ!

פסאלם קנ

(א) הַלְלוּיָהּ - (אָבַעַט גַאָטְט אֵיין וַיִּיבַעַךְ הֵיִיבַטְטַהֻוּעַ!
 (אָבִיעַט אֵיהֵן אֵיין וַיִּיבַעַר אָוֹוַחַאָכְט פֶּעֶסַטַעַ!
 (ב) (אָבַעַט אֵיהֵן אֵיין וַיִּיבַעַן וּוּאֹוּבַדַּעַר-טַהֲאָטַעַן!
 (אָבַעַט וַיִּיבַעַ גַּרְאָסַעַ הַעֲרַרִיכִיקֵיט!
 (ג) (אָבַעַט אֵיהֵן הֵיט דַּעַר פֶּאָוִיסִיבַעַן קֹוּאָבַעַ!
 (אָבַעַט אֵיהֵן הֵיט הַאֲרַפֶּעַן אֹוּבַד הֵיט פֶּסַאָוִטַעַרַן!
 (ד) (אָבַעַט אֵיהֵן הֵיט פּוֹיִקְסַן אֹוּבַד הֵיט רִיִּיבַעַן!
 (אָבַעַט אֵיהֵן הֵיט זַאִיטַעַן-שְׁפִיז אֹוּבַד פֹּאָבַעַן!
 (ה) (אָבַעַט אֵיהֵן הֵיט הַעֲוֹנַעַם נִיִּיבַעַן-קֹוּאָבַעַ!
 (אָבַעַט אֵיהֵן הֵיט שׁוֹעֲטַעֲרַעֲבַדַּעַן נִיִּיבַעַן!
 (ו) עַם (אָבַעַ דַּעַן עֹוִיבַעַן אָוֹוַעַס וּוַאָס אָדַעַךְ הַאָט!
 הַלְלוּיָהּ!